

อนุสัญญา
สหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
ค.ศ. ๑๙๘๒

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
กระทรวงการต่างประเทศ

หนังสืออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982
ลิขสิทธิ์ของกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ
สงวนลิขสิทธิ์
พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2548
จำนวน 1,000 เล่ม
ISBN 974-7709-17-1
พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอราวัณการพิมพ์
224, 226, 228, 230, 232 ซอย 84 ถนนจรัญสนิทวงศ์
แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 10700
โทร. 0 2424-7848-50 แฟกซ์: 0 2423-0964

คำนำ

เป็นที่น่ายินดีที่ได้มีการจัดพิมพ์คำแปลอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 พร้อมทั้งความตกลงแก้ไขภาค 11 ของอนุสัญญาฯ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของส่วนราชการต่างๆ ตลอดจนภาคเอกชน นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจศึกษากฎหมายสาขานี้

กระทรวงการต่างประเทศใช้เวลาอันยาวนานในการแปลอนุสัญญาฯ ดังกล่าว โดยเริ่มตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2527 ที่มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการแปลอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ขึ้น โดยมีอดีตเอกอัครราชทูต ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์ ให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานคณะอนุกรรมการฯ และประกอบด้วยอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ และผู้แทนจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อแปลอนุสัญญานี้ รวมทั้งความตกลงแก้ไขภาค 11 ของอนุสัญญาฯ ด้วย ผมขอถือโอกาสนี้ขอบคุณท่านอดีตเอกอัครราชทูตฯ และอนุกรรมการทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

การแปลนี้ได้มีการทบทวนคำแปลถึง 3 รอบด้วยกัน จึงทำให้การจัดทำคำแปลฉบับสมบูรณ์ใช้เวลา นานกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งความสำเร็จนี้ต้องขอยกย่องและชมเชยส่วนราชการต่างๆ ที่กรุณาให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง ในการแต่งตั้งผู้แทนมาร่วมให้ข้อคิดเห็น รวมทั้งฝ่ายเลขานุการจากกรมสนธิสัญญาและกฎหมายที่ได้ช่วยพิจารณา ดำเนินการจัดทำคำแปลจนแล้วเสร็จ

ผมหวังว่าคำแปลที่จัดพิมพ์ขึ้นครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สมดังเจตนารมณ์ที่กระทรวงการต่างประเทศมุ่งหมาย สำหรับต้นฉบับซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน รัสเซีย จีน อาหรับ นั้นสามารถเปิดอ่านได้จากเว็บไซต์ www.un.org/Depts/los/index.htm

(นายเกษม กาญจนกฤษ)

ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

อนุสัญญา
สหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
ค.ศ. ๑๙๘๒

(ร่างคำแปล)

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

เร่ร่อน โดยความปรารถนาที่จะระงับปัญหาที่เกี่ยวกับกฎหมายทะเลด้วยจิตใจแห่งความเข้าใจและความร่วมมือซึ่งกันและกัน และตระหนักถึงความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของอนุสัญญานี้ในฐานะที่เป็นส่วนเกื้อกูลอันสำคัญในการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ ความยุติธรรม และความก้าวหน้าของประชาชนทั้งปวงในโลก

รับทราบ ว่า พัฒนาการตั้งแต่การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลที่ได้มีขึ้น ณ นครเจนีวา ในปี ค.ศ. ๑๙๕๘ และ ๑๙๖๐ ได้เน้นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีอนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายทะเลฉบับใหม่ และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

สำนึก ว่า ปัญหาของห้วงมหาสมุทรมีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด และจำเป็นที่จะต้องได้รับการพิจารณารวมกันทั้งหมด

ยอมรับ ความปรารถนาของการก่อตั้งโดยอาศัยอนุสัญญานี้ โดยคำนึงตามควรถึงอธิปไตยของรัฐทั้งปวง ซึ่งระเบียบทางกฎหมายสำหรับทะเลและมหาสมุทร ที่จะอำนวยความสะดวกแก่การคมนาคมระหว่างประเทศ และจะส่งเสริมการใช้ทะเลและมหาสมุทรอย่างสันติ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในทะเลและมหาสมุทรอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิต และการศึกษา การคุ้มครอง และการรักษาสัตว์เลื้อยคลานทางทะเล

คำนึงถึง ว่า ความสำเร็จตามเป้าหมายเหล่านี้จะเกื้อกูลการทำให้เป็นจริงขึ้นมาซึ่งระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่ยุติธรรมและเป็นธรรมที่คำนึงถึงผลประโยชน์และความต้องการของมนุษยชาติทั้งปวง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลประโยชน์และความต้องการพิเศษของประเทศกำลังพัฒนาไม่ว่าจะเป็นประเทศชายฝั่งหรือประเทศไร้ฝั่งทะเล

ปรารถนา โดยอาศัยอนุสัญญานี้ ที่จะพัฒนาหลักการที่รวมอยู่ในข้อมติ ๒๗๔๙ (๒๕) ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๗๐ ซึ่งสมัชชาสหประชาชาติได้ประกาศอย่างหนักแน่น นอกจากประการอื่นแล้ว ว่าพื้นที่ของพื้นดินท้องทะเลและพื้นมหาสมุทรและดินใต้ผิวดินของพื้นที่เหล่านั้น ซึ่งอยู่พ้นขอบเขตของเขตอำนาจแห่งชาติรวมทั้งทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่เหล่านั้น เป็นมรดกร่วมของมนุษยชาติ การสำรวจ และการแสวงประโยชน์ในบริเวณและทรัพยากรดังกล่าวจะต้องกระทำเพื่อคุณประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งหมด โดยไม่คำนึงถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของรัฐ

เชื่อว่า การประมวลและพัฒนากฎหมายทะเลที่บรรลุผลในอนุสัญญานี้จะเกื้อกูลต่อการเสริมสร้างสันติภาพ ความมั่นคง ความร่วมมือ และความสัมพันธ์อันมิตรระหว่างประชาชาติทั้งปวงให้เข้มแข็งขึ้น โดยสอดคล้องกับหลักแห่งความยุติธรรมและสิทธิเสมอภาค และจะส่งเสริมความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนทั้งปวงในโลก ตามความมุ่งประสงค์และหลักการของสหประชาชาติที่ระบุไว้ในกฎบัตร

ยืนยัน ว่า เรื่องที่อนุสัญญานี้ไม่ได้กำหนดไว้ยังคงอยู่ในบังคับของหลักเกณฑ์และหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไป

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ภาค ๑

บทนำ

ข้อ ๑

การใช้คำศัพท์และขอบเขต

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้
- (๑) “บริเวณพื้นที่” หมายถึง พื้นดินท้องทะเลและพื้นมหาสมุทรและดินใต้ผิวดินที่อยู่พ้นขอบเขตของเขตอำนาจแห่งชาติ
 - (๒) “องค์กร” หมายถึง องค์กรพื้นดินท้องทะเลระหว่างประเทศ
 - (๓) “กิจกรรมในบริเวณพื้นที่” หมายถึง กิจกรรมทั้งปวงเกี่ยวกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่
 - (๔) “ภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล” หมายถึง การที่มนุษย์ ไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือทางอ้อม นำวัตถุหรือพลังงานเข้าไปสู่สิ่งแวดล้อมทางทะเล รวมทั้งบริเวณปากแม่น้ำซึ่งก่อก่อนหรือน่าจะก่อผลเสีย เช่น อันตรายต่อทรัพยากรมีชีวิตและสิ่งมีชีวิตทางทะเล ภัยต่อสุขภาพของมนุษย์ อุปสรรคต่อกิจกรรมต่างๆ ทางทะเล รวมทั้งการประมงและการใช้ประโยชน์จากทะเลโดยชอบอื่นๆ การทำให้น้ำทะเลเสื่อมคุณภาพสำหรับการใช้ประโยชน์ และการทำให้ความน่าอภิรมย์ลดลง
 - (๕) (เอ) “การทิ้งเท” หมายถึง
 - (๑) การทิ้งของเสียต่างๆ หรือสสารอื่นอย่างจงใจจากเรือ อากาศยาน ฐานขุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล
 - (๒) การทิ้งเรือ อากาศยาน ฐานขุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเลอย่างจงใจ
 - (บี) “การทิ้งเท” ไม่รวมถึง
 - (๑) การทิ้งของเสียหรือสสารอื่นที่สืบเนื่องหรือเกิดจากการปฏิบัติการโดยปกติของเรือ อากาศยาน ฐานขุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล และอุปกรณ์ของสิ่งเหล่านั้น นอกจากของเสียหรือสสารอื่นที่ชนโดยหรือส่งไปยังเรือ อากาศยาน ฐานขุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล ซึ่งปฏิบัติงานเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะทิ้งสสารเช่นนั้น หรือเกิดจากการบำบัดของเสียเช่นนั้นหรือสสารอื่นบนเรือ อากาศยาน ฐานขุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างเช่นนั้น
 - (๒) การจัดวางสสารเพื่อความมุ่งประสงค์อื่นนอกเหนือไปจากการทิ้งเท่านั้น ทั้งนี้ การจัดวางเช่นนั้นจะต้องไม่ขัดกับความมุ่งหมายของอนุสัญญานี้
๒. (๑) “รัฐภาคี” หมายถึง รัฐซึ่งยินยอมผูกพันตามอนุสัญญานี้และซึ่งอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ
- (๒) อนุสัญญานี้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับองค์ภาวะที่อ้างถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (บี) (ซี) (ดี) (อี) และ (เอฟ) ซึ่งเป็นภาคีอนุสัญญานี้ตามเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองค์ภาวะ และในกรณีนั้น “รัฐภาคี” หมายถึง องค์ภาวะเหล่านั้นด้วย

ภาค ๒

ทะเลอาณาเขตและเขตต่อเนื่อง

.....

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๒

สถานภาพทางกฎหมายของทะเลอาณาเขต ของห้วงอากาศเหนือทะเลอาณาเขต และของพื้นดินท้องทะเลกับดินใต้ผิวดินแห่งทะเลอาณาเขต

๑. อธิปไตยของรัฐชายฝั่งขยายเลยอาณาเขตทางบกและน่านน้ำภายในของตน และในกรณีของรัฐหมู่เกาะเลยน่านน้ำหมู่เกาะของตนไปจนถึงแนวทะเลที่ประชิดกัน ซึ่งเรียกว่าทะเลอาณาเขต
๒. อธิปไตยนี้ขยายไปถึงห้วงอากาศเหนือทะเลอาณาเขต ตลอดจนพื้นดินท้องทะเลกับดินใต้ผิวดินแห่งทะเลอาณาเขต
๓. ให้ใช้อธิปไตยเหนือทะเลอาณาเขตภายใต้บังคับแห่งอนุสัญญาฯ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ

ตอนที่ ๒ ขอบเขตของทะเลอาณาเขต

ข้อ ๓

ความกว้างของทะเลอาณาเขต

รัฐทุกรัฐมีสิทธิกำหนดความกว้างของทะเลอาณาเขตของตนได้จนถึงขอบเขตหนึ่งซึ่งไม่เกิน ๑๒ ไมล์ทะเล โดยวัดจากเส้นฐานที่กำหนดขึ้นตามอนุสัญญานี้

ข้อ ๔

ขอบเขตด้านนอกของทะเลอาณาเขต

ขอบเขตด้านนอกของทะเลอาณาเขตได้แก่ เส้นซึ่งจุดทุกจุดมีระยะห่างจากจุดที่ใกล้ที่สุดของเส้นฐานเท่ากับ ความกว้างของทะเลอาณาเขต

ข้อ ๕

เส้นฐานปกติ

เว้นแต่กรณีที่อนุสัญญานี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น เส้นฐานปกติสำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ได้แก่ เส้นแนวน้ำลดตลอดฝั่งตามที่ได้หมายไว้ในแผนที่ซึ่งใช้มาตรฐานส่วนใหญ่ที่รัฐชายฝั่งยอมรับนับถือเป็นทางการ

ข้อ ๖

โชดหิน

ในกรณีของเกาะที่ตั้งอยู่บนหินปะการัง หรือของเกาะที่มีชายขอบเป็นแนวโชดหิน เส้นฐานสำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ได้แก่ เส้นแนวน้ำลดทางด้านทะเลของโชดหินตามที่ได้แสดงด้วยเครื่องหมายที่เหมาะสมไว้ในแผนที่ซึ่งรัฐชายฝั่งยอมรับนับถือเป็นทางการ

ข้อ ๗

เส้นฐานตรง

๑. ในท้องถิ่นที่แนวฝั่งทะเลเว้าแหว่งและตัดลึกเข้ามามาก หรือถ้ามีเกาะเรียงรายตามฝั่งทะเลในบริเวณใกล้ชิดติดกับฝั่งทะเลนั้น อาจนำวิธีการลากเส้นฐานตรงเชื่อมจุดที่เหมาะสมมาใช้ในการลากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตก็ได้

๒. ในบริเวณที่แนวฝั่งทะเลไม่คงที่อย่างมากเนื่องจากมีดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำและสภาพทางธรรมชาติอื่น อาจเลือกจุดที่เหมาะสมตามเส้นแนวน้ำลดทางด้านทะเลระยะที่ไกลที่สุด และถึงแม้ว่าเส้นแนวน้ำลดจะร่นเข้ามาในภายหลังเส้นฐานตรงนั้นยังคงมีผลอยู่จนกว่ารัฐชายฝั่งจะเปลี่ยนแปลงโดยสอดคล้องกับอนุสัญญา

๓. การลากเส้นฐานตรงต่างๆ จะต้องไม่หันเหไปจากทิศทางโดยทั่วไปของฝั่งทะเลจนเกินสมควร และบริเวณทะเลซึ่งอยู่ภายในเส้นเหล่านั้นต้องมีความสัมพันธ์กับพื้นแผ่นดินอย่างใกล้ชิดเพียงพอที่จะอยู่ใต้บังคับแห่งระบอบน่านน้ำภายในได้

๔. เส้นฐานตรงจะต้องไม่ลากไปยังและมาจากพื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลด เว้นแต่จะได้สร้างประภาคาร หรือสิ่งติดตั้งที่คล้ายคลึงกันซึ่งอยู่เหนือระดับน้ำทะเลอย่างถาวรบนพื้นที่นั้น หรือยกเว้นในกรณีที่มีการลากเส้นฐานไปยังและมาจากพื้นที่เหนือน้ำดังกล่าวได้รับการยอมรับระหว่างประเทศโดยทั่วไป

๕. ในกรณีที่สามารใช้วิธีการลากเส้นฐานตรงตามวรรค ๑ การกำหนดเส้นฐานเฉพาะบางกรณี อาจต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เป็นลักษณะพิเศษของภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ซึ่งความเป็นจริงและความสำคัญของผลประโยชน์นั้น มีหลักฐานเห็นได้ชัดแจ้งจากการถือปฏิบัติที่มีมาช้านาน

๖. รัฐมีอำนาจระบบเส้นฐานตรงมาใช้ในลักษณะเช่นที่จะปิดกั้นทะเลอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งจากทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ข้อ ๘

น่านน้ำภายใน

๑. เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในภาค ๔ น่านน้ำทางด้านแผ่นดินของเส้นฐานแห่งทะเลอาณาเขตประกอบเป็นส่วนหนึ่งของน่านน้ำภายในของรัฐ

๒. ในกรณีที่การกำหนดเส้นฐานตรงตามวิธีการที่ระบุไว้ในข้อ ๗ มีผลเป็นการปิดล้อมบริเวณซึ่งไม่เคยถือเป็นน่านน้ำภายในมาก่อนให้เป็นน่านน้ำภายใน ให้สิทธิการผ่านโดยสุจริตตั้งที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้มีอยู่ในน่านน้ำเหล่านั้นต่อไป

ข้อ ๙ ปากแม่น้ำ

หากแม่น้ำใดไหลลงสู่ทะเลโดยตรง ให้เส้นตรงซึ่งลากตัดปากแม่น้ำระหว่างจุดบนเส้นแนวน้ำลัดของตลิ่งเป็นเส้นฐาน

ข้อ ๑๐ อ่าว

- ข้อนี้เกี่ยวข้องเฉพาะอ่าวซึ่งมีฝั่งทะเลเป็นของรัฐเดียว
- เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ อ่าวคือส่วนเว้าที่เห็นเด่นชัดซึ่งส่วนที่ตัดเว้าเข้ามาได้สัดส่วนกับความกว้างของปากอ่าวจนถึงขนาดทำให้เกิดมีน้ำที่ล้อมรอบด้วยแผ่นดินเกือบทั้งหมด และมีได้เป็นแต่เพียงความโค้งของฝั่งทะเล อย่างไรก็ตาม มิให้ถือว่าส่วนเว้าเป็นอ่าว เว้นแต่พื้นที่ของส่วนเว้านั้นจะกว้างเท่ากับหรือกว้างกว่าพื้นที่รูปครึ่งวงกลมซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางเป็นเส้นที่ลากตัดปากของส่วนเว้านั้น
- เพื่อความมุ่งประสงค์ในการวัด พื้นที่ของส่วนเว้า ได้แก่ พื้นที่ซึ่งอยู่ระหว่างแนวน้ำลัดรอบฝั่งของส่วนเว้าและเส้นซึ่งเชื่อมแนวน้ำลัดของจุดทางเข้าตามธรรมชาติของส่วนเว้านั้น ในกรณีที่ส่วนเว้ามีปากมากกว่าหนึ่งแห่งเนื่องจากมีเกาะอยู่ ให้ลากรูปครึ่งวงกลมบนเส้นซึ่งยาวเท่ากับผลรวมทั้งหมดของความยาวของเส้นที่ลากตัดปากของส่วนเว้านั้นๆ เกาะภายในส่วนเว้าให้รวมเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่น้ำหน้าของส่วนเว้า
- หากระยะระหว่างแนวน้ำลัดของจุดทางเข้าตามธรรมชาติของอ่าวห่างไม่เกิน ๒๔ ไมล์ทะเล อาจลากเส้นปิดระหว่างแนวน้ำลัดทั้งสองนี้ได้ และให้ถือว่าน้ำหน้าที่ถูกปิดล้อมด้วยเส้นนี้เป็นน้ำหน้าภายใน
- ในกรณีที่ระยะระหว่างแนวน้ำลัดของจุดทางเข้าตามธรรมชาติของอ่าวห่างเกินกว่า ๒๔ ไมล์ทะเล ให้ลากเส้นฐานตรงยาว ๒๔ ไมล์ทะเล ภายในอ่าวในลักษณะเช่นที่จะปิดล้อมพื้นที่น้ำได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วยเส้นที่มีความยาวนั้น
- บทบัญญัติข้างต้นมิใช้บังคับแก่อ่าวที่เรียกว่า อ่าว “ประวัติศาสตร์” หรือในกรณีใดที่ใช้ระบบเส้นฐานตรงดังที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ ๗

ข้อ ๑๑ ท่าเรือ

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขต สิ่งก่อสร้างถาวรตอนนอกสุดของเขตท่าซึ่งประกอบเป็นส่วนอันแยกออกมิได้ของระบบการท่านั้นให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของฝั่งทะเล สิ่งติดตั้งนอกฝั่งและเกาะเทียมมิให้ถือว่าเป็นสิ่งก่อสร้างถาวรของเขตท่า

ข้อ ๑๒

ที่ทอด

ที่ทอดซึ่งตามปกติใช้สำหรับขนสินค้าลงเรือ ขนสินค้าขึ้นจากเรือ และทอดสมอเรือนั้น ถึงแม้ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนอาจตั้งอยู่ภายนอกขอบเขตด้านนอกของทะเลอาณาเขตให้รวมอยู่ในทะเลอาณาเขตด้วย

ข้อ ๑๓

พื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลด

๑. พื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลด ได้แก่ บริเวณที่ดินที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติซึ่งล้อมรอบด้วยน้ำและโผล่พ้นน้ำขณะน้ำลด แต่จมอยู่ใต้น้ำขณะน้ำขึ้น ในกรณีที่พื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลดทั้งหมดหรือบางส่วนตั้งอยู่ในระยะห่างจากผืนแผ่นดินหรือเกาะไม่เกินความกว้างของทะเลอาณาเขต อาจใช้เส้นแนวน้ำลดของพื้นที่เหนือน้ำนั้นเป็นเส้นฐานสำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขตก็ได้

๒. ในกรณีที่พื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลดทั้งหมดตั้งอยู่ในระยะห่างจากผืนแผ่นดินหรือเกาะเกินกว่าความกว้างของทะเลอาณาเขต พื้นที่เหนือน้ำนั้นไม่มีทะเลอาณาเขตของตนเอง

ข้อ ๑๔

การผสมผสานวิธีการสำหรับการกำหนดเส้นฐาน

รัฐชายฝั่งอาจกำหนดเส้นฐานในแต่ละกรณีโดยใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งที่บัญญัติไว้ในข้อต่างๆ ข้างต้นเพื่อให้เหมาะสมกับเงื่อนไขที่แตกต่างกันก็ได้

ข้อ ๑๕

การกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขตระหว่างรัฐซึ่งมีฝั่งทะเลอยู่ตรงข้ามหรือประชิดกัน

ในกรณีที่ฝั่งทะเลของรัฐสองรัฐอยู่ตรงข้ามกันหรือประชิดกัน ถ้าไม่มีความตกลงระหว่างกันเป็นอย่างอื่น รัฐใดรัฐหนึ่งของสองรัฐนั้นย่อมไม่มีสิทธิจะขยายทะเลอาณาเขตของตนเลยเส้นมัธยะ ซึ่งจุดทุกจุดบนเส้นมัธยะนั้นมีระยะห่างเท่ากันจากจุดที่ใกล้ที่สุดบนเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตของรัฐทั้งสองแต่ละรัฐ อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติข้างต้นนี้ไม่ใช่บังคับแก่กรณีที่มีความจำเป็นอันหนึ่งเนื่องมาจากเหตุผลแห่งสิทธิทางประวัติศาสตร์หรือสภาวะการณ์พิเศษอย่างอื่นในอันที่จะกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขตของรัฐทั้งสองในลักษณะที่แตกต่างไปจากบทบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖

แผนที่และรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์

๑. เส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตที่กำหนดขึ้นตามข้อ ๗, ๙ และ ๑๐ หรือขอบเขตที่เกิดขึ้นจากเส้นฐานนั้น และเส้นกำหนดขอบเขตต่างๆ ซึ่งลากขึ้นตามข้อ ๑๒ และ ๑๕ จะต้องนำไปแสดงบนแผนที่ที่ใช้มาตราส่วนเดียวหรือหลายมาตราส่วนที่เพียงพอต่อการยืนยันตำแหน่งที่แน่นอนของเส้นเหล่านั้น หรือมิฉะนั้นก็อาจใช้รายการพิกัดทางภูมิศาสตร์ของจุดต่างๆ ซึ่งระบุมูลฐานทางยี่อเดซีแทนก็ได้

๒. รัฐชายฝั่งจะต้องเผยแพร่แผนที่หรือรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์เช่นว่านั้นให้ทราบตามสมควร และจะต้องส่งมอบแผนที่หรือรายการเช่นว่านั้นให้เลขาธิการสหประชาชาติเก็บรักษาไว้อย่างละหนึ่งชุด

ตอนที่ ๓ การผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขต ส่วน เอ หลักเกณฑ์ที่ใช้กับเรือทั้งปวง

ข้อ ๑๗

สิทธิการผ่านโดยสุจริต

ภายใต้บังคับแห่งอนุสัญญานี้ เรือของรัฐทั้งปวงไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่งหรือรัฐไรฝั่งทะเลก็ตาม ย่อมมีอุปโภคสิทธิการผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขต

ข้อ ๑๘

ความหมายของการผ่าน

๑. การผ่าน หมายถึง การเดินเรือในทะเลอาณาเขตเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะ
 - (เอ) ผ่านทะเลอาณาเขตนั้นโดยไม่เข้าไปในน่านน้ำภายใน หรือแฉะจอด ณ ที่ทอดหรือที่อำนวยความสะดวกของท่าเรือภายนอกน่านน้ำภายใน หรือ
 - (บี) เดินทางไปสู่หรือออกมาจากน่านน้ำภายใน หรือแฉะจอด ณ ที่ทอด หรือที่อำนวยความสะดวกของท่าเรือเช่นว่านั้น
๒. การผ่านจะต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว อย่างไรก็ตามการผ่านย่อมรวมถึง การหยุด และการทอดสมอ แต่เฉพาะเท่าที่การหยุดและการทอดสมอนั้นอาจเกิดขึ้นในการเดินเรือตามปกติ หรือจำเป็นต่อกระทำโดยเหตุสุดวิสัยหรือทุกขภัย หรือเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคล เรือ หรืออากาศยานที่อยู่ในอันตรายหรือทุกขภัย

ข้อ ๑๙

ความหมายของการผ่านโดยสุจริต

๑. การผ่านจะสุจริตตราบเท่าที่ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสันติภาพ ความสงบเรียบร้อย หรือความมั่นคงของรัฐชายฝั่ง การผ่านเช่นว่านั้นจะต้องกระทำโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ
๒. การผ่านของเรือต่างชาติจะถือว่าเป็นการเสื่อมเสียต่อสันติภาพ ความสงบเรียบร้อย หรือความมั่นคงของรัฐชายฝั่ง ถ้าเรือต่างชาตินั้นกระทำการใดๆ ดังต่อไปนี้ในทะเลอาณาเขต
 - (เอ) การคุกคาม หรือการใช้กำลังต่ออธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน หรือเอกราชทางการเมืองของรัฐชายฝั่ง หรือโดยลักษณะอื่นใดที่เป็นการละเมิดหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ปรากฏในกฎบัตรสหประชาชาติ
 - (บี) การฝึกหรือการซ้อมไม่ว่าด้วยอาวุธชนิดใดๆ

- (ซี) การกระทำที่มุ่งรวบรวมข้อสนเทศที่เป็นการเสื่อมเสียต่อการป้องกันหรือความมั่นคงของรัฐชายฝั่ง
- (ดี) การกระทำที่โฆษณาชวนเชื่อที่มุ่งกระหนาบการป้องกัน หรือความมั่นคงของรัฐชายฝั่ง
- (อี) การส่งอากาศยานขึ้นสู่อากาศ การให้อากาศยานลงสู่พื้น หรือการนำอากาศยานขึ้นมาจากเรือ
- (เอฟ) การส่งกลอุปกรณ์ทางทหารขึ้นสู่อากาศ การให้กลอุปกรณ์ทางทหารลงสู่พื้น หรือการนำกลอุปกรณ์ทางทหารขึ้นมาจากเรือ
- (จี) การชนโคกภักดิ์ เงินตรา หรือบุคคล ลงเรือหรือขึ้นจากเรือ ที่เป็นการขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ ทางศุลกากร การคลัง การเข้าเมือง หรือการสุขาภิบาลของรัฐชายฝั่ง
- (เอช) การกระทำโดยเจตนาและก่อให้เกิดภาวะมลพิษอย่างร้ายแรงอันเป็นการขัดต่ออนุสัญญา
- (ไอ) การทำกิจกรรมการประมง
- (เจ) การดำเนินกิจกรรมวิจัยหรือสำรวจ
- (เค) การกระทำที่มุ่งแทรกแซงระบบการสื่อสารหรือสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสิ่งติดตั้งอื่นใดของรัฐชายฝั่ง
- (แอล) กิจกรรมอื่นใดซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผ่าน

ข้อ ๒๐

เรือดำน้ำและยานพาหนะใต้น้ำอื่น ๆ

ขณะที่อยู่ในทะเลอาณาเขต เรือดำน้ำและยานพาหนะใต้น้ำอื่น ๆ จะต้องแล่นบนผิวน้ำและแสดงธงของตน

ข้อ ๒๑

กฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ของรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวกับการผ่านโดยสุจริต

๑. โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาและหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ รัฐชายฝั่งอาจออกกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวกับการผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขตในส่วนที่เกี่ยวกับข้อดังต่อไปนี้ทั้งหมดหรือบางข้อ คือ
 - (เอ) ความปลอดภัยในการเดินเรือ และข้อบังคับในการจราจรทางทะเล
 - (บี) การคุ้มครองเครื่องหมายช่วยในการเดินเรือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินเรือ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสิ่งติดตั้งอื่นๆ
 - (ซี) การคุ้มครองสายเคเบิลและท่อ
 - (ดี) การอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเล
 - (อี) การป้องกันการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับการประมงของรัฐชายฝั่ง
 - (เอฟ) การรักษาสิ่งแวดล้อมของรัฐชายฝั่งและการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษที่มีต่อสิ่งแวดล้อม
 - (จี) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลและการสำรวจทางอุทกศาสตร์
 - (เอช) การป้องกันการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่งเกี่ยวกับศุลกากร การคลัง การเข้าเมือง หรือการสุขาภิบาล

๒. กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าจะต้องไม่ใช้บังคับแก่การออกแบบ การต่อเรือ การจัดบุคลากรหรืออุปกรณ์ของเรือต่างชาติ เว้นแต่จะเป็นการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานระหว่างประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป
๓. รัฐชายฝั่งจะต้องเผยแพร่กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าทั้งปวงให้ทราบตามสมควร
๔. เรือต่างชาติซึ่งกำลังใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขต จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าทั้งหมด รวมทั้งข้อบังคับระหว่างประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเกี่ยวกับการป้องกันเรือโดนกันในทะเล

ข้อ ๒๒

ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรในทะเลอาณาเขต

๑. ในกรณีที่เป็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินเรือ รัฐชายฝั่งอาจกำหนดให้เรือต่างชาติที่กำลังใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขตของตนใช้ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรตามที่ตนอาจกำหนดหรือจัดเพื่อควบคุมการผ่านของเรือต่างๆ
๒. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรือบรรทุกน้ำมัน เรือพลังนิวเคลียร์ และเรือบรรทุกสารหรือวัสดุนิวเคลียร์ หรือสารหรือวัสดุที่โดยลักษณะเป็นอันตรายหรือเป็นพิษอื่นใด อาจถูกกำหนดให้ใช้ช่องทางทะเลเช่นว่านั้นในการผ่านของตน
๓. ในการกำหนดช่องทางทะเลและการจัดแผนแบ่งแนวจราจรตามข้อนี้ รัฐชายฝั่งจะต้องพิจารณาถึง
- (เอ) ข้อเสนอแนะขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ
 - (บี) ร่องน้ำที่ใช้ในการเดินเรือระหว่างประเทศมาจนเป็นจารีตประเพณี
 - (ซี) ลักษณะพิเศษของเรือและร่องน้ำ และ
 - (ดี) ความคับคั่งของการจราจร
๔. รัฐชายฝั่งจะต้องแสดงช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรเช่นว่าให้ชัดเจนบนแผนที่ ซึ่งจะต้องเผยแพร่ให้ทราบตามสมควร

ข้อ ๒๓

เรือพลังนิวเคลียร์ต่างชาติและเรือบรรทุกสารนิวเคลียร์หรือสารที่โดยลักษณะเป็นอันตรายหรือเป็นพิษอื่น ๆ

ในขณะที่ใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขต เรือพลังนิวเคลียร์ต่างชาติและเรือบรรทุกสารนิวเคลียร์หรือสารที่โดยลักษณะเป็นอันตรายหรือเป็นพิษอื่นๆ จะต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันพิเศษที่กำหนดขึ้นสำหรับเรือเช่นว่านั้นโดยความตกลงระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๔

หน้าที่ของรัฐชายฝั่ง

๑. รัฐชายฝั่งจะต้องไม่ขัดขวางการผ่านโดยสุจริตของเรือต่างชาติในทะเลอาณาเขต เว้นแต่จะเป็นไปตามอนุสัญญาที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการใช้อุสัญญาหรือกฎหมายหรือข้อบังคับใดๆ ที่ออกตามความในอนุสัญญาที่ รัฐชายฝั่งจะต้องไม่

- (เอ) วางข้อกำหนดสำหรับเรือต่างชาติซึ่งมีผลในทางปฏิบัติเป็นการปฏิเสธหรือทำให้เสียสิทธิการผ่านโดยสุจริต หรือ
- (บี) เลือกปฏิบัติโดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัยต่อเรือของรัฐใดหรือเรือบรรทุกสินค้าไปยังหรือมาจากหรือในนามของรัฐใด

๒. รัฐชายฝั่งจะต้องเผยแพร่ให้ทราบตามความเหมาะสมถึงอันตรายต่อการเดินเรือที่ตนทราบภายในทะเลอาณาเขตของตน

ข้อ ๒๕

สิทธิในการคุ้มครองของรัฐชายฝั่ง

- ๑. รัฐชายฝั่งอาจดำเนินขั้นตอนที่จำเป็นในทะเลอาณาเขตของตนเพื่อป้องกันการผ่านที่ไม่สุจริต
- ๒. ในกรณีของเรือที่แล่นมายังน่านน้ำภายในหรือแฉะจอด ณ ที่อำนวยความสะดวกของท่าเรือซึ่งอยู่นอกน่านน้ำภายใน รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะดำเนินขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อป้องกันการผิดเงื่อนไขใดๆ ในการอนุญาตให้เรือเหล่านั้นเข้าสู่ น่านน้ำภายในหรือแฉะจอดเช่นว่าด้วย
- ๓. โดยไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ โดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัย ระหว่างเรือต่างชาติด้วยกัน รัฐชายฝั่งอาจระงับการผ่านโดยสุจริตของเรือต่างชาติในบริเวณที่ระบุไว้ในทะเลอาณาเขตของตนไว้ชั่วคราว หากการระงับเช่นว่านั้นจำเป็นเพื่อการคุ้มครองความมั่นคงของตนรวมทั้งการฝึกอาวุธ ให้การระงับเช่นว่านั้นมีผลต่อเมื่อได้ประกาศให้ทราบตามสมควรแล้วเท่านั้น

ข้อ ๒๖

ค่าภาระซึ่งอาจเรียกเก็บจากเรือต่างชาติได้

- ๑. การเรียกเก็บค่าภาระจากเรือต่างชาติโดยเหตุเพียงการผ่านทะเลอาณาเขตของเรือเหล่านั้นไม่อาจกระทำได้
- ๒. การเรียกเก็บค่าภาระจากเรือต่างชาติที่ผ่านทะเลอาณาเขตอาจกระทำได้ในฐานะเป็นค่าบริการเฉพาะอย่างที่ได้ให้แก่เรือเท่านั้น ค่าภาระเหล่านี้จะต้องเรียกเก็บโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติ

ส่วน บี หลักเกณฑ์ที่ใช้กับเรือพาณิชย์และเรือของรัฐบาล ที่ใช้เพื่อการพาณิชย์

ข้อ ๒๗

เขตอำนาจทางอาญาในเรือต่างชาติ

- ๑. รัฐชายฝั่งไม่พึงใช้เขตอำนาจทางอาญาในเรือต่างชาติที่ผ่านทะเลอาณาเขตเพื่อจับกุมบุคคล หรือดำเนินการสืบสวนเกี่ยวกับอาชญากรรม ซึ่งได้กระทำในเรือในระหว่างการผ่านของเรือนั้น เว้นไว้แต่ในกรณีต่อไปนี้
 - (เอ) ถ้าผลแห่งอาชญากรรมนั้นขยายไปถึงรัฐชายฝั่ง

- (บี) ถ้าอาชญากรรมนั้นเป็นประเภทที่รบกวนความสงบสุขของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยของทะเลอาณาเขต
- (ซี) ถ้านายเรือหรือตัวแทนทางทูต หรือพนักงานฝ่ายกงสุลของรัฐเจ้าของธงได้ร้องขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น หรือ
- (ดี) ถ้ามาตรการเช่นนั้นจำเป็นสำหรับการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษหรือสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

๒. บทบัญญัติข้างต้นนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของรัฐชายฝั่งที่จะดำเนินขั้นตอนใดๆ ตามที่กฎหมายของตนให้อำนาจไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการจับกุมหรือการสืบสวนในเรือต่างชาติซึ่งกำลังผ่านทะเลอาณาเขตหลังจากที่ได้ออกจากน่านน้ำภายในแล้ว

๓. ในกรณีที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๑ และ ๒ ถ้านายเรือร้องขอ รัฐชายฝั่งต้องแจ้งต่อตัวแทนทางทูตหรือพนักงานฝ่ายกงสุลของรัฐเจ้าของธงก่อนที่จะดำเนินขั้นตอนใดๆ และต้องอำนวยความสะดวกในการติดต่อระหว่างตัวแทนหรือพนักงานเช่นว่านั้นกับลูกเรือของเรือนั้น ในกรณีฉุกเฉิน การแจ้งให้ทราบนี้อาจกระทำในขณะที่ดำเนินมาตรการก็ได้

๔. ในการพิจารณาว่า การจับกุมควรกระทำหรือไม่หรือโดยวิธีใด เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นต้องคำนึงตามสมควรถึงผลประโยชน์ของการเดินเรือด้วย

๕. เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในภาค ๑๒ หรือในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับที่ออกตามความในภาค ๕ รัฐชายฝั่งไม่อาจดำเนินขั้นตอนใดๆ ในเรือต่างชาติขณะกำลังผ่านทะเลอาณาเขตเพื่อจับกุมบุคคลหรือดำเนินการสืบสวนเกี่ยวกับอาชญากรรมซึ่งได้กระทำก่อนที่เรือได้เข้าสู่ทะเลอาณาเขต ถ้าเรือนั้น ขณะเดินทางมาจากท่าเรือต่างประเทศ เป็นแต่เพียงผ่านทะเลอาณาเขตโดยมิได้เข้าไปในน่านน้ำภายใน

ข้อ ๒๘

เขตอำนาจทางแพ่งเกี่ยวกับเรือต่างชาติ

๑. รัฐชายฝั่งไม่พึงหยุดหรือเปลี่ยนทางเรือต่างชาติซึ่งกำลังผ่านทะเลอาณาเขตเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะใช้เขตอำนาจทางแพ่งเกี่ยวกับบุคคลบนเรือ

๒. รัฐชายฝั่งมิอาจกระทำการบังคับคดี หรือจับกุมเรือ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินกระบวนการทางแพ่ง เว้นแต่เฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับหนี้หรือความรับผิดชอบซึ่งเรือนั้นได้เข้ารับหรือก่อขึ้นเองในระหว่างหรือเพื่อความมุ่งประสงค์ของการเดินทางผ่านน่านน้ำของรัฐชายฝั่ง

๓. วรรค ๒ ไม่ทำให้เสื่อมเสียแก่สิทธิของรัฐชายฝั่งตามกฎหมายของตนที่จะกระทำการบังคับคดีหรือจับกุมเรือต่างชาติที่จอดในทะเลอาณาเขต หรือกำลังผ่านทะเลอาณาเขตหลังจากที่ได้ออกจากน่านน้ำภายในแล้ว เพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินกระบวนการทางแพ่งใดๆ

ส่วน ซี หลักเกณฑ์ที่ใช้กับเรือรบและเรืออื่นของรัฐบาล ที่มีได้ใช้เพื่อการพาณิชย์

ข้อ ๒๙

คำนิยามของเรือรบ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ “เรือรบ” หมายถึงเรือซึ่งเป็นของกำลังทหารของรัฐซึ่งมีเครื่องหมายภายนอกแสดงสัญชาติของเรือดังกล่าวอย่างชัดเจน และอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายทหารซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาลของรัฐ และมีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีประจำการที่ถูกต้องหรือบัญชีอื่นในทำนองเดียวกัน และมีลูกเรือประจำการซึ่งอยู่ภายใต้วินัยของกำลังทหารประจำ

ข้อ ๓๐

การที่เรือรบไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่ง

ถ้าเรือรบใดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่งเกี่ยวกับการผ่านทะเลอาณาเขตและละเลยต่อคำร้องขอต่อตนให้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับเช่นนั้น รัฐชายฝั่งอาจสั่งให้เรือรบนั้นออกจากทะเลอาณาเขตโดยทันที

ข้อ ๓๑

ความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธงต่อความเสียหายที่เกิดจากเรือรบ หรือเรืออื่นของรัฐบาลที่มีได้ใช้เพื่อการพาณิชย์

รัฐเจ้าของธงจะต้องมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายต่อรัฐชายฝั่ง ซึ่งเป็นผลจากการที่เรือรบหรือเรืออื่นของรัฐบาลที่มีได้ใช้เพื่อการพาณิชย์ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่งเกี่ยวกับการผ่านทะเลอาณาเขตหรือบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ หรือหลักเกณฑ์อื่นๆ ในกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๒

ความคุ้มกันของเรือรบและเรืออื่นของรัฐบาลที่มีได้ใช้เพื่อการพาณิชย์

นอกจากที่ได้มีข้อยกเว้นไว้ในส่วน เอ และในข้อ ๓๐ และ ๓๑ ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้ที่กระทบกระเทือนความคุ้มกันของเรือรบและเรืออื่นของรัฐบาลที่มีได้ใช้เพื่อการพาณิชย์

ตอนที่ ๔ เขตต่อเนื่อง

ข้อ ๓๓ เขตต่อเนื่อง

๑. ในเขตที่ต่อเนื่องกับทะเลอาณาเขตของตนซึ่งเรียกว่าเขตต่อเนื่อง รัฐชายฝั่งอาจดำเนินการควบคุมที่จำเป็นเพื่อ
 - (เอ) ป้องกันการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับศุลกากร การคลัง การเข้าเมือง หรือการสุขาภิบาลภายในอาณาเขตหรือทะเลอาณาเขตของตน
 - (บี) ลงโทษการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับข้างต้นซึ่งได้กระทำภายในอาณาเขตหรือทะเลอาณาเขตของตน
๒. เขตต่อเนื่องมีอาจขยายเกินกว่า ๒๔ ไมล์ทะเล จากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต

ภาค ๓

ช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ

.....

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๓๔

สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำที่ประกอบเป็นช่องแคบ ซึ่งใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ

๑. ระเบียบการผ่านช่องแคบซึ่งใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศตามที่กำหนดในภาคนี้จะต้องไม่กระทบกระเทือนในด้านอื่นต่อสถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำซึ่งประกอบเป็นช่องแคบเช่นว่านั้น หรือต่อการที่รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบนั้น ใช้อธิปไตยหรือเขตอำนาจเหนือน่านน้ำเช่นว่า และเหนือห้วงอากาศพื้นดินท้องทะเล และดินใต้ผิวดินของน่านน้ำนั้น
๒. อธิปไตยหรือเขตอำนาจของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบให้ใช้ภายใต้บังคับของภาคนี้และหลักเกณฑ์อื่นของกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๕

ขอบเขตของภาคนี้

ไม่มีบทบัญญัติใดในภาคนี้กระทบกระเทือน

- (เอ) บริเวณใดๆ ของน่านน้ำภายในซึ่งอยู่ในช่องแคบ ยกเว้นในกรณีที่มีการกำหนดเส้นฐานตรงตามวิธีการที่ระบุไว้ในข้อ ๗ มีผลเป็นการปิดล้อมบริเวณซึ่งไม่เคยถือเป็นน่านน้ำภายในมาก่อนให้เป็นน่านน้ำภายใน
- (บี) สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำนอกทะเลอาณาเขตของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือทะเลหลวง หรือ
- (ซี) ระเบียบกฎหมายในช่องแคบซึ่งอนุสัญญาระหว่างประเทศดั้งเดิมที่ใช้บังคับอยู่เกี่ยวกับช่องแคบ เช่นว่านั้นโดยเฉพาจะจางได้วางระเบียบในการผ่านไว้แล้วทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ ๓๖

เส้นทางในทะเลหลวงหรือเส้นทางผ่านเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ในช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ

ภาคนี้ไม่ใช้บังคับกับช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ หากมีเส้นทางผ่านทะเลหลวงหรือผ่านเขตเศรษฐกิจจำเพาะในช่องแคบนั้นที่ให้ความสะดวกในการทำงานเดียวกันทั้งในด้านการเดินเรือและด้านอุทกศาสตร์

ในเส้นทางเช่นว่านั้น ให้ใช้บังคับโดยภาคอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกันของอนุสัญญาฯ รวมทั้งบทบัญญัติเกี่ยวกับเสรีภาพของการเดินเรือและการบินผ่าน

ตอนที่ ๒ การเดินทางผ่าน

ข้อ ๓๗

ขอบเขตของตอนนี้

ตอนนี้ใช้บังคับกับช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศระหว่างส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะกับอีกส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ข้อ ๓๘

สิทธิการเดินทางผ่าน

๑. ภายในช่องแคบที่อ้างถึงในข้อ ๓๗ เรือและอากาศยานทั้งปวงย่อมอุปโภคสิทธิการเดินทางผ่านโดยปราศจากการถูกกีดขวาง เว้นแต่ว่า ถ้าช่องแคบนั้นประกอบขึ้นด้วยเกาะของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบและผืนแผ่นดินใหญ่ของรัฐนั้น การเดินทางผ่านจะไม่ใช้บังคับ หากทางด้านทะเลของเกาะมีเส้นทางผ่านทะเลหลวงหรือผ่านเขตเศรษฐกิจจำเพาะที่ให้ความสะดวกในทำนองเดียวกันทั้งในด้านการเดินเรือและด้านอวกาศศาสตร์

๒. การเดินทางผ่าน หมายถึง การใช้เสรีภาพในการเดินเรือและการบินผ่านตามภาคนี้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะผ่านช่องแคบอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วระหว่างส่วนหนึ่งของทะเลหลวง หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะกับอีกส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดเกี่ยวกับการผ่านอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วมิได้ห้ามการผ่านช่องแคบเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเข้า การออก หรือการกลับจากรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบนั้น ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขของการเข้าไปในรัฐนั้น

๓. กิจกรรมซึ่งมิใช่เป็นการใช้สิทธิการเดินทางผ่านในช่องแคบยังคงอยู่ภายใต้บทบัญญัติอื่นที่ใช้บังคับของอนุสัญญาฯ

ข้อ ๓๙

หน้าที่ของเรือและอากาศยานระหว่างการเดินทางผ่าน

๑. ในขณะที่ใช้สิทธิการเดินทางผ่าน เรือและอากาศยานจะต้อง

- (เอ) เดินทางผ่านหรือเหนือช่องแคบโดยมิชักช้า
- (บี) ละเว้นจากการคุกคาม หรือการใช้กำลังต่ออธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดนหรือเอกราชทางการเมืองของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบ หรือในลักษณะอื่นใดอันเป็นการละเมิดหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ปรากฏในกฎบัตรสหประชาชาติ
- (ซี) ละเว้นจากกิจกรรมใดนอกเหนือไปจากที่อาจเกิดขึ้นกับชนบปกติของการผ่านอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว เว้นแต่จำเป็นต้องกระทำโดยเหตุสุดวิสัยหรือทุกข์ภัย
- (ดี) ปฏิบัติตามบทบัญญัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของภาคนี้

๒. เรือที่อยู่ในระหว่างการเดินทางผ่านจะต้อง
- (เอ) ปฏิบัติตามข้อบังคับ วิธีดำเนินการและทางปฏิบัติระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเกี่ยวกับความปลอดภัยในทะเล รวมทั้งข้อบังคับระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันเรือโดนกันในทะเล
 - (บี) ปฏิบัติตามข้อบังคับ วิธีดำเนินการและทางปฏิบัติระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเกี่ยวกับการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ
๓. อากาศยานที่อยู่ระหว่างการเดินทางผ่าน จะต้อง
- (เอ) เคารพหลักเกณฑ์ในการเดินอากาศที่กำหนดขึ้นโดยองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศตามที่ใช้บังคับกับอากาศยานพลเรือน อากาศยานของรัฐจะปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยเช่นว่านั้นเป็นปกติ และจะปฏิบัติตามโดยคำนึงตลอดเวลาถึงความปลอดภัยในการเดินอากาศ
 - (บี) ติดตามรับฟังตลอดเวลาซึ่งคลื่นความถี่วิทยุที่กำหนดโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการควบคุมการจราจรทางอากาศที่ได้รับการแต่งตั้งระหว่างประเทศ หรือคลื่นความถี่วิทยุสากลที่เหมาะสมซึ่งใช้กรณีทุกขภัย

ข้อ ๔๐

กิจกรรมวิจัยและสำรวจ

ระหว่างการเดินทางผ่าน เรือต่างชาติ รวมทั้งเรือวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล และเรือสำรวจทางอุทกศาสตร์ ไม่อาจดำเนินกิจกรรมวิจัยหรือสำรวจใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้าจากรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบ

ข้อ ๔๑

ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรในช่องแคบ ที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ

๑. โดยสอดคล้องกับภาคนี้ รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบอาจกำหนดช่องทางทะเลและจัดแผนแบ่งแนวจราจรสำหรับการเดินเรือในช่องแคบในกรณีจำเป็นเพื่อส่งเสริมให้เรือผ่านโดยปลอดภัย
๒. เมื่อสภาวะการณ้บังคับ และหลังจากที่ได้มีการประกาศให้ทราบตามควรแล้ว รัฐดังกล่าวอาจให้ใช้ช่องทางทะเลหรือแผนแบ่งแนวจราจรอื่นๆ แทนช่องทางทะเลหรือแผนแบ่งแนวจราจร ที่ตนได้กำหนดหรือจัดไว้ก่อนหน้านั้นได้
๓. ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรเช่นว่า จะต้องสอดคล้องกับข้อบังคับระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไป
๔. ก่อนกำหนดหรือให้ใช้ช่องทางทะเลอื่นแทน หรือก่อนจัดหรือให้ใช้แผนแบ่งแนวจราจรอื่นแทน รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบจะต้องยื่นข้อเสนอต่อองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจเพื่อให้การยอมรับองค์การดังกล่าวจะยอมรับเฉพาะแต่ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรตามที่ตกลงกับรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบ หลังจากนั้น รัฐนั้นๆ จึงสามารถกำหนดช่องทางทะเล จัดแผนแบ่งแนวจราจร หรือให้ใช้ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรแทนได้

๕. ในส่วนที่เกี่ยวกับช่องแคบซึ่งได้รับการเสนอให้มีช่องทางทะเลหรือแผนแบ่งแนวจรรยาผ่านหน้าหน้าของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบสองรัฐหรือมากกว่านั้น ให้รัฐที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันจัดทำข้อเสนอโดยการปรึกษาหารือกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ
๖. รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบจะต้องแสดงช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจรรยาทั้งปวงที่ตนได้กำหนดหรือจัดไว้ให้ชัดเจนบนแผนที่ซึ่งจะต้องประกาศให้ทราบตามควร
๗. เรือที่อยู่ในระหว่างการเดินทางผ่านจะต้องเคารพช่องทางทะเล และแผนแบ่งแนวจรรยาที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นตามข้อนี้

ข้อ ๔๒

กฎหมายและข้อบังคับของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบเกี่ยวกับการเดินทางผ่าน

๑. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งตอนนี้ รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบอาจออกกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับการเดินทางผ่านช่องแคบ ที่เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ทั้งหมด หรือบางส่วน
- (เอ) ความปลอดภัยในการเดินเรือ และข้อบังคับในการจราจรทางทะเลตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๔๑
 - (บี) การป้องกัน การลด และการควบคุมมลพิษ โดยเป็นการปฏิบัติตามข้อบังคับระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเกี่ยวกับการปล่อยทิ้งน้ำมัน ขยะน้ำมัน และสารพิษอื่นในช่องแคบ
 - (ซี) ในส่วนที่เกี่ยวกับเรือประมง การป้องกันการประมง รวมทั้งการเก็บอุปกรณ์การประมง
 - (ดี) การชนโศกภยันต์ เงินตรา หรือบุคคลลงเรือ หรือขึ้นจากเรือ ที่ขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบเกี่ยวกับศุลกากร การคลัง การเข้าเมืองหรือการสุขาภิบาล
๒. กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าจะต้องไม่เลือกปฏิบัติไม่ว่าโดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัยในระหว่างเรือต่างชาติหรือในการใช้กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้นจะต้องไม่มีผลในทางปฏิบัติเป็นการปฏิเสธ ชัดขวาง หรือทำให้เสียสิทธิการเดินทางผ่านตามที่นิยามไว้ในตอนนี้
๓. รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบจะต้องประกาศกฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าทั้งปวงให้ทราบตามควร
๔. เรือต่างชาติที่กำลังใช้สิทธิการเดินทางผ่านจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้น
๕. รัฐเจ้าของธงของเรือ หรือรัฐที่จดทะเบียนอากาศยาน ซึ่งมีความคุ้มกันอธิปไตยที่กระทำการในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าหรือบทบัญญัติอื่นของภาคนี้ จะต้องมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศต่อความสูญเสียหรือเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นต่อรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบนั้น

ข้อ ๔๓

เครื่องหมายช่วยในการเดินเรือและความปลอดภัย และสิ่งปรับปรุงอื่น ๆ และการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษ

รัฐผู้ใช้ช่องแคบและรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบควรร่วมมือกันโดยความตกลง

- (เอ) ในการก่อตั้งและการบำรุงรักษาเครื่องหมายช่วยในการเดินเรือ และความปลอดภัยที่จำเป็น หรือสิ่งปรับปรุงอื่น ๆ เพื่อช่วยการเดินเรือระหว่างประเทศในช่องแคบ และ
- (บี) เพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ

ข้อ ๔๔

หน้าที่ของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบ

รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบจะต้องไม่ขัดขวางการเดินทางผ่าน และจะประกาศให้ทราบตามความเหมาะสมถึงอันตรายต่อการเดินเรือหรือการบินผ่านภายในหรือเหนือช่องแคบที่ตนทราบ การระงับการเดินทางผ่านจะกระทำมิได้

ตอนที่ ๓ การผ่านโดยสุจริต

ข้อ ๔๕

การผ่านโดยสุจริต

- ๑. ให้ใช้ระบอบการผ่านโดยสุจริตตามภาค ๒ ตอนที่ ๓ กับช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ
 - (เอ) ซึ่งไม่อยู่ภายใต้การใช้ระบอบการเดินทางผ่านตามข้อ ๓๘ วรรค ๑ หรือ
 - (บี) ระหว่างส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะกับทะเลอาณาเขตของรัฐต่างชาติ
- ๒. การระงับการผ่านโดยสุจริตในการผ่านช่องแคบเช่นว่านั้นจะกระทำมิได้

ภาค ๔ รัฐหมู่เกาะ

ข้อ ๔๖ การใช้คำศัพท์

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

- (เอ) “รัฐหมู่เกาะ” หมายถึง รัฐซึ่งประกอบด้วยหมู่เกาะหนึ่งหรือมากกว่า และอาจรวมถึงเกาะอื่นๆ ด้วย
- (บี) “หมู่เกาะ” หมายถึง กลุ่มของเกาะ รวมทั้งส่วนต่างๆ ของเกาะ น่านน้ำที่เชื่อมติดต่อระหว่างกัน และลักษณะทางธรรมชาติอื่นซึ่งเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิดจนกระทั่ง เกาะ น่านน้ำ และลักษณะทางธรรมชาติอื่นเช่นว่านั้นประกอบกันขึ้นเป็นองค์ภาวะทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจและการเมืองอันหนึ่งอันเดียวกัน หรือซึ่งตามประวัติศาสตร์ถือกันว่าเป็นเช่นนั้น

ข้อ ๔๗ เส้นฐานหมู่เกาะ

- รัฐหมู่เกาะอาจลากเส้นฐานหมู่เกาะเป็นเส้นตรงเชื่อมต่อจุดนอกสุดของเกาะที่ตั้งอยู่นอกสุดกับโขดหินที่โผล่พ้นน้ำของหมู่เกาะ โดยมีเงื่อนไขว่าภายในเส้นฐานเช่นว่าจะต้องรวมเกาะใหญ่และบริเวณที่ซึ่งอัตราส่วนของบริเวณที่เป็นพื้นน้ำต่อบริเวณที่เป็นพื้นแผ่นดินรวมทั้งเกาะปะการัง อยู่ในระหว่างอัตรา ๑ ต่อ ๑ และ ๙ ต่อ ๑
- ความยาวของเส้นฐานเช่นว่าจะต้องไม่เกิน ๑๐๐ ไมล์ทะเล ยกเว้นไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนทั้งหมดของเส้นฐานที่ปิดล้อมหมู่เกาะใดๆ อาจเกินความยาวนั้นได้ จนกระทั่งถึงความยาวมากที่สุดเพียง ๑๒๕ ไมล์ทะเล
- การลากเส้นฐานเช่นว่านั้นจะต้องไม่หันเหไปมากจนเกินสมควรจากรูปลักษณะทั่วไปของหมู่เกาะ
- เส้นฐานเช่นว่าจะต้องไม่ลากไปยังและมาจากพื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลด เว้นแต่จะได้สร้างประการหรือสิ่งติดตั้งที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งอยู่เหนือระดับน้ำทะเลอย่างถาวรไว้บนนั้นหรือ ณ ที่ซึ่งพื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลดทั้งหมดหรือบางส่วนตั้งอยู่ในระยะที่ไม่เกินความกว้างของทะเลอาณาเขตจากเกาะที่ใกล้ที่สุด
- รัฐหมู่เกาะจะต้องไม่นำระบบเส้นฐานเช่นว่ามาใช้ในลักษณะเช่นที่จะปิดกั้นทะเลอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งจากทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ
- ถ้าส่วนหนึ่งของน่านน้ำหมู่เกาะของรัฐหมู่เกาะอยู่ระหว่างสองส่วนของรัฐเพื่อนบ้านรัฐหนึ่งซึ่งประชิดติดต่อกัน ให้สิทธิและผลประโยชน์โดยชอบธรรมอื่นทั้งหมดที่มีอยู่ซึ่งรัฐเพื่อนบ้านนั้นได้ใช้มาแต่ดั้งเดิมในน่านน้ำเช่นว่า และสิทธิทั้งหมดที่กำหนดโดยความตกลงระหว่างรัฐเหล่านั้นยังคงมีอยู่และได้รับการเคารพต่อไป
- เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณอัตราส่วนของน้ำต่อดินตามวรรค ๑ บริเวณพื้นดินอาจรวมถึงพื้นน้ำซึ่งอยู่ภายในพืดหินปะการังชายฝั่งของเกาะและเกาะปะการัง รวมถึงส่วนของที่ราบสูงได้สมุทรข้างชันซึ่งถูกปิดล้อมหรือเกือบถูกปิดล้อมโดยแนวเกาะหินปูนและโขดหินที่โผล่พ้นน้ำที่อยู่บนขอบปริมณฑลของที่ราบสูงนั้น

๘. เส้นฐานที่ลากขึ้นตามข้อนี้จะต้องแสดงให้เห็นบนแผนที่ที่ใช้มาตราส่วนหนึ่งหรือหลายมาตราส่วนอย่างเพียงพอเพื่อให้ทราบตำแหน่งของเส้นฐานอย่างชัดเจน หรือมีฉะนั้นก็อาจใช้รายการจุดพิกัดทางภูมิศาสตร์ซึ่งระบุมูลฐานทางยี่ออเดซีแทนก็ได้
๙. รัฐหมู่เกาะจะต้องเผยแพร่แผนที่หรือรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์เช่นว่านั้นให้ทราบตามควรและจะต้องส่งมอบแผนที่หรือรายการดังกล่าวให้เลขาธิการสหประชาชาติเก็บรักษาไว้อย่างละหนึ่งชุด

ข้อ ๔๘

การวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และไหล่ทวีป

ความกว้างของทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และไหล่ทวีปให้วัดจากเส้นฐานหมู่เกาะที่ลากขึ้นตามข้อ ๔๗

ข้อ ๔๙

สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำหมู่เกาะ ห้วงอากาศเหนือน่านน้ำหมู่เกาะ และพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินของน่านน้ำนั้น

๑. อธิปไตยของรัฐหมู่เกาะขยายไปถึงน่านน้ำซึ่งถูกปิดล้อมโดยเส้นฐานหมู่เกาะที่ลากขึ้นตามข้อ ๔๗ อันเรียกว่าน่านน้ำหมู่เกาะ โดยไม่คำนึงถึงความลึกหรือระยะห่างจากชายฝั่งของน่านน้ำนั้น
๒. อธิปไตยนี้ขยายไปถึงห้วงอากาศเหนือบริเวณน่านน้ำหมู่เกาะ รวมทั้งพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินและทรัพยากรที่มีอยู่ในนั้นด้วย
๓. อธิปไตยนี้ให้ใช้ภายใต้บังคับของภาคนี้
๔. ระบอบการผ่านช่องทางทะเลน่านน้ำหมู่เกาะที่ก่อตั้งขึ้นในภาคนี้จะไม่กระทบกระเทือนสถานภาพของน่านน้ำหมู่เกาะในกรณีอื่น ๆ รวมทั้งช่องทางทะเล หรือการใช้อธิปไตยของรัฐหมู่เกาะเหนือน่านน้ำเช่นว่า และห้วงอากาศพื้นดินท้องทะเล กับดินใต้ผิวดินของน่านน้ำ และทรัพยากรที่มีอยู่ในนั้น

ข้อ ๕๐

การกำหนดขอบเขตน่านน้ำภายใน

ภายในน่านน้ำหมู่เกาะของตน รัฐหมู่เกาะอาจลากเส้นปิดเพื่อการกำหนดขอบเขตน่านน้ำภายในตามข้อ ๙, ๑๐ และ ๑๑

ข้อ ๕๑

ความตกลงที่มีอยู่ สิทธิการจับปลาที่มีมาแต่ดั้งเดิม และสายเคเบิลใต้ทะเลที่มีอยู่

๑. โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อ ๔๙ รัฐหมู่เกาะจะต้องเคารพความตกลงที่มีอยู่กับรัฐอื่นและจะต้องยอมรับสิทธิการจับปลาที่มีมาแต่ดั้งเดิม รวมทั้งกิจกรรมอันชอบธรรมอื่นใดของรัฐเพื่อนบ้านที่ประชิดติดต่อกันในบางบริเวณที่อยู่ในน่านน้ำหมู่เกาะ ข้อกำหนดและเงื่อนไขในการใช้สิทธิและดำเนินกิจกรรมเช่นว่านั้น รวมทั้งลักษณะ

ขอขาย และพื้นที่ที่ข้อกำหนดและเงื่อนไขเหล่านั้นใช้บังคับ เมื่อรัฐใดรัฐหนึ่งที่เกี่ยวข้องร้องขอ ให้กำหนดโดย ความตกลงทวิภาคีระหว่างรัฐเหล่านั้น สิทธิเช่นว่าจะโอนหรือแบ่งสรรให้แก่รัฐที่สามหรือคนชาติของรัฐที่สามมิได้

๒. รัฐหมู่เกาะจะต้องเคารพสายเคเบิลใต้ทะเลที่มีอยู่ซึ่งรัฐอื่นเป็นผู้วางไว้ และผ่านหน้าหน้าของตนโดยไม่ได้วาง ขึ้นมาบนแผ่นดิน รัฐหมู่เกาะจะต้องอนุญาตให้มีการบำรุงรักษาและเปลี่ยนสายเคเบิลเช่นว่า เมื่อได้รับแจ้งตามควร เกี่ยวกับที่ตั้งของสายเคเบิลและเจตนาที่จะซ่อมแซมหรือเปลี่ยนสายเคเบิลนั้น

ข้อ ๕๒

สิทธิการผ่านโดยสุจริต

๑. ภายใต้บังคับของข้อ ๕๑ และโดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อ ๕๐ เรือของรัฐทั้งปวงย่อมอุบุโภคสิทธิการผ่าน โดยสุจริตในน่านน้ำหมู่เกาะตามภาค ๒ ตอนที่ ๓

๒. โดยไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ โดยนิติชนหรือโดยพฤติชน ระหว่างเรือต่างชาติด้วยกัน รัฐหมู่เกาะอาจระงับ การผ่านโดยสุจริตของเรือต่างชาติในบริเวณที่ระบุไว้ในน่านน้ำหมู่เกาะของตนไว้ชั่วคราว หากการระงับเช่นว่านั้น จำเป็นเพื่อการคุ้มครองความมั่นคงของตน ให้การระงับเช่นว่านั้นมีผลต่อเมื่อได้ประกาศให้ทราบตามควรแล้วเท่านั้น

ข้อ ๕๓

สิทธิการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะ

๑. รัฐหมู่เกาะอาจกำหนดช่องทางทะเลและเส้นทางบินเหนือช่องทางทะเลดังกล่าวที่เหมาะสมสำหรับการผ่าน อย่างต่อเนื่องและรวดเร็วของเรือและอากาศยานต่างชาติซึ่งแล่นหรือบินผ่านน่านน้ำหมู่เกาะของตนและ ทะเลอาณาเขตที่ประชิดติดต่อกัน

๒. เรือและอากาศยานทั้งปวงย่อมอุบุโภคสิทธิการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะในช่องทางทะเลและเส้นทางบิน ดังกล่าว

๓. การผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะ หมายถึง การใช้สิทธิตามอนุสัญญานี้ในการเดินเรือและการบินผ่านตาม ขนบปกติโดยมีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อการผ่านอย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว และไม่ถูกกีดขวางระหว่างส่วนหนึ่งของ ทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะกับอีกส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๔. ช่องทางทะเลและเส้นทางบินดังกล่าวจะต้องตัดผ่านน่านน้ำหมู่เกาะและทะเลอาณาเขตที่ประชิดติดกันและ จะต้องรวมถึงเส้นทางผ่านตามปกติทั้งปวงที่ใช้เป็นเส้นทางในการเดินเรือหรือการบินระหว่างประเทศผ่านหรือเหนือ น่านน้ำหมู่เกาะ และภายในเส้นทางดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับเรือ จะต้องรวมถึงร่องน้ำในการเดินเรือตามปกติทั้งปวง ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องมีเส้นทางที่มีความสะดวกทำนองเดียวกันระหว่างจุดเข้าและจุดออกเดียวกันหลายเส้นทาง

๕. ช่องทางทะเลและเส้นทางบินดังกล่าวจะถูกกำหนดโดยเส้นแกนนอนต่อเนื่องที่เป็นอนุกรมจากจุดเข้าของเส้นทาง ผ่านไปยังจุดออก เรือและอากาศยานในการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะจะต้องไม่หักเหเส้นทางออกไปยังด้านใด ด้านหนึ่งของเส้นแกนเช่นว่าเกินกว่า ๒๕ ไมล์ทะเลในระหว่างการผ่าน โดยมีเงื่อนไขว่า เรือและอากาศยานเช่นว่า จะต้องไม่เข้าไปใกล้ฝั่งเป็นระยะทางเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของระยะทางระหว่างจุดที่ใกล้ที่สุดบนเกาะที่อยู่ติดกับ ช่องทางทะเล

๖. รัฐหมู่เกาะซึ่งกำหนดช่องทางทะเลภายใต้ข้อนี้ อาจจัดแผนแบ่งแนวจราจรสำหรับการผ่านโดยปลอดภัยของเรือซึ่งผ่านช่องทางที่แคบในช่องทางทะเลเช่นว่าด้วยก็ได้
๗. เมื่อสภาวะการณ์บังคับ หลังจากที่ได้มีการประกาศให้ทราบตามควรแล้ว รัฐหมู่เกาะอาจให้ใช้ช่องทางทะเลหรือแผนแบ่งแนวจราจรอื่น ๆ แทนช่องทางทะเลหรือแผนแบ่งแนวจราจรที่ตนได้กำหนดหรือจัดไว้ก่อนหน้านั้นได้
๘. ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรเช่นว่าจะต้องสอดคล้องกับข้อบังคับระหว่างประเทศซึ่งยอมรับกันโดยทั่วไป
๙. ในการกำหนดหรือให้ใช้ช่องทางทะเลอื่นแทน หรือในการจัดหรือให้ใช้แผนแบ่งแนวจราจรอื่นแทน รัฐหมู่เกาะจะต้องยื่นข้อเสนอต่อองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจเพื่อให้การยอมรับ องค์การดังกล่าวจะยอมรับเฉพาะแต่ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรตามที่จะตกลงกับรัฐหมู่เกาะนั้น หลังจากนั้นรัฐหมู่เกาะจึงสามารถกำหนด จัดหรือให้ใช้ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรแทนได้
๑๐. รัฐหมู่เกาะจะต้องแสดงแกนของช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรทั้งปวงที่ตนได้กำหนดหรือจัดไว้ให้ชัดแจ้งบนแผนที่ซึ่งจะต้องประกาศให้ทราบตามควร
๑๑. เรือที่อยู่ในระหว่างการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะจะต้องเคารพช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นตามข้อนี้
๑๒. ถ้ารัฐหมู่เกาะมิได้กำหนดช่องทางทะเลหรือเส้นทางบินไว้ อาจใช้สิทธิการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะผ่านเส้นทางซึ่งใช้กันเป็นปกติสำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศได้

ข้อ ๕๔

หน้าที่ของเรือและอากาศยานระหว่างการผ่าน กิจกรรมวิจัยและสำรวจ หน้าที่ของรัฐหมู่เกาะ และกฎหมายกับข้อบังคับของรัฐหมู่เกาะเกี่ยวกับการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะ

ข้อ ๓๙, ๔๐, ๔๒ และ ๔๔ ใช้บังคับโดยอนุโลมกับการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะ

ภาค ๕

เขตเศรษฐกิจจำเพาะ

.....

ข้อ ๕๕

ระบอบกฎหมายเฉพาะของเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

เขตเศรษฐกิจจำเพาะคือบริเวณที่อยู่เลยไปจากและประชิดกับทะเลอาณาเขต อันอยู่ภายใต้บังคับแห่งระบอบกฎหมายเฉพาะที่กำหนดไว้ในภาคนี้ ซึ่งตามระบอบกฎหมายเฉพาะดังกล่าวนั้น สิทธิและเขตอำนาจของรัฐชายฝั่งและสิทธิและเสรีภาพของรัฐอื่นถูกกำหนดโดยบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้

ข้อ ๕๖

สิทธิ เขตอำนาจและหน้าที่ของรัฐชายฝั่งในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๑. ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐชายฝั่งมี
 - (เอ) สิทธิอธิปไตยเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสำรวจและการแสวงประโยชน์การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตในน้ำเหนือพื้นดินท้องทะเล และในพื้นดินท้องทะเลกับดินใต้ผิวดินของพื้นดินท้องทะเลนั้น และมีสิทธิอธิปไตยในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมอื่นๆ เพื่อการแสวงประโยชน์และการสำรวจทางเศรษฐกิจในเขต อาทิเช่น การผลิตพลังงานจากน้ำ กระแสน้ำ และลม
 - (บี) เขตอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้เกี่ยวกับ
 - (๑) การสร้างและการใช้เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างต่างๆ
 - (๒) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล
 - (๓) การคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล
 - (ซี) สิทธิและหน้าที่อื่นๆ ตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้
๒. ในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญานี้ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐชายฝั่งจะต้องคำนึงตามควรถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐอื่นๆ และจะต้องปฏิบัติการในลักษณะที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
๓. ให้ใช้สิทธิที่ระบุไว้ในข้อนี้เกี่ยวกับพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินตามภาค ๖

ข้อ ๕๗

ความกว้างของเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

เขตเศรษฐกิจจำเพาะจะต้องไม่ขยายออกไปเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต

ข้อ ๕๘

สิทธิและหน้าที่ของรัฐอื่นในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญาฯ ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐทั้งปวงทั้งที่เป็นรัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ฝั่งทะเลย่อมอุปโภคเสรีภาพตามที่อ้างถึงในข้อ ๘๗ ในการเดินเรือและการบินผ่าน รวมทั้งการวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเล และการใช้ทะเลในทางอื่นที่ชอบด้วยกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับเสรีภาพเหล่านี้ อาทิเช่น ที่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติการของเรือ อากาศยานและสายเคเบิลกับท่อใต้ทะเล และสอดคล้องกับบทบัญญัติอื่นแห่งอนุสัญญาฯ
๒. ให้ข้อ ๘๘ ถึงข้อ ๑๑๕ และหลักเกณฑ์อื่นของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องโดยตรงใช้บังคับกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะตราบเท่าที่ไม่ขัดกับภาคนี้
๓. ในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญาฯ ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐอื่นๆ จะต้องคำนึงตามควรถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐชายฝั่งและจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ ที่ออกโดยรัฐชายฝั่งตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ และหลักเกณฑ์อื่นของกฎหมายระหว่างประเทศตราบเท่าที่ไม่ขัดกับภาคนี้

ข้อ ๕๙

มูลฐานสำหรับการระงับข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการกำหนดสิทธิและเขตอำนาจในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ในกรณีที่อนุสัญญาฯ ไม่ได้กำหนดสิทธิหรือเขตอำนาจให้แก่รัฐชายฝั่งหรือรัฐอื่นในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และเกิดข้อขัดแย้งขึ้นระหว่างผลประโยชน์ของรัฐชายฝั่งกับอีกรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐ พี่งระงับข้อขัดแย้งบนมูลฐานแห่งความเที่ยงธรรม และโดยพิจารณาถึงสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสำคัญตามลำดับของผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายต่างๆ รวมทั้งประชาคมระหว่างประเทศโดยรวม

ข้อ ๖๐

เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๑. ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐชายฝั่งจะมีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะก่อสร้างตลอดจนอนุญาตและวางระเบียบการก่อสร้าง การปฏิบัติงานของ และการใช้
 - (เอ) เกาะเทียม
 - (บี) สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างเพื่อความมุ่งประสงค์ที่บัญญัติไว้ในข้อ ๕๖ และเพื่อความมุ่งประสงค์อื่น ๆ ทางเศรษฐกิจ
 - (ซี) สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างซึ่งอาจรบกวนการใช้สิทธิของรัฐชายฝั่งในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ
๒. รัฐชายฝั่งมีเขตอำนาจแต่ผู้เดียวเหนือเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างเช่นว่า รวมทั้งเขตอำนาจเกี่ยวกับกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ ที่ว่าด้วยศุลกากร การคลัง อนามัย ความปลอดภัย และการเข้าเมือง
๓. จะต้องประกาศให้ทราบตามควรเกี่ยวกับการก่อสร้างเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง หรือสิ่งก่อสร้างดังกล่าว และจะต้องคงให้มีวิธีการถาวรเพื่อเตือนให้ทราบว่าสิ่งเหล่านี้มีอยู่ สิ่งติดตั้งหรือสิ่งก่อสร้างใดที่ถูกทิ้งร้างหรือไม่ใช้แล้ว จะต้องรื้อถอนออกไปเพื่อประกันความปลอดภัยในการเดินเรือโดยคำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศอันเป็นที่ยอมรับกัน

โดยทั่วไปซึ่งองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจกำหนดขึ้นในเรื่องนี้ การรื้อถอนดังกล่าวจะต้องคำนึงตามควรถึงการประมง การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล และสิทธิและหน้าที่ของรัฐอื่นๆ ด้วย จะต้องประกาศให้ทราบตามความเหมาะสมถึงความลึก ตำแหน่ง และขนาดของสิ่งติดตั้งหรือสิ่งก่อสร้างใดๆ ที่ยังไม่ได้รื้อถอนออกอย่างสิ้นเชิง

๔. ในกรณีจำเป็น รัฐชายฝั่งอาจกำหนดเขตปลอดภัยที่สมเหตุสมผลรอบเกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างเช่นว่า ซึ่งตนอาจใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันความปลอดภัยให้ทั้งแก่การเดินเรือและแก่เกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้าง

๕. รัฐชายฝั่งเป็นผู้พิจารณากำหนดความกว้างของเขตปลอดภัย โดยคำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้อยู่ จะต้องกำหนดเขตปลอดภัยดังกล่าวในลักษณะที่จะสัมพันธ์อย่างสมเหตุสมผลกับสภาพและการทำงานของเกาะเทียม สิ่งติดตั้งหรือสิ่งก่อสร้าง และจะต้องไม่กว้างเกินกว่าระยะ ๕๐๐ เมตรรอบสิ่งเหล่านั้น โดยวัดจากแต่ละจุดของขอบนอกสุดของสิ่งเหล่านั้น เว้นแต่จะกระทำได้ตามมาตรฐานระหว่างประเทศอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป หรือตามการแนะนำขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจจะต้องประกาศให้ทราบตามควรถึงขอบเขตของเขตปลอดภัย

๖. เรือทั้งปวงต้องเคารพเขตปลอดภัยเหล่านี้ และจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานระหว่างประเทศอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเกี่ยวกับการเดินเรือในบริเวณใกล้เคียงเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง สิ่งก่อสร้าง และเขตปลอดภัย

๗. เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้าง และเขตปลอดภัยที่อยู่รอบสิ่งเหล่านี้จะจัดตั้งมิได้หากจะก่อให้เกิดการรบกวนการใช้ช่องทางทะเลที่ยอมรับกันว่ามีสำคัญต่อการเดินเรือระหว่างประเทศ

๘. เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างไม่มีสถานะเป็นเกาะ สิ่งเหล่านี้ไม่มีทะเลอาณาเขตของตนเอง และการที่มีสิ่งเหล่านี้อยู่ไม่กระทบกระเทือนการกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือไหล่ทวีป

ข้อ ๖๑

การอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิต

๑. รัฐชายฝั่งจะพิจารณากำหนดปริมาณทรัพยากรมีชีวิตที่จะพึงอนุญาตให้จับได้ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน

๒. โดยคำนึงถึงหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่ตนมีอยู่ รัฐชายฝั่งต้องประกันโดยมาตรการอนุรักษ์และการจัดการที่เหมาะสมว่า การบำรุงรักษาทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะจะมิได้รับอันตรายจากการแสวงประโยชน์เกินควร รัฐชายฝั่งและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจไม่ว่าในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคหรือระดับโลก จะร่วมมือกันเพื่อการนี้ตามความเหมาะสม

๓. จะต้องวางมาตรการเช่นว่าเพื่อธำรงไว้หรือฟื้นฟูประชากรชนิดพันธุ์ที่ถูกจับให้อยู่ในระดับซึ่งสามารถอำนวยผลผลิตได้อย่างสูงสุดตลอดไปด้วย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความจำเป็นด้านเศรษฐกิจของประชาคมประมงชายฝั่งและความต้องการพิเศษของรัฐกำลังพัฒนา และโดยคำนึงถึงแบบแผนการประมง การพึ่งพาอาศัยกันของมวลสัตว์น้ำและมาตรฐานขั้นต่ำระหว่างประเทศที่เสนอแนะกันโดยทั่วไปใดๆ ไม่ว่าในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคหรือระดับโลก

๔. ในการใช้มาตรการดังกล่าว รัฐชายฝั่งจะต้องคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อชนิดพันธุ์ที่สัมพันธ์หรือพึ่งพาชนิดพันธุ์ที่ถูกจับ โดยมุ่งที่จะธำรงไว้หรือฟื้นฟูประชากรของชนิดพันธุ์ที่สัมพันธ์หรือพึ่งพาดังกล่าวให้อยู่เหนือระดับซึ่งการแพร่พันธุ์ของชนิดพันธุ์เหล่านี้ อาจถูกคุกคามอย่างร้ายแรง

๕. ให้มีการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนข้อสนเทศทางวิทยาศาสตร์ สถิติเกี่ยวกับการจับและกิจกรรมการประมง รวมทั้งข้อมูลอื่นๆ ที่มีอยู่เกี่ยวกับการอนุรักษ์มวลงปลาอย่างสม่ำเสมอ โดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ไม่ว่าจะเป็นระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคหรือระดับโลก ตามที่เหมาะสมและโดยให้รัฐที่เกี่ยวข้องทั้งปวง รวมทั้งรัฐซึ่งคนชาติได้รับอนุญาตให้เข้าไปทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะมีส่วนร่วมด้วย

ข้อ ๖๒

การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิต

๑. รัฐชายฝั่งจะต้องส่งเสริมวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อ ๖๑

๒. รัฐชายฝั่งจะพิจารณากำหนดขีดความสามารถของตนในการจับทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ในกรณีที่รัฐชายฝั่งไม่มีขีดความสามารถที่จะจับตามปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้ทั้งหมด รัฐชายฝั่งจะให้รัฐอื่น เข้าแสวงประโยชน์จากส่วนเกินของปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้ โดยทำความตกลงหรือข้อตกลงอื่นๆ และเป็นไปตามข้อกำหนด เงื่อนไข กฎหมาย ตลอดจนข้อบังคับซึ่งอ้างถึงไว้ในวรรค ๔ โดยคำนึงเป็นพิเศษถึงบทบัญญัติของข้อ ๖๙ และ ๗๐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐกำลังพัฒนาที่กำลังก้าวไ้ในบทบัญญัติเช่นว่า

๓. ในการให้รัฐอื่นเข้าแสวงประโยชน์ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตนภายใต้ข้อนี้ รัฐชายฝั่งจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้ง นอกจากประการอื่นแล้ว ความสำคัญของทรัพยากรมีชีวิตในพื้นที่นั้นต่อเศรษฐกิจและผลประโยชน์อื่นแห่งชาติของรัฐชายฝั่งนั้น บทบัญญัติแห่งข้อ ๖๙ และ ๗๐ ความต้องการของรัฐกำลังพัฒนาในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคในการจับส่วนที่เหลือบางส่วน และความจำเป็นในการบรรเทาความยุ่งเหยิงทางเศรษฐกิจในรัฐซึ่งคนชาติได้ทำการประมงในเขตนั้นมาเป็นปกติวิสัย หรือซึ่งได้ใช้ความพยายามอย่างมากในการวิจัยและการจำแนกมวลสัตว์น้ำ

๔. คนชาติของรัฐอื่นที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะจะต้องปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และตามข้อกำหนด และเงื่อนไขอื่นๆ ที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่ง กฎหมายและข้อบังคับเหล่านี้จะต้องสอดคล้องกับอนุสัญญานี้และอาจเกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ อาทิเช่น

- (เอ) การออกใบอนุญาตให้แก่ชาวประมง เรือประมง และอุปกรณ์ รวมทั้งการชำระค่าธรรมเนียมและค่าตอบแทนในรูปอื่น ซึ่งในกรณีที่เกี่ยวกับรัฐชายฝั่งที่กำลังพัฒนาอาจประกอบด้วยค่าชดเชยที่เพียงพอในด้านการเงิน อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมประมง
- (บี) การพิจารณากำหนดชนิดพันธุ์ที่อาจจับได้และกำหนดโควตาปริมาณการจับไม่ว่าจะเป็นมวลสัตว์น้ำ เฉพาะประเภทหรือกลุ่มมวลสัตว์น้ำหรือปริมาณการจับต่อเรือลำหนึ่งสำหรับระยะเวลาหนึ่ง หรือเกี่ยวกับปริมาณการจับโดยคนชาติของรัฐใดรัฐหนึ่งในระยะเวลาที่ระบุไว้
- (ซี) การกำหนดฤดูและพื้นที่ประมง ประเภท ขนาด และจำนวนของเครื่องมือประมงและประเภท ขนาด และจำนวนของเรือประมงที่อาจใช้ได้
- (ดี) การกำหนดอายุและขนาดของปลาและชนิดพันธุ์อื่นที่อาจจับได้
- (อี) การระบุข้อสนเทศที่ต้องการจากเรือประมง รวมทั้งสถิติการจับและกิจกรรมและรายงานเกี่ยวกับตำแหน่งที่อยู่ของเรือประมง

- (เอฟ) การกำหนดให้ดำเนินการภายใต้การอนุญาตและการควบคุมของรัฐชายฝั่งเกี่ยวกับโครงการวิจัยเฉพาะเรื่องด้านการประมง และการวางกฎเกณฑ์ในการดำเนินการวิจัยดังกล่าว รวมทั้งการหาสิ่งตัวอย่างจากการจับ การใช้สิ่งตัวอย่าง และการรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันทางวิทยาศาสตร์
 - (จี) การจัดให้มีผู้สังเกตการณ์หรือผู้รับการฝึกอบรมบนเรือเช่นว่านั้นโดยรัฐชายฝั่ง
 - (เอช) การนำสิ่งที่เรือประมงดังกล่าวจับได้ทั้งหมดหรือบางส่วนขึ้นท่าของรัฐชายฝั่ง
 - (ไอ) ข้อกำหนดและเงื่อนไขเกี่ยวกับการร่วมลงทุนหรือข้อตกลงด้านความร่วมมืออื่น
 - (เจ) ข้อกำหนดสำหรับการฝึกอบรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการประมงรวมทั้งการเพิ่มสมรรถภาพของรัฐชายฝั่งในการวิจัยการประมง
 - (เค) วิธีดำเนินการในการบังคับใช้
๕. รัฐชายฝั่งจะประกาศกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการอนุรักษ์และการจัดการให้ทราบตามควร

ข้อ ๖๓

มวลสัตว์น้ำที่มีภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งสองรัฐหรือมากกว่า หรือทั้งภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและในบริเวณที่เลยและประชิดกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะนั้น

๑. ในกรณีที่มีมวลสัตว์น้ำชนิดเดียวกันหรือบรรดามวลสัตว์น้ำของชนิดพันธุ์ที่อยู่ร่วมกันภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งสองรัฐหรือมากกว่า รัฐเหล่านี้จะหาทางตกลงกันโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระดับอนุภูมิภาคที่เหมาะสมในการวางมาตรการที่จำเป็นต่อการประสานงานและการประกันให้มีการอนุรักษ์และการพัฒนา มวลสัตว์น้ำเช่นว่านั้นโดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อบทบัญญัติอื่นของภาคนี้
๒. ในกรณีที่มีมวลสัตว์น้ำชนิดเดียวกัน หรือบรรดามวลสัตว์น้ำของชนิดพันธุ์ที่อยู่ร่วมกันทั้งภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและในบริเวณที่เลยและประชิดกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐชายฝั่งและรัฐอื่นที่ทำการประมงมวลสัตว์น้ำเช่นว่า ในบริเวณที่ประชิดกันจะหาทางตกลงกันโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระดับอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคที่เหมาะสมในการวางมาตรการที่จำเป็นเพื่อการอนุรักษ์มวลสัตว์น้ำเหล่านี้ในบริเวณที่ประชิดกัน

ข้อ ๖๔

ชนิดพันธุ์ที่ย้ายถิ่นอยู่เสมอ

๑. รัฐชายฝั่งและรัฐอื่นซึ่งคนชาติของตนทำการประมงในภูมิภาคเพื่อจับชนิดพันธุ์ที่ย้ายถิ่นอยู่เสมอตามบัญชีรายชื่อในภาคผนวกที่ ๑ จะร่วมมือกันโดยตรงหรือผ่านองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสมโดยมุ่งที่จะประกันการอนุรักษ์ และส่งเสริมจุดประสงค์ของการใช้ประโยชน์สูงสุดจากชนิดพันธุ์เช่นว่าตลอดภูมิภาค ทั้งภายในและที่เลยเขตเศรษฐกิจจำเพาะออกไป ในภูมิภาคที่ยังไม่มีองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสม รัฐชายฝั่งและรัฐอื่นซึ่งคนชาติของตนจับชนิดพันธุ์เหล่านี้ในภูมิภาคนั้นจะร่วมกันจัดตั้งองค์การเช่นว่าและเข้าร่วมงานขององค์การ
๒. ให้บทบัญญัติของวรรค ๑ ใช้บังคับเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นของภาคนี้

ข้อ ๖๕
สัตว์ทะเลที่เลี้ยงลูกด้วยนม

ไม่มีส่วนใดในภาคนี้ที่กำหนดสิทธิของรัฐชายฝั่งหรืออำนาจขององค์การระหว่างประเทศแล้วแต่กรณี ที่จะห้าม จำกัด หรือวางกฎเกณฑ์ในเรื่องการแสวงประโยชน์จากสัตว์ทะเลที่เลี้ยงลูกด้วยนมให้เข้มงวดยิ่งขึ้นไปกว่าที่ได้ กำหนดไว้ในภาคนี้ รัฐจะร่วมมือกันโดยมุ่งที่จะอนุรักษ์สัตว์ทะเลที่เลี้ยงลูกด้วยนม และในกรณีสัตว์ประเภทปลาวาฬ จะดำเนินการเป็นพิเศษเพื่ออนุรักษ์ จัดการและศึกษาสัตว์ประเภทนี้โดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสม

ข้อ ๖๖
มวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่

๑. รัฐซึ่งแม่น้ำของตนเป็นที่กำเนิดของมวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่จะมี ผลประโยชน์ลำดับแรกใน และมีความรับผิดชอบต่อมวลสัตว์น้ำเช่นว่า

๒. รัฐถิ่นกำเนิดของมวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่จะประกันการอนุรักษ์มวลสัตว์น้ำ เหล่านั้นโดยการกำหนดมาตรการข้อบังคับที่เหมาะสมสำหรับการประมงในน่านน้ำทั้งปวงจากขอบเขตด้านนอกของ เขตเศรษฐกิจจำเพาะของตนเข้ามายังแผ่นดิน และสำหรับการประมงที่บัญญัติไว้ในวรรค ๓ (ปี) ภายหลังการปรึกษาหารือกับรัฐอื่นตามที่อ้างถึงในวรรค ๓ และ ๔ ซึ่งทำการประมงมวลสัตว์น้ำเหล่านี้ รัฐถิ่นกำเนิดอาจกำหนดปริมาณที่ จะพึงอนุญาตให้จับได้ทั้งหมดของมวลสัตว์น้ำที่มีถิ่นกำเนิดในแม่น้ำของตน

๓. (เอ) การประมงมวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่ จะกระทำได้แต่เฉพาะใน น่านน้ำจากขอบนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะเข้ามายังแผ่นดิน เว้นแต่ในกรณีที่พบบัญญัตินี้จะเป็นผล ให้เกิดความยุ่งเหยิงทางเศรษฐกิจต่อรัฐอื่นนอกจากรัฐถิ่นกำเนิด ในส่วนที่เกี่ยวกับการประมงเช่นว่า เลยขอบเขตด้านนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะออกไป รัฐที่เกี่ยวข้องจะยังคงทำการปรึกษาหารือกัน เพื่อให้บรรลุความตกลงว่าด้วยข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประมงเช่นว่า โดยคำนึงตามควรถึง ความต้องการในเรื่องการอนุรักษ์และความจำเป็นของรัฐถิ่นกำเนิดในส่วนที่เกี่ยวกับมวลสัตว์น้ำ เหล่านี้

(บี) รัฐถิ่นกำเนิดจะร่วมมือกันบรรเทาความยุ่งเหยิงทางเศรษฐกิจในรัฐอื่นเช่นว่าที่ทำประมงมวลสัตว์น้ำ เหล่านี้ โดยคำนึงถึงการจับปลาตามปกติ และวิธีการดำเนินงานของรัฐนั้นๆ และในบริเวณทั้งหมดที่มี การประมงเช่นว่า

(ซี) รัฐที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี) ที่เข้าร่วมโดยความตกลงกับรัฐถิ่นกำเนิดในการวางมาตรการเพื่อ เฉพาะพันธุ์มวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่ขึ้นใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการออกค่าใช้จ่ายเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นจะได้รับพิจารณาเป็นพิเศษจากรัฐถิ่นกำเนิดในการ ให้เข้ามาจับมวลสัตว์น้ำซึ่งมีถิ่นกำเนิดในแม่น้ำของตน

(ดี) การบังคับใช้ข้อบังคับเกี่ยวกับมวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่นอกเขต เศรษฐกิจจำเพาะให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างรัฐถิ่นกำเนิดกับรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔. ในกรณีที่มวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่ อพยพเข้าไปในหรือผ่านน่านน้ำจาก ขอบเขตด้านนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะเข้ามายังแผ่นดินของรัฐอื่นนอกจากรัฐถิ่นกำเนิด รัฐเช่นว่าจะร่วมมือกับ รัฐถิ่นกำเนิดในการอนุรักษ์และการจัดการมวลสัตว์น้ำเช่นว่านี้

๕. รัฐถิ่นกำเนิดของมวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่ และรัฐอื่นที่ทำการประมงมวลสัตว์น้ำเหล่านี้จะต้องทำข้อตกลงเพื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อนี้ ในกรณีที่เหมาะสมโดยผ่านองค์การส่วนภูมิภาค

ข้อ ๖๗

ชนิดพันธุ์ที่ว่ายจากน้ำจืดลงไปในทะเลระหว่างฤดูวางไข่

๑. รัฐชายฝั่งซึ่งน่านน้ำของตนเป็นที่ดำเนินวัฏจักรชีวิตส่วนใหญ่ของชนิดพันธุ์ที่ว่ายจากน้ำจืดลงไปในทะเลระหว่างฤดูวางไข่ จะมีความรับผิดชอบในการจัดการชนิดพันธุ์เหล่านี้ และจะต้องประกันให้ปลาที่อพยพเข้าและออกน่านน้ำได้

๒. การจับชนิดพันธุ์ที่ว่ายจากน้ำจืดลงไปในทะเลระหว่างฤดูวางไข่จะกระทำได้แต่เฉพาะในน่านน้ำจากขอบเขตด้านนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะเข้ามายังแผ่นดิน การจับเมื่อกระทำในเขตเศรษฐกิจจำเพาะจะต้องอยู่ภายใต้บังคับของข้อนี้และบทบัญญัติอื่นของอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเขตเหล่านี้

๓. ในกรณีที่ปลาที่ว่ายจากน้ำจืดลงไปในทะเลระหว่างฤดูวางไข่อพยพผ่านเขตเศรษฐกิจจำเพาะของอีกรัฐหนึ่ง ไม่ว่าในขณะที่เป็นลูกปลาหรือปลาที่โตเต็มที่แล้ว การจัดการกับปลาเช่นว่า รวมทั้งการจับ ให้กำหนดโดยความตกลงระหว่างรัฐที่ระบุไว้ในวรรค ๑ กับรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง ความตกลงเช่นว่าจะประกันการจัดการชนิดพันธุ์อย่างสมเหตุสมผลและคำนึงถึงความรับผิดชอบต่าง ๆ ของรัฐที่ระบุไว้ในวรรค ๑ เพื่อการอนุรักษ์รักษาชนิดพันธุ์เหล่านี้

ข้อ ๖๘

ชนิดพันธุ์ที่อยู่ติดที่

ภาคนี้ไม่ใช้บังคับกับชนิดพันธุ์ที่อยู่ติดที่ตามที่นิยามไว้ในข้อ ๗๗ วรรค ๔

ข้อ ๖๙

สิทธิของรัฐไร้ฝั่งทะเล

๑. รัฐไร้ฝั่งทะเลมีสิทธิเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากส่วนอันเหมาะสมของทรัพยากรมีชีวิตส่วนเกินในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกัน บนมูลฐานอันเที่ยงธรรมโดยคำนึงถึงสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจและทางภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องของทั้งสองรัฐที่เกี่ยวเนื่อง และโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้และข้อ ๖๑ และ ๖๒

๒. ข้อกำหนดและแบบวิธีในการเข้าร่วมเช่นว่า ให้รัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้นในรูปความตกลงทวิภาคี ความตกลงอนุภูมิภาคหรือภูมิภาค โดยคำนึงถึง นอกจากประการอื่นแล้ว

(เอ) ความจำเป็นที่จะหลีกเลี่ยงผลเสียหายต่อประชาคมประมงหรืออุตสาหกรรมประมงของรัฐชายฝั่ง

(บี) ขอบเขตซึ่งรัฐไร้ฝั่งทะเลกำลังเข้าร่วมหรือมีสิทธิที่จะเข้าร่วมแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งอื่นภายใต้ความตกลงทวิภาคีคืออนุภูมิภาค หรือภูมิภาคที่มีอยู่ โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้

- (ซี) ขอบเขตซึ่งรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์อื่นกำลังเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งและความจำเป็นต่อมาที่จะหลีกเลี่ยงภาวะพิเศษสำหรับรัฐชายฝั่งรัฐใดเพียงรัฐเดียวหรือส่วนหนึ่งของรัฐนั้น
- (ดี) ความต้องการด้านโภชนาการของประชากรของแต่ละรัฐเหล่านั้น

๓. เมื่อขีดความสามารถในการจับของรัฐชายฝั่งใกล้ถึงจุดที่ทำให้ตนสามารถจับทรัพยากรมีชีวิตในปริมาณที่เพียงพอแต่ให้จับได้ทั้งหมดในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน รัฐชายฝั่งนั้นและรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องจะร่วมมือกันจัดทำข้อตกลงอันเที่ยงธรรมในรูปทวิภาคี อนุภูมิภาค หรือภูมิภาค เพื่อให้รัฐไร้ฝั่งทะเลที่กำลังพัฒนาในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกันได้เข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคนั้น ตามที่เหมาะสมแก่สภาวะการณ์ และตามข้อกำหนดอันเป็นที่พอใจแก่ทุกฝ่าย ในการอนุวัติตามบทบัญญัตินี้ จะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่ระบุไว้ในวรรค ๒ ด้วย

๔. ภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ รัฐไร้ฝั่งทะเลที่พัฒนาแล้วมีสิทธิเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตเฉพาะในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งที่พัฒนาแล้วในเขตอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกัน โดยพิจารณาถึงขอบเขตซึ่งรัฐชายฝั่ง ในการให้รัฐอื่นเข้ามาแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตนได้คำนึงถึงความจำเป็นเพื่อจะลดผลเสียหายต่อประชาคมประมงและความยุ่งเหยิงทางเศรษฐกิจของรัฐซึ่งคนชาติของตนได้ทำการประมงเป็นประจำในเขตนั้น

๕. บทบัญญัติข้างต้นไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อตกลงที่ได้กระทำกันในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคซึ่งรัฐชายฝั่งอาจให้สิทธิเท่าเทียมกับตนหรือสิทธิพิเศษในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะนั้นแก่รัฐไร้ฝั่งทะเลในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกัน

ข้อ ๗๐

สิทธิของรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์

๑. รัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์มีสิทธิเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากส่วนอันเหมาะสมของทรัพยากรมีชีวิตส่วนเกินในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกันบนมูลฐานอันเที่ยงธรรม โดยคำนึงถึงสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจและทางภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องของรัฐทั้งปวงที่เกี่ยวข้องและโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้ และข้อ ๖๑ และ ๖๒

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งภาคนี้ “รัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์” หมายถึง รัฐชายฝั่งรวมทั้งรัฐที่อยู่ติดกับทะเลเปิดหรือทะเลกึ่งปิด ซึ่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ทำให้รัฐเหล่านั้นต้องพึ่งพาการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเพื่อให้มีปริมาณปลาเพียงพอเพื่อจุดประสงค์ทางโภชนาการสำหรับประชากร หรือบางส่วนของประชากรของตน และรัฐชายฝั่งซึ่งไม่สามารถอ้างเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตนเองได้

๓. ข้อกำหนดและแบบวิธีในการเข้าร่วมเช่นว่าให้รัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้นในรูปความตกลงทวิภาคี อนุภูมิภาคหรือภูมิภาค โดยคำนึงถึง อาทิเช่น

- (เอ) ความจำเป็นที่จะหลีกเลี่ยงผลเสียหายต่อประชาคมประมงหรืออุตสาหกรรมประมงของรัฐชายฝั่ง

- (บี) ขอบเขตซึ่งรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์กำลังเข้าร่วมหรือมีสิทธิที่จะเข้าร่วมแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งอื่นภายใต้ความตกลงทวิภาคี อนุภูมิภาคหรือภูมิภาคที่มีอยู่ขึ้นเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้
- (ซี) ขอบเขตซึ่งรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์และรัฐไร้ฝั่งทะเลอื่นกำลังเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่ง และความจำเป็นต่อมาที่จะหลีกเลี่ยงภาระพิเศษสำหรับรัฐชายฝั่งรัฐใดเพียงรัฐเดียว หรือส่วนหนึ่งของรัฐนั้น
- (ดี) ความต้องการด้านโภชนาการของประชากรของแต่ละรัฐเหล่านั้น

๔. เมื่อขีดความสามารถในการจับของรัฐชายฝั่งใกล้ถึงจุดที่ทำให้ตนสามารถจับทรัพยากรมีชีวิตในปริมาณที่เพียงพอญาติให้จับได้ทั้งหมดในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน รัฐชายฝั่งนั้นและรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องจะร่วมมือกันจัดทำข้อตกลงอันเที่ยงธรรมในรูปทวิภาคี อนุภูมิภาค หรือภูมิภาค เพื่อให้รัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ที่กำลังพัฒนาในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกันได้เข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคนั้น ตามที่เหมาะสมแก่สถานการณ์ และตามข้อกำหนดอันเป็นที่พอใจแก่ทุกฝ่ายในการอนุวัติการตามบทบัญญัตินี้ จะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่ระบุไว้ในวรรค ๓ ด้วย

๕. ภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ รัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ที่พัฒนาแล้วมีสิทธิเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิต เฉพาะในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งที่พัฒนาแล้วในเขตอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกัน โดยพิจารณาถึงขอบเขตซึ่งรัฐชายฝั่ง ในการให้รัฐอื่นเข้ามาแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน ได้คำนึงถึงความจำเป็นที่จะลดผลเสียหายต่อประชาคมประมงและความยุ่งเหยิงทางเศรษฐกิจของรัฐซึ่งคนชาติของตนได้ทำการประมงเป็นประจำในเขตนั้น

๖. บทบัญญัติข้างต้นไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อตกลงที่ได้กระทำกันในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคซึ่งรัฐชายฝั่งอาจให้สิทธิเท่าเทียมกับตนหรือสิทธิพิเศษในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะนั้นแก่รัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกัน

ข้อ ๗๑

การไม่ใช้บังคับของข้อ ๖๙ และ ๗๐

บทบัญญัติของข้อ ๖๙ และ ๗๐ ไม่ใช้บังคับในกรณีของรัฐชายฝั่งซึ่งเศรษฐกิจของตนพึ่งพาการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตนเป็นอย่างยิ่ง

ข้อ ๗๒

ข้อกำหนดในการโอนสิทธิ

๑. สิทธิที่กำหนดไว้ภายใต้ข้อ ๖๙ และ ๗๐ ในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตจะต้องไม่โอนไปไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมให้แก่รัฐที่สามหรือคนชาติของรัฐเหล่านั้น โดยการให้เข้าหรือออกใบอนุญาต การร่วมลงทุนหรือในลักษณะอื่นใดซึ่งมีผลให้เกิดการโอนเช่นว่า เว้นแต่รัฐที่เกี่ยวข้องจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

๒. บทบัญญัติข้างต้นไม่ห้ามรัฐที่เกี่ยวข้องรับความช่วยเหลือด้านเทคนิคหรือด้านการเงินจากรัฐที่สามหรือองค์การระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้สิทธิตามข้อ ๖๙ และ ๗๐ โดยมีเงื่อนไขว่า การกระทำดังกล่าวต้องไม่มีผลตามที่กล่าวไว้ในวรรค ๑

ข้อ ๗๓

การบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่ง

๑. ในการใช้สิทธิอธิปไตยของตนเพื่อสำรวจ แสวงประโยชน์ อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐชายฝั่งอาจใช้มาตรการต่างๆ รวมทั้งการขึ้นเรือ ตรวจค้น จับกุม และดำเนินคดี เท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกันการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่ตนได้วางไว้โดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้
๒. เรือที่ถูกจับกุมและลูกเรือ จะได้รับการปล่อยโดยพลันเมื่อมีการวางเงินประกันหรือหลักประกันอื่นๆ ที่สมเหตุสมผล
๓. บทกำหนดโทษของรัฐชายฝั่งสำหรับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะต้องไม่รวมถึงโทษจำคุก ถ้ามิได้มีการตกลงระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้องไว้เป็นอย่างอื่นหรือการลงโทษทางร่างกายในรูปอื่นใด
๔. ในกรณีที่มีการจับกุมหรือกักเรือต่างชาติ รัฐชายฝั่งจะแจ้งผ่านช่องทางที่เหมาะสมให้รัฐเจ้าของธงทราบโดยพลัน เกี่ยวกับมาตรการที่ได้ดำเนินไปและการลงโทษที่ได้ลงไปหลังจากนั้น

ข้อ ๗๔

การกำหนดขอบเขตของเขตเศรษฐกิจจำเพาะระหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกัน

๑. การกำหนดขอบเขตของเขตเศรษฐกิจจำเพาะระหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกัน ให้กระทำโดยความตกลงบนมูลฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ ตามที่อ้างถึงในข้อ ๓๘ แห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ เพื่อให้บรรลุผลอันเที่ยงธรรม
๒. หากไม่สามารถทำความตกลงกันได้ภายในระยะเวลาอันสมควร ให้รัฐที่เกี่ยวข้องใช้วิธีดำเนินการที่กำหนดไว้ในภาค ๑๕
๓. ในระหว่างที่ยังไม่บรรลุความตกลงตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ รัฐที่เกี่ยวข้องจะพยายามทุกวิถีทางที่จะจัดทำข้อตกลงชั่วคราวซึ่งมีลักษณะที่ปฏิบัติได้ด้วยเจตนารมณ์แห่งความเข้าใจและความร่วมมือกัน และในช่วงระยะเวลานี้จะพยายามทุกวิถีทางที่จะไม่ทำให้เสื่อมเสียหรือขัดขวางการบรรลุความตกลงสุดท้าย ข้อตกลงเช่นว่าจะไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อการกำหนดขอบเขตขั้นสุดท้าย
๔. ในกรณีที่มีความตกลงใช้บังคับอยู่ระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้อง ให้พิจารณากำหนดปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตของเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนั้น

ข้อ ๗๕

แผนที่และรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์

๑. ภายใต้บังคับแห่งภาคนี้ เส้นขอบนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะและเส้นกำหนดขอบเขตซึ่งลากตามข้อ ๗๔ จะต้องนำไปแสดงบนแผนที่ที่ใช้มาตราส่วนเดียวหรือหลายมาตราส่วนที่เหมาะสมสำหรับยืนยันตำแหน่งที่แน่นอนของเส้นเหล่านั้น ในกรณีที่เหมาะสม อาจใช้รายการพิกัดทางภูมิศาสตร์ของจุดต่างๆ ซึ่งระบุมูลฐานทางยี่อเดซีแทนเส้นขอบนอกหรือเส้นกำหนดขอบเขตเช่นว่าก็ได้
๒. รัฐชายฝั่งจะต้องเผยแพร่แผนที่หรือรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์เช่นว่านั้นให้ทราบตามสมควร และจะต้องส่งมอบแผนที่หรือรายการเช่นว่านั้นให้เลขาธิการสหประชาชาติเก็บรักษาไว้อย่างละหนึ่งชุด

ภาค ๖

ไหล่ทวีป

ข้อ ๗๖

คำนิยามของไหล่ทวีป

๑. ไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่งประกอบด้วย พื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินของบริเวณใต้ทะเล ซึ่งขยายเลยทะเลอาณาเขตของรัฐตลอดส่วนต่อออกไปตามธรรมชาติของดินแดนทางบกของตนจนถึงริมนอกของขอบทวีป หรือจนถึงระยะ ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตในกรณีที่ริมนอกของขอบทวีปขยายไปไม่ถึงระยะนั้น
๒. ไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่งจะต้องไม่ขยายเลยขอบเขตที่กำหนดไว้ในวรรค ๔ ถึง ๖
๓. ขอบทวีปประกอบด้วยส่วนต่อออกไปใต้น้ำของผืนแผ่นดินของรัฐชายฝั่ง และประกอบด้วยพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินของส่วนไหล่ ส่วนลาด และส่วนชัน ขอบทวีปไม่รวมพื้นลึกใต้มหาสมุทรที่มีแนวสันเขา หรือดินใต้ผิวดินบริเวณนั้น
๔. (เอ) เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ เมื่อขอบทวีปขยายเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ให้รัฐชายฝั่งกำหนดขอบนอกของขอบทวีปโดยเส้นใดเส้นหนึ่ง ดังนี้
 - (๑) เส้นซึ่งลากขึ้นตามวรรค ๗ โดยอ้างอิงจุดคงที่นอกสุดซึ่งหันตะกอนในแต่ละจุดมีความหนาอย่างน้อยที่สุดร้อยละหนึ่งของระยะทางที่สั้นที่สุดจากจุดเช่นว่าไปยังเชิงของลาดทวีป หรือ
 - (๒) เส้นซึ่งลากขึ้นตามวรรค ๗ โดยอ้างอิงจุดคงที่ซึ่งห่างจากเชิงของลาดทวีปไม่เกิน ๖๐ ไมล์ทะเล(บี) ในกรณีที่ไม่มีปรากฏหลักฐานเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าเชิงของลาดทวีป คือ จุดซึ่งความลาดชันตรงฐานเปลี่ยนแปลงที่สุด
๕. จุดคงที่ซึ่งประกอบเป็นเส้นขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปบนพื้นดินท้องทะเล ที่ลากขึ้นตามวรรค ๔ (เอ) (๑) และ (๒) จะต้องอยู่ห่างไม่เกิน ๓๕๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต หรือจะต้องอยู่ห่างไม่เกิน ๑๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นน้ำลึกเท่า ๒,๕๐๐ เมตร ซึ่งเป็นเส้นเชื่อมต่อความลึก ๒,๕๐๐ เมตร
๖. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค ๕ ในกรณีแนวสันเขาใต้ทะเล ขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปจะอยู่ห่างไม่เกิน ๓๕๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต วรรคนี้ไม่ใช้บังคับกับพื้นที่ระดับสูงใต้ทะเล ซึ่งเป็นส่วนประกอบตามธรรมชาติของขอบทวีป เช่น ที่ราบสูง ส่วนชัน ชะง่อน สันดอน และยอดสูงใต้ทะเล
๗. เมื่อไหล่ทวีปนั้นขยายเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ให้รัฐชายฝั่งลากเส้นขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปด้วยเส้นตรงที่มีความยาวไม่เกิน ๖๐ ไมล์ทะเลเชื่อมต่อดจุดคงที่ต่างๆ อันแสดงโดยค่าพิกัดของเส้นรุ้งและเส้นแวง

๘. รัฐชายฝั่งจะต้องมอบข้อสนเทศในเรื่องขอบเขตของไหล่ทวีปซึ่งเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต แก่คณะกรรมการกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีปซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ภาคผนวก ๒ บัญชีของอนุสัญญาว่าด้วยการมีผู้แทนตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นทางการ คณะกรรมการดังกล่าวจะให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐชายฝั่งในเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปของตน ขอบเขตของไหล่ทวีปที่รัฐชายฝั่งกำหนดขึ้นตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ถือว่าเป็นที่ยุติและมีผลผูกพัน

๙. รัฐชายฝั่งจะต้องส่งมอบแผนที่และข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องรวมทั้งหลักฐานทางยี่อเดซีซึ่งแสดงขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปของตนอย่างถาวรให้เลขาธิการสหประชาชาติเก็บรักษาไว้ เลขาธิการจะทำการเผยแพร่แผนที่และข้อสนเทศดังกล่าวตามควร

๑๐. บทบัญญัติแห่งข้อนี้ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อปัญหาการกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีประหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกัน

ข้อ ๗๗

สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีป

๑. รัฐชายฝั่งใช้สิทธิอธิปไตยเหนือไหล่ทวีปเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสำรวจไหล่ทวีปและแสวงประโยชน์จากรทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป

๒. สิทธิที่อ้างถึงในวรรค ๑ เป็นสิทธิจำเพาะโดยนัยที่ว่า ถ้ารัฐชายฝั่งไม่สำรวจไหล่ทวีปหรือแสวงประโยชน์จากรทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป ผู้ใดจะดำเนินกิจกรรมเหล่านี้โดยปราศจากความยินยอมอย่างชัดแจ้งของรัฐชายฝั่งมิได้

๓. สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีปไม่ได้ขึ้นอยู่กับการครอบครอง ไม่ว่าจะอย่างแท้จริงหรือเพียงในนาม หรือกับการประกาศอย่างชัดแจ้งใดๆ

๔. ทรัพยากรธรรมชาติที่อ้างถึงในภาคนี้ประกอบด้วยแร่และทรัพยากรไม่มีชีวิตอย่างอื่นของพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน รวมทั้งอินทรีย์ภาพมีชีวิตซึ่งจัดอยู่ในชนิดพันธุ์ที่อยู่ติดที่ กล่าวคือ อินทรีย์ภาพซึ่งในระยะที่อาจจับได้นั้น ไม่เคลื่อนที่ไปบนหรือใต้พื้นดินท้องทะเล หรือไม่สามารถเคลื่อนไหวได้เว้นแต่โดยการสัมผัสทางกายภาพอยู่เสมอ กับพื้นดินท้องทะเลหรือดินใต้ผิวดิน

ข้อ ๗๘

สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำและห้วงอากาศเหนือไหล่ทวีป และสิทธิและเสรีภาพของรัฐอื่น

๑. สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีปไม่กระทบกระเทือนสถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำเหนือไหล่ทวีป หรือของห้วงอากาศเหนือน่านน้ำเหล่านั้น

๒. การใช้สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีปจะต้องไม่ฝ่าฝืนหรือเป็นผลให้เกิดการแทรกสอดใดๆ อย่างปราศจากเหตุอันสมควรต่อการเดินเรือ และสิทธิและเสรีภาพอื่นใดของรัฐอื่นตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา

ข้อ ๗๙

สายเคเบิลและท่อใต้ทะเลบนไหล่ทวีป

๑. รัฐทั้งปวงมีสิทธิวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเลบนไหล่ทวีป ตามบทบัญญัติแห่งข้อนี้
๒. ภายใต้บังคับแห่งสิทธิของตนในการวางมาตรการอันสมเหตุสมผลสำหรับการสำรวจไหล่ทวีป การแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป และการป้องกัน การบรรเทา และการควบคุมมลพิษจากท่อ รัฐชายฝั่งไม่อาจกีดขวางการวางหรือการบำรุงรักษาสายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเลนั้น
๓. การกำหนดเส้นทางสำหรับการวางท่อเช่นว่าบนไหล่ทวีปขึ้นอยู่กับความยินยอมของรัฐชายฝั่ง
๔. ไม่มีส่วนใดในภาคนี้กระทบกระเทือนสิทธิของรัฐชายฝั่งในการกำหนดเงื่อนไขสำหรับสายเคเบิลหรือท่อที่วางเข้ามาในดินแดนหรือทะเลอาณาเขตของตนหรือเขตอำนาจของรัฐชายฝั่งเหนือสายเคเบิลและท่อที่สร้างหรือใช้เกี่ยวข้องกับการสำรวจไหล่ทวีปหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรของไหล่ทวีป หรือการใช้งานเกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างภายใต้เขตอำนาจของรัฐชายฝั่ง
๕. เมื่อวางสายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเล รัฐจะต้องคำนึงตามควรถึงสายเคเบิลหรือท่อที่วางอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางการที่อาจมีการซ่อมแซมสายเคเบิลหรือท่อที่มีอยู่

ข้อ ๘๐

เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างบนไหล่ทวีป

ข้อ ๖๐ ใช้บังคับโดยอนุโลมกับเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างบนไหล่ทวีป

ข้อ ๘๑

การขุดเจาะบนไหล่ทวีป

รัฐชายฝั่งมีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะอนุญาตและวางกฎเกณฑ์การขุดเจาะบนไหล่ทวีปเพื่อความมุ่งประสงค์ทั้งปวง

ข้อ ๘๒

การจ่ายเงินและการให้ส่วนแบ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการแสวงประโยชน์จากไหล่ทวีปที่เลย ๒๐๐ ไมล์ทะเล

๑. รัฐชายฝั่งจะต้องจ่ายเงินหรือให้ส่วนแบ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรไม่มีชีวิตจากไหล่ทวีปที่เลย ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต
๒. การจ่ายเงินและการให้ส่วนแบ่งเกี่ยวกับผลผลิตทั้งปวง ณ แหล่งผลิตจะต้องกระทำเป็นรายปี หลังจากระยะเวลาห้าปีแรกของการผลิต ณ แหล่งผลิตนั้น ในปีที่หก อัตราการจ่ายเงินหรือการให้ส่วนแบ่งจะเป็นร้อยละ ๑ ของมูลค่าหรือปริมาณของผลผลิต ณ แหล่งผลิต อัตรานั้นจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ในแต่ละปีถัดไปจนกระทั่งถึงปีที่สิบสอง และหลังจากนั้นจะยืนอยู่ในอัตราร้อยละ ๗ ผลผลิตไม่รวมถึงทรัพยากรที่ใช้ไปเกี่ยวกับการแสวงประโยชน์
๓. ให้รัฐที่กำลังพัฒนาซึ่งเป็นผู้นำเข้าสู่ทรัพยากรประเภทแร่ซึ่งผลิตจากไหล่ทวีปของตนได้รับการยกเว้นการจ่ายเงินหรือการให้ส่วนแบ่งเช่นว่าในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรประเภทแร่นั้น

๔. การจ่ายเงินหรือการให้ส่วนแบ่งจะต้องกระทำผ่านองค์กร ซึ่งจะแบ่งสรรให้แก่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฉบับมูลฐานของเกณฑ์การแบ่งอย่างเที่ยงธรรม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความจำเป็นของบรรดารัฐกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐที่พัฒนาน้อยที่สุดและรัฐไร้ฝั่งทะเล

ข้อ ๘๓

การกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีประหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกัน

๑. การกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีประหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกันจะกระทำโดยความตกลงบนมูลฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ ตามที่อ้างถึงในข้อ ๓๘ แห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ เพื่อให้บรรลุผลอันเที่ยงธรรม
๒. หากไม่สามารถทำความตกลงกันได้ภายในระยะเวลาอันสมควร ให้รัฐที่เกี่ยวข้องใช้วิธีดำเนินการที่กำหนดไว้ในภาค ๑๕
๓. ในระหว่างที่ยังไม่บรรลุความตกลงตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ รัฐที่เกี่ยวข้องจะพยายามทุกวิถีทางที่จะจัดทำข้อตกลงชั่วคราวซึ่งมีลักษณะที่ปฏิบัติได้ ด้วยเจตนารมณ์แห่งความเข้าใจและความร่วมมือกัน และในช่วงระยะเวลานี้จะพยายามไม่ทำให้เสื่อมเสียหรือขัดขวางการทำความตกลงขั้นสุดท้าย ข้อตกลงเช่นว่าจะไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อการกำหนดขอบเขตขั้นสุดท้าย
๔. ในกรณีที่มีความตกลงใช้บังคับอยู่ระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้อง ให้พิจารณากำหนดปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนั้น

ข้อ ๘๔

แผนที่และรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์

๑. ภายใต้บังคับแห่งภาคนี้ เส้นขอบนอกของไหล่ทวีปและเส้นกำหนดขอบเขตซึ่งลากตามข้อ ๘๓ จะต้องนำไปแสดงบนแผนที่ที่ใช้มาตราส่วนเดียวหรือหลายมาตราส่วนที่เหมาะสมสำหรับยื่นยื่นตำแหน่งที่แน่นอนของเส้นเหล่านั้น ในกรณีที่เหมาะสม อาจใช้รายการพิกัดทางภูมิศาสตร์ของจุดต่างๆ ซึ่งระบุมูลฐานทางยี่อเดซีแทนเส้นขอบนอกหรือเส้นกำหนดขอบเขตเช่นว่าก็ได้
๒. รัฐชายฝั่งจะต้องเผยแพร่แผนที่หรือรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์เช่นว่านั้นให้ทราบตามสมควร และจะต้องส่งมอบแผนที่หรือรายการเช่นว่านั้นให้เลขาธิการสหประชาชาติเก็บรักษาไว้อย่างละหนึ่งชุด และให้เลขาธิการขององค์กรด้วยในกรณีที่แผนที่หรือรายการเหล่านั้นแสดงเส้นขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีป

ข้อ ๘๕

การชดเชย

ภาคนี้ไม่ทำให้เสื่อมเสียต่อสิทธิของรัฐชายฝั่งที่จะแสวงประโยชน์จากดินใต้ผิวดินโดยวิธีการชดเชย โดยไม่คำนึงถึงความลึกของน้ำหน้าเหนือดินใต้ผิวดินนั้น

ภาค ๗

ทะเลหลวง

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๘๖

การใช้บทบัญญัติของภาคนี้

บทบัญญัติของภาคนี้ใช้บังคับกับทุกส่วนของทะเลซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะในทะเลอาณาเขตหรือในน่านน้ำภายในของรัฐ หรือในน่านน้ำหมู่เกาะของรัฐหมู่เกาะ ข้อนี้ไม่ยังผลให้เกิดการลิดรอนเสรีภาพใดๆ ซึ่งรัฐทั้งปวงได้อุปโภคในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามข้อ ๕๘

ข้อ ๘๗

เสรีภาพแห่งทะเลหลวง

๑. ทะเลหลวงเปิดให้แก่รัฐทั้งปวง ไม่ว่ารัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ฝั่งทะเล เสรีภาพแห่งทะเลหลวงใช้ได้ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้โดยอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ เสรีภาพแห่งทะเลหลวงทั้งของรัฐชายฝั่งและรัฐไร้ฝั่งทะเล ประกอบด้วย อาทิเช่น

- (เอ) เสรีภาพในการเดินเรือ
- (บี) เสรีภาพในการบินผ่าน
- (ซี) เสรีภาพที่จะวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเล ภายใต้บังคับแห่งภาค ๖
- (ดี) เสรีภาพที่จะสร้างเกาะเทียม และสิ่งติดตั้งอื่นๆ ที่กระทำภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ภายใต้บังคับแห่งภาค ๖
- (อี) เสรีภาพในการประมง ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในตอนที่ ๒
- (เอฟ) เสรีภาพในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ภายใต้บังคับแห่งภาค ๖ และ ๑๓

๒. ให้รัฐทั้งปวงใช้เสรีภาพเหล่านี้โดยคำนึงตามควรถึงผลประโยชน์ของรัฐอื่นๆ ในการใช้เสรีภาพแห่งทะเลหลวงของรัฐเหล่านั้น และโดยคำนึงตามควรถึงสิทธิภายใต้อนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ด้วย

ข้อ ๘๘

การสงวนทะเลหลวงไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ

ทะเลหลวงจะได้รับการสงวนไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ

ข้อ ๘๙

ความไร้ผลแห่งการอ้างอธิปไตยเหนือทะเลหลวง

ไม่มีรัฐใดที่อาจอ้างเอาส่วนหนึ่งส่วนใดของทะเลหลวงมาอยู่ในอธิปไตยของตนได้

ข้อ ๙๐

สิทธิในการเดินเรือ

รัฐทุกรัฐ ไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ฝั่งทะเล มีสิทธิที่จะเดินเรือที่ชักธงของตนในทะเลหลวง

ข้อ ๙๑

สัญชาติของเรือ

- รัฐทุกรัฐจะกำหนดเงื่อนไขในการให้สัญชาติของตนแก่เรือ ในการจดทะเบียนเรือในอาณาเขตของตน และในการใช้สิทธิชักธงของตน เรือย่อมมีสัญชาติของรัฐเจ้าของธงซึ่งเรือนั้นมีสิทธิชักจะต้องมีความเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงระหว่างรัฐกับเรือนั้น
- รัฐทุกรัฐจะออกให้แก่เรือที่รัฐนั้นให้สิทธิชักธงของตนซึ่งเอกสารเพื่อการนั้น

ข้อ ๙๒

สถานะของเรือ

- ให้เดินเรือโดยชักธงของรัฐเพียงรัฐเดียวเท่านั้น และให้เรืออยู่ภายใต้บังคับแห่งในสนธิสัญญาระหว่างประเทศหรือในอนุสัญญานี้ เรือมีอาจเปลี่ยนธงของตนในระหว่างการเดินทางหรือในขณะที่แวะยังเมืองท่า เว้นแต่ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์อย่างแท้จริงหรือการเปลี่ยนการจดทะเบียน
- เรือซึ่งออกทะเลโดยชักธงของรัฐสองรัฐหรือกว่านั้นตามความสะดวก มีอาจอ้างสัญชาติหนึ่งสัญชาติใดต่อรัฐอื่นใดได้ และอาจถูกถือเสมือนเป็นเรือไร้สัญชาติ

ข้อ ๙๓

เรือที่ชักธงสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ

ข้อต่างๆ ข้างต้นไม่เป็นการเสื่อมเสียแก่กรณีเรือที่ใช้ในทางการของสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ หรือทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ที่ชักธงขององค์การนั้น

ข้อ ๙๔

หน้าที่ของรัฐเจ้าของธง

- รัฐทุกรัฐจะต้องใช้เขตอำนาจและดำเนินการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการบริหาร เทคนิค และสังคมเหนือเรือที่ชักธงของตน

๒. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐทุกรัฐจะต้อง
- (เอ) มีทะเบียนเรือซึ่งระบุชื่อและรายละเอียดของเรือที่ชักธงของตน ยกเว้นเรือซึ่งอยู่นอกข้อบังคับระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเนื่องจากมีขนาดเล็ก และ
 - (บี) ใช้เขตอำนาจภายใต้กฎหมายภายในบังคับแก่เรือแต่ละลำซึ่งชักธงของตน และนายเรือ เจ้าหน้าที่ และลูกเรือของเรือนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องการบริหาร เทคนิคและสังคมเกี่ยวกับเรือนั้น
๓. รัฐทุกรัฐจะใช้มาตรการสำหรับเรือซึ่งชักธงของตนเช่นที่จำเป็นเพื่อประกันความปลอดภัยในทะเลในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น
- (เอ) การต่อเรือ อุปกรณ์ และสภาพพร้อมออกทะเลของเรือ
 - (บี) การจัดบุคลากรประจำเรือ สภาพแรงงาน และการฝึกอบรมลูกเรือ โดยคำนึงถึงตราสารระหว่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่
 - (ซี) การใช้สัญญาณ การบำรุงรักษาเครื่องมือสื่อสาร และการป้องกันการโดนกัน
๔. มาตรการดังกล่าวให้รวมสิ่งจำเป็นเพื่อประกันว่า
- (เอ) ก่อนการจดทะเบียนและหลังจากนั้นในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม เรือแต่ละลำจะต้องได้รับการตรวจโดยผู้ตรวจที่มีคุณสมบัติ และบนเรือให้มีแผนผังที่ สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับทะเล และอุปกรณ์และเครื่องมือในการเดินเรือเท่าที่เหมาะสมเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือของเรือนั้น
 - (บี) เรือแต่ละลำอยู่ในความรับผิดชอบของนายเรือและเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการเดินเรือทะเล การเดินเรือ การสื่อสารและวิศวกรรมนาวิ และลูกเรือมีคุณสมบัติและจำนวนที่เหมาะสมสำหรับประเภท ขนาด เครื่องจักรกล และอุปกรณ์ของเรือนั้น
 - (ซี) นายเรือ เจ้าหน้าที่ และในขอบเขตที่เหมาะสม ลูกเรือ มีความรอบรู้และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับระหว่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่เกี่ยวกับความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล การป้องกันการโดนกัน การป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษทางทะเล และการบำรุงรักษาเครื่องมือสื่อสารทางวิทยุ
๕. ในการใช้มาตรการตามวรรค ๓ และ ๔ รัฐแต่ละรัฐจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับข้อบังคับ วิธีดำเนินการ และวิธีปฏิบัติระหว่างประเทศที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และจะต้องดำเนินขั้นตอนใดๆ ที่จำเป็นเพื่อให้มีการปฏิบัติตาม
๖. รัฐซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าไม่ได้มีการใช้เขตอำนาจและดำเนินการควบคุมอันสมควรในส่วนที่เกี่ยวกับเรือลำใด อาจรายงานข้อเท็จจริงให้แก่รัฐเจ้าของธง เมื่อได้รับรายงานเช่นว่า รัฐเจ้าของธงจะต้องทำการสืบสวนเรื่องราว และหากเป็นการสมควร จะต้องดำเนินการที่จำเป็นเพื่อแก้ไขสถานการณ์
๗. รัฐแต่ละรัฐจะจัดให้มีการไต่สวนโดยหรือต่อหน้าบุคคล หรือคณะบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับภัยพิบัติทางทะเลหรืออุบัติเหตุของการเดินเรือในทะเลหลวงทุกรายที่เกี่ยวกับเรือซึ่งชักธงของตนและก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิตหรือการบาดเจ็บสาหัสแก่คนชาติของรัฐอื่น หรือเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่เรือหรือสิ่งติดตั้งต่างๆ ของรัฐอื่น หรือต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล รัฐเจ้าของธงและรัฐอื่นนั้น จะต้องร่วมมือกันในการดำเนินการไต่สวนใดๆ ที่กระทำโดยรัฐอื่นนั้นเกี่ยวกับภัยพิบัติทางทะเลหรืออุบัติเหตุของการเดินเรือใดๆ เช่นว่านั้น

ข้อ ๙๕

ความคุ้มกันของเรือรบในทะเลหลวง

เรือรบในทะเลหลวงมีความคุ้มกันโดยสมบูรณ์จากเขตอำนาจของรัฐอื่นที่มีใช้รัฐเจ้าของธง

ข้อ ๙๖

ความคุ้มกันของเรือซึ่งใช้เฉพาะในงานของรัฐบาลอันมิใช่การพาณิชย์

เรือซึ่งรัฐหนึ่งเป็นเจ้าของหรือดำเนินกิจการและใช้เฉพาะในงานของรัฐบาลอันมิใช่การพาณิชย์ เมื่ออยู่ในทะเลหลวง จะมีความคุ้มกันโดยสมบูรณ์จากเขตอำนาจของรัฐอื่นที่มีใช้รัฐเจ้าของธง

ข้อ ๙๗

เขตอำนาจทางอาญาในเรื่องของการโดนกันหรืออุบัติเหตุอื่นใดของการเดินเรือ

๑. ในกรณีที่มีการโดนกันหรืออุบัติเหตุอื่นใดของการเดินเรือเกี่ยวกับเรือในทะเลหลวงซึ่งพัวพันถึงความรับผิดชอบทางอาญาหรือทางวินัยของนายเรือหรือของบุคคลอื่นใดที่ประจำการในเรือ การดำเนินคดีทางอาญาหรือทางวินัยกับบุคคลเช่นว่ามีอาชกรกระทำได้ เว้นแต่จะกระทำต่อหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการหรือฝ่ายปกครองของรัฐเจ้าของธงหรือของรัฐซึ่งบุคคลเช่นว่าเป็นคนชาติ
๒. ในเรื่องทางวินัย รัฐซึ่งออกใบรับรองสำหรับนายเรือ หรือใบรับรองความสามารถหรือใบอนุญาต จะมีอำนาจแต่ผู้เดียวที่จะสั่งเพิกถอนใบรับรองเช่นนั้น หลังจากได้ดำเนินกระบวนการอันชอบธรรมตามกฎหมายแล้ว แม้ว่าผู้ถือจะมีใช้คนชาติของรัฐซึ่งออกใบรับรองให้ก็ตาม
๓. มิให้เจ้าหน้าที่อื่นใดนอกจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเจ้าของธง สั่งให้มีการจับกุมหรือกักกันเรือ แม้ว่าจะเป็นเพียงมาตรการในการสืบสวนก็ตาม

ข้อ ๙๘

หน้าที่ที่จะให้ความช่วยเหลือ

๑. ให้รัฐทุกรัฐกำหนดให้นายเรือของเรือซึ่งชักธงของตน เท่าที่นายเรือสามารถกระทำได้โดยไม่เป็นอันตรายร้ายแรงต่อเรือ ลูกเรือ หรือผู้โดยสาร
 - (เอ) ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลใดซึ่งพบในทะเลขณะตกอยู่ในอันตรายต่อชีวิต
 - (บี) รีบเดินทางไปโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ เพื่อช่วยชีวิตบุคคลที่ตกอยู่ในทุกขภัย ถ้าได้รับแจ้งถึงความต้องการความช่วยเหลือของบุคคลเหล่านั้น เท่าที่การกระทำเช่นนั้นจะพึงคาดหวังจากนายเรือได้อย่างสมเหตุผล
 - (ซี) ให้ความช่วยเหลือภายหลังการโดนกันแก่เรืออีกลำหนึ่ง แก่ลูกเรือและแก่ผู้โดยสารของเรือนั้น และหากทำได้ ให้แจ้งให้เรือลำนั้นทราบชื่อเรือ เมืองท่าที่จดทะเบียนเรือของตน และเมืองท่าที่ใกล้ที่สุดซึ่งเรือของตนจะแวะ

๒. รัฐชายฝั่งทุกรัฐจะส่งเสริมการจัดตั้ง การดำเนินการ และการดำรงไว้ซึ่งบริการการค้นหาและช่วยชีวิตที่เพียงพอและมีประสิทธิผลเกี่ยวกับความปลอดภัยในและเหนือทะเล และเมื่อมีสภาวะการณ์จำเป็นจะร่วมมือกับรัฐเพื่อนบ้านโดยการทำข้อตกลงระดับภูมิภาคร่วมกันเพื่อความมุ่งประสงค์นี้

ข้อ ๙๙

การห้ามการขนส่งทาส

ให้รัฐทุกรัฐดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิผลที่จะป้องกันและลงโทษการขนส่งทาสในเรือที่ได้รับอนุญาตให้ชักธงของตน และที่จะป้องกันการใช้อำนาจของตนโดยมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อความมุ่งประสงค์นั้น ทาสที่ลักลอบขึ้นบนเรือไม่ว่าจะชักธงใด จะได้รับอิสรภาพโดยอัตโนมัติ

ข้อ ๑๐๐

หน้าที่ที่จะร่วมมือกันในการปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด

รัฐทั้งปวงจะร่วมมือกันอย่างมากที่สุดที่จะทำได้ในการปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดในทะเลหลวงหรือในที่อื่นใดภายนอกเขตอำนาจของรัฐใด

ข้อ ๑๐๑

คำนิยามของการกระทำอันเป็นโจรสลัด

การกระทำอันเป็นโจรสลัดประกอบด้วยการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (เอ) การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายโดยการใช้อำนาจหรือการกักกัน หรือการกระทำอันเป็นการปล้นซึ่งได้กระทำลงเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัวโดยลูกเรือหรือผู้โดยสารของเรือเอกชนหรืออากาศยานเอกชนและมุ่งกระทำ
- (๑) ในทะเลหลวง ต่อเรือหรืออากาศยานลำอื่น หรือต่อบุคคลหรือทรัพย์สินในเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้น
- (๒) ต่อเรือ อากาศยาน บุคคลหรือทรัพย์สินในที่ที่อยู่นอกเขตอำนาจของรัฐใด
- (บี) การกระทำอันเป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจในการปฏิบัติการของเรือหรือของอากาศยานโดยรู้ข้อเท็จจริงอันทำให้เรือหรืออากาศยานนั้นเป็นเรือหรืออากาศยานโจรสลัด
- (ซี) การกระทำอันเป็นการยุยง หรือการอำนวยความสะดวกอย่างจงใจแก่การกระทำที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอ) หรือ (บี)

ข้อ ๑๐๒

การกระทำอันเป็นโจรสลัดโดยเรือรบ เรือของรัฐบาลหรืออากาศยานของรัฐบาล ซึ่งลูกเรือได้ก่อกบฏ

การกระทำอันเป็นโจรสลัด ดังที่ได้นิยามไว้ในข้อ ๑๐๑ ซึ่งกระทำโดยเรือรบ เรือของรัฐบาล หรืออากาศยานของรัฐบาลที่ลูกเรือได้ก่อกบฏและเข้าควบคุมเรือหรืออากาศยานนั้น ให้ถือเสมือนว่าเป็นการกระทำโดยเรือหรืออากาศยานเอกชน

ข้อ ๑๐๓

คำนิยามของเรือหรืออากาศยานโจรสลัด

ให้ถือว่าเรือหรืออากาศยานเป็นเรือหรืออากาศยานโจรสลัด ถ้าบุคคลที่มีอำนาจควบคุมได้ตั้งใจใช้เรือหรืออากาศยานนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าวในข้อ ๑๐๑ ให้หลักการเดียวกันนี้ใช้บังคับหากเรือหรืออากาศยานนั้นได้ถูกใช้กระทำการใดๆ เช่นว่านั้นตราบเท่าที่เรือหรืออากาศยานนั้นยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลซึ่งมีความผิดในการกระทำนั้น

ข้อ ๑๐๔

การคงหรือการเสียสัญชาติของเรือหรืออากาศยานโจรสลัด

เรือหรืออากาศยานอาจคงสัญชาติของตนไว้ได้แม้ว่าจะได้กลายเป็นเรือหรืออากาศยานโจรสลัดแล้ว การคงหรือการเสียสัญชาติให้เป็นไปตามกฎหมายของรัฐอันเป็นที่มาของสัญชาตินั้น

ข้อ ๑๐๕

การยึดเรือหรืออากาศยานโจรสลัด

ในทะเลหลวง หรือในที่อื่นใดนอกเขตอำนาจของรัฐใด รัฐทุกรัฐอาจยึดเรือหรืออากาศยานโจรสลัด หรือเรือหรืออากาศยานซึ่งถูกยึดไปโดยการกระทำอันเป็นโจรสลัดและอยู่ภายใต้การควบคุมของโจรสลัด และอาจจับกุมบุคคลและยึดทรัพย์สินบนเรือนั้นได้ ศาลของรัฐซึ่งดำเนินการยึดอาจวินิจฉัยโทษที่จะลงและยังอาจกำหนดการที่จะต้องกระทำเกี่ยวกับเรือ อากาศยาน หรือทรัพย์สิน โดยไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลที่สามซึ่งกระทำการโดยสุจริต

ข้อ ๑๐๖

ความรับผิดสำหรับการยึดโดยไม่มีมูลเหตุอันเพียงพอ

ในกรณีที่มีการยึดเรือหรืออากาศยานโดยมีข้อสงสัยว่าเป็นโจรสลัดได้กระทำไปโดยไม่มีมูลเหตุอันเพียงพอ รัฐซึ่งทำการยึดจะต้องรับผิดชอบต่อรัฐซึ่งเรือหรืออากาศยานนั้นถือสัญชาติสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดจากการยึดนั้น

ข้อ ๑๐๗

เรือหรืออากาศยานซึ่งมีสิทธิทำการยึดเพราะเหตุแห่งการกระทำอันเป็นโจรสลัด

การยึดเพราะเหตุแห่งการกระทำอันเป็นโจรสลัดอาจกระทำได้แต่เพียงโดยเรือรบหรืออากาศยานทหาร หรือเรือหรืออากาศยานอื่น ซึ่งมีเครื่องหมายชัดเจนและบ่งชัดว่าใช้ในงานของรัฐบาลและได้รับมอบอำนาจเพื่อการนั้น

ข้อ ๑๐๘

การลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษหรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

๑. รัฐทั้งปวงจะร่วมมือกันในการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทโดยทางเรือในทะเลหลวง อันขัดต่ออนุสัญญาระหว่างประเทศ

๒. รัฐที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า เรือซึ่งชักธงของตนทำการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษหรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอาจร้องขอความร่วมมือจากรัฐอื่นๆ ให้ปราบปรามการลักลอบค้าเช่นนั้น

ข้อ ๑๐๙

การออกอากาศจากทะเลหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

๑. รัฐทั้งปวงจะร่วมมือกันในการปราบปรามการออกอากาศจากทะเลหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต
๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ “การออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาต” หมายถึง การส่งวิทยุกระจายเสียงหรือแพร่ภาพโทรทัศน์จากเรือหรือสิ่งติดตั้งในทะเลหลวงโดยมุ่งให้สาธารณชนรับได้อันขัดต่อข้อบังคับระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ
๓. บุคคลที่ทำการออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาต อาจถูกดำเนินคดีในศาลของ
 - (เอ) รัฐเจ้าของธงของเรือ
 - (บี) รัฐซึ่งเป็นที่จอดทะเบียนของสิ่งติดตั้ง
 - (ซี) รัฐซึ่งบุคคลผู้นั้นเป็นคนชาติ
 - (ดี) รัฐซึ่งสามารถรับการส่งนั้นได้ หรือ
 - (อี) รัฐซึ่งการสื่อสารทางวิทยุที่ได้รับอนุญาตได้รับความเดือดร้อนจากคลื่นรบกวน
๔. ในทะเลหลวง รัฐที่มีเขตอำนาจตามวรรค ๓ อาจจับกุมบุคคลหรือเรือใดที่ทำการออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตและยึดเครื่องมือออกอากาศนั้น โดยสอดคล้องกับข้อ ๑๑๐

ข้อ ๑๑๐

สิทธิการขึ้นตรวจ

๑. เว้นแต่ในกรณีที่การกระทำอันเป็นการสอดแทรกเกิดจากอำนาจซึ่งได้ให้ไว้โดยสนธิสัญญาเรือรบซึ่งพบเรือต่างชาติในทะเลหลวงอันมิใช่เรือที่ได้รับความคุ้มครองโดยสมบูรณ์ตามข้อ ๙๕ และ ๙๖ ไม่มีความชอบธรรมที่จะขึ้นไปบนเรือนั้น เว้นแต่จะมีเหตุอันควรสงสัยว่า
 - (เอ) เรือนั้นกระทำการอันเป็นโจรสลัด
 - (บี) เรือนั้นกระทำการค้าทาส
 - (ซี) เรือนั้นกระทำการออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตและรัฐเจ้าของธงของเรือรมีเขตอำนาจตามข้อ ๑๐๙
 - (ดี) เรือนั้นปราศจากสัญชาติ หรือ
 - (อี) แม้ว่าจะชักธงต่างชาติหรือไม่ยอมแสดงธงของตน เรือนั้นตามความเป็นจริงมีสัญชาติเดียวกับเรือรบ
๒. ในกรณีที่บัญญัติไว้ในวรรค ๑ เรือรบอาจดำเนินการพิสูจน์ยืนยันสิทธิในการชักธงของเรือนั้น เพื่อวัตถุประสงค์นี้ เรือรบอาจส่งเรือเล็กในบังคับบัญชาของนายทหารไปยังเรือที่ต้องสงสัยนั้น หากยังมีความสงสัยอยู่หลังจากได้ตรวจสอบเอกสารแล้ว ก็อาจดำเนินการตรวจสอบบนเรือลำนั้นต่อไปได้ ซึ่งต้องกระทำด้วยความระมัดระวังอย่างเต็มที่เท่าที่จะกระทำได้

๓. หากปรากฏว่าข้อสงสัยนั้นไม่มีมูล และหากเรือซึ่งถูกขึ้นตรวจนั้นมิได้มีพฤติกรรมอันเป็นสาเหตุแห่งข้อสงสัยนั้น เรือนั้นจะได้รับการชดเชยสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายที่อาจได้รับ
๔. บทบัญญัติเหล่านี้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับอากาศยานทหาร
๕. บทบัญญัติเหล่านี้ใช้บังคับกับเรือหรืออากาศยานอื่นใดที่ได้รับอนุญาตซึ่งมีเครื่องหมายชัดเจนและบ่งชี้ว่าเป็นเรือที่ใช้ในงานของรัฐบาลด้วย

ข้อ ๑๑๑

สิทธิการไล่ตามติดพัน

๑. การไล่ตามติดพันเรือต่างชาติดำเนินการได้เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐชายฝั่งมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่า เรือนั้นได้ละเมิดกฎหมายและข้อบังคับของรัฐนั้น การไล่ตามเช่นนั้น จะต้องเริ่มต้นเมื่อเรือต่างชาติหรือเรือเล็กลำหนึ่งของเรือต่างชาติอยู่ในน่านน้ำภายใน น่านน้ำหมู่เกาะ ทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องของรัฐที่ไล่ตาม และสามารถดำเนินต่อไปได้นอกทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่อง หากการไล่ตามนั้นมิได้ขาดตอนลง ไม่จำเป็นว่าในขณะที่เรือต่างชาติที่อยู่ในทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องได้รับคำสั่งให้หยุด เรือที่ออกคำสั่งควรจะตั้งอยู่ในทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ถ้าเรือต่างชาติอยู่ในเขตต่อเนื่อง ดังที่นิยามไว้ในข้อ ๓๓ การไล่ตามจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อได้มีการละเมิดสิทธิซึ่งเขตนั้นได้ถูกจัดตั้งขึ้นสำหรับคุ้มครองเท่านั้น
๒. ให้สิทธิการไล่ตามติดพันใช้บังคับโดยอนุโลมกับการละเมิดในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปรวมทั้งเขตปลอดภัยรอบสิ่งติดตั้งบนไหล่ทวีป ซึ่งกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่งที่ใช้บังคับอยู่ตามอนุสัญญาฉบับนี้กับเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือไหล่ทวีป รวมทั้งเขตปลอดภัยเช่นว่านั้น
๓. สิทธิการไล่ตามติดพันสิ้นสุดลงทันทีที่เรือซึ่งถูกไล่ตามเข้าทะเลอาณาเขตของรัฐของตนหรือของรัฐที่สาม
๔. การไล่ตามติดพันยังไม่ถือว่าได้เริ่มขึ้นเว้นแต่เรือที่ไล่ตามได้ทำให้ตนเองมั่นใจโดยทุกวิถีทางที่จะทำได้เท่าที่มีอยู่แล้วว่า เรือที่ถูกไล่ตามหรือเรือเล็กลำใดลำหนึ่งของเรือนั้นหรือยานลำอื่นซึ่งทำงานร่วมกัน และใช้เรือที่ถูกไล่ตามเป็นเรือแม่ อยู่ในขอบเขตของทะเลอาณาเขต หรือภายในเขตต่อเนื่อง หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือเหนือไหล่ทวีปแล้วแต่กรณี การไล่ตามจะเริ่มต้นขึ้นได้ต่อเมื่อได้ให้ทัศนสัญญาณหรือโสตสัญญาณให้หยุดในระยะห่างที่เรือต่างชาติสามารถเห็นหรือได้ยินสัญญาณได้เท่านั้น
๕. สิทธิการไล่ตามติดพันจะใช้ได้เฉพาะโดยเรือรบหรืออากาศยานทหาร หรือเรือ หรืออากาศยานอื่นๆ ซึ่งมีเครื่องหมายชัดเจนและบ่งชี้ว่าเป็นเรือที่ใช้ในงานของรัฐบาลและได้รับมอบอำนาจเพื่อการนั้น
๖. ในกรณีที่การไล่ตามติดพันกระทำโดยอากาศยาน
- (เอ) ให้นำบทบัญญัติแห่งวรรค ๑ ถึง ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
- (บี) อากาศยานซึ่งออกคำสั่งให้หยุดต้องไล่ตามเรือนั้นอย่างจริงจังด้วยตนเองจนกระทั่งเรือหรืออากาศยานลำอื่นของรัฐชายฝั่งที่อากาศยานนั้นเรียกมาได้มาถึงเพื่อรับช่วงการไล่ตามแล้ว เว้นแต่อากาศยานนั้นจะสามารถจับกุมเรือนั้นด้วยตนเองได้ ไม่เป็นการเพียงพอที่จะอ้างเหตุสนับสนุนการจับกุมเรือภายนอกทะเลอาณาเขตว่าอากาศยานเห็นเรือเป็นผู้กระทำผิด หรือเป็นผู้ต้องสงสัยว่าได้กระทำผิดเท่านั้น หากเรือนั้นยังมีได้ทั้งถูกสั่งให้หยุด และถูกไล่ตามโดยอากาศยานนั้นเอง หรืออากาศยานหรือเรือลำอื่นซึ่งไล่ตามต่อไปโดยไม่ขาดตอน

๗. การปล่อยเรือที่ถูกจับกุมในเขตอำนาจของรัฐหนึ่งและถูกควบคุมไปยังท่าเรือของรัฐนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะทำการสอบสวนต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ มีอาจเรียกร้องให้กระทำได้โดยอาศัยเหตุแต่เพียงว่า ในระหว่างการเดินทาง เรือนั้นได้ถูกควบคุมผ่านส่วนหนึ่งของเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือทะเลหลวง หากสภาวการณ์ทำให้จำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น

๘. ในกรณีที่เรือได้ถูกสั่งให้หยุดหรือถูกจับกุมภายนอกทะเลอาณาเขตในสภาวการณ์ที่ไม่มีเหตุสนับสนุนการใช้สิทธิไล่ตามติดพัน เรือนั้นจะได้รับการชดเชยสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายใดที่อาจได้รับการชดเชย

ข้อ ๑๑๒

สิทธิที่จะวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเล

๑. รัฐทั้งปวงมีสิทธิที่จะวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเลบนพื้นดินท้องทะเลหลวงเลยไหล่ทวีปออกไป
๒. ข้อ ๗๙ วรรค ๕ ใช้บังคับกับสายเคเบิลและท่อเช่นว่านั้น

ข้อ ๑๑๓

การแตกหักหรือเสียหายของสายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเล

รัฐทุกรัฐจะต้องออกกฎหมายและข้อบังคับที่จำเป็นเพื่อกำหนดว่าการทำให้สายเคเบิลใต้ทะเลในทะเลหลวงแตกหักหรือเสียหายโดยเรือซึ่งชักธงของตนหรือโดยบุคคลที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของตนโดยเจตนาหรือโดยประมาทอันเป็นความผิดตามกฎหมาย ในลักษณะที่จะทำให้การสื่อสารทางโทรเลขหรือทางโทรศัพท์ขาดตอนหรือถูกขัดขวางและในทำนองเดียวกันการทำให้ท่อหรือสายไฟแรงสูงใต้ทะเลแตกหักหรือเสียหาย เป็นการกระทำผิดที่มีโทษตามกฎหมาย บทบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับด้วยการกระทำที่เล็งเห็นหรือน่าจะก่อให้เกิดการแตกหักหรือเสียหายเช่นว่านั้น อย่างไรก็ดี บทบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการแตกหักหรือเสียหายซึ่งเกิดขึ้นโดยบุคคลผู้ซึ่งกระทำการโดยมีวัตถุประสงค์อันชอบธรรมเพียงเพื่อช่วยชีวิตของตนหรือเรือของตน หลังจากได้ใช้ความระมัดระวังตามที่จำเป็นทุกอย่างแล้วเพื่อหลีกเลี่ยงการแตกหักหรือเสียหายเช่นว่านั้น

ข้อ ๑๑๔

การทำให้สายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเลอื่นแตกหักหรือเสียหาย โดยเจ้าของสายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเล

รัฐทุกรัฐจะต้องออกกฎหมายและข้อบังคับที่จำเป็นเพื่อกำหนดว่า หากบุคคลที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของรัฐนั้นซึ่งเป็นเจ้าของสายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเลภายใต้ทะเลหลวงในขณะวางหรือซ่อมแซมสายเคเบิลหรือท่อนั้น ได้ก่อให้เกิดการแตกหักหรือเสียหายแก่สายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเลอื่น บุคคลเหล่านั้นจะต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมต่างๆ

ข้อ ๑๑๕

การชดเชยค่าเสียหายสำหรับความสูญเสียที่เกิดขึ้นเนื่องจากหลีกเลี่ยงการทำความเสียหาย แก่สายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเล

รัฐทุกรัฐจะต้องออกกฎหมายและข้อบังคับที่จำเป็นเพื่อประกันว่าเจ้าของเรือซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าตนได้ยอม
สละสมอ อวน หรืออุปกรณ์การประมงอื่นใด เพื่อหลีกเลี่ยงการทำความเสียหายแก่สายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเล จะได้รับ
ชดเชยค่าเสียหายจากเจ้าของสายเคเบิลหรือท่อหากว่าเจ้าของเรือได้ใช้มาตรการระมัดระวังอันควรทั้งปวงล่วงหน้าแล้ว

ตอนที่ ๒ การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง

ข้อ ๑๑๖

สิทธิที่จะทำประมงในทะเลหลวง

รัฐทั้งปวงมีสิทธิที่คนชาติของตนจะทำประมงในทะเลหลวง ภายใต้บังคับแห่ง

- พันธกรณีตามสนธิสัญญาของตน
- สิทธิและหน้าที่ รวมทั้งผลประโยชน์ของรัฐชายฝั่งที่บัญญัติไว้ อาทิเช่น ในข้อ ๖๓ วรรค ๒ และข้อ ๖๔
ถึง ๖๗ และ
- บทบัญญัติแห่งตอนนี้

ข้อ ๑๑๗

หน้าที่ของรัฐที่จะกำหนดมาตรการสำหรับคนชาติของตน เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง

รัฐทั้งปวงมีหน้าที่ในการดำเนินหรือร่วมมือกับรัฐอื่นในการดำเนินมาตรการเช่นที่จำเป็นสำหรับคนชาติ
ของตนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง

ข้อ ๑๑๘

ความร่วมมือของรัฐต่าง ๆ ในการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรมีชีวิต

รัฐจะต้องร่วมมือกันในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรมีชีวิตในบริเวณทะเลหลวง รัฐซึ่งคนชาติของตนแสวง
ประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตประเภทเดียวกันหรือต่างประเภทในบริเวณเดียวกันจะต้องเจรจาเพื่อดำเนินมาตรการที่
จำเป็นสำหรับการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตที่เกี่ยวข้อง รัฐเหล่านี้จะร่วมมือกันจัดตั้งองค์การประมงระดับอนุภูมิภาค
หรือภูมิภาคตามความเหมาะสมเพื่อการนี้

ข้อ ๑๑๙

การอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง

๑. ในการพิจารณากำหนดปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้และการวางมาตรการอนุรักษ์อื่น ๆ สำหรับทรัพยากร
มีชีวิตในทะเลหลวง รัฐจะ

- (เอ) ใช้มาตรการซึ่งกำหนดขึ้น โดยอาศัยหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดซึ่งรัฐที่เกี่ยวข้องมีอยู่ เพื่อ อํารงไว้หรือฟื้นฟูประชากรชนิดพันธุ์ที่ถูกจับให้อยู่ในระดับซึ่งสามารถอํานวยผลผลิตได้อย่างสูงสุด ตลอดไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความต้องการพิเศษ ของรัฐกำลังพัฒนา และโดยคำนึงถึงแบบแผนการประมง การพึ่งพาอาศัยกันของมวลสัตว์น้ำ และ มาตรฐานขั้นต่ำระหว่างประเทศที่เสนอแนะกันโดยทั่วไป ไม่ว่าจะในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค หรือ ระดับโลก
- (บี) คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อชนิดพันธุ์ที่อยู่ร่วมกันหรือพึ่งพาชนิดพันธุ์ที่ถูกจับ โดยมุ่งจะอํารงไว้หรือฟื้นฟู ประชากรของชนิดพันธุ์ที่อยู่ร่วมกันหรือพึ่งพาดังกล่าวให้อยู่เหนือระดับซึ่งการแพร่พันธุ์ของชนิดพันธุ์ เหล่านี้อาจถูกคุกคามอย่างร้ายแรง
๒. ให้มีการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนข้อสนเทศทางวิทยาศาสตร์ สถิติเกี่ยวกับการจับและกิจกรรมการประมง รวมทั้งข้อมูลอื่นที่มีอยู่ซึ่งเกี่ยวกับการอนุรักษ์มวลปลาอย่างสม่ำเสมอโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ไม่ว่าจะในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค หรือระดับโลก ตามที่เหมาะสม และโดยให้รัฐที่เกี่ยวข้องทั้งปวงมีส่วนร่วมด้วย
๓. รัฐที่เกี่ยวข้องจะต้องประกันว่ามาตรการอนุรักษ์และการใช้มาตรการนั้นไม่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อ ชาวประมงของรัฐใด ทั้งโดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัย

ข้อ ๑๒๐
สัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนม

ข้อ ๖๕ ใช้บังคับกับการอนุรักษ์และการจัดการสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมในทะเลหลวงด้วย

ภาค ๘

ระบอบของเกาะ

ข้อ ๑๒๑

ระบอบของเกาะ

๑. เกาะคือบริเวณแผ่นดินที่ก่อตัวขึ้นตามธรรมชาติ โดยมีน้ำล้อมรอบ ซึ่งอยู่เหนือน้ำในขณะน้ำขึ้นสูงสุด
๒. เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๓ ทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปของเกาะให้พิจารณากำหนดตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ ซึ่งใช้บังคับกับอาณาเขตทางบกอื่น
๓. โขดหินซึ่งโดยสภาพแล้วมนุษย์ไม่สามารถอยู่อาศัยหรือยังชีพทางเศรษฐกิจได้ จะไม่มีเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือไหล่ทวีป

ภาค ๙ ทะเลปิดหรือกึ่งปิด

ข้อ ๑๒๒

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญาว่า “ทะเลปิดหรือกึ่งปิด” หมายถึง อ่าว แอ่ง หรือทะเลที่ล้อมรอบโดยรัฐสองรัฐหรือมากกว่า และเชื่อมกับอีกทะเลหนึ่งหรือมหาสมุทร โดยช่องทางออกแคบ หรือประกอบขึ้นทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ด้วยทะเลอาณาเขตและเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งสองรัฐหรือมากกว่า

ข้อ ๑๒๓

ความร่วมมือระหว่างรัฐที่อยู่ติดกับทะเลปิดหรือกึ่งปิด

รัฐที่อยู่ติดกับทะเลปิดหรือกึ่งปิดควรร่วมมือกันในการใช้สิทธิของตน และในการปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญานี้ เพื่อการนี้ รัฐเหล่านั้นจะเพียรพยายามโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระดับภูมิภาคที่เหมาะสมที่จะ

- (เอ) ประสานงานการจัดการ การอนุรักษ์ การสำรวจ และการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในทะเล
- (บี) ประสานงานการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ของตนในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและการรักษาสัตว์น้ำในทะเล
- (ซี) ประสานนโยบายการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของตน และดำเนินโครงการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ร่วมกันตามความเหมาะสมในบริเวณนั้น
- (ดี) เชิญรัฐอื่นหรือองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เท่าที่เหมาะสม เพื่อร่วมมือกับตนในการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งข้อนี้

ข้อ ๑๒๖

การไม่ขึ้นอยู่ภายใต้บังคับของข้อบทว่าด้วยชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง

บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ ตลอดจนความตกลงพิเศษที่เกี่ยวกับการใช้สิทธิที่จะออกไปสู่และเข้ามาจากทะเล ซึ่งกำหนดสิทธิและสิ่งอำนวยความสะดวกเนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะพิเศษของรัฐไร้ฝั่งทะเล ไม่ให้ขึ้นอยู่ภายใต้บังคับของข้อบทว่าด้วยชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง

ข้อ ๑๒๗

ภาษีศุลกากร ภาษี และค่าภาระอื่น ๆ

๑. การสัญจรผ่านไม่อยู่ภายใต้บังคับการเรียกเก็บภาษีศุลกากร ภาษีหรือค่าภาระอื่น ๆ นอกจากค่าภาระที่เรียกเก็บสำหรับบริการพิเศษที่ให้เกี่ยวกับการสัญจรเช่นว่า
๒. ปัจจัยการขนส่งในระหว่างเดินทางผ่านและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่ได้จัดให้และใช้โดยรัฐไร้ฝั่งทะเล ไม่อยู่ภายใต้บังคับการเรียกเก็บภาษีหรือค่าภาระต่าง ๆ ซึ่งสูงไปกว่าที่เรียกเก็บจากการใช้ปัจจัยการขนส่งของรัฐทางผ่าน

ข้อ ๑๒๘

เขตปลอดภาษีและสิ่งอำนวยความสะดวกทางศุลกากรอื่น ๆ

เพื่อความสะดวกในการสัญจรผ่าน อาจจัดให้มีเขตปลอดภาษี หรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางศุลกากรอื่น ๆ ณ ท่าเรือขาเข้าและขาออกของรัฐทางผ่าน โดยความตกลงระหว่างรัฐเหล่านั้นกับรัฐไร้ฝั่งทะเล

ข้อ ๑๒๙

ความร่วมมือในการก่อสร้างและปรับปรุงปัจจัยการขนส่ง

ในกรณีที่ไม่มีปัจจัยการขนส่งในรัฐทางผ่านเพื่อให้การใช้เสรีภาพในการผ่านมีผล หรือในกรณีที่ปัจจัยที่มีอยู่แล้วรวมทั้งสิ่งติดตั้งและอุปกรณ์การท่าไม่เพียงพอด้วยประการใด ๆ รัฐทางผ่านและรัฐไร้ฝั่งทะเลที่เกี่ยวข้องอาจร่วมมือกันในการก่อสร้างหรือปรับปรุงปัจจัยเหล่านั้น

ข้อ ๑๓๐

มาตรการเพื่อหลีกเลี่ยงหรือขจัดความล่าช้าหรือข้อขัดข้องทางเทคนิคอื่น ๆ ในการสัญจรผ่าน

๑. รัฐทางผ่านจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อหลีกเลี่ยงความล่าช้าหรือข้อขัดข้องทางเทคนิคอื่น ๆ ในการสัญจรผ่าน
๒. หากเกิดความล่าช้าหรือข้อขัดข้องเช่นว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐทางผ่านและรัฐไร้ฝั่งทะเลที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันในการเร่งขจัดความล่าช้าและข้อขัดข้องเหล่านั้น

ข้อ ๑๓๑

การประติบัติที่เท่าเทียมกันในท่าเรือทะเล

เรือที่ชักธงของรัฐไร้ฝั่งทะเลจะได้รับการประติบัติที่เท่าเทียมกันกับที่ได้ให้แก่เรือต่างชาติอื่นๆ ในท่าเรือทะเล

ข้อ ๑๓๒

การให้สิ่งอำนวยความสะดวกที่มากขึ้นในการผ่าน

อนุสัญญานี้ไม่ยังผลให้เกิดการเพิกถอนสิ่งอำนวยความสะดวกในการผ่านซึ่งมากกว่าที่อนุสัญญานี้กำหนดไว้ และซึ่งได้ตกลงกันระหว่างรัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้หรือซึ่งรัฐภาคีหนึ่งได้ให้ไว้แต่ประการใด อนุสัญญานี้ไม่ห้ามการให้สิ่งอำนวยความสะดวกที่มากกว่าเช่นว่าในอนาคตด้วย

ภาค ๑๑ บริเวณพื้นที่

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๑๓๓ การใช้คำศัพท์

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งภาคนี้

- (เอ) “ทรัพยากร” หมายถึง ทรัพยากรแร่ทั้งปวงที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือแก๊สที่อยู่ ณ ที่นั้น
ในบริเวณพื้นที่ ที่หรือใต้พื้นดินท้องทะเล รวมทั้งก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด
- (บี) ทรัพยากร เมื่อนำขึ้นมาจากบริเวณพื้นที่แล้ว ให้เรียกว่า “แร่”

ข้อ ๑๓๔ ขอบเขตของภาคนี้

- ๑. ภาคนี้ใช้กับบริเวณพื้นที่
- ๒. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของภาคนี้
- ๓. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเก็บรักษาและการเผยแพร่แผนที่หรือรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์ ซึ่งแสดงขอบเขต
ต่างๆ ที่อ้างถึงในข้อ ๑ วรรค ๑ ได้ระบุไว้ในภาค ๖
- ๔. ไม่มีส่วนใดในข้อนี้กระทบกระเทือนการกำหนดขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปตามภาค ๖ หรือความสมบูรณ์
ของความตกลงเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตระหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกัน

ข้อ ๑๓๕ สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำและห้วงอากาศเหนือบริเวณพื้นที่

ภาคนี้หรือสิทธิใดๆ ที่ได้รับหรือใช้ตามภาคนี้จะไม่กระทบกระเทือนสถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำ
เหนือบริเวณพื้นที่หรือของห้วงอากาศเหนือน่านน้ำเหล่านั้น

ตอนที่ ๒ หลักการที่ใช้กับบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๓๖

มรดกร่วมของมนุษยชาติ

บริเวณพื้นที่และทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ที่เป็นมรดกร่วมของมนุษยชาติ

ข้อ ๑๓๗

สถานภาพทางกฎหมายของบริเวณพื้นที่และทรัพยากรในบริเวณพื้นที่

๑. รัฐมีอำจอ้างหรือใช้อธิปไตยหรือสิทธิอธิปไตยเหนือส่วนใดส่วนหนึ่งของบริเวณพื้นที่หรือทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ อีกทั้งรัฐ หรือบุคคล หรือนิติบุคคล มีอาจยึดถือเอาส่วนใดส่วนหนึ่งของบริเวณพื้นที่หรือทรัพยากรในบริเวณพื้นที่เป็นของตน การอ้างเช่นว่าหรือการใช้อธิปไตยหรือสิทธิอธิปไตย หรือการยึดถือเอาเช่นว่า จะไม่ได้รับการยอมรับ
๒. สิทธิทั้งปวงเหนือทรัพยากรในบริเวณพื้นที่เป็นของมนุษยชาติทั้งหมดโดยมีองค์กรเป็นผู้กระทำการแทนทรัพยากรเหล่านี้ย่อมไม่ตกอยู่ภายใต้การจำหน่ายจ่ายโอน อย่างไรก็ตาม แร่ที่นำขึ้นมาจากบริเวณพื้นที่อาจถูกจำหน่ายจ่ายโอนได้ตามภาคนี้และตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการต่างๆ ขององค์กรเท่านั้น
๓. รัฐ บุคคล หรือนิติบุคคล มีอาจอ้าง ได้มา หรือใช้สิทธิในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแร่ที่นำขึ้นมาจากบริเวณพื้นที่ เว้นแต่จะเป็นไปตามภาคนี้ นอกเหนือจากนี้แล้วการอ้าง การได้มา หรือการใช้สิทธิเช่นว่าจะไม่ได้รับการยอมรับ

ข้อ ๑๓๘

พฤติกรรมทั่วไปของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริเวณพื้นที่

พฤติกรรมทั่วไปของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริเวณพื้นที่ จะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งภาคนี้ หลักการที่ปรากฏในกฎบัตรสหประชาชาติ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการธำรงรักษาไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคง และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศและความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ข้อ ๑๓๙

ความรับผิดชอบที่จะประกันให้มีการปฏิบัติตามและการรับผิดชอบต่อความเสียหาย

๑. รัฐภาคีจะต้องมีความรับผิดชอบเพื่อประกันว่ากิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ไม่ว่าจะดำเนินการโดยรัฐภาคีหรือรัฐวิสาหกิจ หรือบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งมีสัญชาติของรัฐภาคีหรืออยู่ในความควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพโดยรัฐภาคีหรือคนชาติของรัฐภาคี จะต้องดำเนินไปโดยสอดคล้องกับภาคนี้ ความรับผิดชอบเดียวกันนี้ใช้บังคับกับองค์การระหว่างประเทศสำหรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ซึ่งดำเนินการโดยองค์การเช่นว่านั้น
๒. โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อหลักเกณฑ์ต่างๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศและภาคผนวก ๓ ข้อ ๒๒ ความเสียหายอันเกิดจากการที่รัฐภาคีหรือองค์การระหว่างประเทศไม่ดำเนินการตามความรับผิดชอบที่ตนมีอยู่ตามภาคนี้ จะก่อให้เกิดความรับผิดชอบ รัฐภาคีหรือองค์การระหว่างประเทศที่กระทำการร่วมกันจะต้องรับผิดชอบร่วมกันและ

เป็นรายตัว อย่างไรก็ตาม รัฐบาลย่อมไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามภาคนี้โดยบุคคล ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้อุปถัมภ์ตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) หากรัฐบาลได้ใช้มาตรการที่จำเป็นและเหมาะสมทั้งปวงเพื่อให้ได้มาซึ่งการปฏิบัติตามที่มีประสิทธิผลตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๔ และภาคผนวก ๓ ข้อ ๔ วรรค ๔

๓. รัฐบาลซึ่งเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันให้มีการอนุวัติการของข้อนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศเช่นว่า

ข้อ ๑๕๐ ประโยชน์ของมนุษยชาติ

๑. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามที่ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะในภาคนี้ ให้ดำเนินการเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งหมด โดยไม่คำนึงถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ฝั่งทะเล และให้คำนึงเป็นพิเศษถึงผลประโยชน์และความต้องการของรัฐกำลังพัฒนาและของประชาชนผู้ซึ่งยังไม่ได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์ หรือยังไม่ได้รับสถานะการปกครองตนเองอื่นๆ ซึ่งสหประชาชาติรับรองตามข้อมติสมัชชาที่ ๑๕๑๔ (๑๕) และข้อมติอื่นที่เกี่ยวข้องของสมัชชา

๒. องค์การจะต้องจัดให้มีการแบ่งปันผลประโยชน์ทางการเงินและทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่ได้มาจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างเป็นธรรม โดยผ่านกลไกที่เหมาะสม บนพื้นฐานการไม่เลือกปฏิบัติ ตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (เอฟ) (๑)

ข้อ ๑๕๑ การใช้บริเวณพื้นที่เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ

บริเวณพื้นที่ที่จะต้องเปิดให้ใช้เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติสำหรับรัฐทั้งปวงไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ฝั่งทะเล โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติและโดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อบทบัญญัติอื่นๆ ของภาคนี้

ข้อ ๑๕๒ สิทธิและผลประโยชน์โดยชอบธรรมของรัฐชายฝั่ง

๑. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ในส่วนที่เกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ซึ่งทอดขวางข้ามขอบเขตอำนาจแห่งชาติ จะต้องกระทำโดยคำนึงตามควรถึงสิทธิและผลประโยชน์โดยชอบธรรมของรัฐชายฝั่งซึ่งแหล่งทรัพยากรนั้นทอดขวางเข้าไปในเขตอำนาจของตน

๒. ให้มีการปรึกษาหารือรวมทั้งระบบการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า กับรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อหลีกเลี่ยงการละเมิดสิทธิและผลประโยชน์เช่นว่า ในกรณีที่เกิดกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อาจเป็นผลให้เกิดการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรที่อยู่ภายในเขตอำนาจแห่งชาติ จะต้องได้รับการยินยอมล่วงหน้าจากรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้อง

๓. ภาคนี้ก็ดี หรือสิทธิใดๆ ที่ได้รับหรือใช้ตามภาคนี้ก็ดี จะไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิของรัฐชายฝั่งในอันที่จะดำเนินมาตรการที่สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องแห่งภาค ๑๒ เท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกัน บรรเทา หรือขจัดอันตรายที่ร้ายแรงและใกล้จะเกิดต่อแนวฝั่งทะเลของตนหรือต่อผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง จากภาวะมลพิษหรือการคุกคามจากภาวะมลพิษนั้น หรือจากการเกิดภัยอันตรายอื่นๆ อันเป็นผลจากหรือเนื่องมาจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๔๓

การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

๑. การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่ ให้ดำเนินการได้เพียงเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติและเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งหมดตามภาค ๑๓
๒. องค์กรอาจดำเนินการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลเกี่ยวกับบริเวณพื้นที่และทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ และอาจทำสัญญาเพื่อความมุ่งประสงค์นั้น องค์กรจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่ และจะต้องประสานงานและเผยแพร่ผลการวิจัยและการวิเคราะห์เช่นว่า หากมี
๓. รัฐภาคีอาจดำเนินการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่ รัฐภาคีจะต้องส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่ โดย
 - (เอ) เข้าร่วมในโครงการระหว่างประเทศและสนับสนุนความร่วมมือในการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลโดยใช้บุคลากรของประเทศต่างๆ และขององค์กร
 - (บี) ประกันว่าโครงการได้รับการพัฒนาโดยผ่านทางองค์กรหรือองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ เท่าที่เหมาะสม เพื่อประโยชน์ของรัฐกำลังพัฒนาและรัฐที่พัฒนาน้อยกว่าทางเทคโนโลยี เพื่อที่จะ
 - (๑) เสริมสร้างสมรรถภาพในการวิจัยของรัฐเหล่านั้น
 - (๒) ผูกอบรวมบุคลากรของรัฐเหล่านั้นและบุคลากรขององค์กรในด้านวิธีการวิจัยและการนำการวิจัยไปใช้
 - (๓) ช่วยให้มีการจ้างงานบุคลากรที่มีคุณสมบัติของรัฐเหล่านั้นในการวิจัยในบริเวณพื้นที่
 - (ซี) เผยแพร่ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ เมื่อมี อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านทางองค์กรหรือโดยวิธีทางระหว่างประเทศอื่นๆ เมื่อเหมาะสม

ข้อ ๑๔๔

การถ่ายทอดเทคโนโลยี

๑. ให้องค์กรใช้มาตรการตามอนุสัญญานี้ ที่จะ
 - (เอ) ได้มาซึ่งเทคโนโลยีและความรู้ทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ และ
 - (บี) ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ทางวิทยาศาสตร์เช่นว่าแก่รัฐกำลังพัฒนา เพื่อให้รัฐภาคีทั้งปวงได้รับประโยชน์จากการนั้น
๒. เพื่อการนี้ องค์กรและรัฐภาคีจะร่วมมือกันส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ เพื่อให้วิสาหกิจและรัฐภาคีทั้งปวงได้รับประโยชน์จากการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรและรัฐภาคีจะเริ่มและส่งเสริม
 - (เอ) โครงการเพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่วิสาหกิจและรัฐกำลังพัฒนา เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ รวมทั้ง อาทิเช่น การให้ความสะดวกแก่วิสาหกิจและรัฐกำลังพัฒนาในการเข้าถึงเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่เป็นธรรมและสมเหตุสมผล

- (บี) มาตรการที่มุ่งสู่ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีของวิสาหกิจและเทคโนโลยีท้องถิ่นของรัฐกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โดยให้โอกาสแก่บุคลากรจากวิสาหกิจและรัฐกำลังพัฒนาในการฝึกอบรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลและการเข้าร่วมอย่างเต็มที่ในกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๔๕

การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ให้ใช้มาตรการที่จำเป็นตามอนุสัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่เพื่อประกันให้มีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลอย่างมีประสิทธิภาพจากผลกระทบที่เป็นอันตรายซึ่งอาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมเช่นว่านั้น เพื่อการนี้ ให้องค์กรกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อ อาทิเช่น

- (เอ) การป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษ และสิ่งอันตรายอื่นต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล รวมทั้ง แนวฝั่งทะเล และการรบกวนคุณภาพทางนิเวศวิทยาของสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความจำเป็นในการป้องกันผลกระทบที่เป็นอันตรายของกิจกรรมต่างๆ เช่น การขุดเจาะ การลอก การขุด การขจัดของเสีย การก่อสร้างและการปฏิบัติการ หรือการบำรุงรักษาสีงติดตั้ง ท่อ และกลอุปกรณ์อื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเช่นว่า
- (บี) การคุ้มครองและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณพื้นที่ และการป้องกันความเสียหายแก่พืช และสัตว์ท้องถิ่นของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๑๔๖

การคุ้มครองชีวิตมนุษย์

เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ให้ใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อประกันให้มีการคุ้มครองชีวิตมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการนี้ ให้องค์กรกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่เหมาะสม เพื่อเสริมกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ตามที่ปรากฏในสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๔๗

การปรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่และในสิ่งแวดล้อมทางทะเลให้สอดคล้องกัน

- กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ที่จะต้องกระทำโดยคำนึงอย่างสมเหตุสมผลถึงกิจกรรมอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- สิ่งติดตั้งซึ่งใช้เพื่อการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้
 - สิ่งติดตั้งเช่นว่าจะต้องสร้างขึ้น นำมาไว้ และรื้อถอน ตามภาคนี้เท่านั้น และอยู่ภายใต้บังคับแห่งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร จะต้องประกาศให้ทราบตามควรเกี่ยวกับการสร้างขึ้น นำมาไว้ และรื้อถอนซึ่งสิ่งติดตั้งเช่นว่า และจะต้องให้มีวิธีการถาวรเพื่อเตือนให้ทราบว่า มีสิ่งเหล่านี้อยู่
 - สิ่งติดตั้งเช่นว่าจะจัดตั้งมิได้หากจะก่อให้เกิดการรบกวนการใช้ช่องทางทะเลที่ยอมรับกันว่าเป็นความสำคัญต่อการเดินเรือระหว่างประเทศ หรือในบริเวณที่มีกิจกรรมการประมงหนาแน่น

- (ซี) เขตปลอดภัยต้องกำหนดขึ้นหรือบ่งชี้สิ่งติดตั้งเช่นว่าด้วยเครื่องหมายที่เหมาะสมเพื่อประกันความปลอดภัยทั้งของการเดินเรือและสิ่งติดตั้ง รูปลักษณะและที่ตั้งของเขตปลอดภัยเช่นว่าจะต้องไม่อยู่ในลักษณะที่จะทำให้เกิดแนวกีดขวางการเข้าที่ที่ถูกกฎหมายของเรือสู่เขตทางทะเลเขตใดเขตหนึ่งหรือการเดินเรือตามช่องทางทะเลระหว่างประเทศ
 - (ดี) สิ่งติดตั้งเช่นว่าจะต้องใช้เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ
 - (อี) สิ่งติดตั้งเช่นว่าไม่มีสถานะเป็นเกาะ ไม่มีทะเลอาณาเขตของตนเอง และการที่มีสิ่งติดตั้งเหล่านั้นอยู่ไม่กระทบกระเทือนการกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือไหล่ทวีป
๓. กิจกรรมอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อมทางทะเลจะต้องกระทำโดยคำนึงอย่างสมเหตุสมผลถึงกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๔๘

การเข้าร่วมของรัฐกำลังพัฒนาในกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

การเข้าร่วมอย่างมีประสิทธิภาพของรัฐกำลังพัฒนาในกิจกรรมในบริเวณพื้นที่จะต้องได้รับการส่งเสริมตามที่ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะในภาคนี้ โดยคำนึงตามควรถึงผลประโยชน์และความต้องการพิเศษของรัฐเหล่านั้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการพิเศษของรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ที่จะก้าวข้ามอุปสรรคอันเกิดจากที่ตั้งที่เสียเปรียบของตน รวมทั้งความห่างไกลจากบริเวณพื้นที่ และความยากลำบากในการเข้าออกบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๔๙

วัตถุประสงค์และทางประวัติศาสตร์

วัตถุประสงค์ที่มีลักษณะทางโบราณคดีและทางประวัติศาสตร์ที่พบในบริเวณพื้นที่ จะต้องได้รับการสงวนหรือนำไปจัดการเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งหมด โดยคำนึงเป็นพิเศษถึงบุริมสิทธิของรัฐหรือประเทศซึ่งเป็นต้นกำเนิดหรือรัฐซึ่งเป็นต้นกำเนิดทางวัฒนธรรม หรือรัฐซึ่งเป็นต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีด้วย

ตอนที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรในบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๕๐

นโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามที่ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะในภาคนี้ จะต้องกระทำในลักษณะเช่นที่จะเสริมสร้างพัฒนาการที่สมบูรณ์ของเศรษฐกิจโลกและการเติบโตที่สมดุลของการค้าระหว่างประเทศและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาทุกด้านของทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ของรัฐกำลังพัฒนา และเพื่อประกัน

- (เอ) การพัฒนาทรัพยากรในบริเวณพื้นที่
- (บี) การจัดการทรัพยากรในบริเวณพื้นที่อย่างเป็นระเบียบ ปลอดภัย และสมเหตุผล รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ และการหลีกเลี่ยงการสูญเสียโดยไม่จำเป็นตามหลักการแห่งการอนุรักษ์ที่มีเหตุผล

- (ซี) การขยายโอกาสเพื่อการเข้าร่วมในกิจกรรมเช่นว่าที่สอดคล้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับข้อ ๑๔๔ และ ๑๔๘
- (ดี) การมีส่วนร่วมขององค์กรในรายได้ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่วิสาหกิจและรัฐกำลังพัฒนาตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญา
- (อี) การมีเพิ่มขึ้นของแร่ที่ได้มาจากบริเวณพื้นที่ ตามที่ต้องการร่วมกับแร่ที่ได้จากแหล่งอื่นเพื่อประกันว่าจะมีแร่ดังกล่าวแก่ผู้บริโภค
- (เอฟ) การส่งเสริมราคาที่ยุติธรรมและคงตัวอันจะให้ผลตอบแทนแก่ผู้ผลิตและเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค สำหรับแร่ที่ได้มาทั้งจากบริเวณพื้นที่และจากแหล่งอื่นๆ และการส่งเสริมความสมดุลในระยะยาวระหว่างอุปทานและอุปสงค์
- (จี) การเสริมสร้างโอกาสให้แก่รัฐภาคีทั้งปวง โดยไม่คำนึงถึงระบบสังคมและเศรษฐกิจหรือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของรัฐเหล่านั้น เพื่อให้เข้าร่วมในการพัฒนาทรัพยากรในบริเวณพื้นที่และการป้องกันการผูกขาดกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
- (เอช) การปกป้องประเทศกำลังพัฒนาจากผลเสียต่อเศรษฐกิจของตน หรือต่อรายได้จากการส่งออกของตน อันเกิดจากการลดราคาของแร่ที่ได้รับผลกระทบหรือปริมาณการส่งออกของแร่นั้น เท่าที่การลดลงเช่นนั้นเกิดจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑
- (ไอ) การพัฒนามรดกร่วมเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งมวล และ
- (เจ) เงื่อนไขในการเข้าสู่ตลาดสำหรับการนำเข้าแร่ที่ผลิตได้จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่และสำหรับการนำเข้าโภคภัณฑ์ที่ผลิตจากแร่เช่นว่า จะต้องไม่เป็นการอนุเคราะห์ที่มากไปกว่าการอนุเคราะห์ซึ่งที่ใช้กับการนำเข้าจากแหล่งอื่นๆ

ข้อ ๑๕๑

นโยบายการผลิต

๑. (เอ) โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕๐ และเพื่อความมุ่งประสงค์ในการอนุวัติตามอนุวรรค (เอช) แห่งข้อนั้น องค์กร โดยการทำนุบำรุงผ่านกลไกที่มีอยู่ หรือผ่านข้อตกลงหรือความตกลงใหม่ๆ ตามที่เหมาะสมซึ่งทุกฝ่ายที่มีผลประโยชน์ รวมทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค เข้าร่วมด้วย จะใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมความเจริญเติบโต ความมีประสิทธิภาพ และเสถียรภาพของตลาดสำหรับโภคภัณฑ์ที่ผลิตจากแร่ที่ได้จากบริเวณพื้นที่ ในราคาที่ทำให้ผลตอบแทนแก่ผู้ผลิตและเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค รัฐภาคีทั้งปวงจะร่วมมือกันเพื่อการนี้
- (บี) องค์กรมีสิทธิเข้าร่วมการประชุมทางด้านโภคภัณฑ์ใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับโภคภัณฑ์เหล่านั้น และซึ่งทุกฝ่ายที่มีผลประโยชน์รวมทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคเข้าร่วมด้วย องค์กรมีสิทธิเข้าเป็นภาคีของข้อตกลงหรือความตกลงใดๆ อันเป็นผลมาจากการประชุมเช่นนั้น การเข้าร่วมขององค์กรในหน่วยงานใดๆ ที่ตั้งขึ้นตามข้อตกลงหรือความตกลงเหล่านั้นจะต้องเกี่ยวกับการผลิตในบริเวณพื้นที่ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานเหล่านั้น
- (ซี) องค์กรจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ข้อตกลงหรือความตกลงที่อ้างถึงในวรรคนี้ ในลักษณะที่จะให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามที่มีรูปแบบเดียวกันและไม่เลือกปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตทั้งหมดของแร่ที่เกี่ยวข้องในบริเวณพื้นที่ในการกระทำความดังกล่าว องค์กรจะต้องปฏิบัติตามลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของสัญญาที่มีอยู่และแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้วของวิสาหกิจ

๒. (เอ) ระหว่างช่วงเวลาเฉพาะกาลที่ระบุไว้ในวรรค ๓ ไม่ให้มีการผลิตเชิงพาณิชย์ตามแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว จนกว่าผู้ดำเนินการจะได้อื่นขอและองค์กรได้ออกใบอนุญาตให้ทำการผลิตแล้ว ใบอนุญาตให้ทำการผลิตเช่นว่านั้น ไม่อาจขอหรือออกให้ได้เกินกว่าห้าปีก่อนการเริ่มต้นการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดไว้ตามแผนงาน เว้นแต่ว่า หลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการขององค์กรกำหนดช่วงเวลาอื่นไว้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะและจังหวะเวลาของการพัฒนาโครงการ
- (บี) ในการยื่นขอใบอนุญาตให้ทำการผลิต ผู้ดำเนินการจะต้องระบุปริมาณรายปีของนิกเกิลที่คาดว่าจะนำขึ้นมาได้ตามแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบ ค่าขออนุญาตจะต้องรวมรายการค่าใช้จ่ายซึ่งได้คำนวณอย่างสมเหตุสมผลที่ผู้ดำเนินการจะต้องใช้ภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว เพื่อให้สามารถเริ่มต้นการผลิตเชิงพาณิชย์ได้ตามวันที่กำหนดไว้
- (ซี) เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุวรรค (เอ) และ (บี) องค์กรจะจัดทำข้อกำหนดการปฏิบัติงานที่เหมาะสมตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๗
- (ดี) องค์กรจะออกใบอนุญาตให้ทำการผลิตสำหรับระดับของการผลิตที่ได้ยื่นขอมา เว้นแต่จำนวนรวมของระดับนั้นและระดับอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตแล้วสูงกว่าเพดานการผลิตนิกเกิล ดังที่คำนวณได้ตามวรรค ๔ ในปีที่ยื่นขอใบอนุญาต ระหว่างปีการผลิตตามแผนปีใดปีหนึ่งซึ่งอยู่ในช่วงเวลาเฉพาะกาล
- (อี) เมื่อได้ออกให้แล้ว ใบอนุญาตให้ทำการผลิตและค่าขอที่ได้รับความเห็นชอบแล้วจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้วด้วย
- (เอฟ) ถ้าค่าขอของผู้ดำเนินการเพื่อขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตถูกปฏิเสธตามอนุวรรค (ดี) ผู้ดำเนินการอาจยื่นขอต่อองค์กรอีกในเวลาใดก็ได้

๓. ช่วงเวลาเฉพาะกาลจะเริ่มต้นห้าปีก่อนวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่การผลิตเชิงพาณิชย์ครั้งแรกที่สุดกำหนดให้เริ่มต้นตามแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว ถ้าการผลิตเชิงพาณิชย์ครั้งแรกที่สุดต้องล่าช้าไปกว่าปีที่กำหนดไว้เดิม การเริ่มต้นของช่วงเวลาเฉพาะกาลและเพดานการผลิตที่คำนวณไว้แต่เดิมจะต้องปรับตามไปด้วย ช่วงเวลาเฉพาะกาลจะมีอายุ ๒๕ ปี หรือจนกว่าจะสิ้นสุดการประชุมพิจารณาทบวงที่อ้างถึงในข้อ ๑๕๕ หรือจนกว่าวันที่ข้อตกลงหรือความตกลงใหม่ๆ เช่นที่อ้างถึงในวรรค ๑ เริ่มมีผลใช้บังคับ แล้วแต่วันใดจะมาถึงก่อน องค์กรจะกลับมาใช้อำนาจที่บัญญัติไว้ในข้อนี้สำหรับส่วนที่เหลือของช่วงเวลาเฉพาะกาล หากข้อตกลงหรือความตกลงดังกล่าวสิ้นสุด หรือสิ้นสุดลงไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม

๔. (เอ) เพดานการผลิตสำหรับปีใดๆ ในช่วงเวลาเฉพาะกาลจะเป็นจำนวนรวมของ
- (๑) ความแตกต่างระหว่างค่าของเส้นแนวโน้มของการบริโภคนิกเกิล ดังที่คำนวณได้ตามอนุวรรค (บี) สำหรับปีก่อนหน้าปีที่มีการผลิตเชิงพาณิชย์ครั้งแรกที่สุด และปีก่อนที่ได้มีการเริ่มต้นช่วงเวลาเฉพาะกาล และ
- (๒) ร้อยละหกสิบของความแตกต่างระหว่างค่าของเส้นแนวโน้มของการบริโภคนิกเกิลดังที่คำนวณได้ตามอนุวรรค (บี) สำหรับปีที่ยื่นขอใบอนุญาตให้ทำการผลิต และปีก่อนหน้าปีที่มีการผลิตเชิงพาณิชย์ครั้งแรกที่สุด
- (บี) เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุวรรค (เอ)
- (๑) ค่าของเส้นแนวโน้มที่ใช้สำหรับคิดคำนวณเพดานการผลิตนิกเกิล จะได้แก่บรรดาค่าการบริโภคนิกเกิลประจำปีซึ่งปรากฏอยู่บนเส้นแนวโน้มที่คิดคำนวณได้ระหว่างที่ยื่นขอใบอนุญาตให้ทำการผลิต เส้นแนวโน้มจะได้มาจากการถดถอยเป็นเส้นตรงของลอการิทึมของการบริโภค

นิกเกิลอย่างแท้จริง ในช่วงระยะเวลา ๑๕ ปีที่เพิ่งผ่านมาซึ่งมีข้อมูลเห็นว่า โดยให้เวลาเป็นตัวแปรอิสระ เส้นแนวโน้มนี้ให้เรียกว่า เส้นแนวโน้มต้นกำเนิด

- (๒) ถ้าอัตราเพิ่มรายปีของเส้นแนวโน้มต้นกำเนิดน้อยกว่าร้อยละ ๓ แล้ว เส้นแนวโน้มที่ใช้กำหนดปริมาณที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ให้ใช้เส้นซึ่งตัดผ่านเส้นแนวโน้มต้นกำเนิด ณ จุดที่แสดงค่าของการบริโภค สำหรับปีแรกของช่วงระยะเวลา ๑๕ ปี ที่เกี่ยวข้องแทน และจะเพิ่มร้อยละ ๓ ต่อปี แต่ทั้งนี้ เพดานการผลิตที่กำหนดไว้สำหรับปีใดในช่วงระยะเวลาเฉพาะกาลไม่ว่าในกรณีใด จะต้องไม่เกินความแตกต่างระหว่างค่าของเส้นแนวโน้มต้นกำเนิดสำหรับปีนั้น และค่าของเส้นแนวโน้มต้นกำเนิดสำหรับปีก่อนที่ได้มีการเริ่มต้นช่วงเวลาเฉพาะกาล

๕. องค์กรจะสงวนปริมาณนิกเกิล ๓๘,๐๐๐ เมตริกตัน จากเพดานการผลิตที่หาได้ซึ่งคำนวณได้ตามวรรค ๔ ไว้ให้วิสาหกิจสำหรับการผลิตขั้นเริ่มแรก

๖. (เอ) ผู้ดำเนินการจะผลิตต่ำกว่าหรือถึงร้อยละ ๘ สูงกว่าระดับของการผลิตแร่รายปีจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ทำการผลิตในปีใดก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่า ปริมาณการผลิตรวมทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินกว่าที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตส่วนใดที่เกินกว่าร้อยละ ๘ และจนถึงร้อยละ ๒๐ ในปีใดก็ตาม หรือส่วนใดที่เกินในปีแรกและปีต่อๆ มาหลังจากสองปีติดต่อกันที่ส่วนเกินเกิดขึ้น ให้เจรจากับองค์กรซึ่งอาจกำหนดให้ผู้ดำเนินการขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตเพิ่มอีกฉบับหนึ่ง เพื่อให้คลุมถึงการผลิตที่เพิ่มขึ้นมา

(บี) องค์กรจะพิจารณาคำขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตเพิ่มเช่นว่าก็ต่อเมื่อได้ดำเนินการกับคำขอทั้งหมดที่รอการพิจารณาซึ่งยื่นโดยผู้ดำเนินการที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตให้ทำการผลิต และได้คำนึงถึงผู้ที่อาจจะยื่นคำขอรายอื่นๆ ตามสมควรแล้วด้วย องค์กรจะถือแนวทางตามหลักการที่ว่า การผลิตรวมทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินเพดานการผลิตที่อนุญาตไว้ในปีใด ๆ ในช่วงเวลาเฉพาะกาล องค์กรจะต้องไม่อนุญาตให้ทำการผลิตนิกเกิลตามแผนงานใดๆ เกินกว่าปริมาณ ๔๖,๕๐๐ เมตริกตันต่อปี

๗. ระดับการผลิตโลหะอื่นๆ เช่น ทองแดง โคบอลต์ และแมงกานีส ซึ่งสกัดจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำขึ้นมาตามใบอนุญาตให้ทำการผลิต ไม่ควรสูงไปกว่าระดับซึ่งควรได้รับการผลิต หากผู้ดำเนินการได้ผลิตนิกเกิลระดับสูงสุดจากก้อนแร่นั้นตามข้อนี้ ให้องค์กรกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๗ เพื่ออนุวัติตามวรรคนี้

๘. สิทธิและพันธกรณีทั้งหลายที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเศรษฐกิจอันไม่เป็นธรรมตามความตกลงพหุภาคีทางการค้าที่เกี่ยวข้อง ให้ใช้กับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากแร่ต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ ในการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัตินี้ ให้รัฐภาคีซึ่งเป็นภาคีของความตกลงพหุภาคีทางการค้าเช่นว่านั้นใช้วิธีการระงับข้อพิพาทของความตกลงดังกล่าว

๙. ให้องค์กรมีอำนาจจำกัดระดับการผลิตแร่จากบริเวณพื้นที่ นอกจากแร่จากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด ภายใต้เงื่อนไขและใช้วิธีการตามที่เหมาะสมด้วยการรับเอาข้อบังคับต่างๆ ตามข้อ ๑๖๑ วรรค ๘

๑๐. โดยการเสนอแนะของคณะมนตรี บนพื้นฐานของคำปรึกษาของคณะกรรมการวางแผนเศรษฐกิจ สมัชชาจะจัดตั้งระบบการชดเชย หรือใช้มาตรการช่วยเหลืออื่นๆ เพื่อการปรับปรุงทางเศรษฐกิจ รวมทั้งความร่วมมือกับทบวงการชำนัญพิเศษ และองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ เพื่อช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งได้รับผลเสียที่ร้ายแรงต่อรายได้การส่งออก หรือต่อเศรษฐกิจอันเป็นผลมาจากการลดลงของราคาแร่ที่ได้รับการกระทบกระเทือน หรือจาก

การลดลงของปริมาณการส่งออกของแร่ นั้น เท่าที่การลดลงเช่นนั้นเกิดจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ เมื่อได้รับการร้องขอ ให้องค์กรริเริ่มให้มีการศึกษาปัญหาของบรรดารัฐที่น่าจะได้รับความกระทบกระเทือนอย่างร้ายแรงที่สุด โดยมุ่งที่จะลดความยุ่งยากของรัฐเหล่านั้นให้เหลือน้อยที่สุด และช่วยเหลือในการปรับปรุงทางเศรษฐกิจของรัฐเหล่านั้น

ข้อ ๑๕๒

การใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่โดยองค์กร

๑. ให้องค์กรหลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติในการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ของตน รวมทั้งในการให้โอกาสสำหรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
๒. อย่างไรก็ตาม จะต้องยอมให้มีการคำนึงถึงเป็นพิเศษสำหรับรัฐกำลังพัฒนา รวมทั้งการคำนึงถึงโดยเฉพาะสำหรับรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ ที่ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะในภาคนี้

ข้อ ๑๕๓

ระบบการสำรวจและการแสวงประโยชน์

๑. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ที่จะต้องจัด กระทำ และควบคุมโดยองค์กร ในฐานะผู้แทนของมนุษยชาติทั้งหมด ตามข้อนี้ ตลอดจนบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ของภาคนี้ และบรรดาภาคผนวกที่เกี่ยวข้องและหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร
๒. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่จะต้องกระทำตามที่ระบุไว้ในวรรค ๓
 - (เอ) โดยวิสาหกิจ และ
 - (บี) โดยร่วมกับองค์กร โดยรัฐภาคีหรือรัฐวิสาหกิจ หรือบุคคล หรือนิติบุคคลซึ่งถือสัญชาติของรัฐภาคี หรือซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพของรัฐภาคีหรือคนชาติของรัฐภาคีเหล่านั้น เมื่อได้รับการอุปถัมภ์โดยรัฐเช่นนั้นหรือกลุ่มใดดังกล่าวข้างต้น ซึ่งปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้บัญญัติไว้ในภาคนี้และภาคผนวก ๓
๓. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่จะต้องกระทำตามแผนงานหลายลักษณะอักษรที่เป็นทางการ ซึ่งจัดทำขึ้นตามภาคผนวก ๓ และซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรี ภายหลังจากที่คณะกรรมการกฎหมายและเทคนิคได้พิจารณา ทบทวนแล้ว ในกรณีของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ที่องค์การจะกระทำตามวรรค ๒ (บี) กระทำตามที่องค์กรมอบหมาย แผนงานนั้นให้ทำในรูปของสัญญาตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๓ สัญญาเช่นนั้นจะกำหนดให้มีข้อตกลงร่วมตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๑ ก็ได้
๔. ให้องค์กรทำการควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่เช่นที่จำเป็น เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้ได้มาซึ่งการปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของภาคนี้และของภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง และหลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร และแผนงานต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบตามวรรค ๓ ให้รัฐภาคีช่วยองค์กร โดยใช้มาตรการทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อประกันให้มีการปฏิบัติตามเช่นนั้นตามข้อ ๑๓๙

๕. ให้องค์กรมีสิทธิใช้มาตรการซึ่งบัญญัติไว้ตามภาคนี้เมื่อใดก็ได้ เพื่อประกันให้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติของภาคนี้ และการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมและการออกข้อบังคับตามที่ได้รับมอบหมายภายใต้ภาคนี้หรือภายใต้สัญญาใด ให้องค์กรมีสิทธิตรวจตราสิ่งติดตั้งทั้งปวงในบริเวณพื้นที่ที่ใช้เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
๖. สัญญาตามวรรค ๓ จะต้องจัดให้มีหลักประกันของการทรงสิทธิ ดังนั้น สัญญานั้นจะแก้ไข ระบุใช้ หรือยกเลิกมิได้ เว้นแต่จะกระทำตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๘ และ ๑๙

ข้อ ๑๕๔

การพิจารณาทบทวนเป็นระยะ

ทุกๆ ห้าปีนับจากที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ ให้สมาชิกดำเนินการพิจารณาทบทวนทุกๆ ไปและอย่างมีระบบเกี่ยวกับแบบวิธีที่ระบอบระหว่างประเทศของบริเวณพื้นที่ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ได้ดำเนินการมาในทางปฏิบัติ โดยอาศัยการพิจารณาทบทวนนี้ สมาชิกอาจใช้หรือเสนอแนะให้หน่วยงานอื่นๆ ใช้มาตรการตามบทบัญญัติและวิธีดำเนินการของภาคนี้และภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติการของระบอบนั้น

ข้อ ๑๕๕

การประชุมพิจารณาทบทวน

๑. สิบห้าปีนับจากวันที่ ๑ มกราคมของปีที่การผลิตเชิงพาณิชย์ครั้งแรกสุดเริ่มต้นขึ้นตามแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้สมาชิกจัดการประชุมเพื่อพิจารณาทบทวนบทบัญญัติต่างๆ ของภาคนี้และภาคผนวกที่เกี่ยวข้องซึ่งใช้บังคับกับระบบการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่โดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างเวลานั้น ให้ที่ประชุมพิจารณาทบทวนพิจารณาในรายละเอียดว่า

- (เอ) บทบัญญัติต่างๆ ของภาคนี้ซึ่งใช้บังคับกับระบบการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ ได้บรรลุจุดมุ่งหมายในทุกๆ ด้านหรือไม่ รวมทั้งบทบัญญัติเหล่านั้นได้อำนวยประโยชน์แก่มนุษยชาติทั้งหมดหรือไม่
- (บี) ระหว่างช่วงเวลา ๑๕ ปี ได้มีการแสวงประโยชน์จากเขตสงวนในลักษณะที่มีประสิทธิผลและสมดุลเมื่อเปรียบเทียบกับเขตที่ไม่ได้สงวนหรือไม่
- (ซี) ได้มีการพัฒนาและใช้บริเวณพื้นที่และทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ในลักษณะเช่นที่จะเสริมสร้างพัฒนาการที่สมบูรณ์ของเศรษฐกิจโลกและการเติบโตที่สมดุลของการค้าระหว่างประเทศหรือไม่
- (ดี) ได้มีการป้องกันมิให้เกิดการผูกขาดกิจกรรมในบริเวณพื้นที่หรือไม่
- (อี) ได้มีการปฏิบัติตามนโยบายต่างๆ ที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕๐ และ ๑๕๑ อย่างครบถ้วนหรือไม่ และ
- (เอฟ) ระบบนั้นได้ส่งผลให้มีการปันผลประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างเป็นธรรม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความจำเป็นของรัฐกำลังพัฒนาเป็นพิเศษหรือไม่

๒. ให้ที่ประชุมพิจารณาทบทวนประกันการดำรงไว้ซึ่งหลักการว่าด้วยมรดกร่วมของมนุษยชาติระบอบระหว่างประเทศซึ่งมุ่งประกันการแสวงประโยชน์อย่างเป็นธรรมจากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่เพื่อผลประโยชน์ของประเทศทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐกำลังพัฒนา และองค์กรเพื่อจัดดำเนินการและควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ นอกจากนี้ให้ที่ประชุมพิจารณาทบทวนประกันการดำรงไว้ซึ่งหลักการทั้งหลายที่กำหนดไว้ในภาคนี้ที่เกี่ยวกับการไม่ให้มีการอ้างสิทธิหรือการใช้อธิปไตยเหนือส่วนหนึ่งส่วนใดของบริเวณพื้นที่ สิทธิของรัฐและพฤติกรรมทั่วไปของรัฐ

เหล่านี้ในส่วนที่เกี่ยวกับบริเวณพื้นที่ และการเข้าร่วมในกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ของรัฐเหล่านี้โดยสอดคล้องกับอนุสัญญา การป้องกันมิให้เกิดการผูกขาดกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ การใช้บริเวณพื้นที่เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ ประเด็นด้านเศรษฐกิจของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล การถ่ายทอดเทคโนโลยี การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล การคุ้มครองชีวิตมนุษย์ สิทธิของรัฐชายฝั่ง สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำเหนือบริเวณพื้นที่และของห้วงอากาศเหนือน่านน้ำเหล่านี้ และการปรับให้สอดคล้องกันระหว่างกิจกรรมในบริเวณพื้นที่และกิจกรรมอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อมทางทะเล

๓. วิธีดำเนินการวินิจฉัยที่นำมาใช้ในที่ประชุมพิจารณาทบทวน จะเป็นวิธีการเดียวกันกับที่นำมาใช้ในที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ครั้งที่สาม ให้ที่ประชุมพยายามทุกวิถีทางที่จะบรรลุความตกลงเกี่ยวกับข้อแก้ไขใดๆ โดยฉันทามติ และไม่ควรจะมีการออกเสียงลงคะแนนในเรื่องเช่นว่านั้นจนกว่าจะได้ใช้ความพยายามจนถึงที่สุดโดยทุกวิถีทางแล้วที่จะให้ได้มาซึ่งฉันทามติ

๔. ภายหลังจากการเริ่มประชุมมาแล้วห้าปี ถ้าที่ประชุมพิจารณาทบทวนยังไม่ได้บรรลุความตกลงว่าด้วยระบบการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ ที่ประชุมอาจตัดสินใจระหว่าง ๑๒ เดือนต่อมา โดยเสียงข้างมากสามในสี่ของรัฐภาคี เพื่อรับเอาและเสนอข้อแก้ไขซึ่งเปลี่ยนแปลงหรือดัดแปลงระบบเท่าที่ที่ประชุมเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสมต่อรัฐภาคี เพื่อการสัตยาบันหรือภาคยานุวัติ ข้อแก้ไขเช่นว่านั้นให้มีผลใช้บังคับสำหรับรัฐภาคีทั้งปวง ๑๒ เดือนหลังจากรัฐภาคีจำนวนสามในสี่ได้มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร

๕. ข้อแก้ไขซึ่งที่ประชุมพิจารณาทบทวนรับเอาตามข้อนี้ จะไม่กระทบกระเทือนสิทธิที่ได้มาภายใต้สัญญาที่มีอยู่

ตอนที่ ๔ องค์การ ส่วน เอ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๑๕๖ การก่อตั้งองค์การ

๑. โดยอนุสัญญานี้ ได้มีการก่อตั้งองค์กรพื้นดินท้องทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่ตามภาคนี้
๒. รัฐภาคีทั้งปวงเป็นสมาชิกขององค์กรโดยพฤตินัย
๓. ผู้สังเกตการณ์ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ครั้งที่ ๓ ที่ได้ลงนามในกรรมสารสุดท้าย และที่ข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (ซี) (ดี) (อี) หรือ (เอฟ) มิได้กล่าวถึง ให้มีสิทธิเข้าร่วมในองค์กรในฐานะผู้สังเกตการณ์ตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร
๔. ให้ที่ตั้งขององค์กรอยู่ในประเทศจาเมกา
๕. องค์กรจะก่อตั้งศูนย์หรือสำนักงานส่วนภูมิภาคเช่นที่เห็นจำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนก็ได้

ข้อ ๑๕๗

ลักษณะและหลักการขั้นพื้นฐานขององค์กร

๑. องค์กรเป็นองค์การที่รัฐภาคีทั้งหลายใช้จัดและควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามภาคนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อบริหารทรัพยากรในบริเวณพื้นที่
๒. อำนาจและหน้าที่ขององค์กร จะได้แก่อำนาจและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างชัดเจนโดยอนุสัญญานี้ให้องค์กรมีอำนาจสมทบที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ เช่นที่มีอยู่โดยปริยายและที่จำเป็นสำหรับการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้นในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
๓. องค์กรจะยึดหลักการแห่งความเสมอภาคในอธิปไตยของสมาชิกทั้งปวงเป็นมูลฐาน
๔. สมาชิกทั้งปวงขององค์กรจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ตนยอมรับตามภาคนี้โดยสุจริตเพื่อประกันว่าสมาชิกทั้งปวงจะได้รับสิทธิและผลประโยชน์จากสมาชิกภาพ

ข้อ ๑๕๘

หน่วยงานขององค์กร

๑. โดยอนุสัญญานี้ ได้มีการก่อตั้งสมัชชา คณะมนตรี และสำนักเลขาธิการขึ้นเป็นหน่วยงานหลักขององค์กร
๒. โดยอนุสัญญานี้ ได้มีการก่อตั้งวิสาหกิจขึ้นเป็นหน่วยงานซึ่งองค์กรใช้ปฏิบัติหน้าที่ที่อ้างถึงในข้อ ๑๗๐ วรรค ๑
๓. อาจก่อตั้งหน่วยงานย่อยที่เห็นว่าจำเป็นขึ้นตามภาคนี้ก็ได้
๔. ให้แต่ละหน่วยงานหลักขององค์กรและวิสาหกิจรับผิดชอบในการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมาย ในการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้น แต่ละหน่วยงานจะหลีกเลี่ยงการกระทำใดๆ ซึ่งอาจจะลิดรอนหรือขัดขวางการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่เฉพาะที่อีกหน่วยงานหนึ่งได้รับมอบหมาย

ส่วน บี สมัชชา

ข้อ ๑๕๙

องค์ประกอบ วิธีดำเนินการ และการลงคะแนนเสียง

๑. สมัชชาจะต้องประกอบด้วยสมาชิกทั้งปวงขององค์กร สมาชิกแต่ละรายจะมีผู้แทนในสมัชชาหนึ่งคน ซึ่งจะมีผู้แทนสำรองและที่ปรึกษาหลายคนเป็นผู้ติดตามก็ได้
๒. สมัชชาจะประชุมในสมัยสามัญประจำปี และในสมัยวิสามัญที่สมัชชาอาจกำหนดขึ้นหรือที่เลขาธิการเรียกประชุมตามคำขอของคณะมนตรีหรือสมาชิกข้างมากขององค์กร
๓. สมัยประชุมต่างๆ จะมีขึ้น ณ ที่ตั้งขององค์กร เว้นแต่สมัชชาจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น

๔. สมัชชาจะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตน เมื่อเริ่มต้นสมัยประชุมสามัญแต่ละครั้ง สมัชชาจะเลือกประธานและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของตนเท่าที่จำเป็น โดยให้อยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะมีการเลือกประธานคนใหม่ และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ในสมัยประชุมสามัญครั้งต่อไป
๕. สมาชิกข้างมากของสมัชชาจะประกอบเป็นองค์ประชุม
๖. สมาชิกแต่ละรายของสมัชชาจะมีหนึ่งคะแนนเสียง
๗. คำวินิจฉัยในปัญหาด้านวิธีดำเนินการ รวมทั้งคำวินิจฉัยที่จะเรียกประชุมสมัยพิเศษของสมัชชาให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง
๘. คำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหา ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากสองในสามที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า เสียงข้างมากเช่นนั้นรวมถึงเสียงข้างมากของสมาชิกที่เข้าร่วมในสมัยประชุมนั้น เมื่อเกิดมีประเด็นขึ้นว่าปัญหาใดเป็นปัญหาด้านเนื้อหาหรือไม่ ให้ถือว่าปัญหานั้นเป็นปัญหาด้านเนื้อหา เว้นแต่สมัชชาจะได้วินิจฉัยไว้เป็นอย่างอื่นโดยเสียงข้างมากที่จะต้องได้รับสำหรับคำวินิจฉัยว่าด้วยปัญหาด้านเนื้อหา
๙. เมื่อเกิดปัญหาด้านเนื้อหาที่จะต้องลงคะแนนเสียงเป็นครั้งแรก ประธานจะเลื่อนประเด็นเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงในปัญหานั้นออกไปเป็นระยะเวลาไม่เกินห้าวันปฏิทินก็ได้ และให้กระทำเช่นนั้นหากได้รับการร้องขอจากหนึ่งในห้าของสมาชิกของสมัชชาเป็นอย่างน้อย หลักเกณฑ์นี้จะนำมาใช้ได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้นสำหรับปัญหาใด ๆ ก็ตาม และมีให้นำมาใช้เพื่อเลื่อนปัญหานั้นออกไปจนเลยการสิ้นสุดของสมัยประชุมนั้น
๑๐. เมื่อได้รับคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรที่มีถึงประธาน และอุปถัมภ์โดยหนึ่งในสี่ของสมาชิกขององค์กรเป็นอย่างน้อย เพื่อขอความเห็นแนะนำว่าด้วยความสอดคล้องกับอนุสัญญาฯ ของข้อเสนอในเรื่องใดที่ยื่นต่อสมัชชา สมัชชาจะต้องร้องขอต่อองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลแห่งศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศเพื่อให้ความเห็นแนะนำในเรื่องนั้น และจะต้องเลื่อนการลงคะแนนเสียงในข้อเสนอนั้นออกไปจนกว่าจะได้รับความเห็นแนะนำจากองค์คณะนั้น ถ้าไม่ได้รับความเห็นแนะนำก่อนสัปดาห์สุดท้ายของสมัยประชุมซึ่งได้มีการร้องขอ สมัชชาจะต้องวินิจฉัยว่าจะประชุมเพื่อลงคะแนนเสียงในข้อเสนอนั้นที่ได้เลื่อนไปนั้นเมื่อใด

ข้อ ๑๖๐

อำนาจและหน้าที่

๑. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานเดียวขององค์กรที่ประกอบด้วยสมาชิกทั้งปวง ให้ถือว่าสมัชชาเป็นหน่วยงานสูงสุดขององค์กรโดยมีหน่วยงานหลักอื่นๆ ขึ้นอยู่ตามที่ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะในอนุสัญญาฯ นี้ให้สมัชชามีอำนาจกำหนดนโยบายทั่วไปโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญาฯ นี้ในปัญหาหรือเรื่องใดๆ ภายในอำนาจขององค์กร
๒. นอกจากนี้ อำนาจและหน้าที่ของสมัชชาได้แก่
 - (เอ) เลือกตั้งสมาชิกของคณะมนตรีตามข้อ ๑๖๑
 - (บี) เลือกตั้งเลขาธิการจากบรรดาผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เสนอโดยคณะมนตรี
 - (ซี) เลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการบริหารของวิสาหกิจและผู้อำนวยการใหญ่ของวิสาหกิจตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรี

- (ดี) ก่อตั้งหน่วยงานย่อยเช่นที่เห็นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกตามภาคนี้ในการจัดองค์ประกอบของหน่วยงานย่อยเหล่านี้ ให้คำนึงตามควรถึงหลักการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์ อย่างเป็นธรรมและผลประโยชน์พิเศษ และความจำเป็นสำหรับสมาชิกที่มีคุณสมบัติและมีความสามารถในปัญหาทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องซึ่งหน่วยงานเช่นว่านั้นจัดการอยู่
- (อี) ประเมินค่าบำรุงที่สมาชิกจ่ายเข้างบประมาณบริหารขององค์กรตามอัตราส่วนการประเมินที่ตกลงกันไว้ บนพื้นฐานของอัตราส่วนที่ใช้สำหรับงบประมาณปกติของสหประชาชาติ จนกว่าองค์กรจะมีรายได้จากแหล่งอื่นเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายด้านบริหารของตน
- (เอฟ) (๑) พิจารณาและให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรีต่อหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการแบ่งผลประโยชน์ทางการเงินและทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่ได้จากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างเป็นธรรมและเกี่ยวกับการจ่ายเงินและการให้ส่วนแบ่งตามข้อ ๘๒ โดยคำนึงเป็นการเฉพาะถึงผลประโยชน์และความจำเป็นของรัฐกำลังพัฒนาและประชาชนผู้ซึ่งยังไม่ได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์หรือยังไม่ได้รับสถานะการปกครองตนเองอื่นๆ ถ้าสมาชิกไม่เห็นชอบกับข้อเสนอแนะของคณะมนตรี สมาชิกจะส่งข้อเสนอแนะเหล่านั้นกลับไปยังคณะมนตรีเพื่อพิจารณาใหม่ตามแนวความคิดเห็นของสมาชิก
- (๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบต่อหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร และข้อแก้ไขใดๆ ในเรื่องนั้นๆ ซึ่งคณะมนตรีได้รับเอาเป็นการชั่วคราวตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (โอ) (๒) หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเหล่านี้จะเกี่ยวพันกับการตรวจหา การสำรวจ และการแสวงประโยชน์ในบริเวณพื้นที่ การจัดการด้านการเงินและการบริหารภายในขององค์กร และการโอนกองทุนจากวิสาหกิจไปยังองค์กรตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารของวิสาหกิจ
- (จี) วินิจฉัยการแบ่งผลประโยชน์ทางการเงินและทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่ได้จากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ อย่างเป็นธรรม โดยสอดคล้องกับอนุสัญญาและหลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร
- (เอช) พิจารณาและให้ความเห็นชอบต่อร่างงบประมาณประจำปีขององค์กรซึ่งเสนอโดยคณะมนตรี
- (ไอ) ตรวจสอบรายงานประจำปีจากคณะมนตรีและจากวิสาหกิจ และรายงานพิเศษซึ่งขอมาจากคณะมนตรีหรือหน่วยงานอื่นใดขององค์กร
- (เจ) ริเริ่มการศึกษาและทำข้อเสนอแนะเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ และสนับสนุนพัฒนาการก้าวหน้าของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้และการประมวลกฎหมาย
- (เค) พิจารณาปัญหาที่มีลักษณะทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ซึ่งเกิดขึ้นโดยเฉพาะกับรัฐกำลังพัฒนา ตลอดจนปัญหาที่เกิดกับรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อันเนื่องมาจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของรัฐเหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์
- (แอล) จัดตั้งระบบการชดเชย หรือมาตรการช่วยเหลืออื่นๆ เพื่อการปรับปรุงทางเศรษฐกิจ ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรีบนพื้นฐานของคำแนะนำจากคณะกรรมการวางแผนเศรษฐกิจ
- (เอ็ม) ระวังการใช้สิทธิและเอกสิทธิ์ของสมาชิกภาพชั่วคราวตามข้อ ๑๘๕
- (เอ็น) อภิปรายปัญหาหรือเรื่องใดๆ ภายในอำนาจขององค์กร และวินิจฉัยว่าหน่วยงานใดขององค์กร จะจัดการกับปัญหาหรือเรื่องเช่นว่านั้นที่ไม่ได้มอบหมายเป็นการเจาะจงแก่หน่วยงานใดโดยเฉพาะ โดยสอดคล้องกับการกระจายอำนาจและหน้าที่ในบรรดาหน่วยงานขององค์กร

ส่วน ซี คณะมนตรี

ข้อ ๑๖๑

องค์ประกอบ วิธีดำเนินการ และการลงคะแนนเสียง

๑. คณะมนตรีจะประกอบด้วยสมาชิก ๓๖ รายขององค์กรซึ่งเลือกตั้งโดยสมัชชาตามลำดับต่อไปนี้
 - (เอ) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคี ซึ่งในระหว่างห้าปีสุดท้ายที่หาสถิติได้ บริโภคเกินกว่าร้อยละ ๒ ของยอดรวมการบริโภคของโลกหรือมีการนำเข้าสุทธิมากกว่าร้อยละ ๒ ของยอดรวมสินค้านำเข้าของโลก ซึ่งโภคภัณฑ์ที่ผลิตจากแร่ประเภทต่างๆ ที่ได้มาจากบริเวณพื้นที่ และไม่ว่าในกรณีใดก็ตามจะต้องมีรัฐหนึ่งจากภูมิภาคยุโรปตะวันออก (สังคมนิยม) กับผู้บริโภครายใหญ่ที่สุด
 - (บี) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคีแปดรัฐซึ่งมีการลงทุนมากที่สุดในการเตรียมและในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านคนชาติของรัฐเหล่านั้น รวมทั้งรัฐจากภูมิภาคยุโรปตะวันออก (สังคมนิยม) อย่างน้อยหนึ่งรัฐ
 - (ซี) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคี ซึ่งบนพื้นฐานของการผลิตในบริเวณที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของตน เป็นผู้ส่งออกสุทธิรายใหญ่ของแร่ประเภทต่างๆ ที่จะได้จากบริเวณพื้นที่ รวมทั้งรัฐกำลังพัฒนา อย่างน้อยสองรัฐ ซึ่งการส่งออกแร่นั้นมีผลสำคัญต่อเศรษฐกิจของตน
 - (ดี) สมาชิกหกรายจากบรรดารัฐภาคีที่กำลังพัฒนาซึ่งเป็นตัวแทนของผลประโยชน์พิเศษ ผลประโยชน์พิเศษที่จะมีตัวแทนนั้น ให้รวมถึงผลประโยชน์ของบรรดารัฐที่มีประชากรมาก รัฐไร้ฝั่งทะเลหรือรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ รัฐซึ่งเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ของแร่ประเภทต่างๆ ที่จะได้จากบริเวณพื้นที่ รัฐซึ่งมีศักยภาพที่จะเป็นผู้ผลิตแร่เหล่านั้น และรัฐที่พัฒนาน้อยที่สุด
 - (อี) สมาชิกสิบแปดราย ซึ่งได้รับเลือกตั้งตามหลักที่จะประกันการแจกกระจายที่นั่งในคณะมนตรีทั้งคณะตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม โดยให้แต่ละภูมิภาคทางภูมิศาสตร์มีสมาชิกอย่างน้อยหนึ่งรายที่ได้รับเลือกตั้งตามอนุวรรคนี้ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ภูมิภาคทางภูมิศาสตร์ ได้แก่ แอฟริกา เอเชีย ยุโรปตะวันออก (สังคมนิยม) ลาตินอเมริกา ยุโรปตะวันตกและอื่นๆ
๒. ในการเลือกตั้งสมาชิกของคณะมนตรีตามวรรค ๑ สมัชชาจะประกันว่า
 - (เอ) รัฐไร้ฝั่งทะเล และรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ มีผู้แทนในระดับที่เป็นสัดส่วนอย่างสมเหตุสมผลกับการมีผู้แทนของตนในสมัชชา
 - (บี) รัฐชายฝั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐกำลังพัฒนา ซึ่งไม่มีคุณสมบัติตามวรรค ๑ (เอ) (บี) (ซี) หรือ (ดี) มีผู้แทนในระดับที่เป็นสัดส่วนอย่างสมเหตุสมผลกับการมีผู้แทนของตนในสมัชชา
 - (ซี) รัฐภาคีแต่ละกลุ่มที่จะมีผู้แทนในคณะมนตรี มีบรรดาสมาชิกที่ได้รับการเสนอชื่อโดยกลุ่มนั้น เป็นผู้แทน
๓. การเลือกตั้งจะมีขึ้นในการประชุมสมัยสามัญของสมัชชา สมาชิกแต่ละรายของคณะมนตรีจะได้รับเลือกตั้งเป็นเวลาสี่ปี อย่างไรก็ตาม ในการเลือกตั้งครั้งแรก วาระของสมาชิกครึ่งหนึ่งของแต่ละกลุ่มที่อ้างถึงในวรรค ๑ จะมีการกำหนดสองปี
๔. สมาชิกของคณะมนตรีมีสิทธิที่จะเข้ารับเลือกตั้งอีกได้ แต่จะต้องพิจารณาตามควรว่าน่าจะต้องมีการหมุนเวียนของสมาชิกภาพด้วย

๕. คณะมนตรีจะปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ตั้งขององค์กร และจะประชุมกันบ่อยครั้งเท่าที่จำเป็นต่องานขององค์กร แต่ต้องไม่น้อยกว่าปีละสามครั้ง
๖. สมาชิกข้างมากของคณะมนตรีจะประกอบเป็นองค์ประชุม
๗. สมาชิกแต่ละรายของคณะมนตรีจะมีหนึ่งคะแนนเสียง
๘. (เอ) คำวินิจฉัยในปัญหาด้านวิธีดำเนินการให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง
- (บี) คำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหาที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติต่อไปนี้ ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากสองในสามที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง โดยมีเงื่อนไขว่าเสียงข้างมากเช่นว่านั้นรวมถึงเสียงข้างมากของสมาชิกของคณะมนตรีด้วย : ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ อนุวรรค (เอฟ); (จี); (เอช); (ไอ); (เอ็น); (พี); (วี); ข้อ ๑๙๑
- (ซี) คำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหาที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติต่อไปนี้ ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากสามในสี่ที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง โดยมีเงื่อนไขว่า เสียงข้างมากเช่นว่านั้นรวมถึงเสียงข้างมากของสมาชิกของคณะมนตรีด้วย : ข้อ ๑๖๒ วรรค ๑; ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ อนุวรรค (เอ); (บี); (ซี); (ดี); (อี); (แอล); (คิว); (อาร์); (เอส); (ที); (ยู) ในกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตามโดยผู้รับงานหรือผู้อุปถัมภ์; (ดับเบิลยู) โดยมีเงื่อนไขว่า คำสั่งที่ออกภายใต้บทบัญญัตินั้นอาจมีผลผูกพันได้เป็นเวลาไม่เกิน ๓๐ วัน เว้นแต่จะได้รับการยืนยันโดยคำวินิจฉัยที่กระทำตามอนุวรรค (ดี); ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ อนุวรรค (เอกซ์); (วาย); (แซด); ข้อ ๑๖๓ วรรค ๒; ข้อ ๑๗๔ วรรค ๓; ภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๑
- (ดี) คำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหาที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติต่อไปนี้ให้กระทำโดยฉันทามติ : ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เอ็ม) และ (โอ); การรับเอาข้อแก้ไขต่อภาค ๑๑
- (อี) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (ดี) (เอฟ) และ (จี) ฉันทามติ หมายถึง การปราศจากการคัดค้านอย่างเป็นทางการใดๆ ภายใน ๑๔ วัน หลังจากการยื่นข้อเสนอต่อคณะมนตรี ประธานคณะมนตรีจะพิจารณากำหนดว่าจะมีการคัดค้านอย่างเป็นทางการต่อการรับเอาข้อเสนอนั้นหรือไม่ ถ้าประธานพิจารณากำหนดว่าจะมีการคัดค้านเช่นว่านั้น ประธานจะจัดตั้งและเรียกประชุมภายในสามวันต่อจากการพิจารณากำหนดเช่นว่า คณะกรรมการประนอม ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกของคณะมนตรีไม่เกินเก้าคนโดยมีประธานคณะมนตรีเป็นประธาน เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะไกล่เกลี่ยความไม่ลงรอยและจัดทำข้อเสนอซึ่งรับเอาได้โดยฉันทามติ คณะกรรมการจะทำงานอย่างเร่งด่วนและรายงานต่อคณะมนตรีภายใน ๑๔ วันหลังจากการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้น ถ้าคณะกรรมการไม่สามารถเสนอแนะข้อเสนอซึ่งรับเอาได้โดยฉันทามติ คณะกรรมการจะบันทึกมูลเหตุที่ทำให้ข้อเสนอนั้นถูกคัดค้านไว้ในรายงานของตนด้วย
- (เอฟ) คำวินิจฉัยในปัญหาที่มีได้ระบุในรายการข้างต้นซึ่งคณะมนตรีได้รับมอบอำนาจให้กระทำตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร หรือโดยประการอื่นให้กระทำตามอนุวรรคต่างๆ ของวรรคนั้นที่ได้ระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการ หรือหากไม่ได้ระบุไว้ในนั้น ก็ให้กระทำตามอนุวรรคที่คณะมนตรีได้พิจารณากำหนดล่วงหน้าถ้าเป็นไปได้โดยฉันทามติ
- (จี) เมื่อเกิดมีประเด็นขึ้นว่าปัญหาใดอยู่ในข่ายของอนุวรรค (เอ) (บี) (ซี) หรือ (ดี) หรือไม่ ให้ถือว่าปัญหานั้นอยู่ในข่ายของอนุวรรคซึ่งต้องใช้เสียงข้างมากที่สูงกว่านั้นหรือที่สูงที่สุด หรือฉันทามติแล้วแต่กรณี เว้นแต่คณะมนตรีจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นโดยเสียงข้างมากดังกล่าว หรือโดยฉันทามติ

๙. คณะมนตรีจะกำหนดวิธีดำเนินการในอันที่จะให้สมาชิกขององค์กรที่ไม่มีผู้แทนในคณะมนตรีส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมของคณะมนตรีได้เมื่อสมาชิกนั้นร้องขอ หรือเมื่อเรื่องที่มีผลกระทบต่อสมาชิกนั้นโดยเฉพาะกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณา ผู้แทนเช่นว่านั้นจะมีสิทธิร่วมอภิปราย แต่ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง

ข้อ ๑๖๒

อำนาจและหน้าที่

๑. คณะมนตรีเป็นหน่วยงานบริหารขององค์กร ให้คณะมนตรีมีอำนาจกำหนดนโยบายเฉพาะเรื่อง ซึ่งจะต้องปฏิบัติโดยองค์กรในปัญหาหรือเรื่องใดภายในอำนาจขององค์กรโดยสอดคล้องกับอนุสัญญาและนโยบายทั่วไปที่กำหนดไว้โดยสมัชชา

๒. นอกจากนั้น ให้คณะมนตรี

- (เอ) ควบคุมดูแลและประสานงานการอนุวัติตามบทบัญญัติของภาคนี้ในปัญหาและเรื่องทั้งปวงภายในอำนาจขององค์กร และแจ้งสมัชชาให้ทราบถึงกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตาม
- (บี) เสนอรายชื่อผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นเลขาธิการต่อสมัชชา
- (ซี) เสนอแนะผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริหารของวิสาหกิจและผู้อำนวยการใหญ่ของวิสาหกิจต่อสมัชชา
- (ดี) จัดตั้งหน่วยงานย่อยเท่าที่เห็นจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตนตามภาคนี้ตามความเหมาะสม และโดยคำนึงตามควรถึงการประหยัดและประสิทธิภาพ ในการจัดองค์ประกอบของหน่วยงานย่อย ให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีส่วนร่วมที่มีคุณสมบัติและความสามารถทางด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการโดยหน่วยงานเหล่านั้น ทั้งนี้ จะต้องคำนึงตามควรถึงหลักการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรมและผลประโยชน์พิเศษ
- (อี) กำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตน รวมทั้งวิธีการเลือกประธาน
- (เอฟ) ทำความตกลงกับสหประชาชาติหรือองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ในนามขององค์กรและภายในอำนาจของตน โดยความเห็นชอบของสมัชชา
- (จี) พิจารณารายงานของวิสาหกิจและส่งไปยังสมัชชาพร้อมกับข้อเสนอแนะของตน
- (เอช) เสนอรายงานประจำปีต่อสมัชชาและรายงานพิเศษตามที่สมัชชาอาจร้องขอ
- (ไอ) กำหนดแนวปฏิบัติสำหรับวิสาหกิจตามข้อ ๑๗๐
- (เจ) ให้ความเห็นชอบต่อแผนงานตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๖ คณะมนตรีจะดำเนินการกับแผนงานแต่ละแผนภายใน ๖๐ วัน นับจากวันที่คณะกรรมการภูมิภาคและเทคนิคได้ยื่นในสมัยประชุมของคณะมนตรีตามวิธีดำเนินการต่อไปนี้
 - (๑) ถ้าคณะกรรมการเสนอแนะการให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน ให้ถือว่าคณะมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว หากไม่มีสมาชิกใดของคณะมนตรียื่นคำคัดค้านเฉพาะเจาะจงเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๑๔ วัน ต่อประธาน กล่าวหาการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาคผนวก ๓ ข้อ ๖ ถ้ามีการคัดค้านขึ้น ให้นำเอาวิธีการประนอมที่ระบุไว้ในข้อ ๑๖๑ วรรค ๔ (อี) มาใช้ เมื่อวิธีการประนอมสิ้นสุดลง หากยังคงยืนยันคัดค้านอยู่ ให้ถือว่าแผนงานนั้นได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีแล้ว เว้นแต่ว่าคณะมนตรีไม่เห็นชอบโดยฉันทามติของบรรดาสมาชิกซึ่งไม่รวมรัฐ หรือบรรดารัฐที่ยื่นคำร้องหรืออุปถัมภ์ผู้ยื่นคำร้อง

- (๒) ถ้าคณะกรรมการสิทธิการเสนอแนะการไม่ให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน หรือไม่ได้ทำข้อเสนอแนะ คณะมนตรีจะให้ความเห็นชอบต่อแผนงานโดยเสียงข้างมากสามในสี่ของสมาชิกที่มาประชุม และลงคะแนนเสียงก็ได้โดยมีเงื่อนไขว่า เสียงข้างมากเช่นว่ารวมเสียงข้างมากของสมาชิกที่เข้าร่วมในสมัยประชุมนั้นด้วย
- (ค) ให้ความเห็นชอบต่อแผนงานซึ่งยื่นโดยวิสาหกิจตามภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๒ โดยนำวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เจ) มาใช้โดยอนุโลม
- (แอล) ทำการควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๔ และตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร
- (เอ็ม) ใช้มาตรการที่จำเป็นและเหมาะสม ตามข้อ ๑๕๐ อนุวรรค (เอช) ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวางแผนเศรษฐกิจ เพื่อให้การปกป้องจากผลเสียทางเศรษฐกิจที่ระบุในข้อดังกล่าว
- (เอ็น) ทำข้อเสนอแนะต่อสมัชชา บนพื้นฐานของคำแนะนำจากคณะกรรมการวางแผนเศรษฐกิจ ในเรื่องระบบการชดเชยหรือมาตรการช่วยเหลืออื่นๆ เพื่อการปรับปรุงทางเศรษฐกิจตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐
- (โอ) (๑) เสนอแนะหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการต่อสมัชชา ในเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ทางการเงินและทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่ได้จากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างเป็นทางการ และการจ่ายเงินและการให้ส่วนแบ่งตามข้อ ๘๒ โดยคำนึงเป็นการเฉพาะถึงผลประโยชน์และความจำเป็นของรัฐกำลังพัฒนาและประชาชนผู้ซึ่งยังไม่ได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์หรือยังไม่ได้รับสถานะการปกครองตนเองอื่นๆ
- (๒) รับเอาและใช้บังคับชั่วคราว ระหว่างรอการให้ความเห็นชอบจากสมัชชาซึ่งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร และข้อแก้ไขใดๆ ในเรื่องนั้น โดยคำนึงถึงข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกฎหมายและเทคนิคหรือหน่วยงานรองอื่นที่เกี่ยวข้อง หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับการตรวจหา การสำรวจ และการแสวงประโยชน์ในบริเวณพื้นที่และการจัดการด้านการเงินและการบริหารภายในขององค์กร ให้การรับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการในการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดมีความสำคัญเป็นลำดับแรก ให้รับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการสำหรับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรใดๆ นอกเหนือไปจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด ภายในสามปี นับจากวันที่สมาชิกขององค์กรร้องขอต่อองค์กรให้รับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการดังกล่าวเกี่ยวกับทรัพยากรเช่นว่านั้น ให้หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทั้งปวงคงมีผลเฉพาะกาล จนกว่าจะได้รับความเห็นชอบจากสมัชชา หรือจนกว่าจะได้รับการแก้ไขจากคณะมนตรีตามความเห็นของสมัชชา
- (พี) ทบทวนการเรียกเก็บเงินทั้งปวงที่จะต้องชำระโดยหรือแก่องค์กร เกี่ยวกับการปฏิบัติการตามภาคนี้
- (คิว) ทำการคัดเลือกจากบรรดาผู้ขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๗ ในกรณีที่มีการคัดเลือกเช่นว่าได้กำหนดไว้โดยบทบัญญัตินั้น
- (อาร์) เสนอร่างงบประมาณประจำปีขององค์กรต่อสมัชชาเพื่อให้ความเห็นชอบ
- (เอส) ทำข้อเสนอแนะต่อสมัชชาเกี่ยวกับนโยบายในปัญหาหรือเรื่องที่อยู่ภายในอำนาจขององค์กร
- (ที) ทำข้อเสนอแนะต่อสมัชชาเกี่ยวกับการระงับการใช้สิทธิและเอกสิทธิ์ของสมาชิกภาพชั่วคราวตามข้อ ๑๕๕

- (ยู) ดำเนินคดีในนามขององค์กรต่อหน้าองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลในกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตาม
- (วี) แจ้งให้สมาชิกทราบเมื่อมีคำวินิจฉัยขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลในการดำเนินคดีตามอนุวรรค (ยู) และทำข้อเสนอแนะซึ่งอาจเห็นว่าเหมาะสมเกี่ยวกับมาตรการที่จะนำมาใช้
- (ดับเบิลยู) ออกคำสั่งฉุกเฉิน ซึ่งอาจรวมถึงคำสั่งระงับชั่วคราวหรือปรับปรุงการปฏิบัติการเพื่อป้องกันอันตรายร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
- (เอกซ์) ไม่ให้ความเห็นชอบพื้นที่สำหรับการแสวงประโยชน์โดยผู้รับงานหรือวิสาหกิจในกรณีที่มีหลักฐานแน่ชัดชี้ให้เห็นการเสี่ยงอันตรายร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- (วาย) จัดตั้งหน่วยงานย่อยสำหรับจัดทำรายละเอียดร่างหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินเกี่ยวกับ
 - (๑) การจัดการทางการเงินตามข้อ ๑๗๑ ถึง ๑๗๕ และ
 - (๒) การจัดระเบียบทางการเงินตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๓ และ ข้อ ๑๗ วรรค ๑ (ซี)
- (แซด) จัดตั้งกลไกที่เหมาะสมสำหรับการอำนวยความสะดวกและการควบคุมดูแลคณะผู้ตรวจสอบซึ่งจะตรวจกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ เพื่อพิจารณากำหนดว่าได้มีการปฏิบัติตามภาคนี้ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร และข้อกำหนดและเงื่อนไขของสัญญากับองค์กรหรือไม่

ข้อ ๑๖๓

หน่วยงานของคณะมนตรี

๑. โดยอนุสัญญานี้ ได้มีการก่อตั้งหน่วยงานของคณะมนตรีดังต่อไปนี้
 - (เอ) คณะกรรมการวางแผนเศรษฐกิจ
 - (บี) คณะกรรมการกฎหมายและเทคนิค
๒. ให้คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วยสมาชิก ๑๕ คน ซึ่งคณะมนตรีเลือกตั้งจากบรรดาผู้สมัครที่เสนอชื่อโดยรัฐภาคี อย่างไรก็ตาม หากจำเป็น คณะมนตรีจะวินิจฉัยให้ขยายองค์ประกอบของคณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่งก็ได้ โดยคำนึงตามควรถึงความประหยัดและประสิทธิภาพ
๓. สมาชิกของคณะกรรมการจะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมในขอบข่ายอำนาจของคณะกรรมการนั้น รัฐภาคีจะเสนอชื่อผู้สมัครที่มีมาตรฐานความสามารถและความซื่อสัตย์สุจริตสูงสุดพร้อมทั้งมีคุณสมบัติในสาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อประกันการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ในการเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการ ให้คำนึงตามควรถึงความจำเป็นในการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม และการมีตัวแทนของผลประโยชน์พิเศษ
๕. รัฐภาคีใดจะเสนอชื่อผู้สมัครสำหรับคณะกรรมการเดียวกันเกินกว่าหนึ่งคนมิได้ บุคคลใดจะได้รับเลือกตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมากกว่าหนึ่งคณะมิได้
๖. สมาชิกของคณะกรรมการจะอยู่ในตำแหน่งตามวาระห้าปี สมาชิกมีสิทธิได้รับเลือกตั้งซ้ำอีกสำหรับวาระต่อไป

๗. ในกรณีที่สมาชิกใดของคณะกรรมการมาธิการตาย ไร้ความสามารถ หรือลาออกก่อนครบวาระให้คณะมนตรีเลือกตั้งสมาชิกจากภูมิภาคทางภูมิศาสตร์หรือจากประเภทผลประโยชน์เดียวกันสำหรับช่วงที่เหลือของวาระนั้น
๘. สมาชิกของคณะกรรมการต้องไม่มีผลประโยชน์ทางการเงินในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์ในบริเวณพื้นที่ ภายใต้ความรับผิดชอบที่มีต่อคณะกรรมการซึ่งตนปฏิบัติหน้าที่อยู่ สมาชิกเหล่านั้นแม้ภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ได้สิ้นสุดลงแล้ว จะต้องไม่เปิดเผยความลับทางอุตสาหกรรมใดๆ ข้อมูลที่ถือเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ซึ่งได้ถ่ายทอดไปให้องค์กรตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๔ หรือข้อเสนอเทศกปิดอื่นใดซึ่งทราบมาโดยเหตุที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่องค์กร
๙. ให้คณะกรรมการแต่ละคณะปฏิบัติหน้าที่ตามแนวทางและแนวปฏิบัติที่คณะมนตรีอาจกำหนด
๑๐. ให้คณะกรรมการแต่ละคณะจัดทำหลักเกณฑ์และข้อบังคับตามที่จำเป็น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเสนอต่อคณะมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบ
๑๑. วิธีดำเนินการวินิจฉัยของคณะกรรมการต้องกำหนดขึ้นโดยหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร ข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรี ในกรณีที่จำเป็น จะต้องแนบข้อสรุปของข้อแตกต่างทางความคิดเห็นในคณะกรรมการมาด้วย
๑๒. โดยปกติ ให้คณะกรรมการแต่ละคณะปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ตั้งขององค์กร และให้ประชุมบ่อยครั้งเท่าที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
๑๓. ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการแต่ละคณะ เมื่อเห็นสมควร จะปรึกษาคณะกรรมการอีกคณะหนึ่งหน่วยงานที่มีอำนาจของสหประชาชาติ หรือทบวงการชำนัญพิเศษสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจในเรื่องที่ปรึกษาเช่นว่าก็ได้

ข้อ ๑๖๔

คณะกรรมการวางแผนเศรษฐกิจ

๑. สมาชิกของคณะกรรมการวางแผนเศรษฐกิจจะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม เช่น คุณสมบัติที่เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ การจัดการด้านกิจกรรมทรัพยากรแร่ การค้าระหว่างประเทศ หรือเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ คณะมนตรีจะต้องพยายามประกันว่าสมาชิกภาพของคณะกรรมการสะท้อนให้เห็นคุณสมบัติที่เหมาะสมทุกด้าน คณะกรรมการจะรวมสมาชิกอย่างน้อย ๒ คน จากรัฐกำลังพัฒนา ที่การส่งออกแร่ประเภทต่างๆ ซึ่งจะได้มาจากบริเวณพื้นที่ มีผลสำคัญต่อเศรษฐกิจของตน
๒. ให้คณะกรรมการ
- (เอ) เสนอมาตรการที่จะอนุวัติตามคำวินิจฉัยที่ได้ดำเนินการตามอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามคำขอของคณะมนตรี
 - (บี) ทบทวนแนวโน้มและปัจจัยที่กระทบกระเทือนต่ออุปทาน อุปสงค์ และราคาของวัสดุ ซึ่งอาจได้มาจากบริเวณพื้นที่ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ทั้งของประเทศผู้นำเข้าและประเทศผู้ส่งออก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งของรัฐกำลังพัฒนาในบรรดาประเทศเหล่านั้น
 - (ซี) ตรวจสอบสถานการณ์ซึ่งน่าจะนำไปสู่ผลเสียที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๕๐ อนุวรรค (เอช) ซึ่งรัฐภาคีหนึ่งหรือบรรดารัฐภาคีที่เกี่ยวข้องแจ้งให้ทราบ และทำข้อเสนอแนะที่เหมาะสมต่อคณะมนตรี

- (ดี) เสนอระบบการชดเชยหรือมาตรการช่วยเหลืออื่นๆ เพื่อการปรับปรุงทางเศรษฐกิจสำหรับรัฐกำลังพัฒนาซึ่งได้รับผลเสียอันเนื่องมาจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ต่อคณะมนตรีเพื่อยื่นไปยังสมัชชา ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ คณะกรรมาธิการจะต้องทำข้อเสนอแนะ ซึ่งจำเป็นสำหรับการใช้ระบบหรือมาตรการอื่นๆ ที่สมัชชากำหนดเฉพาะกรณีต่อคณะมนตรี

ข้อ ๑๖๕

คณะกรรมการการกฎหมายและเทคนิค

๑. สมาชิกของคณะกรรมการการกฎหมายและเทคนิคจะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม เช่น คุณสมบัติที่เกี่ยวกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์ และการแปรรูปทรัพยากรแร่ สมุทรศาสตร์ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล หรือเรื่องต่างๆ ทางเศรษฐกิจหรือกฎหมายที่เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ในมหาสมุทรและสาขาการขานาญการที่เกี่ยวข้อง คณะมนตรีจะต้องพยายามประกันว่า สมาชิกภาพของคณะกรรมการสะท้อนให้เห็นคุณสมบัติที่เหมาะสมทุกด้าน

๒. ให้คณะกรรมการ

- (เอ) ทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กร ตามคำขอของคณะมนตรี
- (บี) ทบทวนแผนงานลายลักษณ์อักษรที่เป็นทางการสำหรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ และยื่นข้อเสนอแนะที่เหมาะสมต่อคณะมนตรี คณะกรรมาธิการจะต้องให้ข้อเสนอแนะของตนโดยอาศัยเฉพาะมูลเหตุที่ระบุไว้ในภาคผนวก ๓ และจะต้องรายงานเรื่องนั้นอย่างละเอียดต่อคณะมนตรี
- (ซี) ควบคุมดูแลกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามคำขอของคณะมนตรี ในกรณีที่เหมาะสม โดยการปรึกษาหารือและการร่วมงานกับองค์การใดก็ตามที่ดำเนินกิจกรรมเช่นว่านั้นหรือรัฐ หรือบรรดารัฐที่เกี่ยวข้อง และรายงานต่อคณะมนตรี
- (ดี) จัดเตรียมการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
- (อี) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีในเรื่องการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยคำนึงถึงทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นที่ยอมรับในสาขานั้น
- (เอฟ) จัดทำหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (โอ) และยื่นต่อคณะมนตรี โดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งปวง รวมทั้งการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
- (จี) ทบทวนหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการดังกล่าวอยู่เสมอ และเสนอแนะข้อแก้ไขในเรื่องนั้นต่อคณะมนตรีเป็นครั้งคราว เท่าที่เห็นจำเป็นหรือต้องการ
- (เอช) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีเกี่ยวกับการจัดทำแผนติดตามเพื่อสังเกต วัดประเมินค่า และวิเคราะห์การเสียดหรือผลของภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล อันเป็นผลจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการยอมรับแล้ว ประกันว่าข้อบังคับที่มีอยู่นั้นเพียงพอและได้รับการปฏิบัติตาม และประสานงานในการอนุวัติตามแผนติดตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรี
- (ไอ) เสนอแนะต่อคณะมนตรีให้เริ่มดำเนินคดีในนามขององค์กรต่อหน้าองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลตามภาคนี้และภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงเป็นการเฉพาะถึงข้อ ๑๘๗
- (เจ) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการที่จะต้องใช้ เมื่อมีคำวินิจฉัยขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลในการดำเนินคดีที่เริ่มขึ้นตามอนุวรรค (ไอ)

- (เค) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีให้ออกคำสั่งฉุกเฉิน ซึ่งอาจรวมถึงคำสั่งระงับชั่วคราวหรือการปรับปรุงการปฏิบัติการ เพื่อป้องกันภัยร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่เกิดจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ให้คณะมนตรีพิจารณาข้อเสนอแนะเช่นว่าเป็นลำดับแรก
- (แอล) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีเพื่อไม่ให้ความเห็นชอบบริเวณสำหรับการแสวงประโยชน์โดยผู้รับงานหรือวิสาหกิจ ในกรณีที่มีหลักฐานแน่ชัดซึ่งให้เห็นการเสี่ยงอันตรายร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- (เอ็ม) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีเกี่ยวกับการอำนวยการและการควบคุมดูแลคณะผู้ตรวจสอบซึ่งจะตรวจกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ เพื่อพิจารณากำหนดว่าได้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติของภาคนี้ หลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรและข้อกำหนดและเงื่อนไขของสัญญาที่บ่งชี้หรือไม่
- (เอ็น) กำหนดเขตการผลิตและการออกใบอนุญาตให้ทำการผลิตในนามขององค์กร ตามข้อ ๑๕๑ วรรค ๒ ถึง ๗ ภายหลังจากที่คณะมนตรีได้ทำการคัดเลือกที่จำเป็นจากบรรดาผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๗

๓. เมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐภาคีใดหรือภาคีอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้บรรดาสมาชิกของคณะกรรมการมีผู้แทนของรัฐหรือภาคีอื่นที่เกี่ยวข้องเช่นว่าหนึ่งคนเป็นผู้ติดตามในขณะปฏิบัติหน้าที่ของตนในการควบคุมดูแลและตรวจสอบ

ส่วน ดี สำนักเลขาธิการ

ข้อ ๑๖๖

สำนักเลขาธิการ

๑. ให้สำนักเลขาธิการขององค์กรประกอบด้วยเลขาธิการหนึ่งคนและพนักงานเท่าที่จำเป็นแก่องค์กร
๒. เลขาธิการจะได้รับเลือกตั้งเป็นเวลาสี่ปีโดยสมัชชาจากบรรดาผู้สมัครซึ่งคณะมนตรีเป็นผู้เสนอและอาจจะได้รับเลือกตั้งซ้ำได้
๓. ให้เลขาธิการเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารขององค์กร และปฏิบัติการในฐานะนั้นในการประชุมทั้งปวงของสมัชชาของคณะมนตรี และของหน่วยงานย่อย และปฏิบัติหน้าที่ทางบริหารอื่นตามที่หน่วยงานเหล่านี้ได้มอบหมายให้แก่เลขาธิการ
๔. ให้เลขาธิการทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับงานขององค์กรเสนอต่อสมัชชา

ข้อ ๑๖๗

พนักงานขององค์กร

๑. พนักงานขององค์กรจะประกอบด้วยบุคลากรที่มีคุณสมบัติทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคนิค และบุคลากรอื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางบริหารขององค์กร
๒. ข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุดในการรับเข้าทำงานและการจ้างพนักงาน และในการพิจารณากำหนดเงื่อนไขการทำงาน คือความจำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งมาตรฐานสูงสุดของประสิทธิภาพ ความสามารถ และความซื่อสัตย์สุจริต ภายใต้ข้อพิจารณานี้ ให้คำนึงตามควรถึงความสำคัญของการรับพนักงานเข้าทำงานบนพื้นฐานทางภูมิศาสตร์ที่กว้างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

๓. ให้เลขาธิการเป็นผู้แต่งตั้งพนักงาน ข้อกำหนดและเงื่อนไขเกี่ยวกับการแต่งตั้ง ค่าตอบแทน และการปลดพนักงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

ข้อ ๑๖๘

ลักษณะระหว่างประเทศของสำนักเลขาธิการ

๑. ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เลขาธิการและพนักงานจะต้องไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลใด หรือจากแหล่งอื่นใดภายนอกองค์กร เลขาธิการและพนักงานจะต้องละเว้นการกระทำใดที่อาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียสถานะของตนที่เป็นเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศซึ่งรับผิดชอบต่อองค์กรเท่านั้น แต่รัฐภาคีรับที่จะเคารพในลักษณะระหว่างประเทศโดยเฉพาะของหน้าที่ของเลขาธิการและพนักงาน และจะไม่หาทางมีอิทธิพลเหนือเลขาธิการและพนักงานในการปฏิบัติตามหน้าที่ของตน การละเมิดต่อหน้าที่โดยพนักงานคนใด ให้เสนอต่อศาลปกครองที่เหมาะสมตามที่บัญญัติไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

๒. เลขาธิการและพนักงานต้องไม่มีผลประโยชน์ทางการเงินในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์ในบริเวณพื้นที่ ภายใต้ความรับผิดชอบที่มีต่อองค์กร เลขาธิการและพนักงาน แม้ภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ได้สิ้นสุดแล้ว จะต้องไม่เปิดเผยความลับทางอุตสาหกรรมใดๆ ข้อมูลที่ถือเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมซึ่งได้ถ่ายทอดไปให้องค์กรตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๔ หรือข้อสนเทศปกปิดอื่นใดซึ่งทราบมาโดยเหตุที่ได้รับจ้างทำงานให้กับองค์กร

๓. การละเมิดข้อผูกพันของพนักงานผู้ใดขององค์กรที่ระบุไว้ในวรรค ๒ ให้องค์กรยื่นฟ้องพนักงานที่เกี่ยวข้องต่อคณะตุลาการที่กำหนดโดยหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรตามคำขอของรัฐภาคีซึ่งได้รับความกระทบกระเทือนจากการละเมิดเช่นนั้น หรือของบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งอุปถัมภ์โดยรัฐภาคีหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) และได้รับความกระทบกระเทือนจากการละเมิดเช่นนั้น ให้ภาคีที่ได้รับความกระทบกระเทือนมีสิทธิมีส่วนร่วมในการดำเนินคดี เลขาธิการต้องปลดพนักงานที่เกี่ยวข้อง หากคณะตุลาการเสนอแนะเช่นนั้น

๔. หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรต้องมีบทบัญญัติเช่นที่จำเป็นเพื่ออนุวัติตามข้อนี้

ข้อ ๑๖๙

การปรึกษาหารือและการร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ และองค์การที่มีใช้ของรัฐบาล

๑. ให้เลขาธิการ โดยความเห็นชอบของคณะมนตรี ทำข้อตกลงที่เหมาะสมในเรื่องต่างๆ ซึ่งอยู่ในอำนาจขององค์กร เพื่อการปรึกษาหารือและการร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศและองค์การที่มีใช้ของรัฐบาลที่ได้รับการรับรองจากคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ

๒. องค์กรใดที่เลขาธิการได้ทำข้อตกลงด้วยตามวรรค ๑ อาจแต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมของหน่วยงานขององค์กรในฐานะผู้สังเกตการณ์ ตามหลักเกณฑ์แห่งวิธีดำเนินการของหน่วยงานเหล่านี้ ให้กำหนดวิธีดำเนินการต่างๆ ขึ้นเพื่อรับความคิดเห็นขององค์กรเช่นว่านั้นในกรณีที่เหมาะสม

๓. เลขาธิการอาจแจกจ่ายรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเสนอโดยองค์การที่มีใช้ของรัฐบาลที่อ้างถึง ในวรรค ๑ ในเรื่องต่างๆ ที่องค์การเหล่านั้นมีความสามารถพิเศษและที่เกี่ยวข้องกับงานขององค์กร ให้แก่รัฐภาคี

ส่วน อี วิสาหกิจ

ข้อ ๑๗๐

วิสาหกิจ

๑. ให้วิสาหกิจเป็นหน่วยงานขององค์กรซึ่งจะดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยตรงตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (เอ) รวมทั้งการขนส่ง การแปรรูป และการตลาดของแร่ที่ได้มาจากบริเวณพื้นที่
๒. ให้วิสาหกิจมีความสามารถทางกฎหมายเช่นที่บัญญัติไว้ในธรรมนูญซึ่งระบุไว้ในภาคผนวก ๔ ภายในกรอบของสภาพนิติบุคคลระหว่างประเทศขององค์กร ให้วิสาหกิจปฏิบัติตามอนุสัญญานี้และตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร รวมทั้งนโยบายทั่วไปที่สมาชิกได้กำหนดไว้และให้อยู่ภายใต้แนวปฏิบัติและการควบคุมของคณะมนตรี
๓. ให้วิสาหกิจมีสำนักงานใหญ่ ณ ที่ตั้งขององค์กร
๔. ให้วิสาหกิจได้รับเงินทุนเช่นที่จำเป็นตามข้อ ๑๗๓ วรรค ๒ และภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๑ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตน และให้ได้รับเทคโนโลยีตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๔๔ และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ของอนุสัญญานี้

ส่วน เอฟ การจัดระเบียบทางการเงินขององค์กร

ข้อ ๑๗๑

เงินทุนขององค์กร

เงินทุนขององค์กร ให้รวมถึง

- (เอ) ค่าบำรุงที่ประเมินไว้ซึ่งสมาชิกขององค์กรจ่ายตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (อี)
- (บี) รายรับจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ที่องค์กรได้รับตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๓
- (ซี) เงินที่โอนมาจากวิสาหกิจตามภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๐
- (ดี) เงินยืมตามข้อ ๑๗๔
- (อี) ค่าบำรุงโดยสมัครใจที่ได้จากสมาชิกหรือองค์การอื่น ๆ และ
- (เอฟ) เงินที่จ่ายเข้ากองทุนชดเชย ตามข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ ซึ่งคณะกรรมการวางแผนเศรษฐกิจจะเป็นผู้เสนอแนะแหล่งที่มาของกองทุนนั้น

ข้อ ๑๗๒

งบประมาณประจำปีขององค์กร

ให้เลขาธิการจัดทำร่างงบประมาณประจำปีขององค์กรและเสนอต่อคณะกรรมการ คณะมนตรีจะพิจารณาร่างงบประมาณประจำปีดังกล่าวและเสนอต่อสมาชิกพร้อมกับข้อเสนอแนะใดๆ ในเรื่องนั้นสมาชิกจะพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างงบประมาณประจำปีตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (เอช)

ข้อ ๑๗๓

ค่าใช้จ่ายขององค์กร

๑. ค่าบำรุงที่กล่าวถึงในข้อ ๑๗๑ อนุวรรค (เอ) ให้จ่ายเข้าบัญชีพิเศษเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายด้านบริหารขององค์กร จนกว่าองค์กรจะมีรายรับเพียงพอจากแหล่งอื่นๆ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเหล่านั้น
๒. เงินทุนขององค์กรต้องนำมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายด้านบริหารขององค์กรเป็นลำดับแรก ยกเว้นค่าบำรุงที่ประเมินไว้ตามที่กล่าวถึงในข้อ ๑๗๑ อนุวรรค (เอ) เงินทุนที่เหลืออยู่หลังจากการชำระเป็นค่าใช้จ่ายด้านบริหาร นอกจากประการอื่นแล้ว อาจจะมี
 - (เอ) นำมาแบ่งตามข้อ ๑๔๐ และข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (จี)
 - (บี) นำไปใช้เพื่อให้เป็นเงินทุนแก่วิสาหกิจตามข้อ ๑๗๐ วรรค ๔
 - (ซี) นำไปใช้เพื่อชดเชยแก่รัฐกำลังพัฒนาตามข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ และข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (แอล)

ข้อ ๑๗๔

อำนาจการยืมขององค์กร

๑. ให้องค์กรมีอำนาจยืมเงินทุน
๒. ให้สมาชิกกำหนดขอบเขตอำนาจการยืมขององค์กรในข้อบังคับทางการเงินที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (เอฟ)
๓. ให้คณะกรรมการใช้อำนาจการยืมขององค์กร
๔. รัฐภาคีไม่ต้องรับผิดชอบหนี้สินขององค์กร

ข้อ ๑๗๕

การสอบบัญชีประจำปี

บันทึก สมุด และบัญชีต่างๆ ขององค์กร รวมทั้งรายงานสถานะการเงินประจำปี จะต้องได้รับการตรวจสอบเป็นรายปีโดยผู้สอบบัญชีอิสระที่สมาชิกแต่งตั้ง

ส่วน จี สถานภาพทางกฎหมาย เอกสิทธิและความคุ้มกัน

ข้อ ๑๗๖

สถานภาพทางกฎหมาย

ให้องค์กรมีสภาพนิติบุคคลระหว่างประเทศและความสามารถทางกฎหมายเท่าที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ และบรรลุความมุ่งประสงค์ขององค์กร

ข้อ ๑๗๗

เอกสิทธิและความคุ้มกัน

เพื่อให้องค์กรสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ ให้องค์กรอุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันที่ระบุไว้ในส่วนนี้ ในอาณาเขตของรัฐภาคีแต่ละรัฐ ให้เอกสิทธิและความคุ้มกันในส่วนที่เกี่ยวกับวิสาหกิจเป็นไปตามที่ระบุไว้ใน ภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๓

ข้อ ๑๗๘

ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมาย

ให้องค์กร ทรัพย์สินและสินทรัพย์ขององค์กร อุปโภคความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมาย เว้นแต่ องค์กรสละความคุ้มกันนี้อย่างชัดแจ้งเฉพาะกรณี

ข้อ ๑๗๙

ความคุ้มกันจากการค้นและการยึดไม่ว่าในรูปแบบใด

ทรัพย์สินและสินทรัพย์ขององค์กร ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใดและอยู่ในการยึดถือของผู้ใด ให้ได้รับความคุ้มกัน จากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน หรือการยึดในรูปแบบอื่นใด โดยการกระทำของฝ่ายบริหารหรือ ฝ่ายนิติบัญญัติ

ข้อ ๑๘๐

การยกเว้นจากข้อจำกัด ข้อบังคับ การควบคุม และประกาศพักชำระหนี้ชั่วคราว

ให้ทรัพย์สินและสินทรัพย์ขององค์กรได้รับการยกเว้นจากข้อจำกัด ข้อบังคับ การควบคุมและประกาศพัก ชำระหนี้ชั่วคราว ไม่ว่าจะในลักษณะใดๆ

ข้อ ๑๘๑

บรรณสารและการสื่อสารทางการขององค์กร

๑. บรรณสารขององค์กร ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด จะละเมิดมิได้
๒. ข้อมูลที่ถือเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ความลับทางอุตสาหกรรมหรือข้อสนเทศทำนองเดียวกัน และทะเบียนประวัติบุคลากร ต้องไม่เก็บไว้ในบรรณสารซึ่งเปิดให้สาธารณชนเข้าตรวจสอบได้
๓. ในส่วนที่เกี่ยวกับการสื่อสารทางการขององค์กร ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐให้การประติบัติต่อองค์กรไม่น้อยกว่าที่รัฐนั้นได้ให้แก่องค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ

ข้อ ๑๘๒

เอกสิทธิและความคุ้มกันของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

ในอาณาเขตของรัฐภาคีแต่ละรัฐ ให้ผู้แทนของบรรดารัฐภาคีที่เข้าประชุมสมัชชา คณะมนตรีหรือหน่วยงานของสมัชชา หรือของคณะมนตรี และเลขาธิการและพนักงานขององค์กรอุปโภค

- (เอ) ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำของตนในการปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่รัฐซึ่งบุคคลนั้นเป็นผู้แทนหรือองค์กร แล้วแต่กรณี สละความคุ้มกันนี้อย่างชัดแจ้ง เฉพาะกรณี
- (บี) การยกเว้นจากข้อกำหนดทางด้านการเข้าเมือง ข้อกำหนดการจดทะเบียนคนต่างด้าว และข้อผูกพันในการรับใช้ชาติ การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับข้อกำหนดการแลกเปลี่ยนเงินตราและการประติบัติเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการเดินทางอย่างเดียวกันกับที่รัฐนั้นให้แก่ผู้แทน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างที่อยู่ในตำแหน่งซึ่งเทียบเคียงกันได้ของรัฐภาคีอื่นๆ ทั้งนี้ ถ้าบุคคลเหล่านั้นมิใช่คนชาติของรัฐภาคีนั้น

ข้อ ๑๘๓

การยกเว้นภาษีและอากรศุลกากร

๑. ภายในขอบข่ายของกิจกรรมทางการขององค์กร ให้องค์กร สินทรัพย์และทรัพย์สิน รายได้ และการปฏิบัติการ และการดำเนินกิจการที่อนุสัญญานี้ให้อำนาจไว้ ได้รับการยกเว้นภาษีทางตรงทั้งปวง และให้สินค้าที่นำเข้าหรือส่งออกเพื่อการใช้ทางการขององค์กร ได้รับการยกเว้นอากรศุลกากรทั้งปวง ห้ามมิให้องค์กรเรียกร้องการยกเว้นภาษีต่างๆ ซึ่งเป็นเพียงค่าภาระสำหรับบริการที่ให้
๒. ในกรณีที่ได้มีการซื้อสินค้าหรือบริการซึ่งมีค่ามากที่จำเป็นสำหรับกิจกรรมทางการขององค์กร โดยหรือในนามขององค์กร และเมื่อราคาสินค้าหรือบริการเช่นว่านั้นรวมภาษีหรืออากรไว้ด้วยแล้วให้บรรดารัฐภาคีใช้มาตรการที่เหมาะสม เท่าที่จะปฏิบัติได้ เพื่อยกเว้นหรือจัดให้มีการคืนภาษีหรืออากรเช่นว่านั้น สินค้าที่นำเข้าหรือที่ซื้อโดยได้รับการยกเว้นดังที่บัญญัติไว้ในข้อนี้ ห้ามมิให้ขายหรือจำหน่ายจ่ายแจกในอาณาเขตของรัฐภาคีซึ่งได้ให้การยกเว้น เว้นแต่จะเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับรัฐภาคีนั้น
๓. ห้ามมิให้รัฐภาคีเรียกเก็บภาษีจากหรือเกี่ยวกับเงินเดือนและเงินตอบแทนที่ได้จ่าย หรือการจ่ายในรูปอื่นใดที่องค์กรให้แก่เลขาธิการและพนักงานขององค์กร ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญซึ่งปฏิบัติหน้าที่ให้แก่องค์กรซึ่งมิใช่คนชาติของรัฐภาคีนั้น

ส่วน เอช การระงับการใช้สิทธิและเอกสิทธิของสมาชิกเป็นการชั่วคราว

ข้อ ๑๘๔

การระงับการใช้สิทธิออกเสียงชั่วคราว

รัฐภาคีซึ่งยังคงชำระเงินค่าบำรุงแก่องค์กรจะไม่มีสิทธิออกเสียง หากจำนวนเงินที่ค้างชำระเท่ากับหรือเกินกว่าค่าบำรุงที่ต้องชำระสำหรับระยะเวลาที่ผ่านมาสองปีเต็ม อย่างไรก็ตาม สมาชิกจะอนุญาตให้สมาชิกดังกล่าวออกเสียงก็ได้ หากพิจารณาเห็นว่ากรณีที่ไม่สามารถชำระได้นั้นเนื่องมาจากภาวะที่อยู่ นอกเหนือการควบคุมของสมาชิก

ข้อ ๑๘๕

การระงับการใช้สิทธิและเอกสิทธิของสมาชิกภาพเป็นการชั่วคราว

๑. รัฐภาคีซึ่งได้ละเมิดบทบัญญัติของภาคนี้อย่างร้ายแรงอยู่เนื่องหนึ่ง อาจถูกสมัชชาฯระงับการใช้สิทธิและเอกสิทธิของสมาชิกภาพเป็นการชั่วคราว ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรี
๒. จะไม่มีการดำเนินการใดๆ ตามวรรค ๑ จนกว่าองค์คณะฯด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลได้พิจารณาเห็นว่ารัฐภาคีได้ละเมิดบทบัญญัติของภาคนี้อย่างร้ายแรงอยู่เนื่องหนึ่ง

ตอนที่ ๕ การระงับข้อพิพาทและความเห็นแนะนำ

ข้อ ๑๘๖

องค์คณะฯด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลแห่งศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ

ให้การจัดตั้งองค์คณะฯด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลและวิธีการที่องค์คณะฯใช้เขตอำนาจของตนอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของตอนนี้ ของภาค ๑๕ และของภาคผนวก ๖

ข้อ ๑๘๗

เขตอำนาจขององค์คณะฯด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล

ให้องค์คณะฯด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลมีเขตอำนาจตามภาคนี้และภาคผนวกที่เกี่ยวข้องในข้อพิพาทต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ซึ่งอยู่ในประเภทต่อไปนี้

- (เอ) ข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บทบัญญัติของภาคนี้และภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง
- (บี) ข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีและองค์กรเกี่ยวกับ
 - (๑) การกระทำหรือการละเว้นการกระทำขององค์กรหรือของรัฐภาคีที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นการละเมิดต่อภาคนี้หรือภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง หรือต่อหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรที่ได้กำหนดขึ้นตามภาคนี้หรือภาคผนวก
 - (๒) การกระทำขององค์กรที่ถูกกล่าวหาว่าเกินเขตอำนาจหรือเป็นการใช้อำนาจในทางที่ผิด

- (ซี) ข้อพิพาทระหว่างภาคต่างๆ ในสัญญา ซึ่งเป็นรัฐภาคี องค์กร หรือวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจ และบุคคลหรือนิติบุคคลที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) เกี่ยวกับ
- (๑) การตีความหรือการใช้สัญญาที่เกี่ยวข้องหรือแผนงาน หรือ
- (๒) การกระทำหรือการละเว้นการกระทำของภาคีฝ่ายหนึ่งในสัญญาที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่และมุ่งไปที่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือกระทบกระเทือนผลประโยชน์โดยชอบธรรมของภาคีนั้นโดยตรง
- (ดี) ข้อพิพาทระหว่างองค์กรและผู้รับงานในอนาคตซึ่งได้รับการอุปถัมภ์จากรัฐหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) และได้ปฏิบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขที่อ้างถึงในภาคผนวก ๓ ข้อ ๔ วรรค ๖ และข้อ ๑๓ วรรค ๒ เกี่ยวกับการปฏิเสธสัญญาหรือประเด็นทางกฎหมายที่เกิดขึ้นในการเจรจาสัญญา
- (อี) ข้อพิพาทระหว่างองค์กรกับรัฐภาคี รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลหรือนิติบุคคลที่อุปถัมภ์โดยรัฐภาคีตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าองค์กรได้ก่อให้เกิดความรับผิดชอบตามที่บัญญัติไว้ในภาคผนวก ๓ ข้อ ๒๒
- (เอฟ) ข้อพิพาทอื่นใดซึ่งในอนุสัญญานี้กำหนดให้อยู่ในอำนาจขององค์คณะเป็นการเฉพาะ

ข้อ ๑๘๘

การเสนอข้อพิพาทต่อองค์คณะพิเศษของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ หรือองค์คณะเฉพาะกิจขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล หรือต่ออนุญาโตตุลาการพาณิชย์ที่ผูกพัน

๑. ข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีที่กล่าวถึงในข้อ ๑๘๗ อนุวรรค (เอ) อาจเสนอต่อ
- (เอ) องค์คณะพิเศษของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งจะได้จัดตั้งขึ้นตามภาคผนวก ๖ ข้อ ๑๕ และ ๑๗ ตามคำขอของฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาท หรือ
- (บี) องค์คณะเฉพาะกิจขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล ซึ่งจะได้จัดตั้งขึ้นตามภาคผนวก ๖ ข้อ ๓๖ ตามคำขอของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท
๒. (เอ) ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บทบัญญัติของสัญญาที่กล่าวถึงในข้อ ๑๘๗ อนุวรรค (ซี) (๑) ให้เสนอต่ออนุญาโตตุลาการพาณิชย์ที่ผูกพันตามคำขอของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ศาลอนุญาโตตุลาการพาณิชย์ที่ได้รับข้อพิพาทดังกล่าวไม่มีอำนาจที่จะวินิจฉัยปัญหาการตีความอนุสัญญานี้ เมื่อข้อพิพาทเกี่ยวพันกับปัญหาการตีความภาค ๑๑ และภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ให้เสนอปัญหานั้นต่อไปยังองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล เพื่อตัดสินชี้ขาด
- (บี) ขณะเริ่มต้นหรือระหว่างการดำเนินการอนุญาโตตุลาการเช่นนั้น ถ้าศาลอนุญาโตตุลาการพิจารณาเห็นว่าคำวินิจฉัยของตนขึ้นอยู่กับตัดสินชี้ขาดขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล ไม่ว่าจะตามคำขอของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาทหรือโดยการริเริ่มของศาลเอง ศาลอนุญาโตตุลาการจะเสนอปัญหาเช่นนั้นต่อไปยังองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล เพื่อการตัดสินชี้ขาดดังกล่าว ศาลอนุญาโตตุลาการจะตัดสินให้สอดคล้องกับคำตัดสินชี้ขาดขององค์กรคณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล

- (ซี) เมื่อสัญญาไม่มีบทบัญญัติในเรื่องกระบวนการอนุญาตตุลาการที่จะใช้กับข้อพิพาท ให้อนุญาตตุลาการใช้หลักเกณฑ์ว่าด้วยอนุญาตตุลาการของคณะกรรมการกฤษฎีกาการค้าระหว่างประเทศของสหประชาชาติ หรือหลักเกณฑ์อนุญาตตุลาการอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๘๙

ข้อจำกัดเขตอำนาจเกี่ยวกับคำวินิจฉัยขององค์กร

องค์กรคิดว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลไม่มีเขตอำนาจเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามดุลพินิจขององค์กรตามภาคนี้ ไม่ว่าในกรณีใดองค์กรจะใช้ดุลพินิจของตนแทนดุลพินิจขององค์กรไม่ได้ โดยไม่เป็นการเชื่อมเสียดต่อกัน ข้อ ๑๘๑ ในการใช้อำนาจของตนตามข้อ ๑๘๗ องค์กรคิดว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลจะไม่ให้ความเห็นของตนในปัญหาที่ว่าหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการใดๆ ขององค์กรสอดคล้องกับอนุสัญญานี้หรือไม่ ทั้งจะไม่ให้ความเห็นว่าหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเช่นว่าใดๆ ไม่มีผลใช้บังคับ เขตอำนาจขององค์กรในเรื่องนี้จะจำกัดเฉพาะการวินิจฉัยข้อเรียกร้องว่าการใช้หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการใดๆ ขององค์กรในแต่ละกรณีขัดแย้งกับข้อผูกพันตามสัญญาของฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทนั้น หรือข้อผูกพันของฝ่ายต่างๆ เหล่านั้นตามอนุสัญญานี้ ข้อเรียกร้องเกี่ยวกับการใช้อำนาจเกินขอบเขตหรือการใช้อำนาจในทางที่ผิด และข้อเรียกร้องสำหรับค่าเสียหายที่จะต้องจ่าย หรือการแก้ไขอย่างอื่นที่จะต้องให้แก่ฝ่ายที่เกี่ยวข้องในกรณีที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือข้อผูกพันตามอนุสัญญานี้

ข้อ ๑๙๐

การเข้าร่วมและการเข้ามาในการดำเนินคดีของรัฐภาคีผู้อุปถัมภ์

๑. ถ้าบุคคลหรือนิติบุคคลเป็นฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทที่กล่าวถึงในข้อ ๑๘๗ รัฐผู้อุปถัมภ์จะได้รับแจ้งในเรื่องนั้นและจะมีสิทธิเข้าร่วมในการดำเนินคดีโดยการยื่นคำแถลงเป็นหนังสือหรือโดยวาจา
๒. ถ้าบุคคลหรือนิติบุคคลที่อุปถัมภ์โดยรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งยื่นฟ้องรัฐภาคีหนึ่งในข้อพิพาทที่กล่าวถึงในข้อ ๑๘๗ อนุวรรค (ซี) รัฐที่ถูกฟ้องจะร้องขอให้รัฐที่อุปถัมภ์บุคคลนั้นเข้ามาในการดำเนินคดีในนามของบุคคลนั้นก็ได้ หากไม่มีการเข้ามาเช่นนั้นรัฐที่ถูกฟ้องจะจัดให้นิติบุคคลซึ่งมีสัญชาติของตนเป็นผู้แทนก็ได้

ข้อ ๑๙๑

ความเห็นแนะนำ

องค์กรคิดว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลจะให้ความเห็นแนะนำตามคำขอของสมัชชาหรือคณะมนตรีในปัญหากฎหมายที่เกิดขึ้นภายในขอบเขตกิจกรรมของสมัชชาและคณะมนตรี ความเห็นเช่นนั้นให้ทำเป็นเรื่องด่วน

ภาค ๑๒

การคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

.....

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๑๙๒

พันธกรณีทั่วไป

รัฐมีพันธกรณีที่จะต้องคุ้มครองและรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๑๙๓

สิทธิอธิปไตยของรัฐที่จะแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของตน

รัฐมีสิทธิอธิปไตยที่จะแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของตนตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและตามหน้าที่ที่จะต้องคุ้มครองและรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๑๙๔

มาตรการเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

๑. ให้รัฐ ไม่ว่าโดยลำพังหรือร่วมกันตามที่เหมาะสม ใช้มาตรการทั้งปวงที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ซึ่งจำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลไม่ว่าจากแหล่งที่มาใด โดยใช้วิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุดที่มีอยู่และตามขีดความสามารถของตนเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ และให้รัฐเหล่านั้นเพียรพยายามประสานนโยบายของตนในเรื่องนี้

๒. ให้รัฐใช้มาตรการทั้งปวงที่จำเป็นเพื่อประกันว่า กิจกรรมภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมของตนจะต้องกระทำในลักษณะที่จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายโดยภาวะมลพิษแก่รัฐอื่นและสิ่งแวดล้อมของรัฐเหล่านั้น และภาวะมลพิษที่เกิดจากอุบัติเหตุหรือกิจกรรมภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมไม่แพร่กระจายออกนอกบริเวณที่รัฐเหล่านั้นใช้สิทธิอธิปไตยตามอนุสัญญานี้

๓. มาตรการที่ดำเนินการตามภาคนี้จะใช้กับแหล่งที่มาทั้งปวงของภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล มาตรการเหล่านี้ นอกจากประการอื่นแล้ว ให้รวมถึงมาตรการที่มุ่งจะลดให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในเรื่อง

- (เอ) การปล่อยสารที่มีพิษ เป็นอันตราย หรือให้โทษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สารซึ่งคงอยู่ได้นาน จากแหล่งที่มาบนบก จากหรือผ่านบรรยากาศ หรือโดยการทิ้งเท
- (บี) ภาวะมลพิษจากเรือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ และเพื่อใช้กับภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มีความปลอดภัยของการปฏิบัติการทางทะเล เพื่อป้องกันการปล่อยทิ้ง ทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา และเพื่อควบคุมการออกแบบ การต่อเรือ อุปกรณ์ การปฏิบัติการ และการจัดบุคลากรของเรือ

- (ซี) ภาวะมลพิษจากสิ่งติดตั้งและกลอุปกรณ์ที่ใช้ในการสำรวจ หรือการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติจากพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ และเพื่อใช้กับภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มีความปลอดภัยของการปฏิบัติการทางทะเล และเพื่อควบคุมการออกแบบ การสร้าง อุปกรณ์ การปฏิบัติการ และการจัดบุคลากรของสิ่งติดตั้งหรือกลอุปกรณ์เช่นว่า
- (ดี) ภาวะมลพิษจากสิ่งติดตั้งหรือกลอุปกรณ์อื่นๆ ที่ปฏิบัติการในสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุและเพื่อใช้กับภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มีความปลอดภัยของการปฏิบัติการทางทะเล และเพื่อควบคุมการออกแบบ การสร้าง อุปกรณ์ การปฏิบัติการ และการจัดบุคลากรของสิ่งติดตั้งหรือกลอุปกรณ์เช่นว่า

๔. ในการใช้มาตรการเพื่อป้องกัน ลด หรือควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้รัฐงดเว้นจากการสอดแทรกโดยปราศจากเหตุอันสมควรในกิจกรรมที่รัฐอื่นดำเนินการในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ของตน โดยสอดคล้องกับอนุสัญญา

๕. มาตรการที่ใช้ตามภาคนี้ให้รวมถึงมาตรการที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองและรักษาระบบทางนิเวศวิทยาที่หายากหรือถูกทำลายได้ง่าย รวมทั้งที่อยู่อาศัยของชนิดพันธุ์และสิ่งมีชีวิตทางทะเลอื่นๆ ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ที่ถูกคุกคาม หรือที่อยู่ในอันตราย

ข้อ ๑๙๕

หน้าที่ที่จะไม่ผลักความเสียหายหรือภัยอันตราย หรือแปลงภาวะมลพิษจากชนิดหนึ่งเป็นอีกชนิดหนึ่ง

ในการใช้มาตรการเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้รัฐกระทำในลักษณะที่จะไม่ผลัก ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม ความเสียหายหรือภัยอันตรายจากพื้นที่หนึ่งไปสู่อีกพื้นที่หนึ่ง หรือแปลงภาวะมลพิษชนิดหนึ่งเป็นอีกชนิดหนึ่ง

ข้อ ๑๙๖

การใช้เทคโนโลยีหรือการนำชนิดพันธุ์ต่างถิ่นหรือชนิดพันธุ์ใหม่เข้ามา

๑. ให้รัฐใช้มาตรการทั้งปวงที่จำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลอันมีผลมาจากการใช้เทคโนโลยีที่อยู่ในเขตอำนาจหรือการควบคุมของรัฐเหล่านั้น หรือการนำชนิดพันธุ์ ไม่ว่าจะต่างถิ่นหรือชนิดพันธุ์ใหม่ เข้ามาสู่ส่วนใดส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมทางทะเลโดยเจตนาหรือโดยบังเอิญ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ และเป็นอันตรายต่อส่วนนั้น

๒. ข้อนี้ไม่กระทบกระเทือนการใช้อนุสัญญานี้เกี่ยวกับการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ตอนที่ ๒ ความร่วมมือระดับโลกและระดับภูมิภาค

ข้อ ๑๙๗

ความร่วมมือในระดับโลกหรือระดับภูมิภาค

ให้รัฐร่วมมือกันในระดับโลก และเมื่อเหมาะสม ในระดับภูมิภาค โดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ในการจัดทำและแจกจ่ายละเอียด หลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศ รวมทั้งแนวปฏิบัติ และวิธีดำเนินการระหว่างประเทศที่ได้รับการเสนอแนะซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญาฯ นี้ เพื่อการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะภูมิภาค

ข้อ ๑๙๘

การแจ้งให้ทราบถึงความเสียหายที่ใกล้จะถึงหรือที่เกิดขึ้นแล้ว

เมื่อรัฐได้รู้ถึงกรณีที่สิ่งแวดล้อมทางทะเลตกอยู่ในอันตรายจากความเสียหายที่ใกล้จะถึง หรือได้รับความเสียหายจากภาวะมลพิษแล้ว ให้รัฐนั้นแจ้งให้รัฐอื่นๆ ซึ่งรัฐนั้นเห็นว่าน่าจะได้รับความกระทบกระเทือนจากความเสียหายเช่นว่านั้นทราบโดยทันที รวมทั้งแจ้งให้องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจทราบด้วย

ข้อ ๑๙๙

แผนฉุกเฉินต่อต้านภาวะมลพิษ

ในกรณีที่กำลังกล่าวถึงในข้อ ๑๙๘ ให้รัฐในบริเวณที่ได้รับความกระทบกระเทือน ตามขีดความสามารถของตน และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ร่วมมือกันเท่าที่จะเป็นไปได้ในการขจัดผลของภาวะมลพิษ และป้องกันหรือลดความเสียหายให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนี้ ให้รัฐร่วมกันพัฒนาและส่งเสริมแผนฉุกเฉินสำหรับตอบสนองอุบัติเหตุการณ์ภาวะมลพิษในสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๐๐

การศึกษา โครงการวิจัย และการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศและข้อมูล

ให้รัฐร่วมมือกัน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการส่งเสริมการศึกษา การดำเนินโครงการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศและข้อมูลที่ได้มาเกี่ยวกับภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้รัฐเหล่านั้นเพียรพยายามที่จะเข้าร่วมอย่างจริงจังในโครงการระดับภูมิภาคและระดับโลกเพื่อให้ได้รับความรู้สำหรับการประเมินสภาพและขอบเขตของภาวะมลพิษ การเผชิญกับภาวะมลพิษ รวมทั้งเส้นทาง ความเสี่ยง และการแก้ไขภาวะมลพิษนั้น

ข้อ ๒๐๑

เกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์สำหรับข้อบังคับ

โดยอาศัยประโยชน์จากข้อสนเทศและข้อมูลที่ได้มาตามข้อ ๒๐๐ ให้รัฐร่วมมือกัน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ในการกำหนดเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสม เพื่อจัดทำและแจกจ่าย

รายละเอียดของหลักเกณฑ์ มาตรฐานและแนวปฏิบัติ และวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะ เพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ตอนที่ ๓ ความช่วยเหลือทางเทคนิค

ข้อ ๒๐๒

ความช่วยเหลือทางวิทยาศาสตร์และเทคนิคแก่รัฐกำลังพัฒนา

ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ

- (เอ) ส่งเสริมโครงการความช่วยเหลือทางวิทยาศาสตร์ การศึกษา เทคนิคและอื่นๆ แก่รัฐกำลังพัฒนา เพื่อการคุ้มครองและการรักษาสีงแวดล้อมทางทะเล และการป้องกันการลด และการควบคุมภาวะมลพิษทางทะเล ความช่วยเหลือเช่นว่านั้น นอกจากประการอื่นแล้ว จะรวมถึง
- (๑) การฝึกอบรมบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคนิค
 - (๒) การอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมโครงการระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
 - (๓) การจัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นให้
 - (๔) การเพิ่มความสามารถในการผลิตอุปกรณ์เช่นว่านั้น
 - (๕) การให้คำแนะนำและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับโครงการวิจัย การติดตาม ตรวจสอบ การศึกษา และโครงการอื่นๆ
- (บี) จัดให้มีความช่วยเหลือที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่รัฐกำลังพัฒนาเพื่อลดผลของอุบัติเหตุที่ใหญ่หลวง อันอาจก่อให้เกิดภาวะมลพิษที่รุนแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลให้เหลือน้อยที่สุด
- (ซี) จัดให้มีความช่วยเหลือที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่รัฐกำลังพัฒนา เกี่ยวกับการเตรียมการประเมินทางสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๒๐๓

การปฏิบัติเป็นพิเศษสำหรับรัฐกำลังพัฒนา

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลหรือการลดผลของภาวะมลพิษนั้นให้เหลือน้อยที่สุด ให้รัฐกำลังพัฒนาได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษจากองค์การระหว่างประเทศในเรื่อง

- (เอ) การจัดสรรเงินทุนที่เหมาะสมและความช่วยเหลือทางเทคนิค และ
- (บี) การใช้ประโยชน์จากการบริการที่องค์การระหว่างประเทศเหล่านั้นมีความชำนาญเป็นพิเศษ

ตอนที่ ๔ การติดตามตรวจสอบและการประเมินทางสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๒๐๔

การติดตามตรวจสอบความเสี่ยงหรือผลของภาวะมลพิษ

๑. โดยสอดคล้องกับสิทธิของรัฐอื่นๆ ให้รัฐเพียรพยายาม เท่าที่จะปฏิบัติได้ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ สังเกต วัด ประเมินค่า และวิเคราะห์ความเสี่ยงหรือผลของภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลโดยวิธีทางวิทยาศาสตร์อันเป็นที่ยอมรับ
๒. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้รัฐติดตามตรวจสอบผลของกิจกรรมใดๆ ซึ่งรัฐอนุญาตให้ทำหรือซึ่งรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เพื่อที่จะพิจารณากำหนดว่ากิจกรรมเหล่านั้นน่าจะก่อให้เกิดภาวะมลพิษแก่สิ่งแวดล้อมทางทะเลหรือไม่

ข้อ ๒๐๕

การจัดพิมพ์รายงาน

ให้รัฐจัดพิมพ์รายงานผลที่ได้รับตามข้อ ๒๐๔ หรือจัดส่งรายงานดังกล่าวเป็นระยะๆ ตามที่เหมาะสม ให้แก่องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งพึงมีรายงานเหล่านั้นไว้สำหรับรัฐทั้งปวง

ข้อ ๒๐๖

การประเมินผลที่อาจเกิดจากกิจกรรม

เมื่อรัฐมีเหตุอันควรเชื่อว่ากิจกรรมที่วางแผนไว้ภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมอาจก่อให้เกิดภาวะมลพิษร้ายแรงหรือการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้รัฐเหล่านั้นประเมินผลที่อาจเกิดจากกิจกรรมเหล่านั้นต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล เท่าที่จะปฏิบัติได้ และรายงานผลการประเมินดังกล่าวในลักษณะที่บัญญัติไว้ในข้อ ๒๐๕

ตอนที่ ๕ หลักเกณฑ์ระหว่างประเทศและกฎหมายภายในเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๐๗

ภาวะมลพิษจากแหล่งที่มาบนบก

๑. ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากแหล่งที่มาบนบก รวมทั้งแม่น้ำ ปากแม่น้ำ ท่อ และสิ่งก่อสร้างเพื่อการระบายน้ำ โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะซึ่งตกลงกันระหว่างประเทศ
๒. ให้รัฐใช้มาตรการอื่นเท่าที่อาจจำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเหล่านั้น
๓. ให้รัฐเพียรพยายามประสานนโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระดับภูมิภาคที่เหมาะสม

๔. โดยการดำเนินการโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต ให้รัฐเพียรพยายามที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะในระดับโลกและภูมิภาค เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากแหล่งที่มาบนบก โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะภูมิภาค ความสามารถทางเศรษฐกิจ และความต้องการเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของรัฐกำลังพัฒนา หลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะเช่นว่านั้น ต้องมีการตรวจสอบซ้ำเป็นครั้งคราวตามที่จำเป็น

๕. กฎหมาย ข้อบังคับ มาตรการ หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะ ที่กล่าวถึงในวรรค ๑, ๒ และ ๔ ให้รวมถึงมาตรการที่มุ่งจะลดการปล่อยสารที่มีพิษ เป็นอันตราย หรือให้โทษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สารซึ่งคงอยู่ได้นาน ลงไปในสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ ๒๐๘

ภาวะมลพิษจากกิจกรรมพื้นดินท้องทะเลภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติ

๑. ให้รัฐชายฝั่งออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่เกิดจากหรือเกี่ยวกับกิจกรรมพื้นดินท้องทะเลซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจของตนและที่เกิดจากเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างภายใต้เขตอำนาจของตนตามข้อ ๖๐ และ ๘๐

๒. ให้รัฐใช้มาตรการอื่นๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้น

๓. กฎหมาย ข้อบังคับ และมาตรการเช่นว่านั้นต้องมีผลบังคับไม่น้อยไปกว่าหลักเกณฑ์มาตรฐานระหว่างประเทศ และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการระหว่างประเทศที่ได้รับการเสนอแนะ

๔. ให้รัฐต่างๆ เพียรพยายามประสานนโยบายของตนในเรื่องนี้ในระดับภูมิภาคที่เหมาะสม

๕. โดยการดำเนินการโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต ให้รัฐกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะในระดับโลกและภูมิภาค เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่กล่าวถึงในวรรค ๑ หลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะเช่นว่านั้นต้องมีการตรวจสอบซ้ำเป็นครั้งคราวตามที่จำเป็น

ข้อ ๒๐๙

ภาวะมลพิษจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

๑. ให้กำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการระหว่างประเทศตามภาค ๑๑ เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเช่นว่านั้น ต้องมีการตรวจสอบซ้ำเป็นครั้งคราวตามที่จำเป็น

๒. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของตนนี้ ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ที่กระทำโดยเรือ สิ่งติดตั้ง สิ่งก่อสร้าง และกลอุปกรณ์อื่นๆ ที่ชักธง หรือที่จดทะเบียน หรือที่ปฏิบัติการภายใต้อำนาจของตนแล้วแต่กรณี กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้นต้องมีผลบังคับไม่น้อยไปกว่าหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในวรรค ๑

ข้อ ๒๑๐
ภาวะมลพิษจากการทิ้งเท

๑. ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากการทิ้งเท
๒. ให้รัฐใช้มาตรการอื่นๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้น
๓. กฎหมาย ข้อบังคับ และมาตรการเช่นว่านั้นจะต้องประกันว่าจะไม่มีการทิ้งเทโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐ
๔. โดยการดำเนินการโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต ให้รัฐเพียรพยายามกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะในระดับโลกและภูมิภาค เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้น หลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะเช่นว่านั้นต้องมีการตรวจสอบซ้ำเท่าที่จำเป็น
๕. การทิ้งเทภายในทะเลอาณาเขตและเขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือบนไหล่ทวีป จะกระทำมิได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบล่วงหน้าอย่างชัดแจ้งจากรัฐชายฝั่งซึ่งมีสิทธิอนุญาต ออกข้อบังคับ และควบคุมการทิ้งเทดังกล่าว หลังจากได้พิจารณาในเรื่องนั้นตามควรกับรัฐอื่นๆ ซึ่งโดยเหตุผลด้านที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อาจได้รับความกระทบกระเทือนจากการนั้น
๖. กฎหมาย ข้อบังคับ และมาตรการในประเทศต้องมีผลบังคับในการป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้นไม่น้อยไปกว่าหลักเกณฑ์และมาตรฐานระดับโลก

ข้อ ๒๑๑
ภาวะมลพิษจากเรือ

๑. โดยการดำเนินการผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป ให้รัฐกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากเรือและในท่าจอดเรือเดียวกัน ในกรณีที่เหมาะสม ส่งเสริมการกำหนดระบบการจัดเส้นทางเดินเรือที่มุ่งจะลดอันตรายจากอุบัติเหตุซึ่งอาจก่อให้เกิดภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล รวมทั้งแนวชายฝั่ง และความเสียหายจากภาวะมลพิษแก่ผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกันของรัฐชายฝั่งให้เหลือน้อยที่สุด หลักเกณฑ์และมาตรฐานเช่นว่านั้น ในท่าจอดเรือเดียวกัน ต้องได้รับการตรวจสอบซ้ำเป็นครั้งคราวตามที่จำเป็น
๒. ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากเรือที่ชักธงของตนหรือที่จอดเทียบที่ตน กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้น อย่างน้อยที่สุดให้มีผลเช่นเดียวกับผลของหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ซึ่งได้กำหนดขึ้นโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป
๓. รัฐซึ่งวางข้อกำหนดพิเศษเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลเป็นเงื่อนไขสำหรับเรือต่างชาติที่จะเข้าสู่ท่าเรือหรือน่านน้ำภายในของตน หรือที่จะแวะที่ท่าจอดเรือนอกฝั่ง ต้องประกาศข้อกำหนดเช่นว่านั้นให้ทราบตามควร และต้องแจ้งข้อกำหนดเหล่านั้นให้องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจทราบ

เมื่อใดที่รัฐชายฝั่งสองรัฐหรือมากกว่าได้วางข้อกำหนดเช่นว่านั้นในรูปแบบที่เหมือนกันด้วยความเพียรพยายามที่จะประสานนโยบาย การแจ้งให้ทราบจะต้องระบุว่ารัฐใดเข้าร่วมในข้อตกลงร่วมมือดังกล่าว ทุกรัฐจะต้องกำหนดให้ นายเรือที่ชักธงของตนหรือที่จดทะเบียนกับตน ขณะแล่นอยู่ภายในทะเลอาณาเขตของรัฐที่เข้าร่วมในข้อตกลงร่วมมือดังกล่าว แจ้งให้ทราบตามคำขอของรัฐนั้นว่า เรือนั้นกำลังมุ่งหน้าไปสู่รัฐหนึ่งในภูมิภาคเดียวกันที่เข้าร่วมในข้อตกลงร่วมมือดังกล่าวหรือไม่ และหากเป็นดังนั้น จะต้องระบุว่าเรือนั้นปฏิบัติตามข้อกำหนดการเข้าสู่ท่าเรือของรัฐนั้นหรือไม่ ข้อนี้จะไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อการที่เรือจะใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริตของตนต่อไป หรือต่อการนำ ข้อ ๒๕ วรรค ๒ มาใช้

๔. ในการใช้อธิปไตยภายในทะเลอาณาเขตของตน รัฐชายฝั่งอาจออกกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ เพื่อป้องกัน ลอด และควบคุมภาวะมลพิษทางทะเลจากเรือต่างชาติ รวมทั้งเรือซึ่งใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริต กฎหมายและข้อบังคับ เช่นว่านั้นจะต้องไม่ขัดขวางการผ่านโดยสุจริตของเรือต่างชาติ ตามภาค ๒ ตอนที่ ๓

๕. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการบังคับใช้ตามที่บัญญัติไว้ในตอนที่ ๖ รัฐชายฝั่งอาจออกกฎหมายและข้อบังคับ ในส่วนที่เกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน เพื่อการป้องกัน การลอด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ โดยสอดคล้องกับและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ซึ่งได้กำหนดขึ้น โดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป

๖. (เอ) ในกรณีที่หลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในวรรค ๑ ไม่เพียงพอที่จะครอบคลุมถึง สภาวะการณ์พิเศษ และรัฐชายฝั่งมีเหตุอันสมควรเชื่อว่าบริเวณเฉพาะแห่งที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนของ เขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน เป็นบริเวณซึ่งจะต้องมีการกำหนดมาตรการบังคับพิเศษเพื่อป้องกัน ภาวะมลพิษจากเรือ ด้วยเหตุผลทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับเกี่ยวกับสภาพทางสมุทรศาสตร์และ ทางนิเวศวิทยา ตลอดจนการใช้ประโยชน์ หรือการคุ้มครองทรัพยากร และลักษณะเฉพาะทางด้าน การจราจรในบริเวณนั้น รัฐชายฝั่ง หลังจากได้ปรึกษาตามความเหมาะสมกับรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง ผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจแล้ว อาจติดต่อบงคการนั้นสำหรับบริเวณนั้น โดยการเสนอ หลักฐานทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคเป็นการสนับสนุน และข้อเสนอเกี่ยวกับอุปกรณ์รองรับ น้ำเสียจากเรือที่จำเป็น ภายใน ๑๒ เดือนหลังจากได้รับการติดต่อเช่นว่านั้น องค์การจะต้องพิจารณา กำหนดว่าสภาพในบริเวณนั้นสอดคล้องกับข้อกำหนดที่ระบุไว้ข้างต้นหรือไม่ ถ้าองค์การพิจารณา กำหนดว่าเป็นเช่นนั้น รัฐชายฝั่งอาจออกกฎหมายและข้อบังคับสำหรับบริเวณนั้นเพื่อการป้องกัน การลอด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ โดยอนุวัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศ หรือแนวปฏิบัติในการเดินเรือที่ออกใช้บังคับสำหรับบริเวณพิเศษผ่านองค์การนั้น กฎหมายและ ข้อบังคับเหล่านี้ต้องไม่ใช้กับเรือต่างชาติจนกว่าจะล่วงพ้น ๑๕ เดือนนับจากได้ติดต่อบงคการนั้น

(บี) ให้รัฐชายฝั่งจัดพิมพ์ขอบเขตของบริเวณเฉพาะแห่งที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนเช่นว่านั้น

(ซี) ถ้ารัฐชายฝั่งมีความจำนงที่จะออกกฎหมายและข้อบังคับเพิ่มเติมสำหรับบริเวณเดียวกันเพื่อการ ป้องกัน การลอด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ รัฐเหล่านั้น ขณะที่ติดต่อดังที่กล่าวแล้วข้างต้น จะต้องแจ้งให้องค์การทราบเกี่ยวกับเรื่องนั้นในเวลาเดียวกัน กฎหมายและข้อบังคับเพิ่มเติมเช่นว่าจะ เกี่ยวข้องกับการปล่อยทิ้งหรือแนวปฏิบัติในการเดินเรือก็ได้ แต่จะต้องไม่กำหนดให้เรือต่างชาติปฏิบัติ ตามมาตรฐานในเรื่องการออกแบบ การต่อเรือ การจัดบุคลากรหรือเครื่องอุปกรณ์ นอกเหนือไปจาก หลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ให้กฎหมายและข้อบังคับเหล่านั้น ใช้บังคับกับเรือต่างชาติได้เมื่อล่วงพ้น ๑๕ เดือนนับจากได้ติดต่อบงคการนั้น ภายใต้เงื่อนไขว่า องค์การเห็นด้วยภายใน ๑๒ เดือน หลังจากที่ได้รับการติดต่อ

๗. หลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในข้อนี้ นอกจากประการอื่นแล้วควรรวมถึง หลักเกณฑ์ และมาตรฐานที่เกี่ยวกับการแจ้งโดยพลันแก่รัฐชายฝั่งซึ่งแนวชายฝั่งหรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องของตนอาจได้รับความกระทบกระเทือนจากอุบัติเหตุ รวมถึงภัยพิบัติทางทะเลที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยทิ้งหรือความเป็นไปได้ว่าจะเกิดการปล่อยทิ้ง

ข้อ ๒๑๒

ภาวะมลพิษจากหรือผ่านบรรยากาศ

๑. ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากหรือผ่านบรรยากาศ ใช้บังคับกับห้วงอากาศภายใต้อธิปไตยของตนและกับเรือซึ่งชักธง หรือเรือ หรืออากาศยานที่จดทะเบียนกับตน โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ มาตรฐานซึ่งตกลงกันระหว่างประเทศ และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการระหว่างประเทศที่ได้รับการเสนอแนะ และความปลอดภัยในการเดินอากาศ
๒. ให้รัฐให้มาตรการอื่นๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้น
๓. โดยการดำเนินการโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต ให้รัฐเพียรพยายามกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะในระดับโลกและภูมิภาคเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้น

ตอนที่ ๖ การบังคับใช้กฎหมาย

ข้อ ๒๑๓

การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาวะมลพิษจากแหล่งที่มาบนบก

ให้รัฐบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับของตนที่ออกตามข้อ ๒๐๗ และให้ออกกฎหมายและข้อบังคับและดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่ออนุวัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับ ซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากแหล่งที่มาบนบก

ข้อ ๒๑๔

การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาวะมลพิษจากกิจกรรมพื้นดินท้องทะเล

ให้รัฐบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับของตนที่ออกตามข้อ ๒๐๘ และให้ออกกฎหมายและข้อบังคับและดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่ออนุวัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลซึ่งเกิดจากหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมพื้นดินท้องทะเลภายใต้เขตอำนาจของตนและจากเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างภายใต้เขตอำนาจของตนตามข้อ ๖๐ และ ๘๐

ข้อ ๒๑๕

การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาวะมลพิษจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

การบังคับใช้หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการระหว่างประเทศที่กำหนดขึ้นตามภาค ๑๑ เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ให้อยู่ภายใต้บังคับของภาคนั้น

ข้อ ๒๑๖

การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาวะมลพิษจากการทิ้งเท

๑. กฎหมายและข้อบังคับที่ออกตามอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตเพื่อป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากการทิ้งเทให้บังคับใช้โดย

- (เอ) รัฐชายฝั่ง เกี่ยวกับการทิ้งเทภายในทะเลอาณาเขตหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของตน
- (บี) รัฐเจ้าของธง เกี่ยวกับเรือที่ชักธงของตน หรือเรือ หรืออากาศยานที่จดทะเบียนกับตน
- (ซี) รัฐใดๆ เกี่ยวกับการกระทำการบรรทุกของเสียหรือสสารอื่นที่เกิดขึ้นภายในอาณาเขตหรือที่ท่าจอดเรือนอกฝั่งของตน

๒. รัฐไม่จำเป็นต้องดำเนินคดีโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อนี้ เมื่อรัฐอื่นได้ดำเนินคดีแล้วตามข้อนี้

ข้อ ๒๑๗

การบังคับใช้กฎหมายโดยรัฐเจ้าของธง

๑. ให้รัฐประกันว่าเรือซึ่งชักธงของตนหรือที่จดทะเบียนกับตนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป และตามกฎหมายและข้อบังคับของตนที่ออกตามอนุสัญญานี้เพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากเรือ และให้ออกกฎหมายและข้อบังคับตามนั้น และดำเนินมาตรการอื่นที่จำเป็นเพื่ออนุวัติตามกฎหมายและข้อบังคับเหล่านั้น ให้รัฐเจ้าของธงทำให้หลักเกณฑ์ มาตรฐาน กฎหมาย และข้อบังคับเหล่านั้นมีการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะละเมิดจะเกิดขึ้น ณ ที่ใดก็ตาม

๒. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้รัฐดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันว่าเรือที่ชักธงหรือที่จดทะเบียนกับตนจะถูกละเว้นไม่ให้เดินทาง จนกว่าเรือเหล่านั้นจะสามารถปล่อยทะเลโดยปฏิบัติตามข้อกำหนดของหลักเกณฑ์ และมาตรฐานระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในวรรค ๑ รวมทั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกแบบ การต่อเรือ เครื่องอุปกรณ์ และการจัดบุคลากรประจำเรือ

๓. ให้รัฐประกันว่าเรือที่ชักธงหรือที่จดทะเบียนกับตนมีใบรับรองที่กำหนดโดยและออกตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในวรรค ๑ ไว้ในเรือ ให้รัฐประกันว่าเรือที่ชักธงของตนจะได้รับการตรวจตราเป็นระยะๆ เพื่อที่จะพิสูจน์ยืนยันว่าใบรับรองดังกล่าวนั้นสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงของเรือ ใบรับรองเหล่านี้จะต้องได้รับการยอมรับจากรัฐอื่นว่าเป็นหลักฐานของสภาพเรือ และให้ถือว่ามีผลเช่นเดียวกันกับใบรับรองที่รัฐเหล่านั้นออกให้ เว้นแต่จะมีเหตุอันแจ่มชัดทำให้เชื่อได้ว่าสภาพของเรือไม่ตรงตามรายการในใบรับรองอย่างมาก

๔. ถ้าเรือใดทำการละเมิดหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป ให้รัฐเจ้าของธง โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อ ๒๑๘, ๒๒๐ และ ๒๒๘ จัดให้มีการสืบสวนโดยพลัน และเมื่อสมควร ให้ดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดที่ถูกกล่าวหา ไม่ว่าจะการละเมิดนั้นเกิดขึ้น ณ ที่ใดหรือภาวะมลพิษที่เกิดจากการละเมิดนั้นได้เกิดขึ้นหรือได้พบ ณ ที่ใด
๕. รัฐเจ้าของธงที่ทำการสืบสวนการละเมิด อาจร้องขอความช่วยเหลือจากรัฐอื่นใดซึ่งความร่วมมือของรัฐนั้นจะเป็นประโยชน์ในการทำให้พฤติการณ์แห่งกรณีกระจ่างขึ้น ให้รัฐต่างๆ เพียรพยายามสนองตามคำร้องขอที่สมควรของรัฐเจ้าของธง
๖. ให้รัฐ เมื่อได้รับคำร้องขอเป็นหนังสือจากรัฐใด สืบสวนการละเมิดที่เรือซึ่งชักธงของตนถูกกล่าวหาว่าได้กระทำขึ้น ถ้าเป็นที่พอใจว่ามีหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดที่ถูกกล่าวหาได้ ให้รัฐเจ้าของธงดำเนินคดีเช่นว่านั้นตามกฎหมายของตนโดยไม่ชักช้า
๗. ให้รัฐเจ้าของธงแจ้งให้รัฐที่ร้องขอและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจทราบโดยพลันถึงการดำเนินการที่ได้ทำไปแล้วและผลของการนั้น ข้อเสนอเช่นนั้นให้มีไว้สำหรับรัฐทั้งปวง
๘. โทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับของรัฐสำหรับเรือที่ชักธงของรัฐนั้น ต้องหนักพอที่จะปรามไม่ให้เกิดการละเมิดเกิดขึ้นไม่ว่าที่ใด

ข้อ ๒๑๘

การบังคับใช้กฎหมายโดยรัฐเจ้าของท่าเรือ

๑. เมื่อเรืออยู่ในท่าเรือ หรือ ณ ท่าจอดเรือนอกฝั่งของรัฐใดโดยสมัครใจ รัฐนั้นอาจทำการสืบสวน และเมื่อมีหลักฐานยืนยันเช่นนั้นแล้ว อาจดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการปล่อยทิ้งจากเรือนั้นนอกน่านน้ำภายในทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐนั้น ซึ่งเป็นการละเมิดหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป
๒. การดำเนินคดีตามวรรค ๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดการปล่อยทิ้งในน่านน้ำภายในทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากรัฐนั้น รัฐเจ้าของธง หรือรัฐซึ่งได้รับความเสียหาย หรือถูกคุกคามจากการละเมิดการปล่อยทิ้ง หรือเว้นแต่การละเมิดนั้นได้ก่อให้เกิด หรือน่าจะก่อให้เกิดภาวะมลพิษในน่านน้ำภายใน ทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐที่ดำเนินคดี
๓. เมื่อเรืออยู่ในท่าเรือ หรือ ณ ท่าจอดเรือนอกฝั่งของรัฐใดโดยสมัครใจ ให้รัฐนั้นปฏิบัติตามคำร้องขอของรัฐหนึ่งเท่าที่จะปฏิบัติได้ ในการสืบสวนการละเมิดการปล่อยทิ้งที่กล่าวถึงในวรรค ๑ ซึ่งเชื่อว่าจะได้เกิดขึ้นแล้ว ก่อให้เกิด หรือเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่น่านน้ำภายในทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐที่ร้องขอ ในทำนองเดียวกัน ให้รัฐนั้นปฏิบัติตามคำร้องขอของรัฐเจ้าของธงเท่าที่จะปฏิบัติได้ ในการสืบสวนการละเมิดเช่นว่า ไม่ว่าจะการละเมิดนั้นได้เกิดขึ้น ณ ที่ใด
๔. ให้ส่งบันทึกการสืบสวนที่ดำเนินการโดยรัฐเจ้าของท่าเรือตามข้อนี้ไปยังรัฐเจ้าของธงหรือรัฐชายฝั่ง เมื่อได้รับการร้องขอ การดำเนินคดีโดยรัฐเจ้าของท่าเรือบนพื้นฐานของการสืบสวนเช่นว่านั้นอาจถูกระงับชั่วคราว ภายใต้บังคับแห่งตอนที่ ๗ ตามคำร้องขอของรัฐชายฝั่ง เมื่อการละเมิดได้เกิดขึ้นภายในน่านน้ำภายใน ทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐหลัง หลักฐานและบันทึกแห่งกรณี พร้อมทั้งสัญญาประกันหรือหลักทรัพย์ทางการเงินอื่น

ที่วางไว้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐเจ้าของท่าเรือให้ส่งไปยังรัฐชายฝั่ง การส่งเช่นนั้นจะยุติการดำเนินคดีในรัฐเจ้าของท่าเรือที่จะมีต่อไป

ข้อ ๒๑๙

มาตรการเกี่ยวกับสภาพพร้อมออกทะเลของเรือเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะมลพิษ

ภายใต้บังคับแห่งตอนที่ ๗ เมื่อได้รับการร้องขอ หรือโดยการริเริ่มของตนเอง รัฐซึ่งทราบแน่ชัดว่าเรือที่อยู่ภายในท่าเรือ หรือ ณ ท่าจอดเรือนอกฝั่งของตน ละเมิดหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเกี่ยวกับสภาพพร้อมออกทะเลของเรือ และโดยเหตุนั้น เสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อมทางทะเล จะต้องดำเนินมาตรการทางบริหาร เท่าที่จะปฏิบัติได้ เพื่อป้องกันไม่ให้เรือเดินทาง รัฐเช่นนั้นอาจอนุญาตให้เรือเดินทางต่อไปเพียงเพื่อให้ถึงอู่ซ่อมเรือซึ่งเหมาะสมที่ใกล้ที่สุด และเมื่อได้ขจัดสาเหตุของการละเมิดนั้นแล้ว จะต้องอนุญาตให้เรือเดินทางต่อไปทันที

ข้อ ๒๒๐

การบังคับใช้กฎหมายโดยรัฐชายฝั่ง

๑. เมื่อเรืออยู่ภายในท่าเรือ หรือ ณ ท่าจอดเรือนอกฝั่งของรัฐใดโดยสมัครใจ ภายใต้บังคับแห่งตอนที่ ๗ รัฐนั้นอาจดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับของตนที่ออกตามอนุสัญญาฯ หรือตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ เมื่อการละเมิดนั้นได้เกิดขึ้นภายในทะเลอาณาเขตหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐนั้น

๒. ในกรณีที่มีเหตุอันแจ่มชัดทำให้เชื่อได้ว่าเรือที่เดินทางอยู่ในทะเลอาณาเขตของรัฐใดระหว่างการผ่าน ได้ละเมิดกฎหมายและข้อบังคับของรัฐนั้นที่ออกตามอนุสัญญาฯ หรือตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ รัฐนั้นอาจดำเนินการตรวจสอบสภาพเรือเกี่ยวกับการละเมิดนั้น โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อการใช้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกันของภาค ๒ ตอนที่ ๓ และเมื่อมีหลักฐานเพียงพอ อาจดำเนินคดี รวมถึงการกักเรือ ตามกฎหมายของรัฐนั้น ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของตอนที่ ๗

๓. ในกรณีที่มีเหตุอันแจ่มชัดทำให้เชื่อได้ว่าเรือที่เดินทางอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือทะเลอาณาเขตของรัฐหนึ่ง ได้ทำการละเมิดในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ หลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ หรือกฎหมายและข้อบังคับของรัฐนั้นซึ่งสอดคล้องกับและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานเช่นนั้น รัฐนั้นอาจกำหนดให้เรือนั้นให้ข้อเสนอเทศเกี่ยวกับรูปพรรณของเรือและท่าเรือที่จดทะเบียน ท่าเรือที่ได้แวะครั้งสุดท้ายและที่จะแวะต่อไป และข้อเสนอเทศที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่ต้องการเพื่อชี้ว่าได้มีการละเมิดเกิดขึ้นหรือไม่

๔. ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับและดำเนินมาตรการอื่นๆ เพื่อให้เรือที่ชักธงของตนปฏิบัติตามคำร้องขอข้อเสนอเทศตามวรรค ๓

๕. ในกรณีที่มีเหตุอันแจ่มชัดทำให้เชื่อได้ว่าเรือที่เดินทางอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือทะเลอาณาเขตของรัฐหนึ่ง ได้ทำการละเมิดตามที่กล่าวถึงในวรรค ๓ ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ซึ่งเป็นผลให้มีการปล่อยทิ้งอย่างมากมายอันก่อให้เกิดหรือเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดภาวะมลพิษร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล รัฐนั้นอาจดำเนินการตรวจสอบสภาพเรือ

เกี่ยวกับการละเมิดนั้น หากเรือได้ปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลหรือหากข้อมูลที่เรือนั้นให้มาไม่ตรงอย่างที่ปรากฏตาม สถานการณ์ที่เป็นจริงอย่างชัดเจน และหากพฤติการณ์แห่งกรณีทำให้การตรวจตราเช่นนั้นมีความชอบธรรม

๖. ในกรณีที่มีหลักฐานที่เป็นจริงแจ้งชัดว่าเรือที่เดินทางอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือทะเลอาณาเขตของ รัฐหนึ่ง ได้ทำการละเมิดดังที่กล่าวถึงในวรรค ๓ ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ซึ่งเป็นผลให้มีการปล่อยทิ้งอันก่อให้เกิด ความเสียหายอย่างใหญ่หลวงหรือเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่แนวชายฝั่ง หรือผลประโยชน์ที่ เกี่ยวเนื่องของรัฐชายฝั่ง หรือแก่ทรัพยากรของทะเลอาณาเขตหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐ รัฐนั้นอาจดำเนินคดี รวมถึงการกักเรือ ตามกฎหมายของตน ภายใต้บังคับแห่งตอนที่ ๗ ถ้ามีหลักฐานเพียงพอ

๗. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรค ๖ เมื่อใดที่ได้มีการกำหนดวิธีดำเนินการที่เหมาะสม ไม่ว่าจะผ่านองค์การระหว่าง ประเทศที่มีอำนาจ หรือตามที่ได้ตกลงกันโดยวิธีอื่นซึ่งโดยวิธีการนั้นได้มีการประกันว่าจะมีการปฏิบัติตามข้อกำหนด สำหรับการทำสัญญาประกัน หรือหลักทรัพย์ทางการเงินที่เหมาะสมอื่น ๆ รัฐชายฝั่งหากถูกผูกพันโดยวิธีดำเนินการ เช่นว่านั้น จะต้องอนุญาตให้เรือนั้นเดินทางต่อไปได้

๘. บทบัญญัติของวรรค ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ ใช้บังคับกับกฎหมายและข้อบังคับภายในที่ออกตามข้อ ๒๑๑ วรรค ๖ ด้วย

ข้อ ๒๒๑

มาตรการเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะมลพิษที่เกิดจากภัยพิบัติทางทะเล

๑. ไม่มีข้อความใดในภาคนี้จะทำให้เสื่อมเสียต่อสิทธิของรัฐ ตามกฎหมายระหว่างประเทศทั้งที่เป็นจารีต ประเพณีและเป็นสนธิสัญญา ที่จะดำเนินและบังคับใช้มาตรการต่าง ๆ นอกทะเลอาณาเขตตามสัดส่วนของความ เสียหายที่เกิดขึ้นจริงหรือเสี่ยงที่จะเกิด เพื่อคุ้มครองแนวชายฝั่งหรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องของรัฐเหล่านั้น รวมถึง การประมง จากภาวะมลพิษหรือการคุกคามของภาวะมลพิษที่เกิดตามมาจากภัยพิบัติทางทะเลหรือการกระทำที่ เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติเช่นว่านั้น ซึ่งอาจคาดหมายได้โดยสมเหตุสมผลว่าจะส่งผลสืบเนื่องอันเป็นอันตรายใหญ่หลวง

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “ภัยพิบัติทางทะเล” หมายถึง การโดนกันของเรือ การเกยตื้น หรืออุบัติเหตุอื่น ของการเดินเรือ หรือเหตุการณ์อื่นบนเรือหรือนอกเรือ ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสียหายทางวัตถุหรือความเสี่ยงต่อ ความเสียหายทางวัตถุแก่เรือหรือสินค้า

ข้อ ๒๒๒

การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาวะมลพิษจากหรือผ่านบรรยากาศ

ภายในห้วงอากาศที่อยู่ภายใต้อธิปไตย หรือในส่วนที่เกี่ยวกับเรือที่ชักธงของตน หรือเรือ หรืออากาศยานที่ จดทะเบียนกับตน ให้รัฐบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับของตนที่ออกตามข้อ ๒๑๒ วรรค ๑ และตามบทบัญญัติอื่น ๆ ของอนุสัญญานี้ และให้ออกกฎหมายและข้อบังคับและดำเนินมาตรการอื่น ๆ ที่จำเป็น เพื่ออนุวัติตามหลักเกณฑ์และ มาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากหรือผ่านบรรยากาศ โดยสอดคล้องกับ หลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในเรื่องความปลอดภัยในการเดินอากาศ

ตอนที่ ๗ มาตรการป้องกัน

ข้อ ๒๒๓

มาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การค้าเสรี

ในการดำเนินคดีตามภาคนี้ ให้รัฐดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการสืบพยานและการรับฟังพยานหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ของอีกรัฐหนึ่งหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจสั่งให้และให้อำนวยความสะดวกในการเข้าฟังการดำเนินคดีเช่นนั้นของผู้แทนทางการขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ รัฐเจ้าของธงและรัฐที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากภาวะมลพิษซึ่งเกิดจากการละเมิด ให้ผู้แทนทางการที่เข้าฟังการดำเนินคดีดังกล่าวมีสิทธิและหน้าที่เช่นที่อาจบัญญัติไว้ตามกฎหมายและข้อบังคับภายในหรือกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๒๔

การใช้อำนาจบังคับใช้กฎหมาย

อำนาจบังคับใช้กฎหมายต่อเรือต่างชาติภายใต้ภาคนี้ จะใช้ได้ก็แต่โดยเจ้าพนักงาน หรือโดยเรือรบ อากาศยานทหาร หรือเรือหรืออากาศยานอื่นที่มีเครื่องหมายชัดเจนและบ่งชี้ว่าใช้ในงานของรัฐบาลและได้รับมอบอำนาจเพื่อการนั้น

ข้อ ๒๒๕

หน้าที่ที่จะหลีกเลี่ยงผลเสียจากการใช้อำนาจบังคับใช้กฎหมาย

ในการใช้อำนาจบังคับใช้กฎหมายต่อเรือต่างชาติภายใต้อนุสัญญานี้ รัฐจะต้องไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ หรือก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่เรือ หรือนำเรือนั้นไปยังท่าเรือหรือที่ทอดสมอที่ไม่ปลอดภัย หรือปล่อยให้สิ่งแหวดล้นทางทะเลเผชิญกับความเสียหายที่ไม่สมเหตุผล

ข้อ ๒๒๖

การสืบสวนเรือต่างชาติ

- (เอ) รัฐจะต้องไม่ถ่วงเวลาเรือต่างชาติไว้นานกว่าที่จำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนที่บัญญัติไว้ในข้อ ๒๑๖, ๒๑๘ และ ๒๒๐ การตรวจสอบสภาพเรือต่างชาติให้จำกัดอยู่เฉพาะการตรวจสอบใบรับรองบันทึก หรือเอกสารอื่นๆ เท่าที่เรือจำต้องมีไว้ตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไป หรือเฉพาะการตรวจสอบเอกสารใดๆ ที่คล้ายคลึงกันซึ่งเรือนั้นมีอยู่ การตรวจสอบสภาพเรือมากกว่านั้นอาจกระทำได้หลังจากการตรวจสอบเช่นนั้นเท่านั้น และเฉพาะเมื่อ
 - (๑) มีเหตุอันแจ่มชัดทำให้เชื่อได้ว่า สภาพของเรือหรืออุปกรณ์ของเรือนั้นไม่ตรงตามรายการในเอกสารเหล่านั้นอย่างมาก
 - (๒) เนื้อหาของเอกสารเช่นนั้นไม่เพียงพอที่จะยืนยันหรือพิสูจน์การละเมิดที่ต้องสงสัยได้ หรือ
 - (๓) เรือนั้นไม่มีใบรับรองและบันทึกที่มีผลตามกฎหมาย

- (บี) ถ้าการสืบสวนชี้ว่ามีการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้บังคับ หรือหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองและรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้ปล่อยเรือโดยพลันเมื่อได้ทำตามวิธีดำเนินการอันสมควร เช่น การทำสัญญาประกันหรือหลักทรัพย์ทางการเงินอื่นที่เหมาะสม
- (ซี) โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเกี่ยวกับสภาพพร้อมออกทะเลของเรือ เมื่อใดก็ตามที่เรือนั้นน่าจะเป็นภัยคุกคามที่ไม่สมเหตุผลต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล เรืออาจไม่ได้รับการปล่อย หรืออาจได้รับการปล่อยโดยมีเงื่อนไขว่าต้องเดินทางไปยังอู่ซ่อมเรือที่เหมาะสมที่ใกล้ที่สุด เมื่อไม่ได้รับการปล่อยหรือได้รับการปล่อยโดยมีเงื่อนไข รัฐเจ้าของธงของเรือต้องได้รับแจ้งโดยพลัน และอาจหาทางที่จะให้มีการปล่อยเรือนั้นตามภาค ๑๕
๒. ให้รัฐร่วมมือกันพัฒนาวิธีดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสภาพเรือในทะเลที่ไม่จำเป็น

ข้อ ๒๒๗

การไม่เลือกปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับเรือต่างชาติ

ในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ภาคนี้ รัฐต้องไม่เลือกปฏิบัติต่อเรือของรัฐอื่นใดทั้งโดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัย

ข้อ ๒๒๘

การระงับชั่วคราวและข้อจำกัดในการฟ้องคดี

๑. การดำเนินคดีเพื่อลงโทษในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้บังคับ หรือหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ ที่กระทำโดยเรือต่างชาติ นอกทะเลอาณาเขตของรัฐที่ฟ้องคดี ให้ระงับชั่วคราวเมื่อรัฐเจ้าของธงได้ดำเนินคดีเพื่อลงโทษในส่วนที่เกี่ยวกับข้อกล่าวหาในเรื่องเดียวกันภายในหกเดือนนับจากวันที่มีการฟ้องคดีแรก เว้นแต่การดำเนินคดีเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับกรณีความเสียหายร้ายแรงต่อรัฐชายฝั่ง หรือรัฐเจ้าของธงในกรณีนี้ได้ละเลยพันธกรณีซ้ำหลายครั้งในอันที่จะนำหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดที่กระทำโดยเรือของรัฐนั้นมาบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้รัฐเจ้าของธงรวบรวมเอกสารรายละเอียดของคดีโดยครบถ้วนและบันทึกการดำเนินคดี ให้แก่รัฐที่ฟ้องคดีก่อนหน้าในเวลานอันสมควร เมื่อใดก็ตามที่รัฐเจ้าของธงได้ร้องขอให้ระงับการดำเนินคดีไว้ชั่วคราวตามข้อนี้ เมื่อการฟ้องคดีโดยรัฐเจ้าของธงได้สิ้นสุดลง การดำเนินคดีที่ถูกระงับไว้ชั่วคราวก็เป็นอันยุติเมื่อชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีเช่นนั้นแล้ว ให้รัฐชายฝั่งคืนสัญญาประกันหรือหลักทรัพย์ทางการเงินอื่นที่วางไว้เนื่องในการดำเนินคดีที่ถูกระงับไว้ชั่วคราวนั้น

๒. ไม่ให้มีการฟ้องคดีเพื่อลงโทษเรือต่างชาติหลังจากครบสามปีนับจากวันที่มีการละเมิดและไม่ให้รัฐใดดำเนินคดีถ้าอีกรัฐหนึ่งได้ฟ้องคดีแล้วภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติที่ระบุไว้ในวรรค ๑

๓. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสิทธิของรัฐเจ้าของธงที่จะดำเนินมาตรการใดๆ รวมถึงการดำเนินคดีเพื่อลงโทษ ตามกฎหมายของรัฐนั้น โดยไม่คำนึงถึงการดำเนินคดีก่อนหน้าโดยอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ ๒๒๙
การฟ้องคดีแพ่ง

ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้กระทบกระเทือนการฟ้องคดีแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกร้องสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายใดๆ อันเป็นผลมาจากภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๓๐
โทษปรับและการเคารพสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นที่ยอมรับ

๑. เฉพาะโทษปรับเท่านั้นที่อาจนำมาใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับภายใน หรือหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่กระทำโดยเรือต่างชาตินอกทะเลอาณาเขต
๒. เฉพาะโทษปรับเท่านั้นที่อาจนำมาใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับภายใน หรือหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่กระทำโดยเรือต่างชาตินอกทะเลอาณาเขต ยกเว้นในกรณีการกระทำให้เกิดภาวะมลพิษโดยจงใจ และร้ายแรงในทะเลอาณาเขต
๓. ในการดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดเช่นว่านั้นซึ่งกระทำโดยเรือต่างชาตินั้นอาจเป็นผลให้มีการลงโทษ จะต้องเคารพสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นที่ยอมรับ

ข้อ ๒๓๑
การแจ้งรัฐเจ้าของธงและรัฐที่เกี่ยวข้อง

ให้รัฐแจ้งให้รัฐเจ้าของธงและรัฐที่เกี่ยวข้องทราบโดยพลันถึงมาตรการใดๆ ที่ได้ดำเนินไปตามตอนที่ ๖ ต่อเรือต่างชาติ และให้ส่งมอบรายงานทางการทั้งปวงเกี่ยวกับมาตรการเช่นว่านั้นให้แก่รัฐเจ้าของธง อย่างไรก็ตามในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดที่กระทำในทะเลอาณาเขต พันธกรณีที่ว่ามาข้างต้นของรัฐชายฝั่งจะใช้บังคับเฉพาะกับมาตรการเช่นที่ได้ดำเนินการในการดำเนินคดีเท่านั้น ตัวแทนทางทูตหรือพนักงานฝ่ายกงสุล และถ้าทำได้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการทางทะเลของรัฐเจ้าของธง จะต้องได้รับรายงานทันทีถึงมาตรการเช่นว่าใดๆ ที่ดำเนินตามตอนที่ ๖ ต่อเรือต่างชาติ

ข้อ ๒๓๒
ความรับผิดชอบของรัฐที่เกิดจากมาตรการบังคับใช้

ให้รัฐรับผิดชอบต่อความเสียหายหรือความสูญเสียที่ตนเป็นผู้ก่อขึ้นอันเกิดจากมาตรการที่ดำเนินตามตอนที่ ๖ เมื่อมาตรการเช่นว่านั้นผิดกฎหมายหรือเกินสมควรเมื่อพิจารณาตามข้อสนเทศที่มีอยู่ ให้รัฐเปิดโอกาสให้มีช่องทางดำเนินการเรียกร้องในศาลของตนในส่วนที่เกี่ยวกับความเสียหายหรือความสูญเสียเช่นว่านั้น

ข้อ ๒๓๓

มาตรการป้องกันที่เกี่ยวข้องกับช่องแคบที่ใช้ในการเดินเรือระหว่างประเทศ

ไม่มีบทบัญญัติใดในตอน ๕, ๖ และ ๗ กระทบกระเทือนระบอบกฎหมายของช่องแคบที่ใช้ในการเดินเรือระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ถ้าเรือต่างชาติที่ไม่ใช่เรือที่กล่าวถึงในตอน ๑๐ ได้ทำการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับที่กล่าวถึงในข้อ ๔๒ วรรค ๑ (เอ) และ (บี) ซึ่งก่อให้เกิด หรือเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายใหญ่หลวงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลของช่องแคบ รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบอาจดำเนินมาตรการบังคับใช้ที่เหมาะสมได้ และหากเป็นเช่นนั้น จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของตอนนี้อย่างเคร่งครัด

ตอนที่ ๘ บริเวณที่ปกคลุมด้วยน้ำแข็ง

ข้อ ๒๓๔

บริเวณที่ปกคลุมด้วยน้ำแข็ง

รัฐชายฝั่งมีสิทธิออกและบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับอันไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษทางทะเลจากเรือในบริเวณที่ปกคลุมด้วยน้ำแข็งภายในขอบเขตของเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ที่ซึ่งสภาพอากาศเลวร้ายเป็นพิเศษและการที่มีน้ำแข็งปกคลุมบริเวณเช่นว่านั้นเป็นเวลาเกือบทั้งปี ก่อให้เกิดอุปสรรคหรืออันตรายแก่การเดินเรือมากกว่าธรรมดา และภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลสามารถก่อให้เกิดอันตรายใหญ่หลวงต่อความสมดุลทางนิเวศวิทยา หรือรบกวนความสมดุลทางนิเวศวิทยาจนไม่สามารถกลับคืนสภาพเดิมได้ กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้นจะต้องคำนึงตามควรถึงการเดินเรือ และการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล บนพื้นฐานของหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

ตอนที่ ๙ ความรับผิดชอบและความรับผิดชอบ

ข้อ ๒๓๕

ความรับผิดชอบและความรับผิดชอบ

- รัฐต้องรับผิดชอบต่อการที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล รัฐจะต้องรับผิดชอบโดยสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ
- ให้รัฐประกันให้มีช่องทางดำเนินการเรียกร้องตามระบบกฎหมายของตนสำหรับการชดเชยโดยพลันและพอเพียง หรือการสงเคราะห์อย่างอื่นในส่วนที่เกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดจากภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยบุคคลหรือนิติบุคคลภายใต้เขตอำนาจของตน
- ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะให้แน่ใจถึงการชดเชยโดยพลันและพอเพียงในส่วนที่เกี่ยวกับความเสียหายทั้งปวงที่เกิดจากภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้รัฐร่วมมือกันในการอนุวัติตามกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ และในการพัฒนากฎหมายระหว่างประเทศต่อไปเกี่ยวกับความรับผิดชอบและความรับผิดชอบในการประเมินและการชดเชยความเสียหาย และการระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งในกรณีที่เหมาะสม การพัฒนาเกณฑ์และวิธีดำเนินการสำหรับการจ่ายค่าชดเชยอย่างพอเพียง เช่น การประกันภัยโดยบังคับหรือกองทุนชดเชย

ตอนที่ ๑๐ ความคุ้มกันอธิปไตย

ข้อ ๒๓๖

ความคุ้มกันอธิปไตย

บทบัญญัติของอนุสัญญานี้เกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล ไม่ใช่บังคับกับเรือรบ เรือช่วยรบ เรือหรืออากาศยานอื่นใดที่รัฐเป็นเจ้าของหรืออยู่ภายใต้การปฏิบัติการของรัฐ และในช่วงเวลานั้นถูกใช้เพียงในงานของรัฐบาลอันมิใช่การพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม แต่ละรัฐจะประกันว่าเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้นกระทำการในลักษณะที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ตามควรแก่เหตุผลและที่พึงปฏิบัติได้ โดยการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมซึ่งไม่ทำความเสียหายให้แก่การปฏิบัติการหรือสมรรถภาพที่จะปฏิบัติการของเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้นที่รัฐเป็นเจ้าของหรืออยู่ภายใต้การปฏิบัติการของรัฐ

ตอนที่ ๑๑ พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาอื่นว่าด้วยการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๓๗

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาอื่นว่าด้วยการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

๑. บทบัญญัติของภาคนี้ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อพันธกรณีเฉพาะซึ่งรัฐยอมรับภายใต้อนุสัญญาและความตกลงพิเศษเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่ทำไว้ก่อนแล้ว และต่อความตกลงซึ่งอาจทำขึ้นเพื่อส่งเสริมหลักการทั่วไปที่ระบุไว้ในอนุสัญญานี้
๒. พันธกรณีเฉพาะซึ่งรัฐยอมรับภายใต้อนุสัญญาพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล พึงได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการและวัตถุประสงค์ทั่วไปของอนุสัญญานี้

ภาค ๑๓
การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

.....

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๒๓๘

สิทธิในการทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

รัฐทั้งปวง โดยไม่คำนึงถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ มีสิทธิที่จะทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลโดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐอื่นตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

ข้อ ๒๓๙

การส่งเสริมการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจจะต้องส่งเสริมและอำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาและการทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลตามอนุสัญญานี้

ข้อ ๒๔๐

หลักการทั่วไปสำหรับการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

ในการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล ให้ใช้หลักการต่อไปนี้

- (เอ) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้ทำได้เพียงเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ
- (บี) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้ทำโดยวิธีและปัจจัยทางวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญานี้
- (ซี) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลต้องไม่รบกวนการใช้ทะเลโดยชอบธรรมในทางอื่นที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้โดยปราศจากเหตุอันสมควร และจะต้องได้รับการเคารพตามควรในระหว่างการใช้ทะเลเช่นว่านั้น
- (ดี) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้ทำตามข้อบังคับที่เกี่ยวข้องทั้งปวงที่ออกตามความในอนุสัญญานี้ ตลอดจนข้อบังคับสำหรับการคุ้มครองและการรักษาสัตว์เลี้ยงทางทะเล

ข้อ ๒๔๑

การไม่ยอมรับกิจกรรมการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการอ้างสิทธิ

กิจกรรมการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลจะไม่ก่อให้เกิดพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการอ้างสิทธิเหนือส่วนใดส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมทางทะเลหรือทรัพยากรของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ตอนที่ ๒ ความร่วมมือระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๔๒

การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

๑. ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ ตามหลักการแห่งการเคารพอธิปไตยและเขตอำนาจ และบนพื้นฐานแห่งผลประโยชน์ร่วมกัน
๒. ในบริบทนี้ โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสิทธิและหน้าที่ของรัฐภายใต้อนุสัญญานี้ ในการใช้ภาคนี้ ให้รัฐให้โอกาสอันสมควรแก่รัฐอื่น ตามที่เหมาะสม เพื่อให้ได้รับข้อเสนอที่จำเป็นจากตน หรือด้วยความร่วมมือของตน เพื่อป้องกันและควบคุมความเสียหายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของบุคคลและต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๔๓

การสร้างสรรคสภาพที่เอื้ออำนวย

ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจร่วมมือกัน โดยการทำความตกลงทวิภาคีและพหุภาคี สร้างสรรคสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในสิ่งแวดล้อมทางทะเลและรวมความพยายามของนักวิทยาศาสตร์ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการศึกษาสาระของปรากฏการณ์และกระบวนการที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมทางทะเล และความสัมพันธ์ต่อกันและกันระหว่างปรากฏการณ์และกระบวนการเหล่านั้น

ข้อ ๒๔๔

การพิมพ์โฆษณาและการเผยแพร่ข้อเสนอและความรู้

๑. โดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ จัดให้มีข้อเสนอเกี่ยวกับแผนงานสำคัญที่เสนอและวัตถุประสงค์ของแผนงาน ตลอดจนความรู้อันเป็นผลมาจากการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล โดยการจัดพิมพ์โฆษณาและเผยแพร่ โดยอาศัยช่องทางที่เหมาะสม
๒. เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ให้รัฐ ทั้งโดยลำพังและโดยความร่วมมือกับรัฐอื่นและกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ส่งเสริมอย่างจริงจังซึ่งการไหลเวียนของข้อมูลและข้อเสนอทางวิทยาศาสตร์ และการถ่ายทอดความรู้อันเป็นผลมาจากการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้แก่รัฐกำลังพัฒนา ตลอดจนการเสริมสร้างขีดความสามารถของรัฐกำลังพัฒนาในการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลด้วยตนเอง โดย นอกจากประการอื่นแล้ว ผ่านแผนงานที่จัดให้มีการศึกษาและการฝึกอบรมบุคลากรทางเทคนิคและทางวิทยาศาสตร์อย่างพอเพียง

ตอนที่ ๓ การทำและการส่งเสริมการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

ข้อ ๒๔๕

การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในทะเลอาณาเขต

ในการใช้อธิปไตยของตน รัฐชายฝั่งมีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะวางกฎเกณฑ์ อนุญาต และทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในทะเลอาณาเขตของตน การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในทะเลอาณาเขตนั้นจะทำได้ก็ด้วยความยินยอมอย่างชัดแจ้งของรัฐชายฝั่งและภายใต้เงื่อนไขที่รัฐชายฝั่งกำหนดเท่านั้น

ข้อ ๒๔๖

การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและบนไหล่ทวีป

๑. ในการใช้เขตอำนาจของตน รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะวางกฎเกณฑ์ อนุญาต และทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและบนไหล่ทวีปของตน โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้

๒. การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและบนไหล่ทวีปจะทำได้ก็ด้วยความยินยอมของรัฐชายฝั่ง

๓. ในสภาวะการณ์ปกติ ให้รัฐชายฝั่งให้ความยินยอมแก่โครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลของรัฐอื่นหรือขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของตน ซึ่งจะดำเนินการตามอนุสัญญานี้ เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางทะเล เพื่อคุณประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งปวง เพื่อการนี้ ให้รัฐชายฝั่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการที่ประกันว่ารัฐจะให้ความยินยอมโดยไม่ชักช้าหรือไม่ปฏิเสธโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

๔. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้วรรค ๓ สภาวะการณ์ปกติอาจมีอยู่แม้ว่ารัฐชายฝั่งกับรัฐที่ทำการวิจัยจะไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน

๕. อย่างไรก็ตาม โดยการใช้ดุลพินิจของตน รัฐชายฝั่งอาจไม่อนุญาตการดำเนินโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลของรัฐอื่นหรือขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่ง หากโครงการนั้น

- (เอ) มีความเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ว่าจะชีวิตหรือไม่ชีวิต
- (บี) เกี่ยวพันกับการขุดเจาะบนไหล่ทวีป การใช้วัตถุระเบิด หรือการนำสารอันตรายเข้ามาสู่สิ่งแวดล้อมทางทะเล
- (ซี) เกี่ยวพันกับการก่อสร้าง การปฏิบัติงานของ หรือการใช้เกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างที่กล่าวถึงในข้อ ๖๐ และ ๘๐
- (ดี) มีข้อสนเทศที่ได้รับแจ้งตามข้อ ๒๔๔ เกี่ยวกับลักษณะ และวัตถุประสงค์ของโครงการซึ่งไม่ถูกถ่วง หรือหากรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจที่ทำการวิจัยยังมีข้อผูกพันค้างอยู่กับรัฐชายฝั่งจากโครงการวิจัยครั้งก่อน

๖. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรค ๕ รัฐชายฝั่งไม่อาจใช้ดุลพินิจที่จะไม่อนุญาตตามอนุวรรค (เอ) ของวรรคนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่จะดำเนินการตามบทบัญญัติของภาคนี้บนไหล่ทวีป เกิน ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต นอกบริเวณเฉพาะที่รัฐชายฝั่งจะกำหนด โดยเปิดเผยในเวลาใดก็ได้ว่าเป็นบริเวณที่การแสวงประโยชน์หรือการปฏิบัติการเพื่อการสำรวจโดยละเอียดซึ่งมุ่งไปที่ บริเวณเหล่านั้นกำลังดำเนินอยู่หรือจะมีขึ้นภายในช่วงระยะเวลาอันสมควร ให้รัฐชายฝั่งประกาศการกำหนดบริเวณ เช่นว่านั้นให้ทราบภายในเวลาอันสมควร ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใดๆ ที่เกี่ยวกับบริเวณนั้น แต่ไม่จำเป็นต้องให้ รายละเอียดของการปฏิบัติการในบริเวณนั้น

๗. บทบัญญัติในวรรค ๖ ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๗

๘. กิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่กล่าวถึงในข้อนี้จะต้องไม่แทรกสอดโดยปราศจากเหตุอันสมควรต่อกิจกรรมที่ดำเนินการโดยรัฐชายฝั่งในการใช้สิทธิอธิปไตยและเขตอำนาจของตนซึ่งบัญญัติไว้ในอนุสัญญา

ข้อ ๒๔๗

โครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่ดำเนินการโดย หรือภายใต้การสนับสนุนขององค์การระหว่างประเทศ

ในกรณีที่รัฐชายฝั่งซึ่งเป็นสมาชิกของหรือมีความตกลงทวิภาคีกับองค์การระหว่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศนั้นต้องการจะดำเนินโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลโดยตรงหรือภายใต้การสนับสนุนของตนในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่งนั้น ให้ถือว่ารัฐชายฝั่งได้อนุญาตให้โครงการนั้นดำเนินการได้โดย สอดคล้องกับรายการละเอียดที่ได้ตกลงกันแล้ว หากรัฐนั้นให้ความเห็นชอบโครงการที่มีรายละเอียด เมื่อองค์การได้ ตกลงที่จะดำเนินโครงการ หรือตั้งใจที่จะเข้าร่วมในโครงการนั้น และไม่ได้แสดงข้อคัดค้านใดๆ ภายในสี่เดือนนับจาก วันที่องค์การได้แจ้งให้รัฐชายฝั่งทราบถึงโครงการนั้น

ข้อ ๒๔๘

หน้าที่ที่จะให้ข้อเสนอแก่รัฐชายฝั่ง

ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งประสงค์จะดำเนินการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่งให้รายละเอียดที่ครบถ้วนแก่รัฐนั้นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อน วันที่คาดว่าโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลจะเริ่มขึ้น เกี่ยวกับ

- (เอ) ลักษณะและวัตถุประสงค์ของโครงการ
- (บี) วิธีและปัจจัยที่จะนำมาใช้ รวมถึงชื่อ ขนาด ประเภทและชั้นของเรือ และรายละเอียดของอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์
- (ซี) บริเวณทางภูมิศาสตร์ที่แน่ชัดที่จะทำโครงการ
- (ดี) วันที่คาดว่าจะมาครั้งแรก และการเดินทางออกไปครั้งสุดท้ายของเรือวิจัย หรือสำหรับการติดตั้งและรื้อถอนอุปกรณ์ แล้วแต่กรณี
- (อี) ชื่อของสถาบันผู้อุปถัมภ์ ผู้อำนวยการสถาบัน และบุคคลที่รับผิดชอบโครงการ และ
- (เอฟ) ขอบเขตที่พิจารณาให้รัฐชายฝั่งสามารถเข้าร่วมด้วย หรือมีผู้แทนอยู่ในโครงการนั้น

ข้อ ๒๔๙

หน้าที่ที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขบางประการ

๑. ขณะทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่ง ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้
 - (เอ) ประกันสิทธิของรัฐชายฝั่ง หากรัฐชายฝั่งปรารถนาเช่นนั้น ที่จะเข้าร่วมหรือมีผู้แทนอยู่ในโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนเรือวิจัย และยานอื่นๆ หรือสิ่งติดตั้งเพื่อการวิจัยทางวิทยาศาสตร์หากปฏิบัติได้ โดยไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทนใดๆ แก่นักวิทยาศาสตร์ของรัฐชายฝั่ง และโดยไม่มีข้อผูกพันในการที่จะมีส่วนร่วมในค่าใช้จ่ายของโครงการ
 - (บี) เมื่อได้รับการร้องขอ จัดรายงานเบื้องต้นให้แก่รัฐชายฝั่งโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ และเมื่อการวิจัยสิ้นสุดลงก็จัดผลและข้อสรุปขั้นสุดท้ายให้ด้วย
 - (ซี) เมื่อได้รับการร้องขอ ดำเนินการให้รัฐชายฝั่งเข้าถึงข้อมูลและสิ่งตัวอย่างทั้งปวงที่ได้จากโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล และในทำนองเดียวกันให้รัฐชายฝั่งได้ข้อมูลซึ่งอาจคัดลอกได้ และให้สิ่งตัวอย่างซึ่งอาจแบ่งได้โดยไม่เสื่อมเสียคุณค่าทางวิทยาศาสตร์ของสิ่งตัวอย่างนั้น
 - (ดี) ถ้าได้รับการร้องขอ ให้ผลการประเมินข้อมูล สิ่งตัวอย่าง และผลการวิจัยแก่รัฐชายฝั่ง หรือให้การช่วยเหลือในการประเมินผลหรือการตีความข้อมูลสิ่งตัวอย่าง และผลการวิจัยเหล่านั้น
 - (อี) ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๒ ประกันว่าจะจัดให้มีผลการวิจัยไว้สำหรับระดับระหว่างประเทศ โดยผ่านช่องทางภายในหรือระหว่างประเทศที่เหมาะสมโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้
 - (เอฟ) แจ้งให้รัฐชายฝั่งทราบโดยทันทีถึงการเปลี่ยนแปลงสำคัญใดๆ ในแผนงานวิจัย
 - (จี) เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น รื้อถอนสิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์วิจัยวิทยาศาสตร์ทันทีที่การวิจัยสิ้นสุดลง

๒. ข้อนี้ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้นโดยกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่งเพื่อการใช้ดุลพินิจที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามข้อ ๒๔๖ วรรค ๕ รวมถึงการกำหนดให้มีความตกลงล่วงหน้าในการจัดให้มีผลการวิจัยของโครงการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติไว้สำหรับระดับระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๕๐

การสื่อสารเกี่ยวกับโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

การสื่อสารเกี่ยวกับโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลจะต้องกระทำโดยผ่านช่องทางทางการที่เหมาะสม เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๕๑

เกณฑ์และแนวทางทั่วไป

ให้รัฐหาทางส่งเสริม โดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ให้มีการวางเกณฑ์และแนวทางทั่วไป เพื่อช่วยเหลือรัฐต่างๆ ให้ทราบแน่ชัดถึงลักษณะและผลที่เกี่ยวข้องของการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

ข้อ ๒๕๒
ความยินยอมโดยปริยาย

หกเดือนหลังจากวันที่ได้จัดหาข้อสนเทศที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๔๘ ให้แก่รัฐชายฝั่ง รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจดำเนินโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล เว้นแต่ภายในสี่เดือนหลังจากได้รับการติดต่อซึ่งมีข้อสนเทศเช่นว่านั้น รัฐชายฝั่งได้แจ้งให้รัฐหรือองค์การที่ทำการวิจัยนั้นทราบว่าเป็น

- (เอ) ตนไม่อนุญาตตามบทบัญญัติของข้อ ๒๔๖ หรือ
- (บี) ข้อสนเทศที่รัฐนั้นหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจให้ไว้เกี่ยวกับลักษณะหรือวัตถุประสงค์ของโครงการ ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏอย่างชัดเจน หรือ
- (ซี) ตนต้องการได้ข้อสนเทศเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขและข้อสนเทศที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๒๔๘ และ ๒๔๙ หรือ
- (ดี) มีข้อผูกพันค้างอยู่ในโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลซึ่งรัฐหรือองค์การนั้นได้ดำเนินการมาก่อนในส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ ๒๔๘

ข้อ ๒๕๓
การระงับชั่วคราวหรือการยุติกิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

๑. รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะสั่งให้ระงับกิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลใดๆ ที่กำลังดำเนินอยู่ภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของตนไว้ชั่วคราว ถ้า
 - (เอ) กิจกรรมวิจัยไม่ได้กระทำตามข้อสนเทศที่แจ้งมาตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๒๔๘ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่รัฐชายฝั่งได้ให้ความยินยอม หรือ
 - (บี) รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจที่กระทำกิจกรรมวิจัยไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในข้อ ๒๔๘ เกี่ยวกับสิทธิของรัฐชายฝั่งในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล
๒. รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะสั่งให้ยุติกิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลใดๆ ในกรณีของการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในข้อ ๒๔๘ ซึ่งเท่ากับเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อโครงการวิจัยหรือกิจกรรมวิจัย
๓. รัฐชายฝั่งอาจสั่งให้ยุติกิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลได้ด้วย หากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่กล่าวในวรรค ๑ ไม่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องภายในช่วงระยะเวลาอันควร
๔. หลังจากที่รัฐชายฝั่งได้แจ้งให้ทราบถึงการวินิจฉัยที่สั่งให้มีการระงับชั่วคราวหรือการยุติ ให้รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจที่ได้รับอนุญาตให้ทำกิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล หยุดกิจกรรมวิจัยที่การแจ้งเช่นว่านั้นระบุถึง
๕. ให้รัฐชายฝั่งยกเลิกคำสั่งระงับชั่วคราวภายในวรรค ๑ และอนุญาตให้กิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลดำเนินต่อไป ทันทีที่รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งทำการวิจัยได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดภายใต้ข้อ ๒๔๘ และ ๒๔๙

ข้อ ๒๕๔

สิทธิของรัฐเพื่อนบ้านที่ไร้ฝั่งทะเลและที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์

๑. ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ซึ่งได้เสนอโครงการที่จะทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่กล่าวถึงในข้อ ๒๔๖ วรรค ๓ ต่อร์ัฐชายฝั่ง แจ้งให้รัฐเพื่อนบ้านที่ไร้ฝั่งทะเลและที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ทราบถึงโครงการวิจัยที่เสนอ และแจ้งให้รัฐชายฝั่งทราบถึงเรื่องดังกล่าว
๒. หลังจากที่รัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้องได้ให้ความยินยอมต่อโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่เสนอ ตามข้อ ๒๔๖ และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ของอนุสัญญาฯ ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งดำเนินโครงการเช่นว่า จัดหาข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒๔๘ และข้อ ๒๔๙ วรรค ๑ (เอฟ) ให้แก่รัฐเพื่อนบ้านที่ไร้ฝั่งทะเลและที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ ตามคำร้องขอของรัฐเหล่านั้นและเมื่อเหมาะสม
๓. ให้รัฐเพื่อนบ้านที่ไร้ฝั่งทะเลและที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ที่กล่าวถึงข้างต้นได้รับโอกาสตามคำร้องขอของตนที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณวุฒิที่ตนแต่งตั้งและรัฐชายฝั่งไม่คัดค้านเข้าร่วมในโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่มีการเสนอ เมื่อใดก็ตามที่กระทำได้ ตามเงื่อนไขสำหรับโครงการที่ตกลงกันระหว่างรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้องกับรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ
๔. ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจที่กล่าวถึงในวรรค ๑ จัดหาข้อสนเทศและให้ความช่วยเหลือซึ่งระบุไว้ในข้อ ๒๔๙ วรรค ๑ (ดี) ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในข้อ ๒๔๙ วรรค ๒ แก่รัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ซึ่งกล่าวถึงข้างต้น ตามคำร้องขอของรัฐเหล่านั้น

ข้อ ๒๕๕

มาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล และเพื่อช่วยเหลือเรือวิจัย

ให้รัฐเพียรพยายามกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่สมเหตุผลเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่กระทำตามอนุสัญญาฯ นอกทะเลอาณาเขตของตน และอำนวยความสะดวก เมื่อเหมาะสม ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายและข้อบังคับของรัฐ ในการใช้ท่าของตน และส่งเสริมความช่วยเหลือให้กับเรือวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลซึ่งปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของภาคนี้

ข้อ ๒๕๖

การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่

รัฐทั้งปวง โดยไม่คำนึงถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ มีสิทธิที่จะทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่ โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของภาค ๑๑

ข้อ ๒๕๗

การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในห้วงน่านอกเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

รัฐทั้งปวง โดยไม่คำนึงถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ มีสิทธิ โดยสอดคล้องกับอนุสัญญาฯ ที่จะทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในห้วงน่านอกขอบเขตของเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ตอนที่ ๔ สิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์วิจัยวิทยาศาสตร์ในสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๕๘ การติดตั้งและการใช้

การติดตั้งและการใช้สิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์วิจัยวิทยาศาสตร์ไม่ว่าแบบใดในบริเวณใดของสิ่งแวดล้อมทางทะเลให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขเดียวกันกับที่ระบุไว้ในอนุสัญญานี้สำหรับการทำการศึกษาวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณเช่นว่านั้น

ข้อ ๒๕๙ สถานภาพทางกฎหมาย

สิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์ที่กล่าวถึงในตอนนี้อยู่ไม่มีสถานะเป็นเกาะ สิ่งเหล่านี้ไม่มีทะเลอาณาเขตของตนเอง และการที่มีสิ่งเหล่านี้อยู่ไม่กระทบกระเทือนการกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือไหล่ทวีป

ข้อ ๒๖๐ เขตปลอดภัย

อาจกำหนดเขตปลอดภัยที่มีความกว้างพอสมควรไม่เกินระยะ ๕๐๐ เมตร รอบสิ่งติดตั้งวิจัยวิทยาศาสตร์ตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้ ให้รัฐทั้งปวงประกันว่าเรือของตนเคารพเขตปลอดภัยเช่นว่านั้น

ข้อ ๒๖๑ การไม่กีดขวางเส้นทางเดินเรือ

การติดตั้งและการใช้สิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์วิจัยวิทยาศาสตร์ไม่ว่าแบบใด ต้องไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อเส้นทางเดินเรือระหว่างประเทศที่กำหนดไว้

ข้อ ๒๖๒ เครื่องหมายแสดงลักษณะและสัญญาณเตือนภัย

สิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์ที่กล่าวถึงในตอนนี้อย่างน้อยต้องติดเครื่องหมายแสดงลักษณะระบุรัฐที่จัดทะเบียนหรือองค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นเจ้าของ และต้องมีสัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสมตามที่ได้ตกลงกันระหว่างประเทศเพื่อประกันความปลอดภัยในทะเลและความปลอดภัยในการเดินอากาศ โดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนดขึ้นโดยองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ

ตอนที่ ๕ ความรับผิดชอบและความรับผิด

ข้อ ๒๖๓

ความรับผิดชอบและความรับผิด

๑. รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจต้องรับผิดชอบที่จะประกันว่าการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล ไม่ว่าจะกระทำโดยตนเองหรือในนามของตนดำเนินไปโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้
๒. รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจต้องรับผิดชอบและรับผิดชอบต่อมาตรการที่ตนดำเนินอันขัดต่ออนุสัญญานี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลซึ่งกระทำโดยรัฐอื่น โดยบุคคลหรือนิติบุคคลของรัฐเหล่านั้น หรือโดยองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ และต้องให้ค่าชดเชยสำหรับความเสียหายอันเป็นผลมาจากมาตรการเช่นนั้น
๓. รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจต้องรับผิดชอบและรับผิดชอบตามข้อ ๒๓๕ สำหรับความเสียหายที่เกิดจากภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลอันเนื่องมาจากการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลซึ่งกระทำโดยตนเองหรือกระทำในนามของตน

ตอนที่ ๖ การระงับข้อพิพาทและมาตรการเฉพาะกาล

ข้อ ๒๖๔

การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บทบัญญัติต่างๆ ของอนุสัญญานี้ในเรื่องการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล ให้ระงับตามภาค ๑๕ ตอนที่ ๒ และ ๓

ข้อ ๒๖๕

มาตรการเฉพาะกาล

ในระหว่างที่รอการระงับข้อพิพาทตามภาค ๑๕ ตอนที่ ๒ และ ๓ รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลต้องไม่ปล่อยให้กิจกรรมวิจัยเริ่มต้นหรือดำเนินต่อไปโดยปราศจากความยินยอมอย่างชัดแจ้งจากรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้อง

ภาค ๑๔
การพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๒๖๖

การส่งเสริมการพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล

๑. ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ร่วมมือกัน ตามขีดความสามารถของตน ที่จะส่งเสริมอย่างจริงจังในการพัฒนาและการถ่ายทอดวิทยาศาสตร์ทางทะเลและเทคโนโลยีทางทะเลตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่เป็นธรรมและสมเหตุสมผล
๒. ให้รัฐส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลของรัฐซึ่งอาจต้องการและร้องขอความช่วยเหลือทางเทคนิคในด้านนี้ โดยเฉพาะรัฐกำลังพัฒนา รวมถึงรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ ในเรื่องการสำรวจ การแสวงประโยชน์ การอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรทางทะเล การคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล และกิจกรรมอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ เพื่อเร่งรัดการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจของรัฐกำลังพัฒนา
๓. ให้รัฐเพียรพยายามเสริมสร้างสภาพทางเศรษฐกิจและทางกฎหมายที่เอื้ออำนวยต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลเพื่อประโยชน์ของภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งปวงบนมูลฐานอันเที่ยงธรรม

ข้อ ๒๖๗

การคุ้มครองผลประโยชน์อันชอบธรรม

ในการส่งเสริมความร่วมมือตามข้อ ๒๖๖ ให้รัฐคำนึงตามควรถึงผลประโยชน์อันชอบธรรมทั้งปวง รวมทั้งนอกจากประการอื่นแล้ว สิทธิและหน้าที่ของผู้ทรงสิทธิ ผู้จัดหา และผู้รับเทคโนโลยีทางทะเล

ข้อ ๒๖๘

วัตถุประสงค์พื้นฐาน

ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ส่งเสริม

- (เอ) การได้มา การประเมินค่า และการเผยแพร่ความรู้ทางเทคโนโลยีทางทะเลและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อสนเทศและข้อมูลเช่นว่านั้น
- (บี) การพัฒนาเทคโนโลยีทางทะเลที่เหมาะสม
- (ซี) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล

- (ดี) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยอาศัยการฝึกอบรมและการให้การศึกษาแก่คนชาติของรัฐและประเทศกำลังพัฒนา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนชาติของรัฐและประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด
- (อี) ความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับภูมิภาค อนุภูมิภาคและทวีป

ข้อ ๒๖๙

มาตรการที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์พื้นฐาน

เพื่อที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กล่าวถึงในข้อ ๒๖๘ ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ เพียรพยายาม นอกจากประการอื่นแล้ว

- (เอ) จัดทำแผนงานความร่วมมือทางเทคนิคเพื่อการถ่ายทอดอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเทคโนโลยีทางทะเลทุกชนิดแก่รัฐซึ่งอาจต้องการและร้องขอความช่วยเหลือทางเทคนิคในด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐกำลังพัฒนาที่ไร้ฝั่งทะเลและที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนรัฐกำลังพัฒนาอื่นๆ ซึ่งยังไม่สามารถสร้างหรือพัฒนาความสามารถทางเทคโนโลยีของตนเองในด้านวิทยาศาสตร์ทางทะเล และในการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเล หรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทคโนโลยีเช่นว่านั้น
- (บี) ส่งเสริมสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการทำความเข้าใจ ความตกลง สัญญา และข้อตกลงที่คล้ายคลึงกันอื่นๆ ภายใต้ง่อนไขที่เป็นธรรมและสมเหตุสมผล
- (ซี) จัดประชุม สัมมนา และประชุมอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องทางวิทยาศาสตร์และทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับนโยบายและวิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล
- (ดี) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักวิทยาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีและผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ
- (อี) ดำเนินโครงการและส่งเสริมการร่วมลงทุนและความร่วมมือทวีปและพหุภาคีรูปแบบอื่นๆ

ตอนที่ ๒ ความร่วมมือระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๗๐

วิถีทางและวิธีการของความร่วมมือระหว่างประเทศ

ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล เมื่อกระทำได้และเหมาะสม ให้ดำเนินการผ่านแผนงานในระดับทวีป ภูมิภาค หรือพหุภาคีที่มีอยู่ และผ่านแผนงานที่ขยายและแผนงานใหม่ด้วย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล การถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาใหม่ๆ และการจัดหาเงินทุนระหว่างประเทศที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยและการพัฒนาทางมหาสมุทร

ข้อ ๒๗๑

แนวทาง เกณฑ์ และมาตรฐาน

ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ส่งเสริมการวางแนวทาง เกณฑ์ และมาตรฐานที่ยอมรับกันโดยทั่วไปสำหรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล บนพื้นฐานทวิภาคีหรือภายในกรอบขององค์การระหว่างประเทศและกลไกอื่น โดยคำนึงถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลประโยชน์และความต้องการของรัฐกำลังพัฒนา

ข้อ ๒๗๒

การประสานงานในแผนงานระหว่างประเทศ

ในด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล ให้รัฐเพียรพยายามประกันว่าองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ จะประสานกิจกรรมของตน รวมถึงแผนงานระดับภูมิภาคและระดับโลกใดๆ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความต้องการของรัฐกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์

ข้อ ๒๗๓

ความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศและองค์กร

ให้รัฐร่วมมืออย่างจริงจังกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจและองค์กร เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกการถ่ายทอดทักษะและเทคโนโลยีทางทะเลเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ให้แก่รัฐกำลังพัฒนา คนชาติของรัฐเหล่านั้น และแก่วิสาหกิจ

ข้อ ๒๗๔

วัตถุประสงค์ขององค์กร

โดยขึ้นอยู่กับผลประโยชน์อันชอบธรรมทั้งปวงเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ รวมถึง นอกจากประการอื่นแล้ว สิทธิและหน้าที่ของผู้ทรงสิทธิ ผู้จัดหา และผู้รับเทคโนโลยี องค์กรจะประกันว่า

- (เอ) บนมูลฐานของหลักการของการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรมจะรับคนชาติของรัฐกำลังพัฒนา ไม่ว่าจะเป็รัฐชายฝั่ง รัฐไร้ฝั่งทะเล หรือรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ เพื่อการฝึกอบรม เป็นสมาชิกของพนักงานฝ่ายจัดการ ฝ่ายวิจัย และฝ่ายเทคนิค ซึ่งแต่งตั้งขึ้นมาเพื่อการดำเนินงานขององค์กร
- (บี) เอกสารทางเทคนิคที่รวบรวมไว้เกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องจักรกล กลอุปกรณ์ และกระบวนการที่เกี่ยวข้อง จะมีไว้ให้สำหรับรัฐทั้งปวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐกำลังพัฒนา ซึ่งอาจต้องการและร้องขอความช่วยเหลือทางเทคนิคในด้านนี้
- (ซี) องค์กรจะดำเนินการอย่างเหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้รัฐซึ่งอาจต้องการและร้องขอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐกำลังพัฒนา ได้รับความช่วยเหลือทางเทคนิคในด้านเทคโนโลยีทางทะเล และให้คนชาติของรัฐเหล่านั้นได้รับทักษะและความรู้ความชำนาญที่จำเป็น รวมทั้งการฝึกอาชีพ
- (ดี) รัฐที่อาจต้องการและร้องขอความช่วยเหลือทางเทคนิคในด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐกำลังพัฒนา จะได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้ได้อุปกรณ์ กระบวนการ โรงงาน และความรู้ความชำนาญทางเทคนิคอื่นๆ ที่จำเป็น โดยอาศัยการจัดการทางการเงินที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญา

ตอนที่ ๓ ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลระดับชาติ และระดับภูมิภาค

ข้อ ๒๗๕ การก่อตั้งศูนย์ระดับชาติ

๑. ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจและองค์กรส่งเสริมการก่อตั้งศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐชายฝั่งกำลังพัฒนา และการเสริมสร้างศูนย์ระดับชาติที่มีอยู่เพื่อที่จะกระตุ้นและทำให้การทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลของรัฐชายฝั่งกำลังพัฒนารุดหน้าไป และเพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถของชาติในการใช้ประโยชน์และรักษาทรัพยากรทางทะเลเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของรัฐเหล่านั้น
๒. ให้รัฐ โดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจและองค์กร ให้การสนับสนุนอย่างพอเพียงที่จะอำนวยความสะดวกในการก่อตั้งและเสริมสร้างศูนย์ระดับชาติเช่นว่านั้น เพื่อที่จะจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมขั้นสูง และอุปกรณ์ ทักษะ และความรู้ความชำนาญที่จำเป็น ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคแก่รัฐซึ่งอาจต้องการและร้องขอความช่วยเหลือเช่นว่านั้น

ข้อ ๒๗๖ การก่อตั้งศูนย์ระดับภูมิภาค

๑. ให้รัฐ โดยการประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ องค์กรและสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลระดับชาติ ส่งเสริมการก่อตั้งศูนย์วิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลระดับภูมิภาคขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนา เพื่อที่จะกระตุ้นและทำให้การทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลของรัฐกำลังพัฒนารุดหน้าไปและเสริมสร้างการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล
๒. ให้รัฐทั้งปวงในภูมิภาคร่วมมือกับศูนย์ระดับภูมิภาคต่างๆ ในภูมิภาคนั้น เพื่อประกันการบรรลุวัตถุประสงค์ของตนอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อ ๒๗๗ หน้าที่ของศูนย์ระดับภูมิภาค

หน้าที่ของศูนย์ระดับภูมิภาคเช่นว่านั้น นอกจากประการอื่นแล้ว ให้รวมถึง

- (เอ) แผนงานฝึกอบรมและการศึกษาในทุกๆ ระดับ ในด้านต่างๆ ของการวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชีววิทยาทางทะเล รวมถึงการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรมีชีวิต สมุทรศาสตร์ อุทกศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ การสำรวจทางธรณีวิทยาของพื้นดินท้องทะเล การทำเหมืองแร่ และเทคโนโลยีในการสกัดเกลือออกจากน้ำทะเล
- (บี) การศึกษาด้านการจัดการ
- (ซี) แผนงานศึกษาเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทางทะเล และการป้องกันการลิด และการควบคุมภาวะมลพิษ

- (ดี) การจัดประชุม สัมมนา และประชุมอภิปรายในระดับภูมิภาค
- (อี) การได้มาและการดำเนินการกับข้อมูลและข้อเสนอแนะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเล
- (เอฟ) การเผยแพร่ผลของการวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลโดยพลันในสิ่งตีพิมพ์ที่มีพร้อมอยู่แล้ว
- (จี) การเผยแพร่นโยบายระดับชาติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลและการศึกษาเปรียบเทียบนโยบายเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ
- (เอช) การรวบรวมและการจัดระบบข้อเสนอแนะว่าด้วยการตลาดด้านเทคโนโลยี และว่าด้วยสัญญาและข้อตกลงอื่นเกี่ยวกับสิทธิบัตร
- (ไอ) ความร่วมมือทางเทคนิคกับรัฐอื่นๆ ในภูมิภาค

ตอนที่ ๔ ความร่วมมือระหว่างองค์การระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๗๘

ความร่วมมือระหว่างองค์การระหว่างประเทศ

ให้องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งกล่าวถึงในภาคนี้และในภาค ๑๓ ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อประกันให้มีการปฏิบัติตามหน้าที่และตามความรับผิดชอบภายใต้ภาคนี้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ว่าจะโดยตรงหรือด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างกัน

ภาค ๑๕ การระงับข้อพิพาท

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๒๗๙

พันธกรณีที่จะระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี

ให้รัฐภาคีระงับข้อพิพาทใดๆ ระหว่างกันเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้สนธิสัญญานี้โดยสันติวิธีตามข้อ ๒ วรรค ๓ ของกฎบัตรสหประชาชาติ และเพื่อการนี้ให้หาทางแก้ไขตามวิธีที่ระบุในข้อ ๓๓ วรรค ๑ ของกฎบัตร

ข้อ ๒๘๐

การระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีที่ฝ่ายต่าง ๆ เลือก

ไม่มีบทบัญญัติใดในภาคนี้ตัดสิทธิของรัฐภาคีที่จะตกลงกันในเวลาใดก็ได้ที่จะระงับข้อพิพาทระหว่างกันเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้สนธิสัญญานี้โดยสันติวิธีใดๆ ที่รัฐเหล่านั้นเลือกเอง

ข้อ ๒๘๑

วิธีดำเนินการเมื่อฝ่ายต่าง ๆ ไม่สามารถระงับข้อพิพาท

๑. ถ้ารัฐภาคีซึ่งเป็นฝ่ายในข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้สนธิสัญญานี้ได้ตกลงกันที่จะแสวงหาการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีที่ตนเลือกเอง วิธีดำเนินการที่บัญญัติไว้ในภาคนี้ใช้บังคับเมื่อไม่สามารถระงับข้อพิพาทโดยอาศัยวิธีเช่นนั้น และเมื่อความตกลงระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ไม่ได้ตัดโอกาสที่จะใช้วิธีดำเนินการอย่างอื่นต่อไป
๒. ถ้าฝ่ายต่าง ๆ ได้ตกลงกันด้วยในเรื่องช่วงเวลาจำกัด ความในวรรค ๑ ใช้บังคับเฉพาะเมื่อช่วงเวลาจำกัดนั้นสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๘๒

พันธกรณีภายใต้ความตกลงทั่วไป ความตกลงระดับภูมิภาคหรือทวีป

ถ้ารัฐภาคีซึ่งเป็นฝ่ายในข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้สนธิสัญญานี้ได้ตกลงกัน โดยอาศัยความตกลงทั่วไป ความตกลงระดับภูมิภาคหรือทวีป หรือความตกลงอื่นใดว่า เมื่อได้มีการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท จะเสนอข้อพิพาทเช่นนั้นเข้าสู่วิธีดำเนินการซึ่งมีการวินิจฉัยที่มีผลบังคับให้ใช้วิธีดำเนินการนั้นบังคับแทนวิธีดำเนินการซึ่งบัญญัติไว้ในภาคนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่าง ๆ ในข้อพิพาทตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๘๓

พันธกรณีในการแลกเปลี่ยนทัศนะ

๑. เมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้นระหว่างรัฐภาคีเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาฯ ให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทโดยการเจรจาหรือโดยสันติวิธีอื่นๆ
๒. ให้ฝ่ายต่างๆ นั้นดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะด้วยในกรณีที่มีวิธีดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาท เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลงโดยปราศจากข้อยุติ หรือในกรณีที่บรรลุข้อยุติแล้วและสภาวงการณเรียกกร้องให้มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อยุติ

ข้อ ๒๘๔

การประนอม

๑. รัฐภาคีซึ่งเป็นฝ่ายในข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาฯ อาจเชิญอีกฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายต่างๆ ให้เสนอข้อพิพาทเข้าสู่การประนอมตามวิธีดำเนินการในภาคผนวก ๕ ตอนที่ ๑ หรือวิธีดำเนินการประนอมอย่างอื่น
๒. ถ้าการเชิญได้รับการยอมรับและฝ่ายต่างๆ เห็นด้วยกับวิธีดำเนินการประนอมที่จะนำมาใช้ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด อาจเสนอข้อพิพาทเข้าสู่วิธีดำเนินการนั้นก็ได้อีก
๓. ถ้าการเชิญไม่ได้รับการยอมรับหรือฝ่ายต่างๆ ไม่เห็นด้วยกับวิธีดำเนินการนั้น ให้ถือว่าวิธีดำเนินการประนอมสิ้นสุดลง
๔. เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันเป็นอย่างอื่น เมื่อได้มีการเสนอข้อพิพาทเข้าสู่การประนอมแล้ว วิธีดำเนินการต่างๆ จะสิ้นสุดลงตามวิธีดำเนินการประนอมที่ได้ตกลงกันไว้แล้วเท่านั้น

ข้อ ๒๘๕

การใช้ตอนนี้บังคับกับข้อพิพาทที่ได้เสนอตามภาค ๑๑

ตอนนี้ใช้บังคับกับข้อพิพาทใดๆ ซึ่งตามภาค ๑๑ ตอนที่ ๕ จะต้องระงับตามวิธีดำเนินการที่บัญญัติไว้ในภาคนี้ ถ้าองค์การอื่นใดนอกเหนือจากรัฐภาคีเป็นฝ่ายในข้อพิพาทเช่นว่า ให้นำตอนนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ตอนที่ ๒ วิธีดำเนินการภาคบังคับซึ่งมีการวินิจฉัยที่มีผลบังคับ

ข้อ ๒๘๖

การใช้วิธีดำเนินการภายใต้ภาคนี้

ภายใต้บังคับแห่งตอนที่ ๓ ข้อพิพาทใดๆ เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาฯ ในกรณีที่ไม่สามารถบรรลุข้อยุติโดยอาศัยตอนที่ ๑ ได้ ให้เสนอต่อศาลหรือคณะตุลาการซึ่งมีเขตอำนาจตามตอนนี้เมื่อได้มีการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท

ข้อ ๒๘๗
ทางเลือกเกี่ยวกับวิธีดำเนินการ

๑. เมื่อลงนาม ให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติอนุสัญญาฯ นี้ หรือในเวลาหนึ่งเวลาใดหลังจากนั้นให้รัฐมีอิสระที่จะเลือกวิธีระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อุสัญญาฯ นี้วิธีหนึ่งหรือมากกว่าดังต่อไปนี้โดยวิธีการประกาศเป็นหนังสือ

- (เอ) ศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศซึ่งตั้งขึ้นตามความในภาคผนวก ๖
- (บี) ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ
- (ซี) ศาลอนุญาโตตุลาการซึ่งตั้งขึ้นตามความในภาคผนวก ๗
- (ดี) ศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษซึ่งตั้งขึ้นตามความในภาคผนวก ๘ สำหรับข้อพิพาทประเภทหนึ่งหรือมากกว่าซึ่งได้ระบุไว้ในภาคผนวกนั้น

๒. คำประกาศซึ่งกระทำตามวรรค ๑ จะไม่กระทบกระเทือนต่อ หรือถูกกระทบกระเทือนโดยพันธกรณีของรัฐภาคีที่จะยอมรับเขตอำนาจขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลแห่งศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศภายในขอบเขตและลักษณะที่บัญญัติไว้ในภาค ๑๑ ตอนที่ ๕

๓. รัฐภาคีที่เป็นฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทซึ่งคำประกาศที่ใช้บังคับอยู่คลุมไม่ถึง ให้ถือว่าได้ยอมรับการอนุญาโตตุลาการตามภาคผนวก ๗

๔. ถ้าฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทได้ยอมรับวิธีดำเนินการเดียวกันสำหรับการระงับข้อพิพาท ต้องเสนอข้อพิพาทนั้นเข้าสู่วิธีดำเนินการนั้นเท่านั้น เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

๕. ถ้าฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทไม่ได้ยอมรับวิธีดำเนินการเดียวกันสำหรับการระงับข้อพิพาท ต้องเสนอข้อพิพาทนั้นเข้าสู่การอนุญาโตตุลาการตามภาคผนวก ๗ เท่านั้น เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

๖. คำประกาศที่กระทำตามวรรค ๑ ให้คงมีผลใช้บังคับต่อไปอีกสามเดือนหลังจากได้มอบหนังสือแจ้งการเพิกถอนไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

๗. คำประกาศฉบับใหม่ หนังสือแจ้งการเพิกถอน หรือการหมดอายุของคำประกาศไม่กระทบกระเทือนแต่ประการใดต่อการดำเนินคดีที่ค้างอยู่ในศาลหรือคณะตุลาการที่มีเขตอำนาจตามข้อนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

๘. คำประกาศและหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อนี้จะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งจะส่งสำเนา คำประกาศและหนังสือแจ้งเหล่านั้นไปยังรัฐภาคี

ข้อ ๒๘๘
เขตอำนาจ

๑. ให้ศาลหรือคณะตุลาการที่กล่าวถึงในข้อ ๒๘๗ มีเขตอำนาจเหนือข้อพิพาทใดๆ เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อุสัญญาฯ นี้ซึ่งเสนอต่อตนตามภาคนี้

๒. ให้ศาลหรือคณะตุลาการที่กล่าวถึงในข้อ ๒๘๗ มีเขตอำนาจเหนือข้อพิพาทใดๆ เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาฯ นี้ ซึ่งเสนอต่อตนตามความตกลงนั้นด้วย

๓. ให้องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลแห่งศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นตามภาคผนวก ๖ และองค์คณะหรือศาลอนุญาโตตุลาการอื่นใดที่กล่าวถึงในภาค ๑๑ ตอนที่ ๕ มีเขตอำนาจในเรื่องใดๆ ซึ่งเสนอต่อตนตามนั้น

๔. เมื่อมีข้อพิพาทว่าศาลหรือคณะตุลาการมีเขตอำนาจหรือไม่ ให้ศาลหรือคณะตุลาการนั้นเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดเรื่องนี้

ข้อ ๒๘๙ **ผู้เชี่ยวชาญ**

ในกรณีข้อพิพาทใดๆ ที่เกี่ยวข้องถึงเรื่องทางวิทยาศาสตร์หรือทางเทคนิค ศาลหรือคณะตุลาการที่มีเขตอำนาจตามตอนนี้ เมื่อได้มีการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งหรือโดยการริเริ่มของศาลเอง อาจคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์หรือทางเทคนิคไม่น้อยกว่าสองคน ด้วยการปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ โดยควรเลือกจากบัญชีรายชื่อที่เกี่ยวข้องซึ่งได้เตรียมไว้ตามภาคผนวก ๘ ข้อ ๒ ให้นำพิจารณาเกี่ยวกับศาลหรือคณะตุลาการแต่ไม่มีสิทธิออกเสียง

ข้อ ๒๙๐ **มาตรการชั่วคราว**

๑. ถ้าข้อพิพาทใดมีการเสนอโดยขอต่อศาลหรือคณะตุลาการซึ่งพิจารณาว่าตามมูลคดีแล้วศาลมีเขตอำนาจตามภาคนี้ หรือภาค ๑๑ ตอนที่ ๕ ศาลหรือคณะตุลาการอาจกำหนดมาตรการชั่วคราวใดๆ ที่พิจารณาเห็นว่าเหมาะสมตามสภาวะการณ์ เพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิของแต่ละฝ่ายในข้อพิพาท หรือเพื่อป้องกันภัยร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล ระหว่างรอกการวินิจฉัยขั้นสุดท้าย

๒. มาตรการชั่วคราวอาจมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอน ทันทีที่สภาวะการณ์ที่ทำให้สมควรต้องมีมาตรการเหล่านั้นได้เปลี่ยนแปลงหรือไม่มีอีกต่อไป

๓. มาตรการชั่วคราวจะกำหนด เปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิกถอนตามข้อนี้ได้ก็แต่โดยการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาท และหลังจากฝ่ายต่างๆ ได้มีโอกาสแถลงเหตุผลแล้วเท่านั้น

๔. ให้ศาลหรือคณะตุลาการแจ้งให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทและรัฐภาคีอื่น ตามที่เห็นว่าเหมาะสม ทราบทันทีถึงการกำหนด การเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือการเพิกถอนมาตรการชั่วคราว

๕. ในระหว่างที่รอกการจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการซึ่งจะพิจารณาข้อพิพาทที่มีการเสนอตามตอนนี้ ศาลหรือคณะตุลาการใดที่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกัน หรือเมื่อไม่มีความตกลงเช่นนั้นภายในสองสัปดาห์นับจากวันที่มีการร้องขอมาตรการชั่วคราว ศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ หรือในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล อาจกำหนด เปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิกถอนมาตรการชั่วคราวตามความในข้อนี้ได้ หากเห็นว่าตามมูลคดีแล้ว ศาลอนุญาโตตุลาการซึ่งจะต้องจัดตั้งขึ้นจะมีเขตอำนาจ และเห็นว่าความเร่งด่วนของ

สถานการณ์ทำให้ต้องดำเนินการเช่นนั้น เมื่อจัดตั้งขึ้นแล้ว ศาลอนุญาโตตุลาการซึ่งจะพิจารณาข้อพิพาทที่เสนอ อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไข เพิกถอน หรือยืนยันมาตรการชั่วคราวเหล่านั้น โดยกระทำการให้สอดคล้องกับวรรค ๑ ถึง ๔

๖. ให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทปฏิบัติตามมาตรการชั่วคราวที่กำหนดไว้ในข้อนี้โดยพลัน

ข้อ ๒๙๑

การเข้าถึง

๑. วิธีดำเนินการระงับข้อพิพาททั้งปวงที่ระบุไว้ในภาคนี้จะต้องเปิดสำหรับรัฐภาคี
๒. วิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทที่ระบุไว้ในภาคนี้จะต้องเปิดสำหรับองค์ภาวะนอกไปจากรัฐภาคีเท่าที่บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในอนุสัญญาเหล่านี้

ข้อ ๒๙๒

การปล่อยเรือและลูกเรือโดยพลัน

๑. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีได้กักเรือซึ่งชักธงของอีกรัฐภาคีหนึ่ง และมีการกล่าวหาว่ารัฐผู้กักนั้นไม่ได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ในการปล่อยเรือหรือลูกเรือโดยพลันเมื่อได้วางสัญญาประกัน หรือหลักทรัพย์ทางการเงินอื่นๆ ที่สมควรแล้ว ปัญหาการปล่อยจากการกักอาจเสนอต่อศาลหรือคณะตุลาการซึ่งฝ่ายต่างๆ ได้ตกลงกัน หรือเมื่อไม่มีความตกลงเช่นนั้นภายใน ๑๐ วัน นับจากเวลาที่กัก อาจเสนอต่อศาลหรือคณะตุลาการซึ่งรัฐผู้กักยอมรับตามข้อ ๒๘๗ หรือเสนอต่อศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันเป็นอย่างอื่น
๒. การยื่นคำร้องให้ปล่อยอาจกระทำได้โดยหรือในนามของรัฐเจ้าของธงของเรือนั้นเท่านั้น
๓. ศาลหรือคณะตุลาการจะดำเนินการโดยไม่ชักช้ากับคำร้องให้ปล่อย และจะดำเนินการเฉพาะกับปัญหาการปล่อยเท่านั้น โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสาระแห่งคดีใดๆ ที่ดำเนินการต่อเรือ เจ้าของเรือ หรือลูกเรือในศาลภายในที่เหมาะสม เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กักยังคงมีอำนาจที่จะปล่อยเรือ หรือลูกเรือเมื่อใดก็ได้
๔. เมื่อได้วางสัญญาประกันหรือหลักทรัพย์ทางการเงินอื่นๆ ตามที่ศาลหรือคณะตุลาการกำหนด เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กักจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของศาลหรือคณะตุลาการเกี่ยวกับการปล่อยเรือ หรือลูกเรือโดยพลัน

ข้อ ๒๙๓

กฎหมายที่ใช้บังคับ

๑. ให้ศาลหรือคณะตุลาการซึ่งมีเขตอำนาจตามตอนนี้ ใช้อนุสัญญาและหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งไม่ขัดแย้งกับอนุสัญญานี้
๒. ความในวรรค ๑ ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่ออำนาจของศาลหรือคณะตุลาการซึ่งมีเขตอำนาจตามตอนนี้ที่จะวินิจฉัยคดีตามหลักแห่งความยุติธรรม หากฝ่ายต่างๆ ตกลงเช่นนั้น

ข้อ ๒๙๔
การดำเนินคดีชั้นต้น

๑. ให้ศาลหรือคณะตุลาการที่บัญญัติไว้ในข้อ ๒๘๗ ซึ่งเป็นผู้รับคำร้องในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทที่กล่าวถึงในข้อ ๒๙๓ วินิจฉัยเมื่อได้มีการร้องขอจากฝ่ายหนึ่ง หรืออาจวินิจฉัยโดยการริเริ่มของศาลเองว่า ข้อเรียกร้องนั้นเป็นการใช้กระบวนการทางกฎหมายในทางที่ผิดหรือไม่ หรือข้อเรียกร้องนั้น จากการพิจารณาเบื้องต้นแล้ว มีมูลหรือไม่ ถ้าศาลหรือคณะตุลาการวินิจฉัยว่าข้อเรียกร้องนั้นเป็นการใช้กระบวนการทางกฎหมายในทางที่ผิด หรือจากการพิจารณาเบื้องต้นแล้ว ไม่มีมูล ศาลหรือคณะตุลาการจะไม่ดำเนินการต่อไปในคดีนั้น
๒. เมื่อได้รับคำร้อง ศาลหรือคณะตุลาการต้องแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่ายทราบทันทีถึงคำร้องนั้น และให้กำหนดช่วงเวลาจำกัดอันสมควรซึ่งฝ่ายต่างๆ อาจร้องขอให้ศาลวินิจฉัยตามวรรค ๑
๓. ความในข้อนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของฝ่ายใดๆ ในข้อพิพาทที่จะทำการคัดค้านชั้นต้นตามหลักเกณฑ์ของวิธีดำเนินการที่ใช้บังคับ

ข้อ ๒๙๕
การใช้วิธีการแก้ไขในประเทศจนหมด

ข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาฯ อาจเสนอเข้าสู่วิธีดำเนินการซึ่งบัญญัติไว้ในตอนนี้ได้ก็เฉพาะเมื่อได้ใช้วิธีการแก้ไขในประเทศจนหมดตามที่กฎหมายระหว่างประเทศกำหนด

ข้อ ๒๙๖
การถึงที่สุดและผลผูกพันของคำวินิจฉัย

๑. คำวินิจฉัยของศาลหรือคณะตุลาการซึ่งมีเขตอำนาจตามตอนนี้นำถือว่าถึงที่สุด และทุกฝ่ายในข้อพิพาทต้องปฏิบัติตาม
๒. คำวินิจฉัยเช่นว่านั้นจะไม่มีผลผูกพัน ยกเว้นระหว่างฝ่ายต่างๆ และในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทนั้นโดยเฉพาะ

ตอนที่ ๓ ข้อจำกัดและข้อยกเว้นในการใช้ตอนที่ ๒

ข้อ ๒๙๗
ข้อจำกัดในการใช้ตอนที่ ๒

๑. ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาฯ ในเรื่องการใช้สิทธิอธิปไตยหรือเขตอำนาจที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาฯ โดยรัฐชายฝั่ง ให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการที่บัญญัติไว้ในตอนที่ ๒ ในกรณีต่อไปนี้
 - (เอ) เมื่อมีการกล่าวหาว่ารัฐชายฝั่งได้กระทำการอันขัดต่อบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ ในเรื่องเสรีภาพและสิทธิในการเดินเรือ การบินผ่าน หรือการวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเล หรือในเรื่องการใช้ทะเลในทางอื่นที่ชอบด้วยกฎหมายระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในข้อ ๕๘

- (บี) เมื่อมีการกล่าวหาว่า ในการใช้เสรีภาพ สิทธิ หรือการใช้ประโยชน์ต่างๆ ที่ระบุข้างต้น รัฐได้กระทำการอันขัดต่ออนุสัญญานี้ หรือกฎหมายหรือข้อบังคับที่รัฐชายฝั่งออกโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งไม่ขัดแย้งกับอนุสัญญานี้ หรือ
- (ซี) เมื่อมีการกล่าวหาว่ารัฐชายฝั่งได้กระทำการอันขัดต่อหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ได้ระบุไว้เพื่อการคุ้มครองและการรักษาลี้ภัยลี้ภัยทางทะเล ซึ่งใช้บังคับกับรัฐชายฝั่งและซึ่งได้กำหนดขึ้นโดยอนุสัญญานี้หรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตตามอนุสัญญานี้
๒. (เอ) ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ในเรื่องการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล ให้ระงับตามตอนที่ ๒ เว้นแต่ว่ารัฐชายฝั่งไม่จำเป็นต้องยอมรับการเสนอให้ระงับข้อพิพาทใดๆ ที่เกิดจาก
- (๑) การใช้สิทธิหรือการใช้ดุลพินิจของรัฐชายฝั่งตามข้อ ๒๔๖ หรือ
- (๒) การวินิจฉัยของรัฐชายฝั่งที่จะส่งระดับชั่วคราวหรือยุติโครงการวิจัยตามข้อ ๒๕๓
- (บี) ข้อพิพาทที่เกิดจากการกล่าวหาโดยรัฐที่ทำกรวิจัยว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการหนึ่ง รัฐชายฝั่งไม่ใช้สิทธิของตนตามข้อ ๒๔๖ และ ๒๕๓ ในลักษณะที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ให้เสนอเข้าสู่การประนอมตามภาคผนวก ๕ ตอนที่ ๒ เมื่อได้มีการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด โดยมีเงื่อนไขว่าคณะกรรมการประนอมไม่อาจโต้แย้งการใช้ดุลพินิจของรัฐชายฝั่งในการกำหนดบริเวณเฉพาะตามที่กล่าวถึงในข้อ ๒๔๖ วรรค ๖ หรือการใช้ดุลพินิจที่จะไม่อนุญาตตามข้อ ๒๔๖ วรรค ๕
๓. (เอ) ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ในเรื่องการประมง ให้ระงับตามตอนที่ ๒ เว้นแต่ว่ารัฐชายฝั่งไม่จำเป็นต้องยอมรับการเสนอให้ระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิอธิปไตยในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือการใช้สิทธิอธิปไตยเหล่านั้น รวมถึงอำนาจในการใช้ดุลพินิจที่จะพิจารณากำหนดปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้ ชัดความสามารถในการประมง การจัดสรรส่วนที่เหลือให้แก่รัฐอื่น กับข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นในกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการอนุรักษ์และการจัดการของรัฐชายฝั่ง
- (บี) ในกรณีที่ใช้ตอนที่ ๑ ของภาคนี้ไม่อาจบรรลุข้อยุติได้ ให้เสนอข้อพิพาทเข้าสู่การประนอมตามภาคผนวก ๕ ตอนที่ ๒ ตามการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท เมื่อมีการกล่าวหาว่า
- (๑) รัฐชายฝั่งไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนอย่างชัดเจนที่จะประกัน โดยอาศัยมาตรการอนุรักษ์และการจัดการที่เหมาะสม ว่าการอ้างไว้ซึ่งทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะจะไม่ตกอยู่ในอันตรายอย่างร้ายแรง
- (๒) รัฐชายฝั่งได้ปฏิเสธตามอำเภอใจที่จะพิจารณากำหนดปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้ และชัดเจนความสามารถในการจับทรัพยากรมีชีวิต เมื่อได้มีการร้องขอจากอีกรัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมวลสัตว์น้ำซึ่งรัฐอื่นนั้นมีความสนใจในการทำประมง หรือ
- (๓) รัฐชายฝั่งได้ปฏิเสธตามอำเภอใจที่จะจัดสรรส่วนที่เหลือทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งตนได้สำแดงว่ามีอยู่ให้แก่รัฐใด ตามข้อ ๖๒, ๖๙ และ ๗๐ และตามข้อกำหนดและเงื่อนไขซึ่งรัฐชายฝั่งได้กำหนดขึ้นโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้
- (ซี) ไม่ว่าในกรณีใดๆ คณะกรรมการประนอมต้องใช้ดุลพินิจของตนแทนดุลพินิจของรัฐชายฝั่ง
- (ดี) ให้ส่งรายงานของคณะกรรมการประนอมไปยังองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสม

- (อี) ในการเจรจาความตกลงตามข้อ ๖๙ และ ๗๐ ให้รัฐภาคีรวมข้อบ่งชี้ว่าด้วยมาตรการซึ่งรัฐเหล่านั้นจะใช้เพื่อลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ความตกลงนั้นให้เหลือน้อยที่สุด และข้อบ่งชี้ว่าด้วยวิธีที่รัฐเหล่านั้นควรดำเนินการต่อไปหากความขัดแย้งยังเกิดขึ้น เว้นแต่รัฐเหล่านั้นตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๙๘

ข้อยกเว้นที่เลือกได้ในการใช้ตอนที่ ๒

๑. เมื่อลงนาม ให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติอนุสัญญา หรือในเวลาใดหลังจากนั้น รัฐอาจประกาศเป็นหนังสือโดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อพันธกรณีที่เกิดขึ้นตามมาตมข้อ ๑ ว่าตนไม่ยอมรับวิธีดำเนินการวิธีหนึ่งวิธีใดหรือหลายวิธีที่บัญญัติไว้ในตอนที่ ๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทดังต่อไปนี้

- (เอ) (๑) ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ข้อ ๑๕, ๗๔ และ ๘๓ ที่เกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตของเขตแดนทางทะเล หรือที่เกี่ยวข้องกับอ่าวประวัติศาสตร์หรือสิทธิทางประวัติศาสตร์ โดยมีเงื่อนไขว่า รัฐซึ่งได้ประกาศเช่นนั้นต้องยอมรับการเสนอเรื่องนั้นตามการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท เข้าสู่การประนอมตามภาคผนวก ๕ ตอนที่ ๒ เมื่อข้อพิพาทเช่นนั้นเกิดขึ้นหลังจากที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ และในกรณีที่ฝ่ายต่างๆ ไม่ได้บรรลุความตกลงในการเจรจาภายในระยะเวลาอันสมควร โดยมีเงื่อนไขนอกจากนั้นว่า ข้อพิพาทใดๆ ซึ่งจำเป็นต้องเกี่ยวพันกับการพิจารณาที่ยังดำเนินอยู่ในเวลาเดียวกันของข้อพิพาทที่ยังไม่ระงับใดๆ เกี่ยวกับอธิปไตยหรือสิทธิอื่นๆ เหนืออาณาเขตทางบกซึ่งเป็นทวีปหรือเกาะต้องไม่รวมอยู่ในการเสนอเช่นนั้น
- (๒) หลังจากคณะกรรมการประนอมได้เสนอรายงานซึ่งจะให้เหตุผลที่ตนใช้เป็นพื้นฐานให้ฝ่ายต่างๆ เจรจาความตกลงบนพื้นฐานของรายงานนั้น หากการเจรจาไม่บรรลุซึ่งความตกลงให้ฝ่ายต่างๆ โดยความยินยอมร่วมกันเสนอปัญหานั้นเข้าสู่วิธีดำเนินการหนึ่งในบรรดาที่บัญญัติไว้ในตอนที่ ๒ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น
- (๓) อนุวรรคนี้ไม่ใช้บังคับกับข้อพิพาทเกี่ยวกับเขตแดนทางทะเลซึ่งยุติไปแล้วโดยข้อตกลงระหว่างฝ่ายต่างๆ หรือไม่ใช้บังคับกับข้อพิพาทเช่นนั้นซึ่งจะต้องระงับตามความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีซึ่งผูกพันฝ่ายต่างๆ เหล่านั้น
- (บี) ข้อพิพาทเกี่ยวกับกิจกรรมทางทหาร รวมทั้งกิจกรรมทางทหารโดยเรือและอากาศยานรัฐบาลซึ่งใช้ในงานที่มีใช้การพาณิชย์ และข้อพิพาทเกี่ยวกับกิจกรรมในการบังคับใช้กฎหมายในเรื่องการใช้สิทธิอธิปไตยหรือเขตอำนาจที่ไม่รวมอยู่ในเขตอำนาจของศาลหรือคณะตุลาการตามข้อ ๒๙๗ วรรค ๒ หรือ ๓
- (ซี) ข้อพิพาทซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงของสหประชาชาติกำลังใช้อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยกฎบัตรสหประชาชาติ เว้นแต่คณะมนตรีความมั่นคงจะวินิจฉัยถอนเรื่องนั้นออกจากระเบียบวาระการประชุม หรือเรียกร้องให้ฝ่ายต่างๆ ระงับข้อพิพาทนั้นโดยวิธีที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

๒. รัฐภาคีซึ่งได้ประกาศตามวรรค ๑ อาจถอนคำประกาศนั้นในเวลาใดก็ได้ หรืออาจตกลงให้เสนอข้อพิพาทซึ่งเป็นข้อยกเว้นที่ระบุไว้ในคำประกาศ เข้าสู่วิธีดำเนินการใดๆ ที่ระบุไว้ในอนุสัญญานี้

๓. รัฐภาคีซึ่งได้ประกาศตามวรรค ๑ จะไม่มีสิทธิที่จะเสนอข้อพิพาทกับรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งในประเภทข้อพิพาทที่ได้รับการยกเว้น เข้าสู่วิธีดำเนินการใดๆ ในอนุสัญญาฯ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากฝ่ายนั้น
๔. ถ้ารัฐภาคีรัฐหนึ่งได้ประกาศตามวรรค ๑ (เอ) รัฐภาคีอื่นใดอาจเสนอข้อพิพาทกับฝ่ายที่ประกาศซึ่งอยู่ในประเภทข้อพิพาทที่ได้รับการยกเว้น เข้าสู่วิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในคำประกาศเช่นว่านั้นก็
๕. คำประกาศใหม่หรือการถอนคำประกาศ ไม่กระทบกระเทือนแต่ประการใดต่อการดำเนินคดีซึ่งค้างอยู่ในศาลหรือคณะตุลาการตามข้อนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น
๖. คำประกาศและหนังสือแจ้งการถอนคำประกาศตามข้อนี้ ต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติผู้ซึ่งจะส่งสำเนาของคำประกาศและหนังสือแจ้งนั้นไปยังรัฐภาคี

ข้อ ๒๙๗

สิทธิของฝ่ายต่าง ๆ ที่จะตกลงเรื่องวิธีดำเนินการ

๑. ข้อพิพาทที่ไม่ได้รวมไว้ตามข้อ ๒๙๗ หรือที่ได้รับการยกเว้นโดยคำประกาศที่กระทำตามข้อ ๒๙๘ จากวิธีการระงับข้อพิพาทที่บัญญัติไว้ในตอนที่ ๒ อาจเสนอเข้าสู่วิธีดำเนินการเช่นว่านั้นได้โดยความตกลงของฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทเท่านั้น
๒. ไม่มีบทบัญญัติใดในตอนนี้นำให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทเสียสิทธิที่จะตกลงเรื่องวิธีดำเนินการอื่นเพื่อระงับข้อพิพาทเช่นว่านั้น หรือที่จะบรรลุการระงับข้อพิพาทฉันทันมิตร

ภาค ๑๖

บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๓๐๐

ความสุจริตและการใช้สิทธิในทางที่ผิด

ให้รัฐภาคีปฏิบัติตามพันธกรณีที่ยอมรับตามอนุสัญญานี้โดยสุจริต และให้ใช้สิทธิ เขตอำนาจและเสรีภาพที่ได้รับการรับรองในอนุสัญญานี้ ในลักษณะซึ่งจะไม่เป็นการใช้สิทธิในทางที่ผิด

ข้อ ๓๐๑

การใช้ทะเลอย่างสันติ

ในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ตามอนุสัญญานี้ ให้รัฐภาคีละเว้นการคุกคามหรือการใช้กำลังต่อบุรณภาพแห่งดินแดนหรือเอกราชทางการเมืองของรัฐ หรือในลักษณะอื่นใดซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ

ข้อ ๓๐๒

การเปิดเผยข้อสนเทศ

โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสิทธิของรัฐภาคีที่จะใช้วิธีดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้ ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้ที่กำหนดให้รัฐภาคี ในการปฏิบัติตามพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ ต้องให้ข้อสนเทศซึ่งหากเปิดเผยแล้วจะขัดกับผลประโยชน์ที่สำคัญยิ่งต่อความมั่นคงของรัฐ

ข้อ ๓๐๓

วัตถุทางโบราณคดีและทางประวัติศาสตร์ที่พบในทะเล

๑. รัฐมีหน้าที่คุ้มครองวัตถุซึ่งมีลักษณะทางโบราณคดีและทางประวัติศาสตร์ที่พบในทะเลและจะต้องร่วมมือกันเพื่อความมุ่งประสงค์นี้
๒. เพื่อควบคุมการค้าวัตถุเหล่านั้น รัฐชายฝั่ง ในการใช้ข้อ ๓๐๓ อาจสันนิษฐานว่า การเคลื่อนย้ายวัตถุเหล่านั้นออกจากพื้นดินท้องทะเลในเขตที่กล่าวถึงในข้อนี้โดยไม่ได้รับความเห็นชอบของตนจะมีผลเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับที่กล่าวถึงในข้อนี้ภายในอาณาเขตหรือทะเลอาณาเขตของตน
๓. ไม่มีบทบัญญัติใดในข้อนี้กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของที่ระบุตัวได้ กฎหมายการกู้ซากเรือ หรือหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวกับคดีทางทะเล หรือกฎหมายและแนวปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม
๔. ข้อนี้ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อความตกลงระหว่างประเทศและหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองวัตถุซึ่งมีลักษณะทางโบราณคดีและทางประวัติศาสตร์

ข้อ ๓๐๔

ความรับผิดชอบและความรับผิดชอบสำหรับความเสียหาย

บทบัญญัติของอนุสัญญาเกี่ยวกับความรับผิดชอบและความรับผิดชอบสำหรับความเสียหาย ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อการใช้หลักเกณฑ์ที่มีอยู่และการพัฒนาหลักเกณฑ์ต่อไปเกี่ยวกับความรับผิดชอบและความรับผิดชอบตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๐๗
ภาคยานุวัติ

อนุสัญญานี้จะยังคงเปิดให้ภาคยานุวัติโดยรัฐต่างๆ และองค์การอื่นที่กล่าวถึงในข้อ ๓๐๕ ภาคยานุวัติโดยองค์การที่กล่าวถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (เอฟ) ให้เป็นไปตามภาคผนวก ๙ ภาคยานุวัติสารจะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๓๐๘
การมีผลใช้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับ ๑๒ เดือนหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่หกสิบ
๒. สำหรับแต่ละรัฐซึ่งให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่หกสิบแล้ว อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่สามสิบหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๑
๓. ให้สมาชิกขององค์กรทำการประชุมในวันก่อนที่อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับ และให้เลือกตั้งคณะมนตรีขององค์กร คณะมนตรีชุดแรกจะต้องประกอบขึ้นในลักษณะที่สอดคล้องกับความมุ่งประสงค์ของข้อ ๑๖๑ หากบทบัญญัติของข้อนี้ไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างเคร่งครัด
๔. หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการที่ยกวางขึ้นโดยคณะกรรมการเตรียมการให้ใช้บังคับชั่วคราวระหว่างที่รอการรับเอาอย่างเป็นทางการจากองค์กรตามภาค ๑๑
๕. ให้องค์กรและหน่วยงานขององค์กรปฏิบัติตามข้อมติที่ ๒ ของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลครั้งที่ ๓ เกี่ยวกับการลงทุนขั้นเตรียมการ และตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเตรียมการที่ได้ทำตามข้อมตินั้น

ข้อ ๓๐๙
ข้อสงวนและข้อยกเว้น

ห้ามทำข้อสงวนหรือข้อยกเว้นต่ออนุสัญญานี้ เว้นแต่ข้ออื่นๆ ของอนุสัญญานี้อนุญาตอย่างชัดแจ้งให้ทำได้

ข้อ ๓๑๐
คำประกาศและคำแถลง

ข้อ ๓๐๙ ไม่ห้ามรัฐ ขณะลงนาม ให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ ที่จะทำคำประกาศหรือคำแถลงไม่ว่าจะใช้คำหรือเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม โดยมุ่ง นอกจากประการอื่นแล้ว ที่จะทำให้กฎหมายและข้อบังคับของตนสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ โดยมีเงื่อนไขว่า คำประกาศและคำแถลงเช่นว่านั้นจะต้องไม่มีความหมายให้ตัดหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขผลทางกฎหมายของบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ที่ใช้บังคับกับรัฐนั้น

ข้อ ๓๑๑

ความสัมพันธ์กับอนุสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ

๑. ในระหว่างรัฐภาคีทั้งหลาย ให้อนุสัญญานี้มีผลบังคับเหนืออนุสัญญาเจนีวาว่าด้วยกฎหมายทะเลฉบับต่าง ๆ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ค.ศ. ๑๙๕๘
๒. อนุสัญญานี้ไม่เปลี่ยนแปลงสิทธิและพันธกรณีของรัฐภาคีซึ่งเกิดจากความตกลงอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ และซึ่งไม่กระทบกระเทือนการอุปโภคสิทธิหรือการปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐภาคีอื่นตามอนุสัญญานี้
๓. รัฐภาคีสองรัฐหรือมากกว่านั้น อาจทำความตกลงขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรืองดการใช้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ชั่วคราวอันมีผลใช้บังคับเฉพาะกับความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยมีเงื่อนไขว่าความตกลงเช่นนั้นต้องไม่เกี่ยวกับบทบัญญัติซึ่งถ้าเปลี่ยนแปลงจะไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้โดยมีประสิทธิผล และโดยมีเงื่อนไขนอกจากนั้นว่าความตกลงเช่นนั้นต้องไม่กระทบกระเทือนการใช้หลักการพื้นฐานซึ่งรวมอยู่ในอนุสัญญานี้ และว่าบทบัญญัติของความตกลงเช่นนั้นต้องไม่กระทบกระเทือนการอุปโภคสิทธิหรือการปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐภาคีอื่นตามอนุสัญญานี้
๔. ให้รัฐภาคีซึ่งมีความจำนงจะทำความตกลงตามที่กล่าวถึงในวรรค ๓ แจ้งให้รัฐภาคีอื่นทราบถึงความจำนงของตนที่จะทำความตกลง และถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือการงดใช้ชั่วคราวที่มีอยู่ในความตกลง โดยผ่านผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้
๕. ข้อนี้ไม่กระทบกระเทือนความตกลงระหว่างประเทศซึ่งข้ออื่น ๆ ของอนุสัญญานี้อนุญาตให้ทำได้หรือสงวนไว้โดยชัดแจ้ง
๖. รัฐภาคีตกลงกันว่าจะไม่มี การแก้ไขหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับมรดกร่วมของมนุษยชาติที่ระบุไว้ในข้อ ๑๓๖ และว่าตนจะไม่เป็นภาคีความตกลงใดที่เปลี่ยนแปลงหลักการพื้นฐานนั้น

ข้อ ๓๑๒

การแก้ไข

๑. หลังจากสิ้นสุดระยะเวลา ๑๐ ปี นับจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ รัฐภาคีอาจเสนอข้อแก้ไขที่เฉพาะเจาะจงในอนุสัญญานี้ นอกเหนือไปจากที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ โดยการแจ้งเป็นหนังสือถึงเลขาธิการสหประชาชาติและขอให้เรียกประชุมเพื่อพิจารณาข้อแก้ไขเช่นว่าที่เสนอ ให้เลขาธิการมีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องดังกล่าวไปยังรัฐภาคีทั้งปวง ถ้าภายใน ๑๒ เดือน นับจากวันที่มีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องนั้น มีรัฐภาคีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งตอบเห็นด้วยกับคำขอ ให้เลขาธิการเรียกประชุม
๒. วิธีดำเนินการวินิจฉัยที่ใช้ในการประชุมแก้ไขจะเป็นอย่างเดียวกับที่ใช้ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ครั้งที่สาม เว้นแต่ที่ประชุมจะได้วินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ที่ประชุมควรพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุความตกลงเกี่ยวกับข้อแก้ไขใดๆ โดยฉันทามติ และไม่ควรจะมีการออกเสียงลงคะแนนเกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้นจนกว่าจะได้พยายามจนถึงที่สุดแล้วเพื่อให้มีฉันทามติ

ข้อ ๓๑๓

การแก้ไขโดยวิธีดำเนินการแบบง่าย

๑. รัฐภาคีอาจเสนอข้อแก้ไขอนุสัญญาที่นอกเหนือไปจากข้อแก้ไขที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ โดยการแจ้งเป็นหนังสือถึงเลขาธิการสหประชาชาติ ให้มีการรับเอาโดยวิธีดำเนินการแบบง่ายที่ระบุไว้ในข้อนี้โดยไม่ต้องเรียกประชุม ให้เลขาธิการมีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องนั้นไปยังรัฐภาคีทั้งปวง
๒. ภายในระยะเวลา ๑๒ เดือน นับจากวันที่มีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องนั้น ถ้ามีรัฐภาคีใดคัดค้านข้อแก้ไขที่เสนอหรือขอเสนอให้รับเอาข้อแก้ไขโดยวิธีดำเนินการแบบง่าย ให้ถือว่าข้อแก้ไขนั้นถูกปฏิเสธ เลขาธิการต้องแจ้งให้รัฐภาคีทั้งปวงทราบตามนั้นทันที
๓. ๑๒ เดือน นับจากวันที่มีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องนั้น ถ้าไม่มีรัฐภาคีคัดค้านข้อแก้ไขที่เสนอหรือขอเสนอให้รับเอาข้อแก้ไขโดยวิธีดำเนินการแบบง่าย ให้ถือว่าได้มีการรับเอาข้อแก้ไขที่เสนอนั้นแล้ว เลขาธิการต้องแจ้งให้รัฐภาคีทั้งปวงทราบว่าได้มีการรับเอาข้อแก้ไขที่เสนอนั้นแล้ว

ข้อ ๓๑๔

ข้อแก้ไขบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยเฉพาะ

๑. รัฐภาคี โดยการแจ้งเป็นหนังสือถึงเลขาธิการขององค์กร อาจเสนอข้อแก้ไขบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยเฉพาะ รวมทั้งภาคผนวก ๖ ตอนที่ ๔ ให้เลขาธิการมีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องดังกล่าวไปยังรัฐภาคีทั้งปวง ข้อแก้ไขที่เสนอต้องได้รับความเห็นชอบจากสมัชชาหลังจากที่คณะมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ผู้แทนของรัฐภาคีในหน่วยงานเหล่านั้นมีอำนาจเต็มที่จะพิจารณาและให้ความเห็นชอบข้อแก้ไขที่เสนอ ข้อแก้ไขที่เสนอตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีและสมัชชาให้ถือว่าได้มีการรับเอาแล้ว
๒. ก่อนการให้ความเห็นชอบข้อแก้ไขใดตามวรรค ๑ คณะมนตรีและสมัชชาต้องประกันว่าข้อแก้ไขนั้นไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อระบบการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ระหว่างที่รอการประชุมพิจารณา ทบทวนตามข้อ ๑๕๕

ข้อ ๓๑๕

การลงนาม สัตยาบัน ภาคยานุวัติ และตัวบทที่ถูกต้องของข้อแก้ไข

๑. เมื่อได้มีการรับเอาแล้ว ข้อแก้ไขอนุสัญญานี้จะเปิดให้รัฐภาคีลงนามเป็นเวลา ๑๒ เดือน นับจากวันที่ได้มีการรับเอา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก เว้นแต่จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในข้อแก้ไขนั้น
๒. ข้อ ๓๐๖, ๓๐๗ และ ๓๒๐ ใช้กับข้อแก้ไขทั้งปวงในอนุสัญญานี้

ข้อ ๓๑๖

การมีผลใช้บังคับของข้อแก้ไข

๑. ให้ข้อแก้ไขอนุสัญญานี้ นอกเหนือจากที่กล่าวถึงในวรรค ๕ มีผลใช้บังคับสำหรับรัฐภาคีที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติข้อแก้ไขในวันที่สามสิบหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร โดยสองในสามของรัฐภาคี

หรือโดยรัฐภาคี ๖๐ รัฐ แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่ากัน ข้อแก้ไขเช่นนั้นจะไม่กระทบกระเทือนต่อการอุปโภคสิทธิหรือการปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐภาคีอื่นตามอนุสัญญา

๒. ข้อแก้ไขอาจกำหนดให้จำนวนสัตยาบันหรือภาคยานุวัติที่จะทำให้ออกแก้ไขนั้นมีผลใช้บังคับมีมากกว่าที่กำหนดตามข้อนี้ก็ได้

๓. สำหรับรัฐภาคีแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติข้อแก้ไขที่กล่าวถึงในวรรค ๑ หลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารครบตามจำนวนที่กำหนดแล้ว ข้อแก้ไขจะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร

๔. รัฐซึ่งเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้หลังจากข้อแก้ไขมีผลใช้บังคับตามวรรค ๑ ถ้ารัฐนั้นไม่ได้แสดงความจำนงแตกต่างออกไปให้

(เอ) ถือว่าเป็นภาคีอนุสัญญานี้ตามที่ได้แก้ไข และ

(บี) ถือว่าเป็นภาคีอนุสัญญาที่ไม่ได้แก้ไขในความสัมพันธ์กับรัฐภาคีอื่นที่ไม่ได้ผูกพันตามข้อแก้ไข

๕. ข้อแก้ไขใดที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยเฉพาะ และข้อแก้ไขใดในภาคผนวก ๖ จะมีผลใช้บังคับกับรัฐภาคีทั้งปวงหลังจากที่สามในสี่ของรัฐภาคีได้มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารครบหนึ่งปี

๖. รัฐซึ่งเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้หลังจากข้อแก้ไขมีผลใช้บังคับตามวรรค ๕ ให้ถือว่าเป็นภาคีอนุสัญญานี้ตามที่ได้แก้ไข

ข้อ ๓๑๗

การบอกเลิก

๑. รัฐภาคีอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้และอาจะระบุเหตุผลของตน โดยการแจ้งเป็นหนังสือถึงเลขาธิการสหประชาชาติ การไม่ระบุเหตุผลจะไม่กระทบกระเทือนความสมบูรณ์ของการบอกเลิก การบอกเลิกจะมีผลหลังจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งแล้วหนึ่งปี เว้นแต่หนังสือแจ้งจะระบุวันหลังจากนั้น

๒. รัฐจะไม่พ้นจากข้อผูกพันทางการเงินและข้อผูกพันตามสัญญาซึ่งได้ก่อกำขึ้นขณะที่เป็นภาคีอนุสัญญานี้ เพราะเหตุแห่งการบอกเลิก อีกทั้งการบอกเลิกนั้นจะไม่กระทบกระเทือนสิทธิ ข้อผูกพัน หรือสถานะทางกฎหมายของรัฐนั้นซึ่งได้มีขึ้นเพราะการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ก่อนที่อนุสัญญานี้จะสิ้นสุดลงสำหรับรัฐนั้น

๓. การบอกเลิกจะไม่กระทบกระเทือนแต่ประการใดต่อหน้าที่ของรัฐภาคีที่จะปฏิบัติให้ครบถ้วนตามข้อผูกพันที่รวมอยู่ในอนุสัญญานี้ ซึ่งรัฐภาคีนั้นจะต้องปฏิบัติตามภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศต่างหากจากอนุสัญญานี้

ข้อ ๓๑๘

สถานภาพของภาคผนวก

ภาคผนวกประกอบเป็นส่วนเดียวกันกับอนุสัญญานี้ และ เว้นแต่จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง การอ้างถึงอนุสัญญานี้หรือภาคหนึ่งภาคใดของอนุสัญญานี้จะรวมถึงการอ้างถึงภาคผนวกต่างๆ ที่เกี่ยวกับภาคนั้นด้วย

ข้อ ๓๑๙
ผู้เก็บรักษา

๑. เลขาธิการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญาและข้อแก้ไขอนุสัญญานี้
๒. นอกจากหน้าที่ในฐานะผู้เก็บรักษา ให้เลขาธิการ
(เอ) รายงานให้รัฐภาคีทั้งปวง องค์กร และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจทราบถึงเรื่องต่างๆ ที่มีลักษณะทั่วไปซึ่งได้เกิดขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับอนุสัญญานี้
(บี) แจ้งให้องค์กรทราบถึงสัตยาบันและการยืนยันเป็นทางการ และภาคยานุวัติ อนุสัญญานี้ และข้อแก้ไข รวมทั้งการบอกเลิกอนุสัญญานี้
(ซี) แจ้งให้รัฐภาคีทราบถึงความตกลงตามข้อ ๓๑๑ วรรค ๔
(ดี) ส่งข้อแก้ไขที่ได้รับเอาตามอนุสัญญานี้ให้รัฐภาคีต่างๆ เพื่อสัตยาบันหรือภาคยานุวัติ
(อี) เรียกประชุมรัฐภาคีตามอนุสัญญานี้ตามที่จำเป็น
๓. (เอ) ให้เลขาธิการส่งสิ่งต่อไปนี้ให้แก่ผู้สังเกตการณ์ที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๖ ด้วย
 - (๑) รายงานที่กล่าวถึงในวรรค ๒ (เอ)
 - (๒) หนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในวรรค ๒ (บี) และ (ซี) และ
 - (๓) ตัวบทข้อแก้ไขที่กล่าวถึงในวรรค ๒ (ดี) เพื่อทราบ

(บี) ให้เลขาธิการเชิญผู้สังเกตการณ์เหล่านั้นเข้าร่วมเป็นผู้สังเกตการณ์ในการประชุมของรัฐภาคีที่กล่าวถึงในวรรค ๒ (อี)

ข้อ ๓๒๐
ตัวบทที่ถูกต้อง

ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ ซึ่งตัวบทภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติภายใต้บังคับแห่งข้อ ๓๐๕ วรรค ๒

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณ มอนเตโก เบ เมื่อวันที่สิบ ธันวาคม คริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยแปดสิบสอง

ภาคผนวก

ภาคผนวก ๑

ชนิดพันธุ์ที่ขายถิ่นอยู่เสมอ

1. Albacore tuna : **Thunnus alalunga**. ปลาหูหน่าครีบยาว ปลาหูหน่าครีบเหลือง
2. Bluefin tuna : **Thunnus thynnus**. ปลาหูหน่าน้ำลึก บลูฟินหูหน่า
3. Bigeye tuna : **Thunnus obesus**. ปลาหูหน่าตาโต
4. Skipjack tuna : **Katsuwonus pelamis**. ปลาโอแถบ หรือปลาหูหน่าทองแถบ
5. Yellowfin tuna : **Thunnus albacares**. ปลาหูหน่าครีบเหลือง ปลาโอกรอง หรือปลาโอกราน
6. Blackfin tuna : **Thunnus atlanticus**. ปลาหูหน่าแอตแลนติก
7. Little tuna : **Euthynnus alletteratus**; ปลาโอลายแอตแลนติก **Euthynnus affinis**. ปลาโอแถบ ปลาโอลาย หรือ ปลาโอหม้อ
8. Southern bluefin tuna : **Thunnus maccoyii**. ปลาหูหน่าครีบน้ำเงิน
9. Frigate mackerel : **Auxis thazard** ปลาโอลาย ปลาโอขาว หรือ ปลาโอแถบ **Auxis rochei**. ปลาโอลาย ปลาโอกล้วย ปลาโอหลอด
10. Pomfrets : Family **Bramidae**. ปลาพอมเฟรต
11. Marlins : **Tetrapturus angustirostris**; **Tetrapturus belone**; **Tetrapturus pfluegeri**; กระโทงแทง ผีงแอตแลนติก **Tetrapturus albidus**; **Tetrapturus audax**; **Tetrapturus georgei** กระโทงแทงผีงแปซิฟิก ปลาอินทรีข้าง **Makaira mazara**; กระโทงแทงขาว **Makaira indica**; กระโทงแทงดำ **Makaira nigricans** ปลาอินทรีข้าง หรือ ปลากระโทงแทง
12. Sail-fishes : **Istiophorus platypterus**; **Istiophorus albicans**. ปลากระโทงแทงร่ม หรือปลาอินทรีร่ม
13. Swordfish : **Xiphias gladius**. กระโทงแทงดาบ
14. Sauries : **Scomberesox saurus**; **Cololabis saira**; อินทรีลาก **Cololabis adocetus**; **Scomberesox saurus scombroides**. ปลาซอริ อินทรีลาก
15. Dolphin : **Coryphaena hippurus**; **Coryphaena equiselis**. ปลาอีโต้มอญ หรือปลาน้ำนม

16. Oceanic sharks : **Xexanchus griseus**; ปลาฉลามทะเลลึก

Cetorhinus maximus; ปลาฉลามยักษ์น้ำจืด

Family **Alopiidae**; วงศ์ของปลาฉลามหางยาว

Rhincodon typus; ปลาฉลามวาฬ

Family **Carcharhinidae**; วงศ์ของปลาฉลามขาว ปลาฉลามหูดำ หรือปลาฉลามหนุ

Family **Sphyrnidae**; วงศ์ของปลาฉลามหัวค้อน หรือปลาอัยแบ้

Family **Isurida**. วงศ์ของปลาฉลามกินคน หรือปลาฉลามขาว

17. Cetaceans : Family **Physeteridae**; วงศ์ของปลาวาฬสเปิร์ม ปลาวาฬแคระ ปลาวาฬแคระหัวทู่

Family **Balaenopteridae**;

Family **Balaenidae**;

Family **Eschrichtiidae**; วงศ์ของปลาวาฬปากสั้น

Family **Monodontidae**; วงศ์ของปลาวาฬเผือกเบลูก้า

Family **Ziphiidae**; วงศ์ของปลาวาฬ (Beakedwhales)

Family **Delphinidae**. วงศ์ของปลาโลมาหัวขวด

ภาคผนวก ๒

คณะกรรมการการกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีป

ข้อ ๑

ตามบทบัญญัติของข้อ ๗๖ ให้จัดตั้งคณะกรรมการกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีปที่อยู่เลย ๒๐๐ ไมล์ทะเล โดยสอดคล้องกับข้อต่างๆ ต่อไปนี้

ข้อ ๒

๑. ให้คณะกรรมการประกอบด้วยสมาชิก ๒๑ คน ซึ่งต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาธรณีวิทยา ธรณีฟิสิกส์ หรือ อุทกศาสตร์ ซึ่งรัฐภาคีอนุสัญญาฯ นี้เลือกตั้งขึ้นจากคนชาติของตนซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะส่วนตัว ทั้งนี้โดยคำนึงตามควรถึงความจำเป็นที่จะให้มีผู้แทนตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม
๒. การเลือกตั้งครั้งแรกต้องจัดให้มีขึ้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ไม่ว่ากรณีใดก็ตามต้องกระทำภายใน ๑๘ เดือนหลังจากวันที่อนุสัญญาฯ นี้มีผลใช้บังคับ อย่างไรก็ตามก่อนวันเลือกตั้งแต่ละครั้ง ให้เลขาธิการสหประชาชาติส่งหนังสือถึงรัฐภาคีเชิญให้มีการเสนอชื่อภายในสามเดือน หลังจากการปรึกษาหารือในระดับภูมิภาคตามความเหมาะสม ให้เลขาธิการเตรียมรายชื่อบุคคลทั้งหมดที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับอักษร และให้เสนอรายชื่อนี้ต่อรัฐภาคีทั้งปวง
๓. การเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการต้องจัดให้มีขึ้นในที่ประชุมของรัฐภาคีซึ่งเลขาธิการเรียกประชุม ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ ในที่ประชุมนั้น ซึ่งสองในสามของรัฐภาคีจะประกอบเป็นองค์ประชุม บุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าคณะกรรมการต้องเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อซึ่งได้คะแนนเสียงข้างมากสองในสามของผู้แทนของรัฐภาคีที่มาประชุมและออกเสียง ให้เลือกตั้งสมาชิกไม่น้อยกว่าสามคนจากแต่ละภูมิภาคทางภูมิศาสตร์
๔. ให้สมาชิกคณะกรรมการได้รับเลือกตั้งโดยมีวาระห้าปี สมาชิกมีสิทธิได้รับเลือกตั้งซ้ำ
๕. รัฐภาคีซึ่งเสนอชื่อสมาชิกคณะกรรมการต้องออกค่าใช้จ่ายของสมาชิกนั้นในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ รัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้องต้องออกค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำแนะนำที่กล่าวถึงในข้อ ๓ วรรค ๑ (บี) ของภาคผนวกนี้ ให้เลขาธิการสหประชาชาติจัดฝ่ายเลขานุการให้กับคณะกรรมการ

ข้อ ๓

๑. ให้คณะกรรมการมีหน้าที่
 - (เอ) พิจารณาข้อมูลและข้อสนเทศอื่นที่รัฐชายฝั่งเสนอเกี่ยวกับขอบนอกสุดของไหล่ทวีปในบริเวณที่ขอบเขตเหล่านั้นขยายเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเล และจัดทำข้อเสนอแนะตามข้อ ๗๖ และแถลงการณ์ความเข้าใจซึ่งที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลครั้งที่สามรับเอาเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๘๐

(บี) ให้คำแนะนำทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิค หากรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้องร้องขอระหว่างการเตรียมข้อมูลที่กำลังถึงในอนุวรรค (เอ)

๒. ในขอบเขตที่พิจารณาว่าจำเป็นและมีประโยชน์ คณะกรรมาธิการอาจร่วมมือกับคณะกรรมาธิการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาลของยูเนสโก องค์การอุทกศาสตร์สากล และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจอื่นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อสนเทศทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคซึ่งอาจช่วยในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบของคณะกรรมาธิการ

ข้อ ๔

ในกรณีที่รัฐชายฝั่งมีความจำหนังกที่จะกำหนดขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปของตนเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเลตามข้อ ๗๖ ให้รัฐชายฝั่งเสนอรายการของขอบเขตเช่นว่าแก่คณะกรรมาธิการพร้อมด้วยข้อมูลสนับสนุนทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ต้องกระทำภายใน ๑๐ ปีนับตั้งแต่อุญญานี้มีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น ในเวลาเดียวกัน ให้รัฐชายฝั่งแจ้งชื่อของสมาชิกคณะกรรมาธิการซึ่งได้ให้คำแนะนำทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคแก่รัฐชายฝั่งนั้น

ข้อ ๕

เว้นแต่คณะกรรมาธิการจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมาธิการปฏิบัติหน้าที่ผ่านคณะอนุกรรมาธิการซึ่งแต่ละคณะประกอบด้วยสมาชิกเจ็ดคน ซึ่งได้รับแต่งตั้งในลักษณะที่สมดุลโดยคำนึงถึงสาระเฉพาะของแต่ละคำร้องจากรัฐชายฝั่ง คนชาติของรัฐชายฝั่งที่ทำคำร้องซึ่งเป็นสมาชิกของคณะกรรมาธิการและสมาชิกใดของคณะกรรมาธิการที่ได้ช่วยรัฐชายฝั่งด้วยการให้คำแนะนำทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลากเส้น ต้องไม่เป็นสมาชิกของคณะอนุกรรมาธิการที่ดำเนินการกับคำร้องนั้น แต่มีสิทธิเข้าร่วมในฐานะสมาชิกในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมาธิการเกี่ยวกับคำร้องดังกล่าว รัฐชายฝั่งซึ่งได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมาธิการจะส่งผู้แทนของตนเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีสิทธิออกเสียงก็ได้

ข้อ ๖

๑. ให้คณะอนุกรรมาธิการยื่นข้อเสนอแนะของตนต่อคณะกรรมาธิการ
๒. การให้ความเห็นชอบของคณะกรรมาธิการต่อข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมาธิการจะต้องเป็นไปโดยเสียงข้างมากสองในสามของสมาชิกคณะกรรมาธิการที่มาประชุมและออกเสียง
๓. ให้คณะกรรมาธิการยื่นข้อเสนอแนะเป็นลายลักษณ์อักษรต่อรัฐชายฝั่งผู้ยื่นคำร้อง และต่อเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๗

ให้รัฐชายฝั่งกำหนดขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ ๗๖ วรรค ๔ และตามวิธีดำเนินการภายในที่เหมาะสม

ข้อ ๘

ในกรณีที่รัฐชายฝั่งไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ ให้รัฐชายฝั่งแก้ไขปรับปรุงหรือทำ
คำร้องใหม่เสนอต่อคณะกรรมการภายในเวลาอันสมควร

ข้อ ๙

การกระทำของคณะกรรมการจะต้องไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตของเขตแดน
ระหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลอยู่ตรงข้ามหรือประชิดกัน

ภาคผนวก ๓
เงื่อนไขพื้นฐานในการตรวจหา การสำรวจ
และการแสวงประโยชน์

ข้อ ๑
สิทธิในแร่

สิทธิในแร่จะเปลี่ยนมือเมื่อนำขึ้นมาตามอนุสัญญา

ข้อ ๒
การตรวจหา

๑. (เอ) ให้องค์กรสนับสนุนการตรวจหาในบริเวณพื้นที่
(บี) การตรวจหาจะกระทำก็ต่อเมื่อองค์กรได้รับคำมั่นเป็นหนังสือที่น่าพอใจว่าผู้ตรวจหาที่เสนอตัวจะปฏิบัติตามอนุสัญญานี้และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการที่เกี่ยวข้องขององค์กรเกี่ยวกับความร่วมมือในแผนงานฝึกอบรมที่กล่าวถึงในข้อ ๑๔๓ และ ๑๔๔ และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล และจะยอมรับการตรวจพิสูจน์ขององค์กรในการปฏิบัติตามนั้น ในเวลาเดียวกันผู้ตรวจหาที่เสนอตัวจะต้องแจ้งให้องค์กรทราบถึงพื้นที่แห่งหนึ่งหรือหลายแห่งโดยประมาณซึ่งจะทำการตรวจหา
(ซี) การตรวจหาจะกระทำในเวลาเดียวกันโดยผู้ตรวจหามากกว่าหนึ่งรายในพื้นที่เดียวกันแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งก็ได้
๒. การตรวจหาไม่ก่อให้เกิดสิทธิใดๆ ในทรัพยากรแก่ผู้ตรวจหา อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจหาอาจนำแร่ขึ้นมาใช้ในการทดสอบในปริมาณที่สมควร

ข้อ ๓
การสำรวจและการแสวงประโยชน์

๑. วิสาหกิจ รัฐภาคี และองค์การอื่นๆ ที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) อาจขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่จากองค์กร
๒. วิสาหกิจอาจขอความเห็นชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับส่วนใดของบริเวณพื้นที่ก็ได้ แต่การขอโดยผู้อื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สงวนจะอยู่ภายใต้บังคับแห่งข้อกำหนดเพิ่มเติมในข้อ ๙ ของภาคผนวกนี้
๓. การสำรวจและการแสวงประโยชน์ให้กระทำได้เฉพาะในพื้นที่ที่ระบุไว้ในแผนงานที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ และได้รับความเห็นชอบจากองค์กรตามอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่เกี่ยวข้องขององค์กร

๔. ทุกแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้วต้อง
- (เอ) สอดคล้องกับอนุสัญญาและหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร
 - (บี) จัดให้มีการควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยองค์กรตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๔
 - (ซี) ให้สิทธิจำเพาะแก่ผู้ดำเนินการที่จะสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรประเภทที่ระบุไว้ในพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึง ตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร อย่างไรก็ตาม ถ้าผู้ขอเสนอแผนงานซึ่งครอบคลุมเฉพาะขั้นตอนการสำรวจหรือการแสวงประโยชน์เพื่อขอความเห็นชอบแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้วจะให้สิทธิจำเพาะเช่นว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนนั้นเท่านั้น
๕. เมื่อได้รับความเห็นชอบจากองค์กร ทุกแผนงาน ยกเว้นที่เสนอโดยวิสาหกิจ ต้องอยู่ในรูปของสัญญาที่กระทำระหว่างองค์กรและผู้ขอรายเดียวหรือหลายราย

ข้อ ๔ คุณสมบัติของผู้ขอ

๑. ผู้ขอ นอกจากวิสาหกิจ จะเป็นผู้มีคุณสมบัติ หากมีสัญชาติหรือมีการควบคุมและการอุปถัมภ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) และหากผู้ขอปฏิบัติตามวิธีดำเนินการและมีมาตรฐานคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร
๒. เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในวรรค ๖ มาตรฐานคุณสมบัติเช่นว่าต้องเกี่ยวกับขีดความสามารถทางการเงินและทางเทคนิคของผู้ขอ และการปฏิบัติตามสัญญาฉบับก่อนกับองค์กร
๓. ให้ผู้ขอแต่ละรายได้รับการอุปถัมภ์จากรัฐภาคีซึ่งตนเป็นคนชาติ เว้นแต่ผู้ขอมีสัญชาติมากกว่าหนึ่งสัญชาติ ดังเช่นในกรณีของห้างหุ้นส่วนหรือคอนซอร์เทียมขององค์การจากรัฐหลายรัฐ ซึ่งในกรณีนี้รัฐภาคีทั้งปวงที่เกี่ยวข้องต้องอุปถัมภ์คำขอ หรือเว้นแต่ผู้ขออยู่ภายใต้การควบคุมอย่างแท้จริงของรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งหรือคนชาติของรัฐนั้น ซึ่งในกรณีนี้รัฐภาคีทั้งสองต้องอุปถัมภ์คำขอนั้น เกณฑ์และวิธีดำเนินการสำหรับการปฏิบัติตามข้อกำหนดการอุปถัมภ์ต้องระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการขององค์กร
๔. ให้รัฐผู้อุปถัมภ์รัฐเดียวหรือหลายรัฐตามข้อ ๑๓๙ รับผิดชอบที่จะประกันว่า ภายในระบบกฎหมายของตน ผู้รับงานที่ได้รับการอุปถัมภ์นั้นจะดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดตามสัญญาและพันธกรณีของตนตามอนุสัญญานี้ อย่างไรก็ตาม รัฐผู้อุปถัมภ์จะไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของผู้รับงานที่ตนอุปถัมภ์ หากรัฐภาคีนั้นได้ออกกฎหมายและข้อบังคับและได้ดำเนินมาตรการทางการบริหารที่เหมาะสมอย่างสมเหตุสมผลภายในกรอบแห่งระบบกฎหมายของตนเพื่อให้บุคคลที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของตนต้องปฏิบัติตาม
๕. วิธีดำเนินการสำหรับประเมินคุณสมบัติของรัฐภาคีซึ่งเป็นผู้ขอ ให้คำนึงถึงลักษณะในฐานะที่เป็นรัฐของผู้ขอ
๖. มาตรฐานคุณสมบัติต้องกำหนดว่าผู้ขอทุกราย โดยไม่มีข้อยกเว้น ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของคำขอของตนรับที่จะ
- (เอ) ยอมรับว่าพันธกรณีที่ใช้บังคับอยู่ซึ่งเกิดขึ้นจากบทบัญญัติของภาค ๑๑ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร คำวินิจฉัยของหน่วยงานขององค์กรและข้อกำหนดของสัญญาของตนกับองค์กรนั้นบังคับใช้ได้และจะปฏิบัติตาม

- (บี) ยอมรับการควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยองค์กรตามที่อนุสัญญานี้ให้อำนาจไว้
- (ซี) ให้คำรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรแก่องค์กรว่าจะปฏิบัติตามพันธกรณีตามสัญญาโดยสุจริต
- (ดี) ปฏิบัติตามบทบัญญัติว่าด้วยการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ระบุไว้ในข้อ ๕ ของภาคผนวกนี้

ข้อ ๕

การถ่ายทอดเทคโนโลยี

๑. เมื่อเสนอแผนงาน ผู้ขอทุกรายต้องให้คำอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับอุปกรณ์และวิธีการที่จะใช้ในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ และข้อเสนอเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องซึ่งมิใช่ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมเกี่ยวกับลักษณะของเทคโนโลยี เช่นว่า อีกทั้งข้อเสนอเทคโนโลยีเกี่ยวกับแหล่งที่มีเทคโนโลยีเช่นว่าแก่องค์กร
๒. ให้ผู้ดำเนินการทุกรายแจ้งให้องค์กรทราบถึงการแก้ไขในรายละเอียดและข้อเสนอเทคโนโลยีที่จัดให้มีตามวรรค ๑ เมื่อใดก็ตามที่มีการนำการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างสำคัญหรือนวัตกรรมมาใช้
๓. สัญญาทุกฉบับในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่จะต้องมีข้อบทเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของผู้รับงานดังต่อไปนี้
 - (เอ) จัดหาเทคโนโลยีซึ่งผู้รับงานใช้ในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามสัญญาซึ่งผู้รับงานมีสิทธิถ่ายทอดตามกฎหมายให้แก่วิสาหกิจตามข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุสมผลเมื่อใดก็ตามที่องค์กรร้องขอ ทั้งนี้ ให้กระทำโดยวิธีออกหนังสืออนุญาตหรือโดยข้อตกลงที่เหมาะสมอื่นๆ ซึ่งผู้รับงานจะเจรจาเกี่ยวกับวิสาหกิจและซึ่งจะต้องกำหนดไว้ในความตกลงเฉพาะเพิ่มเติม สัญญาภาระหน้าที่นี้จะยกขึ้นอ้างได้เฉพาะเมื่อวิสาหกิจพบว่าตนไม่สามารถหาเทคโนโลยีอย่างเดียวกันหรือที่มีประสิทธิภาพและมีประโยชน์เท่าเทียมกันในตลาดเปิดโดยข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุสมผล
 - (บี) ขอคำรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของเทคโนโลยีที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามสัญญาซึ่งไม่ได้มีอยู่โดยทั่วไปในตลาดเปิดและซึ่งอนุวรรค (เอ) ไม่ได้ครอบคลุมถึงว่า เมื่อใดก็ตามที่องค์กรร้องขอ เจ้าของจะจัดหาเทคโนโลยีให้แก่วิสาหกิจตามหนังสืออนุญาตหรือข้อตกลงที่เหมาะสมอื่นๆ และโดยข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุสมผลเท่าที่ได้จัดให้แก่ผู้รับงาน ถ้าขอคำรับรองนี้ไม่ได้ ผู้รับงานจะใช้เทคโนโลยีนี้ในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ไม่ได้
 - (ซี) ดำเนินการเพื่อให้ได้รับสิทธิทางกฎหมายจากเจ้าของโดยวิธีการทำสัญญาที่มีผลบังคับใช้ได้ที่จะถ่ายทอดเทคโนโลยีใดๆ ที่ผู้รับงานใช้ในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามสัญญาให้แก่วิสาหกิจซึ่งผู้รับงานยังไม่มีสิทธิตามกฎหมายที่จะถ่ายทอดและเทคโนโลยีนั้นหาไม่ได้โดยทั่วไปในตลาดเปิดเมื่อได้รับการร้องขอจากวิสาหกิจและหากสามารถทำเช่นนั้นได้โดยผู้รับงานไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากในกรณีที่มีความสัมพันธ์ทางบริษัทกันอย่างลึกซึ้งระหว่างผู้รับงานและเจ้าของเทคโนโลยี ความใกล้ชิดของความสัมพันธ์นี้และระดับในการควบคุมหรืออิทธิพลจะมีส่วนในการพิจารณากำหนดว่าได้มีการดำเนินมาตรการที่สามารถทำได้ทั้งปวงเพื่อให้ได้รับสิทธิเช่นว่าหรือไม่ ในกรณีที่ผู้รับงานเป็นผู้ควบคุมเจ้าของอย่างแท้จริง การไม่ได้สิทธิทางกฎหมายจากเจ้าของจะถือว่าเป็นปัจจัยที่จะใช้พิจารณาคุณสมบัติของผู้รับงานในการขอความเห็นชอบแผนงานคราวต่อไป

- (ดี) อำนวยความสะดวก เมื่อได้รับการร้องขอจากวิสาหกิจ ในการที่วิสาหกิจจะได้มาซึ่งเทคโนโลยีที่
อนุวรรค (บี) ครอบคลุมถึง ตามหนังสืออนุญาตหรือข้อตกลงที่เหมาะสมอื่น ๆ และตามข้อกำหนดและ
เงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผล หากวิสาหกิจตัดสินใจที่จะเจรจาโดยตรงกับเจ้าของ
เทคโนโลยี
- (อี) ใช้มาตรการเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอ) (บี) (ซี) และ (ดี) เพื่อประโยชน์ของรัฐกำลังพัฒนา
หรือกลุ่มของรัฐกำลังพัฒนาซึ่งได้ขอทำสัญญาตามข้อ ๙ ของภาคผนวกนี้ โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการ
เหล่านี้จะจำกัดอยู่แต่เพียงการแสวงประโยชน์จากส่วนของพื้นที่ที่เสนอโดยผู้รับงานซึ่งได้สงวนไว้
ตามข้อ ๘ ของภาคผนวกนี้ และโดยมีเงื่อนไขว่ากิจกรรมตามสัญญาที่รัฐกำลังพัฒนาหรือกลุ่มของ
รัฐกำลังพัฒนาของจะไม่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังรัฐที่สามหรือคนชาติของรัฐที่สาม
พันธกรณีตามบทบัญญัตินี้จะใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวกับผู้รับงานเฉพาะรายที่วิสาหกิจไม่ได้ร้องขอ
เทคโนโลยีหรือผู้รับงานนั้นไม่ได้ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่วิสาหกิจ

๔. เช่นเดียวกับบทบัญญัติอื่นๆ ของสัญญา ข้อพิพาทเกี่ยวกับภาระหน้าที่ตามที่วรรค ๓ กำหนด ให้อยู่ภายใต้
การระงับข้อพิพาทโดยบังคับตามภาค ๑๑ และในกรณีที่มีการละเมิดภาระหน้าที่เหล่านี้ จะส่งให้ระงับชั่วคราวหรือ
เลิกสัญญาหรือปรับเป็นเงินตามข้อ ๑๘ ของภาคผนวกนี้ได้ ข้อพิพาทที่ว่าข้อเสนอมของผู้รับงานอยู่ในขอบเขต
ของข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผลหรือไม่ อาจเสนอโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต่อ
อนุญาโตตุลาการพาณิชย์ที่ผูกพันตามกฎการอนุญาโตตุลาการของคณะกรรมการว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่าง
ประเทศของสหประชาชาติ หรือกฎการอนุญาโตตุลาการอื่นๆ เช่นที่อาจระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธี
ดำเนินการขององค์กร ถ้ามีคำชี้ขาดว่าข้อเสนอมของผู้รับงานไม่อยู่ในขอบเขตของข้อกำหนดและเงื่อนไข
ทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผล ให้ผู้รับงานมีเวลา ๔๕ วันที่จะแก้ไขปรับปรุงข้อเสนอมของตนให้อยู่ภายใน
ขอบเขตนั้นก่อนที่องค์กรจะดำเนินการตามข้อ ๑๘ ของภาคผนวกนี้

๕. ถ้าวิสาหกิจไม่อาจหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมตามข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผล
มาได้ เพื่อให้ตนสามารถเริ่มการนำแร่ขึ้นมาและเริ่มกระบวนการทำแร่จากบริเวณพื้นที่ในเวลาอันสมควร คณะมนตรี
หรือสมัชชาอาจเปิดประชุมกลุ่มรัฐภาคีซึ่งประกอบด้วยรัฐภาคีที่กระทำกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ภาคีที่ได้อุปถัมภ์
องค์ภาวะซึ่งกระทำกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ และรัฐภาคีอื่นๆ ซึ่งเข้าถึงเทคโนโลยีเช่นว่า ให้กลุ่มรัฐภาคีนี้ปรึกษา
หารือกันและดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิผลเพื่อประกันว่าเทคโนโลยีเช่นว่านั้นจะมีไว้ให้แก่วิสาหกิจตามข้อกำหนด
และเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผล ให้รัฐภาคีเช่นว่าแต่ละรัฐดำเนินมาตรการที่สามารถทำได้ทั้งปวง
เพื่อจุดมุ่งหมายนี้ภายในระบกกฎหมายของตน

๖. ในกรณีของการร่วมลงทุนกับวิสาหกิจ ให้การถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นไปตามข้อกำหนดของความตกลง
ร่วมลงทุน

๗. ภาระหน้าที่ตามความในวรรค ๓ ให้ระบุไว้ในสัญญาแต่ละฉบับสำหรับการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
จนถึง ๑๐ ปี หลังจากวิสาหกิจเริ่มการผลิตทางพาณิชย์ และอาจถูกยกขึ้นอ้างในระหว่างเวลานั้นก็ได้

๘. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “เทคโนโลยี” หมายถึง อุปกรณ์พิเศษและความรู้ความชำนาญทางเทคนิค
รวมทั้งคู่มือ แบบ คำแนะนำการใช้ การฝึกอบรม และคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางเทคนิค ซึ่งจำเป็นที่จะ
ประกอบ ซ่อมบำรุง และใช้ระบบที่ทำงานได้ และสิทธิทางกฎหมายที่ไม่จำกัดเฉพาะแต่ผู้เดียวที่จะใช้สิ่งเหล่านี้
เพื่อความมุ่งประสงค์นั้น

ข้อ ๖

การให้ความเห็นชอบแผนงาน

๑. หกเดือนหลังจากออกนุ้สัญญาที่มีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นทุกๆ สี่เดือน ให้องค์กรดำเนินการพิจารณาแผนงานที่เสนอไว้

๒. เมื่อพิจารณาคำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานในรูปของสัญญา องค์กรจะต้องแน่ใจก่อนว่า

(เอ) ผู้ยื่นคำร้องได้ปฏิบัติตามวิธีดำเนินการที่กำหนดไว้สำหรับการยื่นคำร้องตามข้อ ๔ ของภาคผนวกนี้ และได้ยอมรับภาระหน้าที่และให้คำรับรองตามที่ข้อนี้กำหนดแก่องค์กร ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามวิธีดำเนินการเหล่านี้หรือเมื่อไม่มีการยอมรับภาระหน้าที่หรือให้คำรับรองเหล่านี้ ให้ผู้ยื่นคำร้องมีเวลา ๔๕ วันที่จะแก้ไขข้อบกพร่อง

(บี) ผู้ยื่นคำร้องมีคุณสมบัติที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ของภาคผนวกนี้

๓. ให้ดำเนินการพิจารณาแผนงานที่เสนอทั้งปวงตามลำดับที่ได้รับ แผนงานที่เสนอต้องสอดคล้องและอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญา และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร รวมทั้งบทบัญญัติที่ว่าด้วยข้อกำหนดในการปฏิบัติการ เงินค่าบำรุง และภาระหน้าที่เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ถ้าแผนงานที่เสนอเป็นไปตามข้อกำหนดเหล่านี้ ให้องค์กรให้ความเห็นชอบแผนงานนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าแผนงานนั้นจะเป็นไปตามข้อกำหนดแบบเดียวกันและที่ไม่เลือกปฏิบัติที่ระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร เว้นแต่

(เอ) ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของพื้นที่ซึ่งแผนงานที่เสนอนั้นครอบคลุมถึง รวมอยู่ในแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบหรือแผนงานที่เสนอซึ่งยื่นไว้ก่อนหน้านั้นซึ่งองค์กรยังไม่ได้อนุมัติจนถึงที่สุด

(บี) ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของพื้นที่ซึ่งแผนงานที่เสนอนั้นครอบคลุมถึง ไม่ได้รับความเห็นชอบจากองค์กรตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เอกซ์) หรือ

(ซี) แผนงานที่เสนอได้ยื่นหรืออุปถัมภ์โดยรัฐภาคีซึ่งได้มี

(๑) แผนงานสำหรับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดในพื้นที่ซึ่งไม่ได้สงวนไว้ซึ่งเมื่อรวมกับส่วนใดส่วนหนึ่งของพื้นที่ซึ่งคำร้องขอแผนงานครอบคลุมถึงมีขนาดเกินกว่าร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่วงกลม ๔๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตรรอบศูนย์กลางของส่วนใดส่วนหนึ่งของพื้นที่ซึ่งแผนงานที่เสนอนั้นครอบคลุมถึง

(๒) แผนงานสำหรับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดในพื้นที่ซึ่งไม่ได้สงวนไว้ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วประกอบเป็นร้อยละ ๒ ของพื้นที่พื้นดินท้องทะเลทั้งหมดซึ่งไม่ได้สงวนไว้ซึ่งหรือไม่ได้รับความเห็นชอบสำหรับการแสวงประโยชน์ตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เอกซ์)

๔. เพื่อความมุ่งประสงค์ของมาตรฐานที่ระบุไว้ในวรรค ๓ (ซี) แผนงานที่ยื่นโดยห้างหุ้นส่วนหรือคอนซอร์เทียมจะพิจารณาตามพื้นฐานของสัดส่วนระหว่างรัฐภาคีผู้อุปถัมภ์ที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๔ วรรค ๓ ของภาคผนวกนี้ องค์กรจะให้ความเห็นชอบแผนงานที่วรรค ๓ (ซี) ครอบคลุมถึงก็ได้ หากองค์กรพิจารณาว่าการให้ความเห็นชอบเช่นว่าจะไม่ทำให้รัฐภาคีหรือองค์การที่องค์กรอุปถัมภ์ผูกขาดการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ หรือตัดรัฐภาคีอื่นๆ ออกจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

๕. แม้จะมีวรรค ๓ (เอ) ก็ตาม หลังจากสิ้นสุดช่วงเวลาเฉพาะกาลที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๓ องค์กรอาจกำหนดวิธีดำเนินการ และเกณฑ์อื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญา โดยอาศัยหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการ

เพื่อวินิจฉัยว่าผู้ยื่นคำร้องรายใดจะได้รับความเห็นชอบแผนงานในกรณีที่มีการคัดเลือกผู้ยื่นคำร้องสำหรับพื้นที่ที่เสนอ วิธีดำเนินการและเกณฑ์เหล่านี้ต้องประกันว่าการให้ความเห็นชอบแผนงานอยู่บนพื้นฐานที่เป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๗

การคัดเลือกผู้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตให้ทำการผลิต

๑. หกเดือนหลังจากออกสัญญาที่มีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นทุกสี่เดือน ให้องค์กรดำเนินการพิจารณาคำร้องขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตซึ่งยื่นไว้ในช่วงก่อนหน้านั้น ให้องค์กรออกใบอนุญาตตามที่ขอมาหากคำร้องเห็นว่าทั้งหมดสามารถได้รับความเห็นชอบโดยไม่เกินข้อจำกัดในการผลิตหรือฝ่าฝืนพันธกรณีขององค์กรตามความตกลงหรือข้อตกลงภาคภูมิที่ซึ่งองค์กรได้เป็นภาคีตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑
๒. เมื่อต้องมีการคัดเลือกผู้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตเนื่องจากข้อจำกัดในการผลิตที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๒ ถึง ๗ หรือเนื่องจากพันธกรณีขององค์กรตามความตกลงหรือข้อตกลงภาคภูมิที่ซึ่งองค์กรได้เป็นภาคีตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๑ ให้องค์กรทำการคัดเลือกบนพื้นฐานของมาตรฐานที่เป็นกลางและไม่เลือกปฏิบัติที่ระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการของตน
๓. ในการใช้บทบัญญัติของวรรค ๒ องค์กรต้องให้ความสำคัญลำดับแรกแก่ผู้ยื่นคำร้องซึ่ง
 - (เอ) ให้ความมั่นใจที่ดีกว่าในการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงคุณสมบัติทางการเงินและทางเทคนิคของผู้ยื่นคำร้อง และการปฏิบัติงานของผู้ยื่นคำร้องจากแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบมาก่อน ถ้ามี
 - (บี) ให้ประโยชน์ทางการเงินที่คาดไว้แก่องค์กรได้ก่อน โดยคำนึงถึงเวลาที่การผลิตเชิงพาณิชย์จะเริ่มต้น
 - (ซี) ได้ลงทุนและเพียรพยายามมากที่สุดในการตรวจหาหรือการสำรวจ
๔. ผู้ยื่นคำร้องซึ่งไม่ได้รับคัดเลือกในช่วงเวลาใดๆ ต้องได้รับความสำคัญลำดับแรกในช่วงเวลาต่อมาจนกว่าจะได้รับใบอนุญาตให้ทำการผลิต
๕. การคัดเลือกต้องกระทำโดยพิจารณาความจำเป็นที่จะเพิ่มโอกาสให้กับรัฐภาคีทั้งปวงที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่และป้องกันการผูกขาดกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงถึงระบบสังคมและเศรษฐกิจหรือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของรัฐภาคี เพื่อหลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติต่อรัฐหรือระบบใด
๖. เมื่อใดก็ตามที่พื้นที่สงวนที่ได้รับการแสวงประโยชน์มีจำนวนน้อยกว่าพื้นที่ที่ไม่ได้สงวนคำร้องขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่สงวนจะได้รับความสำคัญลำดับแรก
๗. คำวินิจฉัยที่กล่าวถึงในข้อนี้ให้กระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้หลังจากการสิ้นสุดแต่ละช่วงเวลา

ข้อ ๘

การสงวนพื้นที่

คำร้องแต่ละราย นอกเหนือจากคำร้องที่ยื่นโดยวิสาหกิจหรือองค์การอื่นใดสำหรับพื้นที่สงวนจะครอบคลุมพื้นที่หนึ่งซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นผืนเดียวกัน ที่กว้างใหญ่เพียงพอและมีค่าทางพาณิชย์ซึ่งประมาณไว้เพียงพอที่จะสามารถทำเหมืองได้สองเหมือง ให้ผู้ยื่นคำร้องระบุพิกัดแบ่งพื้นที่ออกเป็นสองส่วน โดยมีค่าทางพาณิชย์ที่ประมาณไว้

เท่ากันและยื่นข้อมูลทั้งปวงที่ได้มาในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่ทั้งสองนั้น โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่ออำนาจขององค์กร ตามข้อ ๑๗ ของภาคผนวกนี้ ข้อมูลที่จะยื่นเกี่ยวกับก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดต้องเกี่ยวข้องกับแผนที่ การหา สิ่งตัวอย่าง ความมากมายของก้อนแร่ และโลหะที่อยู่ในก้อนแร่นั้นภายใน ๔๕ วันที่ได้รับข้อมูลเช่นว่า ให้องค์กร กำหนดว่าส่วนใดต้องสงวนไว้เฉพาะเพื่อการกระทำกิจกรรมโดยองค์กรผ่านทางวิสาหกิจหรือร่วมกับรัฐกำลังพัฒนา การกำหนดนี้อาจประวิงเวลาไว้ได้ต่อไปอีก ๔๕ วัน หากองค์กรร้องขอให้ผู้เชี่ยวชาญอิสระประเมินว่าได้มีการยื่นข้อมูล ทั้งปวงตามที่ข้อนี้กำหนดมาแล้วหรือไม่ พื้นที่ซึ่งกำหนดไว้จะกลายเป็นพื้นที่สงวนทันทีที่แผนงานสำหรับพื้นที่ ที่ไม่ได้สงวนได้รับความเห็นชอบและมีการลงนามในสัญญา

ข้อ ๙ กิจกรรมในพื้นที่สงวน

๑. ให้วิสาหกิจมีโอกาสวินิจฉัยว่าตนประสงค์จะดำเนินกิจกรรมในพื้นที่สงวนแต่ละแห่งหรือไม่ การวินิจฉัยนี้อาจกระทำในเวลาใดก็ได้ เว้นแต่องค์กรจะได้รับหนังสือบอกกล่าวตามวรรค ๔ ในกรณีนั้นให้วิสาหกิจวินิจฉัยภายในเวลาที่สมควร วิสาหกิจอาจวินิจฉัยที่จะแสวงประโยชน์จากพื้นที่เช่นว่าโดยการร่วมลงทุนกับรัฐหรือองค์การที่มีส่วนได้เสีย
๒. วิสาหกิจจะทำสัญญาเพื่อปฏิบัติการในส่วนของกิจกรรมของตนตามภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๒ ก็ได้ วิสาหกิจจะเข้าร่วมลงทุนในการดำเนินกิจกรรมเช่นว่ากับองค์การใดๆ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) ด้วยก็ได้ เมื่อพิจารณาถึงการร่วมลงทุนเช่นว่า วิสาหกิจจะต้องให้โอกาสในการเข้าร่วมอย่างมีประสิทธิภาพแก่รัฐภาคีซึ่งเป็นรัฐกำลังพัฒนาและคนชาติของรัฐนั้นๆ
๓. องค์กรจะวางข้อกำหนดและเงื่อนไขด้านสาระและวิธีดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาและการร่วมลงทุน เช่นว่าไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการของตนก็ได้
๔. รัฐภาคีซึ่งเป็นรัฐกำลังพัฒนา หรือบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับการอุปถัมภ์จากรัฐภาคีและอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพของรัฐภาคีนั้นหรือของรัฐกำลังพัฒนาอื่นซึ่งเป็นผู้ยื่นคำร้องที่มีคุณสมบัติหรือกลุ่มใด ข้างต้น จะแจ้งให้องค์กรทราบว่าจะยื่นแผนงานตามวรรค ๖ ของภาคผนวกนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับ พื้นที่สงวนก็ได้ แผนงานต้องได้รับการพิจารณาหากวิสาหกิจวินิจฉัยตามวรรค ๑ ว่าตนไม่ประสงค์จะดำเนินกิจกรรม ในพื้นที่นั้น

ข้อ ๑๐ สิทธิที่จะได้รับเลือกก่อนและลำดับความสำคัญในบรรดาผู้ยื่นคำร้อง

ผู้ดำเนินการซึ่งมีแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้วเพื่อการสำรวจเท่านั้น ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๓ วรรค ๔ (ซี) ของภาคผนวกนี้ จะได้สิทธิที่จะได้รับเลือกก่อนและลำดับความสำคัญลำดับแรกในบรรดาผู้ยื่นคำร้องสำหรับแผนงาน ซึ่งคลุมถึงการแสวงประโยชน์ในบริเวณและทรัพยากรเดียวกัน อย่างไรก็ตาม สิทธิที่จะได้รับเลือกก่อนหรือลำดับ ความสำคัญเช่นว่าอาจเพิกถอนได้หากการปฏิบัติงานของผู้ดำเนินการไม่เป็นที่น่าพอใจ

ข้อ ๑๑
ข้อตกลงร่วม

๑. สัญญาอาจกำหนดให้มีข้อตกลงร่วมระหว่างผู้รับงานกับองค์กรโดยผ่านวิสาหกิจ ในรูปของการร่วมลงทุนหรือการแบ่งการผลิต ตลอดจนรูปแบบอื่นใดของข้อตกลงร่วม ซึ่งจะได้รับการคุ้มครองจากการแก้ไข การระงับชั่วคราว หรือการสิ้นสุดเช่นเดียวกับสัญญาที่ทำกับองค์กร
๒. ผู้รับงานที่ทำข้อตกลงร่วมดังกล่าวกับวิสาหกิจจะได้รับประโยชน์จูงใจทางการเงินตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๓ ของภาคผนวกนี้ก็ได้
๓. ผู้เป็นหุ้นส่วนในการร่วมลงทุนกับวิสาหกิจจะต้องชำระเงินตามที่กำหนดโดยข้อ ๑๓ ของภาคผนวกนี้ตามส่วนของตนในการร่วมลงทุน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประโยชน์จูงใจทางการเงินตามที่บัญญัติไว้ในข้อนั้น

ข้อ ๑๒
กิจกรรมที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจ

๑. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (เอ) ให้อยู่ภายใต้บังคับของภาค ๑๑ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร และคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องขององค์กร
๒. แผนงานที่ยื่นโดยวิสาหกิจจะต้องแนบหลักฐานซึ่งสนับสนุนความสามารถทางการเงินและทางเทคนิคของวิสาหกิจ

ข้อ ๑๓
ข้อกำหนดทางการเงินของสัญญา

๑. ในการกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการที่เกี่ยวกับข้อกำหนดทางการเงินของสัญญาระหว่างองค์กรกับองค์ภาวะที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) และในการเจรจาข้อกำหนดทางการเงินตามภาค ๑๑ และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเหล่านั้น ให้องค์กรใช้วัตถุประสงค์ต่อไปนี้เป็นเครื่องชี้แนะ
 - (เอ) ประกันรายได้สูงสุดสำหรับองค์กรจากเงินได้ของการผลิตเชิงพาณิชย์
 - (บี) ดึงดูดการลงทุนและเทคโนโลยีในการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากบริเวณพื้นที่
 - (ซี) ประกันความเสมอภาคในการปฏิบัติทางการเงินและพันธกรณีทางการเงินที่เปรียบเทียบกันได้สำหรับผู้รับงาน
 - (ดี) จัดหาประโยชน์จูงใจบนพื้นฐานแบบเดียวกันและไม่เลือกปฏิบัติสำหรับผู้รับงานที่จะทำข้อตกลงร่วมกับวิสาหกิจและรัฐกำลังพัฒนาหรือคนชาติของรัฐกำลังพัฒนาที่จะกระตุ้นให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังวิสาหกิจ รัฐกำลังพัฒนา หรือคนชาติของรัฐเหล่านั้น และที่จะฝึกอบรมบุคลากรขององค์กรและของรัฐกำลังพัฒนา
 - (อี) ทำให้วิสาหกิจสามารถทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลได้อย่างมีประสิทธิภาพในเวลาเดียวกันกับองค์ภาวะที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) และ
 - (เอฟ) ประกันว่า โดยผลจากประโยชน์จูงใจทางการเงินที่ให้แกผู้รับงานตามวรรค ๑๔ ภายใต้ข้อกำหนดของสัญญาที่พิจารณาบททวนตามข้อ ๑๙ ของภาคผนวกนี้ หรือบทบัญญัติของข้อ ๑๑ ของภาคผนวกนี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับการร่วมลงทุนนั้น ผู้รับงานจะไม่ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อที่จะให้มีความได้เปรียบเป็นพิเศษในการแข่งขันในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ทำเหมืองแร่ภาคพื้นดิน

๒. ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับค่าใช้จ่ายทางธุรการในการดำเนินการกับคำร้องขอความเห็นชอบแผนงานในรูปของสัญญา และให้กำหนดเป็นจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐต่อคำร้องแต่ละรายให้คณะมนตรีพิจารณา ทบทวนจำนวนเงินค่าธรรมเนียมเป็นครั้งคราวเพื่อประกันว่าค่าธรรมเนียมดังกล่าวเพียงพอกับค่าใช้จ่ายทางธุรการที่เกิดขึ้น ถ้าค่าใช้จ่ายทางธุรการเช่นว่าที่องค์กรใช้ไปในการดำเนินการกับคำร้องน้อยกว่าจำนวนที่กำหนด ให้องค์กรคืนเงินที่เหลือให้กับผู้ยื่นคำร้อง

๓. ให้ผู้รับงานชำระค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอนเป็นเงิน ๑ ล้านเหรียญสหรัฐ นับแต่วันที่สัญญานี้มีผลใช้บังคับ ถ้าวันเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ที่ได้รับความเห็นชอบแล้วเลื่อนไปเนื่องจากความล่าช้าในการออกไปอนุญาตให้ทำการผลิตตามข้อ ๑๕๑ ไม่ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอนสำหรับช่วงเวลาที่เลื่อนไปนั้น นับแต่วันที่เริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ ให้ผู้รับงานชำระค่าภาระการผลิตหรือค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอนอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า

๔. โดยสอดคล้องกับวรรค ๓ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่เริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ ให้ผู้รับงานเลือกที่จะจ่ายเงินค่าบำรุงอย่างใดอย่างหนึ่งแก่องค์กรคือ

- (เอ) ชำระค่าภาระการผลิตเท่านั้น หรือ
- (บี) ชำระทั้งค่าภาระการผลิตและส่วนแบ่งของเงินได้สุทธิ

๕. (เอ) ถ้าผู้รับงานเลือกที่จะจ่ายเงินค่าบำรุงแก่องค์กรโดยชำระค่าภาระการผลิตเท่านั้นให้กำหนดตามอัตราร้อยละของราคาตลาดของโลหะแปรรูปซึ่งผลิตจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำมาจากพื้นที่ที่สัญญาครอบคลุมถึง ให้กำหนดอัตราร้อยละนี้ดังต่อไปนี้

- (๑) จากปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๑๐ ของการผลิตเชิงพาณิชย์ ร้อยละ ๕
- (๒) จากปีที่ ๑๑ จนถึงสิ้นสุดการผลิตเชิงพาณิชย์ ร้อยละ ๑๒

(บี) ราคาตลาดดังกล่าวจะต้องเป็นผลคูณของปริมาณโลหะแปรรูปซึ่งผลิตจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำมาจากพื้นที่ที่สัญญาครอบคลุมถึงกับราคาเฉลี่ยของโลหะเหล่านั้นระหว่างปีบัญชีที่เกี่ยวข้องตามที่นิยามไว้ในวรรค ๗ และ ๘

๖. ถ้าผู้รับงานเลือกที่จะจ่ายเงินค่าบำรุงแก่องค์กรโดยชำระทั้งค่าภาระการผลิตและส่วนแบ่งของเงินได้สุทธิ การชำระเช่นว่าให้พิจารณากำหนดดังต่อไปนี้

- (เอ) ค่าภาระการผลิตให้กำหนดตามอัตราร้อยละของราคาตลาดที่พิจารณากำหนดตามอนุวรรค (บี) ของโลหะแปรรูปซึ่งผลิตจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำมาจากพื้นที่ที่สัญญาครอบคลุมถึง ให้กำหนดอัตราร้อยละนี้ดังต่อไปนี้
 - (๑) ช่วงแรกของการผลิตเชิงพาณิชย์ ร้อยละ ๒
 - (๒) ช่วงที่สองของการผลิตเชิงพาณิชย์ ร้อยละ ๔

ถ้าในช่วงที่สองของการผลิตเชิงพาณิชย์ ตามที่นิยามไว้ในอนุวรรค (ดี) ผลตอบแทนจากการลงทุนในปีบัญชีใดตามที่นิยามไว้ในอนุวรรค (เอ็ม) ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ อันเป็นผลมาจากการชำระค่าภาระการผลิตร้อยละ ๔ ค่าภาระการผลิตจะต้องเป็นร้อยละ ๒ แทนร้อยละ ๔ ในปีบัญชีนั้น

- (บี) ราคาตลาดดังกล่าวจะต้องเป็นผลคูณของปริมาณโลหะแปรรูปซึ่งผลิตจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำมาจากพื้นที่ที่สัญญาครอบคลุมถึงกับราคาเฉลี่ยของโลหะเหล่านั้นระหว่างปีบัญชีที่เกี่ยวข้องตามที่นิยามไว้ในวรรค ๗ และ ๘
- (ซี) (๑) ส่วนแบ่งเงินได้สุทธิขององค์กรให้นำมาจากส่วนของเงินได้สุทธิของผู้รับงานซึ่งได้มาจากการทำเหมืองจากทรัพยากรในพื้นที่ที่สัญญาครอบคลุมถึง ซึ่งจะเรียกต่อไปในที่นี้ว่าเงินได้สุทธิพึงได้
- (๒) ส่วนแบ่งเงินได้สุทธิพึงได้ขององค์กรให้พิจารณากำหนดตามตารางกำหนดด้านล่างต่อไปนี้

ส่วนของเงินได้สุทธิพึงได้

ส่วนแบ่งขององค์กร

	ช่วงแรกของการผลิต	ช่วงที่สองของการผลิต
	เชิงพาณิชย์	เชิงพาณิชย์
ส่วนที่เป็นผลตอบแทนจากการลงทุนมากกว่าร้อยละ ๐ ขึ้นไปแต่ไม่ถึงร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๔๐
ส่วนที่เป็นผลตอบแทนจากการลงทุนตั้งแต่ร้อยละ ๑๐ ขึ้นไป แต่ไม่ถึงร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๔๒.๕	ร้อยละ ๕๐
ส่วนที่เป็นผลตอบแทนจากการลงทุนตั้งแต่ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐

- (ดี) (๑) ช่วงแรกของการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) และ (ซี) ให้เริ่มต้นในปีบัญชีแรกของการผลิตเชิงพาณิชย์ และสิ้นสุดในปีบัญชีซึ่งค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานพร้อมดอกเบียในส่วนที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนของค่าใช้จ่าย ได้รับการจ่ายคืนทั้งหมดโดยเงินสดส่วนเกินของผู้รับงานดังต่อไปนี้

ในปีบัญชีแรกระหว่างที่มีค่าใช้จ่ายในการพัฒนา ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนจะต้องเท่ากับค่าใช้จ่ายในการพัฒนา หักด้วยเงินสดส่วนเกินในปีนั้น ในปีบัญชีต่อมาแต่ละปี ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนจะต้องเท่ากับค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนเมื่อสิ้นสุดปีบัญชีก่อนหน้านั้น บวกด้วยดอกเบียค่าใช้จ่ายนั้นในอัตรา ร้อยละ ๑๐ ต่อปี บวกด้วยค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่เกิดขึ้นในปีบัญชีปัจจุบัน และหักด้วยเงินสดส่วนเกินของผู้รับงานในปีบัญชีนั้น ปีบัญชีซึ่งค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนเป็นศูนย์เป็นครั้งแรกจะเป็นปีบัญชีซึ่งค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานกับดอกเบียในส่วนที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนของค่าใช้จ่ายได้รับการจ่ายคืนทั้งหมดโดยเงินสดส่วนเกินของผู้รับงาน เงินสดส่วนเกินของผู้รับงานในปีบัญชีใดจะเป็นเงินได้รวมของผู้รับงาน หักด้วยค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของผู้รับงาน และหักด้วยค่าใช้จ่ายของผู้รับงานที่ให้กับองค์กรตามอนุวรรค (ซี)

- (๒) ช่วงที่สองของการผลิตเชิงพาณิชย์ให้เริ่มต้นในปีบัญชีหลังจากการสิ้นสุดช่วงแรกของการผลิตเชิงพาณิชย์และจะยังคงอยู่ต่อไปจนสิ้นสุดสัญญา
- (อี) “เงินได้สุทธิพึงได้” หมายถึง ผลคูณของเงินได้สุทธิของผู้รับงานกับอัตราส่วนของค่าใช้จ่ายในการพัฒนาในด้านการทำเหมืองต่อค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน ถ้าผู้รับงานดำเนินการทำเหมือง การขนส่งก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด และการผลิตส่วนใหญ่เป็นการผลิตโลหะแปรรูปสามชนิด กล่าวคือ โคบอลต์ ทองแดง และนิกเกิล จำนวนเงินได้สุทธิพึงได้จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของเงินได้สุทธิ

ของผู้รับงานภายใต้บังคับแห่งอนุวรรค (เอ็น) ในกรณีอื่นๆ ทั้งปวง รวมทั้งกรณีที่ผู้รับงานดำเนินการทำเหมือง การขนส่งก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด และการผลิตส่วนใหญ่เป็นการผลิตโลหะแปรรูปสี่ชนิด กล่าวคือ โคบอลต์ ทองแดง แมงกานีส และนิกเกิล องค์กรอาจกำหนดจำนวนเงินได้สุทธิพึงได้ขั้นต่ำสุดที่เหมาะสมซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับแต่ละกรณีเช่นเดียวกันกับที่จำนวนเงินได้สุทธิพึงได้ขั้นต่ำสุดร้อยละ ๒๕ มีกับกรณีของโลหะสามชนิด ไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

(เอฟ) “เงินได้สุทธิของผู้รับงาน” หมายถึง เงินได้รวมของผู้รับงานหักด้วยค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและหักด้วยค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานที่ได้รับการจ่ายคืนตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เจ)

(จี) (๑) ถ้าผู้รับงานดำเนินการทำเหมือง การขนส่งก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดและการผลิตโลหะแปรรูป “เงินได้รวมของผู้รับงาน” หมายถึง รายได้รวมจากการขายโลหะแปรรูปและเงินอื่นใดที่ถือว่าได้มาโดยสมเหตุสมผลจากการดำเนินงานภายใต้สัญญาตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร

(๒) ในทุกกรณีนอกจากที่ระบุไว้ในอนุวรรค (จี) (๑) และ (เอ็น) (๓) “เงินได้รวมของผู้รับงาน” หมายถึง รายได้ทั้งหมดจากการขายโลหะกึ่งแปรรูปจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำขึ้นมาจากพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึงและเงินอื่นใดที่ถือว่าได้มาโดยสมเหตุสมผลจากการดำเนินงานภายใต้สัญญาตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร

(เอช) “ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน” หมายถึง

(๑) รายจ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นก่อนเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาความสามารถทางการผลิตในพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึงและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ในการดำเนินการภายใต้สัญญาในทุกกรณีนอกจากที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอ็น) โดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป รวมทั้ง นอกจากประการอื่นแล้ว ค่าใช้จ่ายในเรื่องเครื่องจักร อุปกรณ์ เรือ โรงงานแปรรูป การก่อสร้าง สิ่งปลูกสร้าง ที่ดิน ถนน การตรวจหาและการสำรวจพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึง การวิจัยและการพัฒนา ดอกเบี้ย ค่าเช่าที่ต้องจ่ายไปอนุญาตและค่าธรรมเนียม และ

(๒) รายจ่ายทำนองเดียวกันกับที่ระบุไว้ใน (๑) ข้างต้นซึ่งเกิดขึ้นหลังจากเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์และจำเป็นในการกระทำตามแผนงาน ยกเว้นรายจ่ายที่สามารถรวมไว้ในค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

(ไอ) เงินได้จากการจำหน่ายสินทรัพย์ทุนและราคาตลาดของสินทรัพย์ทุนเหล่านั้นซึ่งไม่จำเป็นต่อการดำเนินงานตามสัญญาอีกต่อไปและซึ่งไม่ได้ขาย ให้หักออกจากค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานในระหว่างปีบัญชีที่เกี่ยวข้อง เมื่อการหักเหล่านี้เกินค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน ส่วนที่เกินให้บวกเข้ากับเงินได้รวมของผู้รับงาน

(เจ) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานที่เกิดขึ้นก่อนเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอช) (๑) และ (เอ็น) (๔) ให้ได้รับการจ่ายคืนเป็นรายปีเท่ากัน ๑๐ งวดจากวันที่เริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานที่เกิดขึ้นหลังจากเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอช) (๒) และ (เอ็น) (๔) ให้ได้รับการจ่ายคืนเป็นรายปีเท่ากัน ๑๐ งวดหรือน้อยกว่านั้นเพื่อประกันว่าค่าใช้จ่ายในการพัฒนาได้รับการจ่ายคืนทั้งหมดเมื่อสิ้นสุดสัญญา

(เค) “ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของผู้รับงาน” หมายถึง รายจ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นหลังจากเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ในการดำเนินงานตามความสามารถทางการผลิตของพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึง และ

กิจกรรมที่เกี่ยวกับการผลิตในการดำเนินงานตามสัญญา โดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป รวมทั้ง นอกจากประการอื่นแล้ว ค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอนหรือค่าภาระการผลิต แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า รายจ่ายที่เป็นค่าจ้าง เงินเดือน ผลประโยชน์ที่ให้แก่ลูกจ้างวัสดุ บริการ การขนส่ง ค่าใช้จ่ายในการแปรรูปและค่าการตลาด ดอกเบี้ย สาธารณูปโภค การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเล ค่าใช้จ่ายทั่วไปและทางธุรการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามสัญญาโดยเฉพาะ และยอดขาดทุนสุทธิในการดำเนินงานใดๆ ที่ยกไปหรือยกย้อนหลังตามที่ได้ระบุไว้ในที่นี้ ยอดขาดทุนสุทธิในการดำเนินงานอาจยกไปคำนวณเป็นเวลาสองปีติดต่อกันก็ได้ ยกเว้นในสองปีสุดท้ายของสัญญา ซึ่งในกรณีนั้น ยอดขาดทุนสุทธิในการดำเนินงานอาจยกย้อนหลังไปคำนวณสองปีก่อนหน้านั้น

- (แอล) ถ้าผู้รับงานดำเนินการทำเหมือง ขนส่งก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด และผลิตโลหะแปรรูปและกิ่งแปรรูป “ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาด้านการทำเหมือง” หมายถึง ส่วนของค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำเหมืองทรัพยากรในพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึง โดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร รวมทั้ง นอกจากประการอื่นแล้ว ค่าธรรมเนียมในการยื่นคำร้อง ค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอน และค่าใช้จ่ายในการตรวจหาและการสำรวจพื้นที่ที่สัญญานั้น ครอบคลุมถึง และส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายในการวิจัยและการพัฒนา หากมี
- (เอ็ม) “ผลตอบแทนจากการลงทุน” ในปีบัญชี หมายถึง อัตราส่วนของเงินได้สุทธิพึงได้ในปีนั้นต่อค่าใช้จ่ายในการพัฒนาด้านการทำเหมือง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณอัตราส่วนนี้ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาด้านการทำเหมืองให้รวมถึงรายจ่ายสำหรับอุปกรณ์ใหม่ หรืออุปกรณ์ทดแทนในด้านการทำเหมืองหักด้วยราคาเดิมของอุปกรณ์ที่ถูกทดแทน
- (เอ็น) ถ้าผู้รับงานดำเนินการทำเหมืองเท่านั้น
- (๑) “เงินได้สุทธิพึงได้” หมายถึง เงินได้สุทธิทั้งหมดของผู้รับงาน
 - (๒) “เงินได้สุทธิของผู้รับงาน” ให้เป็นไปตามที่นิยามไว้ในอนุวรรค (เอฟ)
 - (๓) “เงินได้รวมของผู้รับงาน” หมายถึง รายได้รวมจากการขาย ก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด และเงินอื่นใดที่ถือว่าได้มาโดยสมเหตุผลจากการดำเนินงานภายใต้สัญญาตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร
 - (๔) “ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน” หมายถึง รายจ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นก่อนเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอช) (๑) และรายจ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นหลังจากเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอช) (๒) ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำเหมืองทรัพยากรในพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึงโดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป
 - (๕) “ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของผู้รับงาน” หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของผู้รับงานตามที่ระบุในอนุวรรค (เค) ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำเหมืองทรัพยากรในพื้นที่ที่สัญญานั้น ครอบคลุมถึง โดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป
 - (๖) “ผลตอบแทนจากการลงทุน” ในปีบัญชี หมายถึง อัตราส่วนของเงินได้สุทธิของผู้รับงานในปีนั้นต่อค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณอัตราส่วนนี้ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานให้รวมถึงรายจ่ายสำหรับอุปกรณ์ใหม่หรืออุปกรณ์ทดแทนหักด้วยราคาเดิมของอุปกรณ์ที่ถูกทดแทน

- (โอ) ค่าใช้จ่ายที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอช) (เค) (แอล) และ (เอ็น) ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่ผู้รับงานชำระจะอนุญาตให้มีได้ในทุกกรณี ภายในขอบเขตที่องค์กร ตามข้อ ๔ วรรค ๑ ของภาคผนวกนี้ให้ความเห็นชอบอัตราส่วนของหนี้สินต่อทุนและอัตราดอกเบี้ยเท่าที่สมเหตุผล โดยคำนึงถึงแนวปฏิบัติทางพาณิชย์ที่มีอยู่
- (พี) ค่าใช้จ่ายที่กล่าวถึงในวรรคนี้ไม่ให้ความรวมถึงการชำระภาษีเงินได้บริษัทหรือค่าภาระทำนองเดียวกันที่รัฐต่างๆ เรียกเก็บในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้รับงาน
๗. (เอ) “โลหะแปรรูป” ที่กล่าวถึงในวรรค ๕ และ ๖ หมายถึง โลหะที่อยู่ในรูปพื้นฐานที่สุดซึ่งตามปกติวิสัยค้าขายกันในตลาดกลางระหว่างประเทศ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ให้องค์กรระบุตลาดกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร สำหรับโลหะที่ไม่ได้ค้าขายกันในตลาดดังกล่าว “โลหะแปรรูป” หมายถึง โลหะที่อยู่ในรูปพื้นฐานที่สุดซึ่งตามปกติวิสัยค้าขายกันในธุรกิจอิสระ
- (บี) ถ้าองค์กรไม่สามารถกำหนดปริมาณโลหะแปรรูปซึ่งผลิตจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำขึ้นมาจากพื้นที่ที่สัญญาอันครอบคลุมถึงซึ่งกล่าวถึงในวรรค ๕ (บี) และ ๖ (บี) เป็นอย่างอื่นได้ ให้กำหนดปริมาณบนพื้นฐานของเนื้อโลหะในก้อนแร่ ประสิทธิภาพในการนำขึ้นมาแปรรูป และปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร และโดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป
๘. ถ้าตลาดกลางระหว่างประเทศจัดให้มีกลไกราคาสำหรับโลหะแปรรูป ก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดและโลหะกึ่งแปรรูปจากก้อนแร่ ให้ราคาเฉลี่ยในตลาดนั้นมาใช้ ในกรณีอื่นๆ ให้องค์กรกำหนดราคาที่เป็นธรรมสำหรับผลิตภัณฑ์ดังกล่าวตามวรรค ๘ หลังจากปรึกษาหารือกับผู้รับงานแล้ว
๙. (เอ) ค่าใช้จ่าย รายจ่าย เงินได้และรายได้ ตลอดจนการกำหนดราคาและมูลค่าทั้งปวงที่กล่าวถึงในวรรคนี้จะต้องเกิดจากธุรกิจในตลาดเสรีหรือธุรกิจอิสระ ในกรณีที่ไม่มีธุรกิจดังกล่าว หลังจากปรึกษาหารือกับผู้รับงานแล้ว ให้องค์กรเป็นผู้กำหนดค่าใช้จ่าย รายจ่าย เงินได้ และรายได้ ตลอดจนการกำหนดราคาและมูลค่าทั้งปวง เสมือนหนึ่งว่าเกิดจากธุรกิจในตลาดเสรีหรือธุรกิจอิสระ โดยคำนึงถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องในตลาดอื่นๆ
- (บี) เพื่อประกันการปฏิบัติตามและการบังคับใช้บทบัญญัติของวรรคนี้ ให้องค์กรใช้แนวทางของหลักการที่กำหนดขึ้นและการตีความสำหรับธุรกิจอิสระโดยคณะกรรมการมาธิการว่าด้วยบรรษัทข้ามชาติแห่งสหประชาชาติ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญว่าด้วยสนธิสัญญาภาษีอากรระหว่างประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาแล้วกับองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ และในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการของตน ให้ระบุหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการทางบัญชีที่เป็นแบบเดียวกันและเป็นที่ยอมรับระหว่างประเทศ ตลอดจนวิธีที่ผู้รับงานจะเลือกสรรผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่องค์กรยอมรับเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินการตรวจสอบบัญชีโดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเหล่านั้น
๑๐. ให้ผู้รับงานจัดให้มีข้อมูลการเงินที่จำเป็นเพื่อวินิจฉัยว่ามีการปฏิบัติสอดคล้องกับข้อนี้แก่นักบัญชีตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร
๑๑. ค่าใช้จ่าย รายจ่าย เงินได้และรายได้ ตลอดจนราคาและมูลค่าทั้งปวงที่กล่าวถึงในข้อนี้ ให้กำหนดตามหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร

๑๒. การชำระเงินให้กับองค์กรตามวรรค ๕ และ ๖ ให้ใช้เงินสดที่ใช้ได้อย่างเสรีหรือเงินสดที่หาได้อย่างเสรีและใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่สำคัญ หรือชำระเป็นโลหะแปรรูปที่มีมูลค่าเท่ากันตามราคาตลาด ตามแต่ผู้รับงานจะเลือก ให้กำหนดราคาตลาดตามวรรค ๕ (ปี) เงินสดที่ใช้ได้อย่างเสรีและเงินสดที่หาได้อย่างเสรีและใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่สำคัญ ให้นิยามไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรตามแนวปฏิบัติทางการเงินระหว่างประเทศที่ใช้อยู่

๑๓. ข้อผูกพันทางการเงินทั้งปวงของผู้รับงานต่อองค์กร ตลอดจนค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย รายจ่าย เงินได้ และรายได้ทั้งปวงของผู้รับงานที่กล่าวถึงในข้อนี้ จะได้รับการปรับปรุงปรับโดยการระบุเป็นค่าคงที่ซึ่งสัมพันธ์กับปีหลัก

๑๔. องค์กร โดยคำนึงถึงข้อเสนอแนะใดๆ ของคณะกรรมการมาธิการวางแผนเศรษฐกิจและคณะกรรมการกฤษฎีกาและเทคนิค อาจกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการซึ่งให้ประโยชน์จูงใจแก่ผู้รับงานเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในวรรค ๑ บนมูลฐานแบบเดียวกันและไม่เลือกปฏิบัติ

๑๕. ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างองค์กรและผู้รับงานในการตีความหรือการใช้บังคับข้อกำหนดทางการเงินของสัญญา ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการพาณิชย์ที่ผูกพัน เว้นแต่ทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะระงับข้อพิพาทโดยวิธีอื่น ตามข้อ ๑๔๘ วรรค ๒

ข้อ ๑๔

การถ่ายทอดข้อมูล

๑. ให้ผู้ดำเนินการถ่ายทอดข้อมูลทั้งปวงซึ่งทั้งจำเป็นและเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจและหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพของหน่วยงานหลักขององค์กรในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึงให้แก่องค์กร ตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการ รวมทั้งข้อกำหนดและเงื่อนไขของแผนงานตามช่วงระยะเวลาที่องค์กรพิจารณากำหนด

๒. ข้อมูลที่ถ่ายทอดในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึง ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม จะนำมาใช้ได้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อนี้เท่านั้น ข้อมูลที่จำเป็นต่อการที่องค์กรจะจัดทำหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลและความปลอดภัย นอกจากข้อมูลเกี่ยวกับแบบอุปกรณ์ จะไม่ถือว่าเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม

๓. ข้อมูลที่ผู้ตรวจหาแร่ ผู้ยื่นคำร้องขอทำสัญญาหรือผู้รับงานถ่ายทอดให้แก่องค์กร ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมนั้น องค์กรจะต้องไม่เปิดเผยให้แก่วิสาหกิจหรือบุคคลภายนอกองค์กร แต่ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่สงวนจะเปิดเผยให้กับวิสาหกิจก็ได้ ข้อมูลดังกล่าวซึ่งบุคคลเช่นว่านั้นถ่ายทอดให้กับวิสาหกิจ วิสาหกิจจะต้องไม่เปิดเผยให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอกองค์กร

ข้อ ๑๕

แผนงานฝึกอบรม

ให้ผู้รับงานจัดทำแผนงานภาคปฏิบัติสำหรับการฝึกอบรมบุคลากรขององค์กรและรัฐกำลังพัฒนารวมทั้งการเข้าร่วมของบุคลากรเช่นว่าในกิจกรรมทั้งปวงในบริเวณพื้นที่ซึ่งสัญญาครอบคลุมถึงตามข้อ ๑๔๔ วรรค ๒

ข้อ ๑๖

สิทธิจำเพาะในการสำรวจและแสวงประโยชน์

ตามภาค ๑๑ และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการของตน ให้องค์กรให้สิทธิจำเพาะแก่ผู้ดำเนินงานในการสำรวจและแสวงประโยชน์ในพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึงในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรประเภทที่ระบุไว้ และประกันว่าไม่มีองค์การอื่นใดดำเนินการในพื้นที่เดียวกันสำหรับทรัพยากรประเภทที่แตกต่างกันในลักษณะที่อาจขัดขวางการปฏิบัติการของผู้ดำเนินงาน ผู้ดำเนินงานจะได้หลักประกันของการทรงสิทธิตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๖

ข้อ ๑๗

หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

๑. ให้องค์กรกำหนดและใช้หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (เอฟ) (๒) และข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (โอ) (๒) ให้เป็นแบบเดียวกัน สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตนดังที่ระบุไว้ในภาค ๑๑ ในเรื่องต่อไปนี้ อาทิเช่น

- (เอ) วิธีดำเนินการด้านธุรการเกี่ยวกับการตรวจหาแร่ การสำรวจ และการแสวงประโยชน์ในบริเวณพื้นที่
- (บี) การปฏิบัติการ
 - (๑) ขนาดของพื้นที่
 - (๒) ระยะเวลาปฏิบัติการ
 - (๓) ข้อกำหนดการปฏิบัติงานรวมทั้งคำรับรองตามข้อ ๔ วรรค ๖ (ซี) ของภาคผนวกนี้
 - (๔) ประเภททรัพยากร
 - (๕) การสละพื้นที่
 - (๖) รายงานความก้าวหน้า
 - (๗) การเสนอข้อมูล
 - (๘) การตรวจสอบและการควบคุมดูแลการปฏิบัติการ
 - (๙) การป้องกันการรบกวนกิจกรรมอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อมทางทะเล
 - (๑๐) การโอนสิทธิและข้อมูลผู้รับงาน
 - (๑๑) วิธีดำเนินการในการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่รัฐกำลังพัฒนาตามข้อ ๑๔๔ และในการเข้าร่วมโดยตรงของรัฐกำลังพัฒนา
 - (๑๒) มาตรฐานและแนวปฏิบัติในการทำเหมือง รวมทั้งที่เกี่ยวกับความปลอดภัยด้านการปฏิบัติการ อุตสาหกรรมทรัพยากร และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล
 - (๑๓) นิยามการผลิตเชิงพาณิชย์
 - (๑๔) มาตรฐานคุณสมบัติของผู้ยื่นคำร้อง
- (ซี) เรื่องการเงิน
 - (๑) การกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคาและทางบัญชีให้เป็นแบบเดียวกันและไม่เลือกปฏิบัติ ตลอดจนการกำหนดวิธีการคัดเลือกผู้ตรวจสอบบัญชี

- (๒) การแบ่งปันเงินได้จากการปฏิบัติการ
- (๓) ประโยชน์จูงใจที่กล่าวถึงในวรรค ๑๓ ของภาคผนวกนี้
- (ดี) การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยที่กระทำตามข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ และข้อ ๑๖๔ วรรค ๒ (ดี)

๒. หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้อย่างน้อยต้องสะท้อนถึงเกณฑ์ที่เป็นกลางที่ระบุไว้ข้างล่างนี้

(เอ) ขนาดของพื้นที่

ให้องค์กรพิจารณากำหนดขนาดที่เหมาะสมของพื้นที่ในการสำรวจซึ่งอาจมีขนาดถึงสองเท่าของพื้นที่สำหรับการแสวงประโยชน์เพื่อให้มีการดำเนินการสำรวจอย่างละเอียดถี่ถ้วน ขนาดของพื้นที่ที่ต้องคำนวณให้เป็นไปตามข้อกำหนดของข้อ ๘ ในภาคผนวกนี้เกี่ยวกับการสงวนพื้นที่ ตลอดจนข้อกำหนดในการผลิตที่ระบุไว้ซึ่งสอดคล้องกับข้อ ๑๕๑ ตามข้อกำหนดของสัญญา โดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีอยู่ในขณะนั้นสำหรับการทำเหมืองพื้นดินท้องทะเลและลักษณะเฉพาะทางกายภาพที่เกี่ยวข้องของพื้นที่ พื้นที่จะต้องไม่เล็กหรือใหญ่กว่าที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นี้

(บี) ระยะเวลาปฏิบัติการ

(๑) การตรวจหาแร่จะไม่มีกำหนดเวลา

(๒) การสำรวจควรมีระยะเวลาเพียงพอเพื่อให้มีการสำรวจอย่างละเอียดในพื้นที่เฉพาะ การออกแบบและการสร้างอุปกรณ์ทำเหมืองสำหรับพื้นที่ และการออกแบบ รวมทั้งการก่อสร้างโรงงานแปรรูปขนาดเล็กและขนาดกลางเพื่อความมุ่งประสงค์ในการทดสอบระบบการทำเหมืองและระบบการแปรรูป

(๓) ระยะเวลาการแสวงประโยชน์ควรสัมพันธ์กับอายุทางเศรษฐกิจของโครงการทำเหมือง โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น การหมดไปของสินแร่ อายุการใช้งานของอุปกรณ์การทำเหมือง และสิ่งอำนวยความสะดวกในการแปรรูปและการดำรงอยู่ได้เชิงพาณิชย์ การแสวงประโยชน์ควรมีเวลานานเพียงพอที่จะให้มีการนำแร่ขึ้นมาในเชิงพาณิชย์จากพื้นที่ และควรรวมระยะเวลาที่สมเหตุผลในการก่อสร้างระบบทำเหมืองและระบบการแปรรูปที่ถึงระดับที่จะดำเนินการเชิงพาณิชย์ได้ ซึ่งในระหว่างนั้นไม่จำเป็นต้องมีการผลิตเชิงพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาการแสวงประโยชน์ทั้งหมดควรสั้นเพียงพอที่จะให้องค์กรมีโอกาสแก้ไขข้อกำหนดและเงื่อนไขของแผนงานในเวลาที่เหมาะสมต่อการต่ออายุตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการซึ่งตนกำหนดขึ้นภายหลังการให้ความเห็นชอบแผนงาน

(ซี) ข้อกำหนดการปฏิบัติงาน

ให้องค์กรกำหนดว่าในระหว่างขั้นการสำรวจ ผู้ดำเนินงานจะต้องมีการใช้จ่ายเป็นระยะๆ ซึ่งจะสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกับขนาดของพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึง และกับรายจ่ายซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้นของผู้ดำเนินงานที่มีเจตนาบริสุทธิ์ซึ่งตั้งใจจะทำพื้นที่นั้นให้เกิดการผลิตเชิงพาณิชย์ภายในเวลาที่องค์กรกำหนดรายจ่ายที่จำเป็นไม่ควรกำหนดให้อยู่ในระดับที่จะบั่นทอนกำลังใจผู้ดำเนินงานในอนาคตที่มีเทคโนโลยีราคาต่ำกว่าเทคโนโลยีที่ใช้อยู่ทั่วไป ให้องค์กรกำหนดช่วงระยะเวลายาวที่สุดหลังจากขั้นการสำรวจเสร็จสิ้นลงและขั้นการแสวงประโยชน์เริ่มต้นขึ้น เพื่อบรรลุขั้นการผลิตเชิงพาณิชย์ ในการกำหนดช่วงระยะเวลานี้ องค์กรควรคำนึงว่าการก่อสร้างระบบทำเหมืองและระบบการแปรรูปขนาดใหญ่จะไม่สามารถเริ่มได้จนกว่าขั้นการสำรวจเสร็จสิ้นลงและขั้นการแสวงประโยชน์เริ่มต้นขึ้นแล้ว ดังนั้น ช่วงระยะเวลานี้จะทำพื้นที่ให้เกิดการผลิตเชิงพาณิชย์ควรคำนึงถึงเวลาที่จำเป็น

สำหรับการก่อสร้างนี้ หลังจากขั้นการสำรวจเสร็จสิ้นลง และควรรวมให้ตามสมควรสำหรับความล่าช้าที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ตามกำหนดเวลาการก่อสร้าง เมื่อบรรลุขั้นการผลิตเชิงพาณิชย์ ให้องค์กรกำหนดให้ผู้ดำเนินงานคงการผลิตเชิงพาณิชย์ตลอดระยะเวลาของแผนงานภายในขอบเขตที่สมเหตุผล และโดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งปวง

(ดี) ประเภททรัพยากร

ในการพิจารณากำหนดประเภททรัพยากรในส่วนที่เกี่ยวกับแผนงานซึ่งอาจได้รับความเห็นชอบให้องค์กรเห็นถึง นอกจากประการอื่นแล้ว ลักษณะเฉพาะต่อไปนี้

(๑) ทรัพยากรบางประเภทจำเป็นต้องใช้วิธีทำเหมืองอย่างเดียวกัน และ

(๒) ทรัพยากรบางอย่างสามารถพัฒนาได้พร้อมกันโดยปราศจากการแทรกสอดอันมีควรระหว่างผู้ดำเนินงานซึ่งพัฒนาทรัพยากรอย่างอื่นในบริเวณเดียวกัน ความในอนุวรรคนี้ไม่ห้ามองค์กรในการให้ความเห็นชอบแผนงานในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรมากกว่าหนึ่งประเภทในบริเวณเดียวกันแก่ผู้ยื่นคำร้องรายเดียวกัน

(อี) การสละสิทธิในพื้นที่

ผู้ดำเนินงานสามารถสละสิทธิของตนทั้งหมดหรือบางส่วนในเวลาใดก็ตามโดยไม่มีโทษ ในพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึง

(เอฟ) การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ให้จัดทำหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเพื่อให้มีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลอย่างมีประสิทธิภาพจากผลกระทบที่เป็นอันตรายซึ่งเป็นผลโดยตรงมาจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่หรือจากการแปรรูปแร่ที่ได้มาจากเหมืองบนเรือเหนือที่ตั้งของเหมืองนั้น โดยคำนึงถึงขอบเขตของผลกระทบที่เป็นอันตรายดังกล่าวซึ่งอาจเป็นผลโดยตรงจากการขุดเจาะ การลอก การคว้าน และการขุด ตลอดจนการขจัด การทิ้งเท และการปล่อยทิ้งตะกอน ชยะ หรือน้ำเสียอื่นๆ ลงไปในสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(จี) การผลิตเชิงพาณิชย์

ให้ถือว่าการผลิตเชิงพาณิชย์เริ่มต้นขึ้นเมื่อผู้ดำเนินงานลงมือปฏิบัติการขนาดใหญ่ที่ใช้เวลาต่อเนื่องยาวนานในการนำแร่ขึ้นมาซึ่งทำให้ได้วัตถุเป็นปริมาณมากเพียงพอที่จะชี้ชัดว่าความมุ่งประสงค์หลักเป็นการผลิตขนาดใหญ่มากกว่าการผลิตที่มุ่งจะรวบรวมข้อสนเทศ วิเคราะห์ หรือทดสอบอุปกรณ์หรือโรงงาน

ข้อ ๑๘

โทษ

๑. สิทธิของผู้รับงานตามสัญญานี้อาจถูกระงับชั่วคราวหรือสิ้นสุดลงในกรณีต่อไปนี้เท่านั้น

(เอ) หากผู้รับงานได้ดำเนินกิจกรรมในลักษณะที่จะมีผลเป็นการละเมิดอย่างรุนแรงต่อเงื่อนไข และจงใจต่อข้อกำหนดมูลฐานของสัญญา ภาค ๑๑ และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร ทั้งๆ ที่องค์กรได้ตัดเตือนแล้ว หรือ

(บี) หากผู้รับงานไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยถึงที่สุดที่มีผลบังคับของหน่วยงานระดับข้อพิพาทที่ใช้บังคับกับผู้รับงาน

๒. ในกรณีที่มีการละเมิดสัญญาที่วรรค ๑ (เอ) ไม่ได้ครอบคลุมถึง หรือเพื่อใช้แทนการระงับชั่วคราวหรือการสิ้นสุดตามวรรค ๑ (เอ) องค์กรจะลงโทษปรับผู้รับงานตามสัดส่วนของความรุนแรงของการละเมิดก็ได้
๓. เว้นแต่กรณีคำสั่งฉุกเฉินตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (ดับเบิลยู) องค์กรอาจไม่นำคำวินิจฉัยเกี่ยวกับโทษปรับใหม่ การระงับชั่วคราว หรือการสิ้นสุดมาปฏิบัติก็ได้ จนกว่าผู้รับงานได้รับโอกาสอันสมควรที่จะใช้การแก้ไขตามกระบวนการยุติธรรมที่มีไว้ให้แก่ตน ตามภาค ๑๑ ตอนที่ ๕ จบหมดแล้ว

ข้อ ๑๙ **การแก้ไขสัญญา**

๑. เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีความเห็นว่าสภาวะการที่เกิดขึ้นแล้วหรือที่น่าจะเกิดขึ้น จะทำให้สัญญาไม่เป็นธรรมหรือทำให้ปฏิบัติตามสัญญาไม่ได้ หรือทำให้ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในสัญญาหรือในภาค ๑๑ ให้ฝ่ายต่างๆ ดำเนินการเจรจาเพื่อแก้ไขสัญญาตามนั้น
๒. สัญญาที่กระทำขึ้นตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ อาจแก้ไขได้เฉพาะเมื่อฝ่ายต่างๆ ให้ความยินยอม

ข้อ ๒๐ **การโอนสิทธิและข้อผูกพัน**

สิทธิและข้อผูกพันที่เกิดขึ้นตามสัญญาอาจโอนได้ก็ต่อเมื่อองค์กรให้ความยินยอมและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรเท่านั้น องค์กรต้องไม่ปฏิเสธการให้ความยินยอมในการโอนโดยไม่สมเหตุสมผล หากผู้รับโอนที่เสนอมาเป็นผู้ยื่นคำร้องที่มีคุณสมบัติครบถ้วน และรับข้อผูกพันทั้งปวงของผู้โอน และหากการโอนให้แก่ผู้รับโอนไม่ได้มีการมอบแผนงานซึ่งข้อ ๖ วรรค ๓ (ซี) ของภาคผนวกนี้ห้ามให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๒๑ **กฎหมายที่ใช้บังคับ**

๑. ให้สัญญานี้อยู่ภายใต้บังคับแห่งข้อกำหนดของสัญญา หลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการขององค์กร ภาค ๑๑ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่ขัดต่ออนุสัญญานี้
๒. คำวินิจฉัยถึงที่สุดของศาลหรือคณะตุลาการที่มีอำนาจตามอนุสัญญานี้ เกี่ยวกับสิทธิและข้อผูกพันขององค์กร และของผู้รับงานจะบังคับใช้ได้ ในอาณาเขตของแต่ละรัฐภาคี
๓. รัฐภาคีไม่อาจกำหนดเงื่อนไขต่อผู้รับงานซึ่งขัดกับภาค ๑๑ อย่างไรก็ดี การที่รัฐภาคีรัฐหนึ่งใช้กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมหรืออื่นๆ บังคับแก่ผู้รับงานที่ตนอุปถัมภ์ หรือบังคับแก่เรือที่ชกธงของตนซึ่งมรดกกว่าที่อยู่ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรที่วางไว้ตามข้อ ๑๗ วรรค ๒ (เอฟ) ของภาคผนวกนี้ จะไม่ถือว่าขัดกับภาค ๑๑

ข้อ ๒๒
ความรับผิดชอบ

ผู้รับงานต้องรับผิดชอบหรือรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากการกระทำอันมิชอบในการดำเนินการของตน โดยคำนึงถึงการกระทำหรือการละเว้นการกระทำขององค์กรที่มีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายด้วย ในทำนองเดียวกัน องค์กรต้องรับผิดชอบหรือรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากการกระทำอันมิชอบในการใช้อำนาจและหน้าที่ของตน รวมทั้งการฝ่าฝืนข้อ ๑๖๘ วรรค ๒ โดยคำนึงถึงการกระทำหรือการละเว้นการกระทำของผู้รับงานที่มีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายด้วย ความรับผิดในทุกกรณีให้เป็นไปตามความเสียหายแท้จริง

ภาคผนวก ๔

ธรรมนูญของวิสาหกิจ

ข้อ ๑

ความมุ่งประสงค์

๑. วิสาหกิจเป็นหน่วยงานขององค์กรซึ่งต้องดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยตรงตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (เอ) รวมทั้งการขนส่ง การแปรรูป และการตลาดของแร่ที่นำขึ้นมาจากบริเวณพื้นที่
๒. ในการดำเนินการตามความมุ่งประสงค์และการปฏิบัติหน้าที่ของตน ให้วิสาหกิจปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร
๓. ในการพัฒนาทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ตามวรรค ๑ ให้วิสาหกิจปฏิบัติตามหลักการทางพาณิชย์ที่ถูกต้อง ภายใต้บังคับแห่งอนุสัญญานี้

ข้อ ๒

ความสัมพันธ์กับองค์กร

๑. ตามข้อ ๑๗๐ ให้วิสาหกิจปฏิบัติตามนโยบายทั่วไปของสมัชชาและคำสั่งของคณะกรรมการ
๒. ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๑ ให้วิสาหกิจเป็นอิสระในการปฏิบัติการของตน
๓. ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้จะทำให้วิสาหกิจต้องรับผิดชอบในการกระทำหรือข้อผูกพันขององค์กร หรือทำให้องค์กรต้องรับผิดชอบต่อการกระทำหรือข้อผูกพันของวิสาหกิจ

ข้อ ๓

ข้อจำกัดของความรับผิด

โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อ ๑๑ วรรค ๓ ของภาคผนวกนี้ สมาชิกขององค์กรไม่ต้องรับผิดในการกระทำหรือข้อผูกพันของวิสาหกิจโดยเหตุผลเพียงการเป็นสมาชิก

ข้อ ๔

โครงสร้าง

ให้วิสาหกิจมีคณะกรรมการบริหาร ผู้อำนวยการใหญ่ และพนักงาน ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๕

คณะกรรมการบริหาร

๑. ให้คณะกรรมการบริหารประกอบด้วยสมาชิก ๑๕ คน เลือกตั้งโดยสมัชชาตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (ซี) ในการเลือกตั้งกรรมการ ต้องคำนึงตามควรถึงหลักการแห่งการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม ในการเสนอชื่อผู้สมัครเป็นกรรมการ ให้สมาชิกขององค์กรคำนึงถึงความจำเป็นที่จะเสนอชื่อผู้สมัครที่มีความสามารถได้มาตรฐานสูงสุด พร้อมด้วยคุณสมบัติในสายงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกันว่าวิสาหกิจสามารถดำรงอยู่ได้และประสบความสำเร็จ
๒. กรรมการจะได้รับเลือกตั้งให้อยู่ในตำแหน่งสี่ปีและอาจได้รับเลือกตั้งซ้ำ และให้คำนึงถึงหลักการแห่งการหมุนเวียนสมาชิกภาพ
๓. ให้กรรมการอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้รับช่วงตำแหน่งจะได้รับเลือกตั้ง ถ้าตำแหน่งของกรรมการว่างลง ให้สมัชชาเลือกตั้งสมาชิกใหม่สำหรับระยะเวลาที่เหลือของคนก่อน ตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (ซี)
๔. ให้กรรมการปฏิบัติงานในฐานะส่วนตัว ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการจะต้องไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลใดหรือจากแหล่งอื่นใด ให้สมาชิกแต่ละรายขององค์กรเคารพความเป็นอิสระของกรรมการ และให้ละเว้นที่จะพยายามเข้าไปมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ
๕. ให้กรรมการแต่ละคนได้รับค่าตอบแทนซึ่งจ่ายจากกองทุนของวิสาหกิจ ให้สมัชชากำหนดจำนวนค่าตอบแทนตามข้อเสนอนั้นของคณะมนตรี
๖. ตามปกติ ให้คณะกรรมการบริหารปฏิบัติหน้าที่ ณ สำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจ และให้ประชุมกันตามความจำเป็นของงานของวิสาหกิจ
๗. กรรมการจำนวนสองในสามจะประกอบเป็นองค์ประชุม
๘. ให้กรรมการแต่ละคนมีหนึ่งคะแนนเสียง เรื่องทั้งปวงที่เข้ามาสู่คณะกรรมการบริหารให้วินิจฉัยโดยเสียงข้างมากของกรรมการ ถ้ากรรมการใดมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในเรื่องที่เข้ามาสู่คณะกรรมการบริหาร กรรมการนั้นต้องงดออกเสียงในเรื่องนั้น
๙. สมาชิกขององค์กรอาจขอข้อเสน�폅เขตจากคณะกรรมการบริหารในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของวิสาหกิจ ซึ่งมีผลกระทบต่อสมาชิกนั้นโดยเฉพาะ คณะกรรมการบริหารต้องพิจารณาข้อเสนอนั้นโดยพิจารณาข้อเสนอนั้นดังกล่าวให้

ข้อ ๖

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร

ให้คณะกรรมการบริหารอำนาจการปฏิบัติงานของวิสาหกิจ ภายใต้บังคับของอนุสัญญาให้คณะกรรมการบริหารใช้อำนาจที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของวิสาหกิจ รวมทั้งอำนาจที่จะ

- (เอ) เลือกตั้งประธานจากบรรดากรรมการ
- (บี) กำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของคณะกรรมการบริหาร
- (ซี) จัดทำและเสนอแผนงานหลายลักษณะอักษรที่เป็นทางการต่อคณะมนตรีตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ และข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เจ)

- (ดี) พัฒนาแผนงานและกำหนดการสำหรับการดำเนินกิจกรรมที่ระบุไว้ในข้อ ๑๗๐
- (อี) จัดเตรียมและเสนอคำร้องขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตต่อคณะมนตรีตามข้อ ๑๕๑ วรรค ๒ ถึง ๗
- (เอฟ) อนุญาตให้มีการเจรจาเกี่ยวกับการได้มาซึ่งเทคโนโลยี รวมทั้งเทคโนโลยีที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๓ ข้อ ๕ วรรค ๓ (เอ) (ซี) และ (ดี) และให้ความเห็นชอบผลของการเจรจาเหล่านั้น
- (จี) วางข้อกำหนดและเงื่อนไข และอนุญาตให้มีการเจรจาเกี่ยวกับการร่วมลงทุนและรูปแบบอื่นๆ ของข้อตกลงร่วมที่กล่าวถึงในภาคผนวก ๓ ข้อ ๙ และ ๑๑ และให้ความเห็นชอบผลของการเจรจาเห็นว่า
- (เอช) เสนอแนะต่อสมัชชาว่าส่วนใดของรายได้สุทธิของวิสาหกิจควรจะกันไว้เป็นทุนสำรองตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (เอฟ) และข้อ ๑๐ ของภาคผนวกนี้
- (ไอ) ให้ความเห็นชอบงบประมาณประจำปีของวิสาหกิจ
- (เจ) อนุญาตให้มีการจัดหาสินค้าและบริการตามข้อ ๑๒ วรรค ๓ ของภาคผนวกนี้
- (เค) เสนอรายงานประจำปีต่อคณะมนตรีตามข้อ ๙ ของภาคผนวกนี้
- (แอล) เสนอร่างหลักเกณฑ์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดองค์กร การจัดการ การแต่งตั้ง และการเลิกจ้างพนักงานของวิสาหกิจ ต่อคณะมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบจากสมัชชา รวมทั้งกำหนดข้อบังคับที่จะทำให้หลักเกณฑ์เช่นว่ามีผล
- (เอ็ม) ยืมเงินทุนและจัดหาหลักทรัพย์ค้ำประกันหรือหลักประกันอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารอาจพิจารณากำหนดตามข้อ ๑๑ วรรค ๒ ของภาคผนวกนี้
- (เอ็น) ดำเนินคดี ทำความตกลงและทำนิติกรรม และดำเนินการอื่นใดตามข้อ ๑๓ ของภาคผนวกนี้
- (โอ) มอบหมายอำนาจที่ไม่เกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจแก่ผู้อำนวยการใหญ่และคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของคณะกรรมการบริหาร โดยขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของคณะมนตรี

ข้อ ๗

ผู้อำนวยการใหญ่และพนักงานของวิสาหกิจ

๑. ตามข้อเสนอนั้นของคณะมนตรีและการเสนอชื่อของคณะกรรมการบริหาร ให้สมัชชาเลือกตั้งผู้อำนวยการใหญ่ของวิสาหกิจซึ่งจะต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหาร ให้ผู้อำนวยการใหญ่อยู่ในตำแหน่งตามวาระที่กำหนดแน่นอน ไม่เกินห้าปี และอาจได้รับเลือกตั้งซ้ำสำหรับวาระต่อไป
๒. ให้ผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้แทนทางกฎหมายและเป็นหัวหน้าผู้บริหารของวิสาหกิจ และให้รับผิดชอบโดยตรงต่อคณะกรรมการบริหารในการปฏิบัติงานของวิสาหกิจ ให้ผู้อำนวยการใหญ่รับผิดชอบเรื่องการจัดองค์กร การจัดการ การแต่งตั้ง และการเลิกจ้างพนักงานของวิสาหกิจตามหลักเกณฑ์และข้อบังคับที่กล่าวถึงในข้อ ๖ อนุวรรค (๑) ของภาคผนวกนี้ ให้ผู้อำนวยการใหญ่เข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของคณะกรรมการบริหารโดยไม่มีสิทธิออกเสียง และอาจเข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของสมัชชาและคณะมนตรีโดยไม่มีสิทธิออกเสียง เมื่อหน่วยงานเหล่านี้ดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจ
๓. ข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุดในการรับเข้าทำงานและการจ้างพนักงาน และในการพิจารณากำหนดเงื่อนไขการทำงาน คือความจำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งมาตรฐานสูงสุดของประสิทธิภาพและความสามารถทางเทคนิค ภายใต้ข้อพิจารณานี้ ให้คำนึงตามควรถึงความสำคัญของการรับพนักงานเข้าทำงานบนพื้นฐานของเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม

๔. ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ผู้อำนวยการใหญ่และพนักงานจะต้องไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลใดหรือจากแหล่งอื่นใดภายนอกวิสาหกิจ ผู้อำนวยการใหญ่และพนักงานจะต้องละเว้นการกระทำที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายสถานะของตนที่เป็นเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศของวิสาหกิจซึ่งรับผิดชอบต่อวิสาหกิจเท่านั้น แต่ละรัฐภาคีรับที่จะเคารพในลักษณะระหว่างประเทศโดยเฉพาะของหน้าที่ของผู้อำนวยการใหญ่และพนักงาน และจะไม่หาทางมีอิทธิพลเหนือผู้อำนวยการใหญ่และพนักงานในการปฏิบัติตามหน้าที่

๕. ความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในข้อ ๑๖๘ วรรค ๒ ให้ใช้กับพนักงานของวิสาหกิจอย่างเท่าเทียมกัน

ข้อ ๘ สถานที่ตั้ง

ให้วิสาหกิจมีสำนักงานใหญ่ ณ ที่ตั้งขององค์กร วิสาหกิจจะตั้งสำนักงานและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นในดินแดนของรัฐภาคีใดโดยความยินยอมของรัฐนั้นก็ได้

ข้อ ๙ รายงานและรายงานสถานะการเงิน

๑. ไม่เกินสามเดือนหลังจากสิ้นสุดปีงบประมาณแต่ละปี ให้วิสาหกิจเสนอรายงานประจำปีซึ่งมีรายงานบัญชีของวิสาหกิจที่ได้รับการตรวจสอบแล้วให้คณะกรรมการพิจารณา และให้ส่งรายงานสรุปของสถานะการเงินและรายงานผลกำไรขาดทุนที่แสดงถึงผลการปฏิบัติงานของวิสาหกิจให้กับคณะกรรมการเป็นระยะๆ ตามที่เหมาะสม

๒. ให้วิสาหกิจจัดพิมพ์รายงานประจำปีและรายงานอื่นๆ ตามที่เห็นสมควร

๓. ให้แจกจ่ายรายงานและรายงานสถานะการเงินทั้งปวงที่กล่าวถึงในข้อนี้แก่สมาชิกขององค์กร

ข้อ ๑๐ การจัดสรรรายได้สุทธิ

๑. ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๓ ให้วิสาหกิจชำระเงินตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๓ หรือสิ่งอื่นที่มีค่าเทียบเท่าให้แก่องค์กร

๒. ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหาร ให้สมัชชาพิจารณากำหนดว่าส่วนใดของรายได้สุทธิของวิสาหกิจจะกันไว้เป็นทุนสำรองของวิสาหกิจ ส่วนที่เหลือให้โอนให้แก่องค์กร

๓. ในช่วงระยะเวลาเริ่มแรกที่จำเป็นเพื่อวิสาหกิจจะพึ่งตัวเองได้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่การเริ่มต้นการผลิตเชิงพาณิชย์ของวิสาหกิจ ให้สมัชชายกเว้นการชำระเงินของวิสาหกิจตามที่กล่าวถึงในวรรค ๑ และให้คงรายได้สุทธิทั้งหมดของวิสาหกิจไว้เป็นทุนสำรอง

ข้อ ๑๑

การเงิน

๑. เงินทุนของวิสาหกิจให้รวมถึง
 - (เอ) จำนวนเงินที่ได้รับจากองค์กรตามข้อ ๑๗๓ วรรค ๒ (บี)
 - (บี) ค่าบำรุงโดยสมัครใจจากรัฐภาคี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้การสนับสนุนทางการเงินแก่กิจกรรมของวิสาหกิจ
 - (ซี) จำนวนเงินที่วิสาหกิจกู้ยืมตามวรรค ๒ และ ๓
 - (ดี) รายได้จากการดำเนินงานของวิสาหกิจ
 - (อี) เงินทุนอื่นๆ ที่มีให้แก่วิสาหกิจเพื่อให้สามารถเริ่มดำเนินงานได้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้และเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตน
 ๒. (เอ) ให้วิสาหกิจมีอำนาจกู้ยืมเงินทุนและจัดหาหลักทรัพย์ค้ำประกันหรือหลักประกันอื่นตามที่วิสาหกิจอาจพิจารณากำหนด วิสาหกิจต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐภาคีนั้นก่อนที่จะนำตราสารการกู้ยืมออกจำหน่ายต่อสาธารณะในตลาดการเงินหรือในสกุลเงินของรัฐภาคีใด จำนวนเงินทั้งหมดที่กู้ยืมต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีตามข้อเสนอนั้นของคณะกรรมการบริหาร
 - (บี) ให้รัฐภาคีใช้ความพยายามที่สมเหตุสมผลทุกวิถีทางในการสนับสนุนการขอกู้ยืมเงินของวิสาหกิจจากตลาดเงินทุนและจากสถาบันการเงินระหว่างประเทศ
๓. (เอ) วิสาหกิจจะได้รับเงินทุนที่จำเป็นเพื่อสำรวจและแสวงประโยชน์ในเมืองหนึ่งแห่งและเพื่อขนส่งแปรรูป และซื้อขายแร่ที่นำขึ้นมาจากเหมือง และแร่ निकел ทองแดง โคบอลต์ และแมงกานีสที่ได้มา และเพื่อชำระค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในการบริหารของวิสาหกิจ จำนวนเงินทุนดังกล่าว และเกณฑ์และปัจจัยสำหรับการปรับปรุงจำนวนเงินทุน ให้คณะกรรมการเตรียมการรวมไว้ในร่างหลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร
 - (บี) ให้รัฐภาคีทั้งปวงจัดเงินจำนวนเท่ากับครึ่งหนึ่งของเงินทุนที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ให้แก่วิสาหกิจโดยวิธีให้เงินกู้ปลอดดอกเบี้ยระยะยาว ตามตารางประเมินงบประมาณปกติของสหประชาชาติที่ใช้อยู่ในเวลาที่ได้ทำการประเมิน ซึ่งปรับปรุงโดยคำนึงถึงรัฐที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ หน้าที่ก่อกำเนิดโดยวิสาหกิจในการระดมเงินทุนอีกครั้งหนึ่งให้ได้รับการประกันโดยรัฐภาคีทั้งปวงตามตารางเดียวกัน
 - (ซี) ถ้าจำนวนเงินค่าบำรุงของรัฐภาคี มีน้อยกว่าเงินทุนที่จะจัดหาให้แก่วิสาหกิจตามอนุวรรค (เอ) ให้สมาชิกพิจารณาวงเงินที่ขาดและออกมาตรการที่จะจัดการกับเงินทุนที่ขาดโดยฉันทามติในการประชุมสมัยแรก โดยคำนึงถึงพันธกรณีของรัฐภาคีตามอนุวรรค (เอ) และ (บี) และข้อเสนอนั้นของคณะกรรมการเตรียมการ
 - (ดี) (๑) ให้แต่ละรัฐภาคีมอบตัวสัญญาใช้เงินที่ยกเลิกไม่ได้ เปลี่ยนมือไม่ได้ และไม่มีดอกเบี้ยตามจำนวนเงินที่เป็นส่วนแบ่งของรัฐภาคีเช่นว่าในเงินกู้ปลอดดอกเบี้ยตามอนุวรรค (บี) ไว้กับวิสาหกิจภายใน ๖๐ วัน หลังจากอนุมัติสัญญาที่มีผลใช้บังคับ หรือภายใน ๓๐ วันหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารแล้วแต่กรณีใดจะช้ากว่า
 - (๒) ให้คณะกรรมการบริหารจัดทำรายการของจำนวนและเวลาที่คณะกรรมการบริหารต้องการใช้เงินสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารของตน และสำหรับกิจกรรมที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจตามข้อ ๑๗๐ และข้อ ๑๒ ของภาคผนวกนี้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ หลังจากอนุมัติสัญญาที่มีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นเป็นรายปีหรือเป็นรายคาบอื่นที่เหมาะสม

- (๓) ในการนี้ วิสาหกิจจะแจ้งผ่านองค์กรให้รัฐภาคีทราบถึงส่วนแบ่งของเงินทุนของแต่ละรัฐภาคีตามวรรค ๓ (บี) ซึ่งจำเป็นสำหรับค่าใช้จ่ายดังกล่าว ให้วิสาหกิจนำตัวสัญญาใช้เงินไปขึ้นเงินสดในจำนวนที่จำเป็นเพื่อชำระค่าใช้จ่ายที่กล่าวถึงในรายการในส่วนที่เกี่ยวกับเงินกู้ปลอดดอกเบี้ย
- (๔) เมื่อได้รับแจ้ง ให้รัฐภาคีจัดให้มีการประกันหนี้สำหรับวิสาหกิจตามส่วนแบ่งของแต่ละรัฐภาคีตามอนุวรรค (บี)
- (อี) (๑) เมื่อได้รับการร้องขอจากวิสาหกิจ รัฐภาคีจะจัดให้มีการประกันหนี้เพิ่มจากที่ได้ให้ไว้ตามตารางที่กล่าวถึงในอนุวรรค (บี) ก็ได้
- (๒) แทนการประกันหนี้ รัฐภาคีอาจให้ค่าบำรุงโดยสมัครใจแก่วิสาหกิจในจำนวนเท่ากับส่วนของหนี้ซึ่งตนจะต้องให้ประกัน
- (เอฟ) การชำระคืนเงินกู้มีดอกเบี้ยต้องมาก่อนการชำระคืนเงินกู้ปลอดดอกเบี้ย การชำระคืนเงินกู้ปลอดดอกเบี้ยต้องเป็นไปตามรายการที่สมัชชากำหนดไว้ ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการและคำแนะนำของคณะกรรมการบริหาร ในการปฏิบัติหน้าที่นี้ ให้คณะกรรมการบริหารใช้ทบทวนข้อเท็จจริงของหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรเป็นแนวทาง โดยให้คำนึงถึงความสำคัญสูงสุดของการประกันการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประกันความเป็นอิสระทางการเงินของวิสาหกิจ
- (จี) เงินทุนที่จัดให้แก่วิสาหกิจต้องเป็นเงินสดที่ใช้ได้อย่างเสรีหรือเงินสดที่หาได้อย่างเสรีและใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสำคัญๆ เงินเหล่านี้ต้องกำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรตามแนวปฏิบัติทางการเงินระหว่างประเทศที่ใช้อยู่ เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๒ ไม่ให้รัฐภาคีใช้หรือกำหนดข้อกำหนดในการมีไว้ การใช้ หรือการแลกเปลี่ยนเงินเหล่านี้โดยวิสาหกิจ
- (เอช) “การประกันหนี้” หมายถึง คำมั่นของรัฐภาคีที่ให้แก่เจ้าหน้าที่ของวิสาหกิจว่าจะชำระหนี้ทางการเงินของวิสาหกิจที่การประกันครอบคลุมถึง ในสัดส่วนตามตารางที่เหมาะสม หลังจากที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้รัฐภาคีทราบถึงการผิดนัดชำระหนี้ของวิสาหกิจ วิธีดำเนินการสำหรับการชำระหนี้ทางการเงินเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

๔. เงินทุน สิทธิทรัพย์สิน และค่าใช้จ่ายของวิสาหกิจต้องแยกเก็บไว้ต่างหากจากขององค์กร ความในข้อนี้ไม่ห้ามวิสาหกิจในการทำข้อตกลงกับองค์กรในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร และการบริการ และข้อตกลงสำหรับการใช้สินค่าใช้จ่ายในการบริหารที่ฝ่ายหนึ่งชำระในนามของอีกฝ่ายหนึ่ง

๕. บันทึก สมุดบัญชี และบัญชีต่างๆ รวมทั้งรายงานสถานะการเงินประจำปีของวิสาหกิจต้องได้รับการตรวจสอบประจำปีโดยผู้สอบบัญชีอิสระที่คณะกรรมการแต่งตั้ง

ข้อ ๑๒ การดำเนินการ

๑. ให้วิสาหกิจเสนอโครงการที่จะดำเนินกิจกรรมตามข้อ ๑๗๐ ต่อคณะกรรมการ ข้อเสนอดังกล่าวต้องรวมถึงแผนงานลายลักษณ์อักษรที่เป็นทางการสำหรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ และข้อเสนอแนะและข้อมูลอื่นที่ปวงตามที่จำเป็นเป็นครั้งคราวเพื่อการประเมินแผนงานโดยคณะกรรมการภายใต้กฎหมายและเทคนิคและการให้ความเห็นชอบโดยคณะกรรมการ

๒. เมื่อคณะมนตรีให้ความเห็นชอบ ให้วิสาหกิจดำเนินโครงการบนพื้นฐานของแผนงานลายลักษณ์อักษรที่เป็นทางการที่กล่าวถึงในวรรค ๑
๓. (เอ) ถ้าวิสาหกิจไม่มีสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำเนินการ วิสาหกิจ อาจจัดหาสิ่งเหล่านั้น เพื่อความมุ่งประสงค์นั้น ให้วิสาหกิจเชิญชวนให้ยื่นประมูล และทำสัญญากับผู้ประมูลที่เสนอดีที่สุดในเรื่องคุณภาพ ราคา และเวลาในการส่งมอบประกอบกัน
- (บี) ถ้ามีข้อเสนอดีที่สุดเช่นว่ามากกว่าหนึ่งราย ให้ทำสัญญาโดยสอดคล้องกับ
- (๑) หลักการที่ห้ามการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของข้อพิจารณาทางการเมืองหรืออื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการดำเนินการ ด้วยความระมัดระวังตามควรและความมีประสิทธิภาพ และ
- (๒) แนวทางที่คณะมนตรีเห็นชอบในเรื่องสิทธิพิเศษที่จะให้แก่สินค้าและบริการที่มีแหล่งกำเนิดในรัฐกำลังพัฒนา รวมทั้งรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ในบรรดารัฐเหล่านั้น
- (ซี) คณะกรรมการบริหารอาจออกหลักเกณฑ์ซึ่งพิจารณากำหนดสภาวะการณ์พิเศษที่อาจไม่ต้องการกำหนดให้มีการยื่นประมูลเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของวิสาหกิจ
๔. ให้วิสาหกิจมีกรรมสิทธิ์ในแร่และวัตถุแปรรูปทั้งปวงที่ตนผลิต
๕. ให้วิสาหกิจขายผลิตภัณฑ์ของตนบนพื้นฐานของการไม่เลือกปฏิบัติ วิสาหกิจจะไม่ให้ส่วนลดที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์
๖. โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่ออำนาจทั่วไปหรืออำนาจพิเศษที่มอบให้วิสาหกิจตามบทบัญญัติอื่นใดของอนุสัญญานี้ ให้วิสาหกิจใช้อำนาจที่เกี่ยวกับธุรกิจของตนเท่าที่จำเป็น
๗. วิสาหกิจต้องไม่แทรกสอดกิจการทางการเมืองของรัฐภาคี และต้องไม่ให้ทิศทางทางการเมืองของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเข้ามามีอิทธิพลในการวินิจฉัยของตน การวินิจฉัยของวิสาหกิจให้ใช้เพียงข้อพิจารณาทางพาณิชย์เท่านั้น และให้ชั่งน้ำหนักข้อพิจารณาเหล่านี้โดยไม่ลำเอียงเพื่อดำเนินการตามความมุ่งประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้

ข้อ ๑๓

สถานภาพทางกฎหมาย เอกสิทธิและความคุ้มกัน

๑. เพื่อให้วิสาหกิจปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ ให้วิสาหกิจได้รับสถานภาพ เอกสิทธิ และความคุ้มกันที่ระบุไว้ในข้อนี้ ในดินแดนของรัฐภาคี เพื่อให้หลักการนี้มีผล วิสาหกิจและรัฐภาคีอาจทำความตกลงพิเศษกันได้ เมื่อจำเป็น
๒. ให้วิสาหกิจมีความสามารถทางกฎหมายเท่าที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่และเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของตน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสามารถในการ
- (เอ) ทำสัญญา ข้อตกลงร่วม หรือข้อตกลงอื่นๆ รวมทั้งความตกลงกับรัฐและองค์การระหว่างประเทศ
- (บี) ให้ได้มาเช่า มีไว้ และจำหน่ายจ่ายโอนอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์
- (ซี) เป็นคู่ความในคดี
๓. (เอ) การฟ้องวิสาหกิจอาจกระทำได้เฉพาะในศาลที่มีอำนาจในดินแดนของรัฐภาคีซึ่งวิสาหกิจ
- (๑) มีสำนักงานหรือสิ่งอำนวยความสะดวก

- (๒) ได้แต่งตั้งตัวแทนเพื่อความมุ่งประสงค์ในการรับหมายหรือประกาศ
 - (๓) ได้ทำสัญญาสำหรับสินค้าหรือบริการ
 - (๔) ได้ออกใบหุ้น หรือ
 - (๕) ดำเนินกิจกรรมทางพาณิชย์ในรูปแบบอื่นๆ
- (ปี) ททรัพย์สินและสินทรัพย์ของวิสาหกิจ ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใดและอยู่ในการยึดถือของผู้ใด ให้ได้รับความคุ้มครองจากการยึด การอายัด หรือการบังคับคดีทุกรูปแบบ ก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้วิสาหกิจแพ่งคดี
๔. (เอ) ททรัพย์สินและสินทรัพย์ของวิสาหกิจ ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใดและอยู่ในการยึดถือของผู้ใด ให้ได้รับความคุ้มครองจากการเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน หรือรูปแบบอื่นใดของการยึดโดยมาตรการของฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติ
- (บี) ททรัพย์สินและสินทรัพย์ของวิสาหกิจ ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใดและอยู่ในการยึดถือของผู้ใด ให้ปลอดจากข้อกักตึง ข้อบังคับ การควบคุม และประกาศพักชำระหนี้ชั่วคราวไม่ว่าในลักษณะใดที่เป็นการเลือกปฏิบัติ
- (ซี) ให้วิสาหกิจและลูกจ้างของตนเคารพกฎหมายและข้อบังคับของรัฐหรือดินแดนซึ่งวิสาหกิจหรือลูกจ้างของตนทำธุรกิจหรือกิจกรรมอื่น
- (ดี) ให้รัฐภาคีประกันว่าวิสาหกิจอุปโภคบริโภค สิทธิ เอกสิทธิ และความคุ้มครองทั้งปวงที่รัฐภาคีให้แก่องค์การที่ทำกิจกรรมทางพาณิชย์ในดินแดนของรัฐภาคี สิทธิ เอกสิทธิ และความคุ้มครองเหล่านี้ต้องให้แก่วิสาหกิจไม่น้อยกว่าที่ให้แก่องค์การที่ทำกิจกรรมทางพาณิชย์ทำนองเดียวกัน ถ้ารัฐภาคีให้เอกสิทธิพิเศษแก่รัฐกำลังพัฒนาหรือองค์การทางการค้าของรัฐเหล่านั้น ให้วิสาหกิจอุปโภคบริโภคเหล่านั้นบนพื้นฐานของการให้สิทธิพิเศษทำนองเดียวกัน
- (อี) รัฐภาคีอาจให้ประโยชน์จูงใจ สิทธิ เอกสิทธิ และความคุ้มครองพิเศษแก่วิสาหกิจโดยไม่มีข้อผูกพันที่จะต้องให้ประโยชน์จูงใจ สิทธิ เอกสิทธิ และความคุ้มครองเช่นว่าแก่องค์การทางการค้าอื่นๆ
๕. ให้วิสาหกิจเจรจากับประเทศเจ้าบ้านที่สำนักงานและสิ่งอำนวยความสะดวกของตนตั้งอยู่ เพื่อยกเว้นจากการเก็บภาษีทางตรงและทางอ้อม
๖. ให้แต่ละรัฐภาคีดำเนินการตามที่จำเป็นเพื่อให้หลักการที่ระบุไว้ในภาคผนวกนี้มีผลในกฎหมายของตนและแจ้งให้วิสาหกิจทราบถึงการดำเนินการซึ่งรัฐภาคีได้กระทำไปแล้วนั้น
๗. วิสาหกิจอาจสละเอกสิทธิและความคุ้มครองใดๆ ที่ได้รับตามข้อนี้หรือตามความตกลงพิเศษที่กล่าวถึงในวรรค ๑ ภายในขอบเขตและตามเงื่อนไขที่วิสาหกิจพิจารณากำหนด

ภาคผนวก ๕ การประนอม

ตอนที่ ๑ วิธีดำเนินการประนอมตามตอนที่ ๑ ของภาค ๑๕

ข้อ ๑

การเริ่มกระบวนการประนอม

ถ้าฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทตกลงที่จะเสนอข้อพิพาทเข้าสู่การประนอมตามตอนนี ตามข้อ ๒๔๔ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดดังกล่าวอาจเริ่มกระบวนการประนอมโดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงอีกฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาท

ข้อ ๒

บัญชีรายชื่อผู้ประนอม

ให้เลขาธิการสหประชาชาติเป็นผู้จัดทำและเก็บรักษาบัญชีรายชื่อผู้ประนอม รัฐภาคีทุกรัฐจะมีสิทธิเสนอชื่อผู้ประนอมสี่คน แต่ละคนจะต้องเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงที่สุดในด้านความเป็นธรรม ความสามารถ และความซื่อสัตย์สุจริต ชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอจะประกอบเป็นบัญชีรายชื่อ เมื่อใดก็ตามที่ผู้ประนอมที่รัฐภาคีเสนอในบัญชีรายชื่อนั้นมีจำนวนน้อยกว่าสี่คน รัฐภาคีนั้นจะมีสิทธิในการเสนอชื่อเพิ่มตามความจำเป็น ชื่อของผู้ประนอมจะยังคงอยู่ในบัญชีรายชื่อจนกว่ารัฐภาคีซึ่งเป็นผู้เสนอจะถอนชื่อออก โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ประนอมดังกล่าวจะยังคงทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการการประนอมที่ตนได้รับการแต่งตั้งเข้ามาจนกว่ากระบวนการประนอมของคณะกรรมการการประนอมนั้นเสร็จสิ้น

ข้อ ๓

การจัดตั้งคณะกรรมการการประนอม

เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้จัดตั้งคณะกรรมการการประนอม ดังต่อไปนี้

- (เอ) ภายใต้บังคับแห่งอนุวรรค (จี) ให้คณะกรรมการการประนอมประกอบด้วยสมาชิกห้าคน
- (บี) ให้ฝ่ายที่เริ่มกระบวนการประนอมแต่งตั้งผู้ประนอมสองคน โดยควรเลือกจากบัญชีรายชื่อที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ ซึ่งคนหนึ่งอาจเป็นคนชาติของตน เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น การแต่งตั้งดังกล่าวจะต้องรวมอยู่ในหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้
- (ซี) ให้อีกฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทแต่งตั้งผู้ประนอมสองคนตามวิธีที่ระบุไว้ในอนุวรรค (บี) ภายใน ๒๑ วันนับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้ ถ้าไม่ได้กระทำการแต่งตั้งภายในระยะเวลาอันนั้น ฝ่ายที่เริ่มกระบวนการประนอมอาจยุติกระบวนการประนอมภายในหนึ่งสัปดาห์หลังการสิ้นสุดระยะเวลาอันนั้น โดยการแจ้งแก่อีกฝ่ายหนึ่งหรือร้องขอเลขาธิการสหประชาชาติให้ทำการแต่งตั้งตามอนุวรรค (อี) ก็ได้

- (ดี) ภายใน ๓๐ วันหลังจากผู้ประνομทั้งสี่ได้รับการแต่งตั้ง ให้บุคคลเหล่านี้แต่งตั้งผู้ประνομคนที่ห้า ผู้ซึ่งจะเป็นประธาน โดยเลือกจากบัญชีรายชื่อที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ ถ้าไม่ได้กระทำการแต่งตั้งภายในระยะเวลานั้น ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจร้องขอภายในหนึ่งสัปดาห์หลังการสิ้นสุดระยะเวลานั้นให้เลขาธิการสหประชาชาติทำการแต่งตั้งตามอนุวรรค (อี) ก็ได้
- (อี) ภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ได้รับคำร้องขอตามอนุวรรค (ซี) และ (ดี) ให้เลขาธิการสหประชาชาติทำการแต่งตั้งที่จำเป็นจากบัญชีรายชื่อที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้โดยการปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาท
- (เอฟ) ให้แต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งที่ว่างตามวิธีที่กำหนดไว้ในการแต่งตั้งครั้งแรก
- (จี) ให้ทั้งสองฝ่ายหรือมากกว่า ซึ่งพิจารณากำหนดโดยความตกลงว่าฝ่ายเหล่านั้นมีผลประโยชน์อย่างเดียวกัน ร่วมกันแต่งตั้งผู้ประνομสองคน ในกรณีที่ทั้งสองฝ่ายหรือมากกว่ามีผลประโยชน์ต่างกันหรือตกลงกันไม่ได้ว่ามีผลประโยชน์อย่างเดียวกันหรือไม่ให้แยกกันแต่งตั้งผู้ประνομ
- (เอช) ในข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกันมากกว่าสองฝ่ายที่มีผลประโยชน์ต่างกัน หรือในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ว่ามีผลประโยชน์อย่างเดียวกันหรือไม่ ให้ฝ่ายต่างๆ นำอนุวรรค (เอ) ถึง (เอฟ) มาใช้เท่าที่เป็นไปได้

ข้อ ๔

วิธีดำเนินการ

เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมาธิการการประνομพิจารณากำหนดวิธีดำเนินการของตนเอง คณะกรรมการมาธิการอาจเชิญรัฐภาคีใดๆ ให้เสนอความคิดเห็นด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรต่อตน โดยความเห็นชอบจากฝ่ายในข้อพิพาท คำวินิจฉัยของคณะกรรมการที่เกี่ยวกับเรื่องวิธีดำเนินการ รายงานและข้อเสนอแนะ ให้กระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิกของคณะกรรมการ

ข้อ ๕

การระงับข้อพิพาทฉันทมิตร

คณะกรรมการมาธิการอาจขอให้ฝ่ายต่างๆ ให้ความสนใจมาตรการที่อาจอำนวยให้มีการระงับข้อพิพาทฉันทมิตร

ข้อ ๖

หน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการรับฟัง พิจารณาข้อเรียกร้องและข้อคัดค้านของฝ่ายต่างๆ และทำข้อเสนอแก่ฝ่ายต่างๆ เพื่อให้บรรลุการระงับข้อพิพาทฉันทมิตร

ข้อ ๗

รายงาน

๑. ให้คณะกรรมการรายงานภายใน ๑๒ เดือน นับจากการจัดตั้ง รายงานจะต้องบันทึกความตกลงใดๆ ที่บรรลุผลสำเร็จ และในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ ต้องบันทึกข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหา ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายทั้งปวงที่

เกี่ยวกับเรื่องในข้อพิพาท และข้อเสนอแนะที่คณะกรรมการอาจเห็นว่าเหมาะสมสำหรับการระงับข้อพิพาทฉันมิตร ให้มอบรายงานไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติซึ่งจะต้องส่งต่อให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาททันที

๒. รายงานของคณะกรรมการ รวมทั้งข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะจะไม่ผูกพันฝ่ายต่างๆ

ข้อ ๘ การสิ้นสุด

กระบวนการประนีประนอมสิ้นสุดเมื่อการระงับข้อพิพาทบรรลุผลสำเร็จ เมื่อฝ่ายต่างๆ ยอมรับหรือฝ่ายหนึ่งปฏิเสธ ข้อเสนอแนะของรายงานโดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเลขาธิการสหประชาชาติหรือเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา สามเดือนนับจากวันที่ส่งรายงานให้ฝ่ายต่างๆ

ข้อ ๙ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย

ให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทรับภาระค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๐ สิทธิของฝ่ายต่างๆ ในการเปลี่ยนแปลงแก้ไขวิธีดำเนินการ

ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทอาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบัญญัติใดๆ ของภาคผนวกนี้ได้ก็โดยความตกลงที่ใช้เฉพาะ ข้อพิพาทนั้น

ตอนที่ ๒ การเสนอเข้าสู่วิธีดำเนินการประนีประนอมภาคบังคับ ตามตอนที่ ๓ ของภาค ๑๕

ข้อ ๑๑ การเริ่มกระบวนการประนีประนอม

๑. ฝ่ายใดๆ ในข้อพิพาท ซึ่งตามภาค ๑๕ ตอนที่ ๓ อาจถูกเสนอเข้าสู่การประนีประนอมตามตอนนี้ อาจเริ่มกระบวนการประนีประนอมโดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ฝ่ายอื่นหรือฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาท

๒. ฝ่ายใดๆ ในข้อพิพาทที่ได้รับแจ้งตามวรรค ๑ ต้องผูกพันยอมรับกระบวนการประนีประนอมดังกล่าว

ข้อ ๑๒ การไม่ตอบหรือการไม่ยอมเสนอเข้าสู่การประนีประนอม

การที่ฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทไม่ตอบหนังสือแจ้งการเริ่มกระบวนการประนีประนอมหรือไม่ยอมรับกระบวนการประนีประนอมดังกล่าว จะไม่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการประนีประนอม

ข้อ ๑๓
อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมการการประนอมเป็นผู้วินิจฉัยในประเด็นที่ว่า คณะกรรมการการซึ่งดำเนินการภายใต้ต่อนี้ มีอำนาจหน้าที่หรือไม่

ข้อ ๑๔
การใช้ตอนที่ ๑

การใช้ข้อ ๒ ถึง ๑๐ ของตอนที่ ๑ ของภาคผนวกนี้ให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งต่อนี้

ภาคผนวก ๖

ธรรมนูญศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ

.....

ข้อ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

๑. มีการจัดตั้งศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศขึ้นและให้ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติของอนุสัญญาและธรรมนูญนี้
๒. ที่ตั้งของศาลจะอยู่ที่นครแฮมเบอร์ก สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
๓. ศาลอาจพิจารณาและใช้อำนาจหน้าที่ของศาลในที่อื่นได้เมื่อพิจารณาว่าเหมาะสม
๔. การเสนอข้อพิพาทต่อศาลต้องอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของภาค ๑๑ และ ๑๕

ตอนที่ ๑ การจัดองค์กรของศาล

ข้อ ๒ องค์ประกอบ

๑. ให้ศาลประกอบด้วยคณะสมาชิกอิสระจำนวน ๒๑ คน ที่ได้รับเลือกตั้งจากบุคคลซึ่งมีชื่อเสียงดีที่สุดในด้านความเป็นธรรมและความซื่อสัตย์สุจริตและมีความสามารถเป็นที่ยอมรับในสาขากฎหมายทะเล
๒. ในองค์ประกอบของศาลจะต้องประกันว่ามีตัวแทนของระบบกฎหมายสำคัญของโลกและการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม

ข้อ ๓ สมาชิกภาพ

๑. สมาชิกของศาลจะมาจากคนชาติของรัฐเดียวกันเกินหนึ่งคนไม่ได้ เพื่อความมุ่งประสงค์เกี่ยวกับสมาชิกภาพในศาล บุคคลซึ่งสามารถถือได้ว่าเป็นคนชาติของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ ให้ถือว่าเป็นคนชาติของรัฐที่บุคคลนั้นใช้สิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมืองตามปกติ
๒. ให้มีสมาชิกไม่น้อยกว่าสามคนจากแต่ละกลุ่มภูมิศาสตร์ตามที่สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติกำหนดไว้

ข้อ ๔
การเสนอชื่อและการเลือกตั้ง

๑. แต่ละรัฐภาคีอาจเสนอชื่อบุคคลได้ไม่เกินสองคน ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ ให้เลือกตั้งสมาชิกของศาลจากบัญชีรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น
๒. อย่างน้อยสามเดือนก่อนวันเลือกตั้ง ให้เลขาธิการสหประชาชาติ ในกรณีการเลือกตั้งครั้งแรก และให้ นายทะเบียนของศาล ในกรณีการเลือกตั้งครั้งต่อไป ส่งคำเชิญเป็นลายลักษณ์อักษรถึงรัฐภาคีให้เสนอชื่อผู้สมัคร เป็นสมาชิกของศาลภายในสองเดือน ให้เลขาธิการสหประชาชาติหรือนายทะเบียนของศาล แล้วแต่กรณี ทำบัญชี รายชื่อเรียงตามลำดับตัวอักษรของบุคคลทั้งหมดที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น พร้อมทั้งระบุรัฐภาคีที่เสนอชื่อบุคคล เหล่านั้นและให้เสนอบัญชีรายชื่อต่อรัฐภาคีทั้งหลายก่อนวันที่เจ็ดของเดือนสุดท้ายก่อนวันเลือกตั้งแต่ละครั้ง
๓. ให้จัดการเลือกตั้งครั้งแรกขึ้นภายในหกเดือนนับจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ
๔. ให้เลือกตั้งสมาชิกของศาลโดยการลงคะแนนลับ ให้จัดการเลือกตั้งขึ้นในที่ประชุมของรัฐภาคีโดยเลขาธิการ สหประชาชาติเป็นผู้เรียกประชุมในกรณีการเลือกตั้งครั้งแรก และโดยวิธีดำเนินการที่รัฐภาคีตกลงกันในกรณี การเลือกตั้งครั้งต่อไป รัฐภาคีสองในสามจะประกอบเป็นองค์ประชุมในการประชุมนั้น บุคคลที่ได้รับการ เลือกตั้งสู่ศาลต้องเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดและเสียงข้างมากสองในสามของรัฐภาคีที่เข้า ประชุมและออกเสียง โดยมีเงื่อนไขว่าเสียงข้างมากดังกล่าวประกอบด้วยเสียงข้างมากของรัฐภาคีทั้งหมด

ข้อ ๕
วาระการดำรงตำแหน่ง

๑. ให้สมาชิกของศาลได้รับเลือกตั้งเป็นวาระเก้าปี และอาจได้รับเลือกตั้งซ้ำ อย่างไรก็ตาม ภายใต้เงื่อนไขว่า ในบรรดาสมาชิกที่ได้รับเลือกจากการเลือกตั้งครั้งแรก วาระของสมาชิกเจ็ดคนจะสิ้นสุดลงเมื่อครบสามปี และวาระ ของสมาชิกอีกเจ็ดคนจะสิ้นสุดลงเมื่อครบหกปี
๒. ให้เลือกสมาชิกของศาลผู้ซึ่งวาระของการดำรงตำแหน่งจะสิ้นสุดลงเมื่อครบระยะเวลาสามและหกปีแรก ที่กล่าวถึงข้างต้น โดยการจับสลากโดยเลขาธิการสหประชาชาติทันทีหลังจากการเลือกตั้งครั้งแรก
๓. ให้สมาชิกของศาลคงปฏิบัติหน้าที่ของตนจนกว่าจะมีผู้มารับตำแหน่งแทน แม้จะมีการรับตำแหน่งแทน สมาชิกของศาลจะต้องดำเนินการซึ่งเริ่มต้นไว้ก่อนวันที่จะมีผู้มารับตำแหน่งแทนจนแล้วเสร็จ
๔. ในกรณีที่สมาชิกของศาลลาออก ให้ส่งหนังสือลาออกถึงประธานศาล ตำแหน่งจะว่างลงเมื่อได้รับหนังสือนั้น

ข้อ ๖
ตำแหน่งว่าง

๑. ให้แต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งที่ว่างตามระเบียบวิธีเดียวกันกับที่ใช้ในการเลือกตั้งครั้งแรกภายใต้บังคับ แห่งบทบัญญัติต่อไปนี้ ภายในหนึ่งเดือนจากที่มีตำแหน่งว่างให้นายทะเบียนออกคำเชิญตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๔ ของภาคผนวกนี้ และให้ประธานศาลกำหนดวันเลือกตั้งหลังจากการปรึกษาหารือกับรัฐภาคี

๒. ให้สมาชิกของศาลที่ได้รับเลือกตั้งแทนสมาชิกที่วาระการดำรงตำแหน่งยังไม่สิ้นสุด ดำรงตำแหน่งในวาระที่เหลือของสมาชิกคนก่อน

ข้อ ๗

กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกัน

๑. สมาชิกของศาลไม่อาจใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองหรือทางการบริหาร หรือเข้าร่วมอย่างแข็งขันหรือมีผลประโยชน์ทางการเงินในการปฏิบัติการของวิสาหกิจที่เกี่ยวกับการสำรวจหรือการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในทะเลหรือพื้นดินท้องทะเลหรือการใช้ทะเลหรือพื้นดินท้องทะเลทางพาณิชย์อื่น ๆ
๒. สมาชิกของศาลไม่อาจกระทำการเป็นตัวแทน ที่ปรึกษา หรือทนายในคดีใด ๆ
๓. ให้ยุติข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้โดยการวินิจฉัยของเสียงข้างมากของสมาชิกอื่น ๆ ของศาลที่เข้าประชุม

ข้อ ๘

เงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าร่วมของสมาชิกในคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใด

๑. สมาชิกของศาลไม่อาจเข้าร่วมในการวินิจฉัยคดีซึ่งก่อนหน้านั้นตนเคยเข้าร่วมในฐานะเป็นตัวแทน ที่ปรึกษา หรือทนายแก่ฝ่ายหนึ่ง หรือในฐานะสมาชิกของศาลภายในหรือศาลระหว่างประเทศหรือคณะตุลาการ หรือในฐานะอื่นใด
๒. ถ้าด้วยเหตุผลพิเศษบางประการ สมาชิกของศาลพิจารณาเห็นว่าตนไม่ควรเข้าร่วมในการวินิจฉัยคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใด ให้แจ้งให้ประธานศาลทราบตามนั้น
๓. ถ้าประธานพิจารณาเห็นว่า ด้วยเหตุผลพิเศษบางประการ สมาชิกคนหนึ่งของศาลไม่ควรนั่งพิจารณาคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใด ให้ประธานแจ้งให้สมาชิกทราบตามนั้น
๔. ให้ยุติข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้โดยการวินิจฉัยของเสียงข้างมากของสมาชิกอื่น ๆ ของศาลที่เข้าประชุม

ข้อ ๙

ผลของการเลิกปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด

ถ้าสมาชิกอื่นของศาลมีความเห็นโดยเอกฉันท์ว่า สมาชิกได้เลิกปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ประธานศาลประกาศให้ที่ว่าง

ข้อ ๑๐

เอกสิทธิและความคุ้มกัน

ให้สมาชิกของศาลอุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันทางทูตเมื่อปฏิบัติหน้าที่ของศาล

ข้อ ๑๑

คำสัถย์ปฏิญาณของสมาชิก

ก่อนเริ่มรับหน้าที่ของตน ให้สมาชิกทุกคนของศาล กระทำสัถย์ปฏิญาณในการประชุมเปิดว่าจะใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ลำเอียงและโดยสุจริตใจ

ข้อ ๑๒

ประธาน รองประธาน และนายทะเบียน

๑. ให้ศาลเลือกตั้งประธานและรองประธานโดยมีวาระสามปี ซึ่งอาจได้รับเลือกตั้งซ้ำ
๒. ให้ศาลแต่งตั้งนายทะเบียนของศาลและอาจจัดให้มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่อื่นๆ ตามที่จำเป็น
๓. ให้ประธานและนายทะเบียนพำนัก ณ ที่ตั้งของศาล

ข้อ ๑๓

องค์ประชุม

๑. ให้สมาชิกของศาลเท่าที่พร้อมทั้งหมดเข้านั่งพิจารณา องค์ประชุมของสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งจำนวน ๑๑ คน จะประกอบเป็นศาล
๒. ภายใต้บังคับแห่งข้อ ๑๗ ของภาคผนวกนี้ ให้ศาลพิจารณากำหนดว่าสมาชิกใดพร้อมที่จะประกอบเป็นศาลเพื่อพิจารณาข้อพิพาทเรื่องหนึ่งเรื่องใด โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพขององค์คณะตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๔ และ ๑๕ ของภาคผนวกนี้
๓. ให้ศาลพิจารณาและวินิจฉัยข้อพิพาทและคำร้องทั้งหมดที่เสนอต่อศาล เว้นแต่ในกรณีที่ข้อ ๑๔ ของภาคผนวกนี้ใช้บังคับหรือฝ่ายต่างๆ ร้องขอให้ดำเนินการตามข้อ ๑๕ ของภาคผนวกนี้

ข้อ ๑๔

องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล

ให้จัดตั้งองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลขึ้นตามบทบัญญัติของตอนที่ ๔ ของภาคผนวกนี้ ให้เขตอำนาจ อำนาจและหน้าที่ขององค์คณะเป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในภาค ๑๑ ตอนที่ ๕

ข้อ ๑๕

องค์คณะพิเศษ

๑. ศาลอาจจัดตั้งองค์คณะซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งสามคนหรือมากกว่า ตามที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อดำเนินการกับข้อพิพาทเฉพาะประเภท

๒. ให้ศาลจัดตั้งองค์คณะที่ดำเนินการกับข้อพิพาทเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งได้เสนอต่อศาลหากฝ่ายต่างๆ ร้องขอเช่นนั้น ให้ศาลเป็นผู้พิจารณากำหนดองค์ประกอบขององค์คณะเช่นว่าด้วยความเห็นชอบของฝ่ายต่างๆ
๓. เพื่อความรวดเร็วในการทำงาน ให้ศาลจัดตั้งองค์คณะที่ประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งห้าคนทุกปี ซึ่งอาจพิจารณาและวินิจฉัยข้อพิพาทโดยวิธีพิจารณาความอย่างรวบรัด ให้เลือกสรรสมาชิกสำรองสองคนเพื่อเข้ารับหน้าที่แทนสมาชิกที่ไม่สามารถร่วมในกระบวนการพิจารณาเรื่องหนึ่งเรื่องใดได้
๔. ให้องค์คณะที่จัดตั้งขึ้นตามข้อนี้เป็นผู้พิจารณาและวินิจฉัยข้อพิพาท หากฝ่ายต่างๆ ร้องขอเช่นนั้น
๕. คำตัดสินที่ให้โดยองค์คณะที่จัดตั้งขึ้นตามข้อนี้และข้อ ๑๔ ของภาคผนวกนี้ ให้ถือว่าเป็นคำตัดสินที่ให้โดยศาล

ข้อ ๑๖

หลักเกณฑ์ของศาล

ให้ศาลวางกรอบหลักเกณฑ์เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศาลจะต้องวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีพิจารณาความ

ข้อ ๑๗

สัญชาติของสมาชิก

๑. ให้สมาชิกของศาลที่มีสัญชาติของฝ่ายในข้อพิพาทยังคงมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในฐานะสมาชิกของศาล
๒. ขณะพิจารณาข้อพิพาท ถ้าศาลมีสมาชิกคนหนึ่งที่มีสัญชาติของฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทรวมอยู่ในองค์คณะ ฝ่ายอื่นจะเลือกบุคคลหนึ่งเข้าร่วมในฐานะสมาชิกของศาลก็ได้
๓. ขณะพิจารณาข้อพิพาท ถ้าศาลไม่มีสมาชิกที่มีสัญชาติของฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทรวมอยู่ในองค์คณะ แต่ละฝ่ายจะเลือกบุคคลหนึ่งเข้าร่วมในฐานะสมาชิกของศาลก็ได้
๔. ข้อนี้ใช้กับองค์คณะที่กล่าวถึงในข้อ ๑๔ และ ๑๕ ของภาคผนวกนี้ ในกรณีเช่นนั้น ให้ประธาน โดยการปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ ขอให้สมาชิกของศาลที่ประกอบเป็นองค์คณะที่ระบุไว้ จำนวนมากเท่าที่จำเป็น สละที่นั่งแก่สมาชิกของศาลที่มีสัญชาติของฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และเมื่อทำเช่นนั้นไม่ได้หรือหากบุคคลเหล่านั้นไม่สามารถเข้าร่วมการพิจารณาได้ ก็ให้สละที่นั่งแก่สมาชิกที่ฝ่ายต่างๆ เลือกเป็นพิเศษ
๕. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติข้างต้น ถ้ามีหลายฝ่ายที่มีผลประโยชน์อย่างเดียวกันให้ถือว่าฝ่ายเหล่านั้นเป็นฝ่ายเดียวเท่านั้น ให้ระงับข้อสงสัยในประเด็นนี้โดยการวินิจฉัยของศาล
๖. ให้สมาชิกที่ได้รับเลือกตามวรรค ๒, ๓ และ ๔ ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๒, ๘ และ ๑๑ ของภาคผนวกนี้ ให้สมาชิกเหล่านั้นเข้าร่วมในการวินิจฉัยโดยมีความเสมอภาคอย่างสมบูรณ์เช่นเดียวกับสมาชิกอื่น

ข้อ ๑๘

ค่าตอบแทนของสมาชิก

๑. ให้สมาชิกของศาลที่ได้รับเลือกตั้งแต่ละคนได้รับเงินตอบแทนประจำปีและเงินตอบแทนพิเศษสำหรับแต่ละวันที่ปฏิบัติหน้าที่ของตน โดยมีเงื่อนไขว่าจำนวนเงินทั้งหมดที่จ่ายให้สมาชิกเป็นเงินตอบแทนพิเศษในปีหนึ่งจะต้องไม่เกินจำนวนเงินตอบแทนประจำปี
๒. ให้ประธานได้รับเงินตอบแทนประจำปีเป็นพิเศษ
๓. ให้รองประธานได้รับเงินตอบแทนพิเศษสำหรับแต่ละวันที่ทำหน้าที่เป็นประธาน
๔. ให้สมาชิกที่ได้รับเลือกตามข้อ ๑๗ ของภาคผนวกนี้ นอกเหนือจากสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งของศาล ได้รับเงินชดเชยสำหรับแต่ละวันที่ปฏิบัติหน้าที่ของตน
๕. ให้พิจารณากำหนดเงินเดือน เงินตอบแทน และเงินชดเชยในที่ประชุมของรัฐสภาเป็นครั้งคราว โดยคำนึงถึงปริมาณงานของศาล จะไม่มีการลดเงินดังกล่าวลงระหว่างวาระการดำรงตำแหน่ง
๖. ให้พิจารณากำหนดเงินเดือนของนายทะเบียนในที่ประชุมของรัฐสภาตามข้อเสนอของศาล
๗. ข้อบังคับซึ่งที่ประชุมของรัฐสภาได้รับเอา จะต้องกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับเงินบำนาญที่อาจให้แก่สมาชิกของศาลและนายทะเบียน และเงื่อนไขที่สมาชิกของศาลและนายทะเบียนจะได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางคืน
๘. เงินเดือน เงินตอบแทน และเงินชดเชยจะปลอดจากการเก็บภาษีทั้งปวง

ข้อ ๑๙

ค่าใช้จ่ายของศาล

๑. ให้รัฐสภาและองค์กรรับภาระค่าใช้จ่ายของศาลตามข้อกำหนดและวิธีการที่จะวินิจฉัยในที่ประชุมของรัฐสภา
๒. เมื่อองค์ภาวะหนึ่งนอกเหนือจากรัฐสภาหรือองค์กรเป็นฝ่ายในคดีที่เสนอต่อศาล ให้ศาลกำหนดจำนวนเงินซึ่งฝ่ายนั้นต้องชำระเป็นค่าใช้จ่ายของศาล

ตอนที่ ๒ อำนาจหน้าที่

ข้อ ๒๐

การเข้าถึงศาล

๑. ศาลจะต้องเปิดสำหรับรัฐสภา
๒. ศาลจะต้องเปิดสำหรับองค์ภาวะนอกเหนือจากรัฐสภาในคดีที่บัญญัติไว้อย่างชัดแจ้งในภาค ๑๑ หรือในคดีที่เสนอต่อศาลตามความตกลงอื่นใดที่ทำให้ศาลมีเขตอำนาจโดยได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายในคดีนั้น

ข้อ ๒๑
เขตอำนาจ

เขตอำนาจของศาลครอบคลุมถึงข้อพิพาทและคำร้องทั้งปวงที่เสนอต่อศาลตามอนุสัญญาฯ และเรื่องทั้งปวงที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในความตกลงอื่นใดที่ศาลมีเขตอำนาจ

ข้อ ๒๒
การเสนอข้อพิพาทภายใต้ความตกลงอื่น ๆ

ถ้าทุกภาคีในสนธิสัญญาหรืออนุสัญญาที่มีผลใช้บังคับอยู่แล้วและที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องก่อนอนุสัญญาฯ ครอบคลุมถึงได้ตกลงกัน ข้อพิพาทใดๆ เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้สนธิสัญญาหรืออนุสัญญาดังกล่าวจะเสนอต่อศาลโดยสอดคล้องกับความตกลงเช่นว่าก็ได้

ข้อ ๒๓
กฎหมายที่ใช้บังคับ

ให้ศาลวินิจฉัยข้อพิพาทและคำร้องทั้งปวงตามข้อ ๒๓๓

ตอนที่ ๓ วิธีพิจารณาความ

ข้อ ๒๔
การฟ้องคดี

๑. ให้เสนอข้อพิพาทต่อศาล โดยการแจ้งให้ทราบถึงความตกลงพิเศษหรือโดยคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วแต่กรณี โดยส่งไปยังนายทะเบียน ในทั้งสองกรณี ให้ระบุเรื่องที่เป็นข้อพิพาทและฝ่ายพิพาท
๒. ให้นายทะเบียนแจ้งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบโดยทันทีถึงความตกลงพิเศษหรือคำร้อง
๓. ให้นายทะเบียนแจ้งให้รัฐภาคีทุกรัฐทราบด้วย

ข้อ ๒๕
มาตรการชั่วคราว

๑. ให้ศาลและองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลมีอำนาจในการกำหนดมาตรการชั่วคราวตามข้อ ๒๙๐
๒. ถ้าศาลไม่อยู่ในสมัยพิจารณาหรือจำนวนสมาชิกไม่เพียงพอที่จะประกอบเป็นองค์ประชุมให้องค์คณะที่ใช้วิธีพิจารณาความอย่างรวบรัดซึ่งตั้งขึ้นตามข้อ ๑๕ วรรค ๓ ของภาคผนวกนี้เป็นผู้กำหนดมาตรการชั่วคราว แม้จะมีข้อ ๑๕ วรรค ๔ ของภาคผนวกนี้ มาตรการชั่วคราวเช่นว่าอาจกำหนดขึ้นตามคำร้องขอของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท ศาลมีอำนาจทบทวนและปรับปรุงมาตรการชั่วคราวดังกล่าวได้

ข้อ ๒๖
การพิจารณาคดี

๑. ให้การพิจารณาคดีอยู่ในความควบคุมของประธาน หรือรองประธานในกรณีที่ประธานไม่สามารถมาเป็นประธานได้ ถ้าทั้งประธานและรองประธานไม่สามารถมาทำหน้าที่ได้ ให้ผู้พิพากษาอาวุโสที่มาร่วมพิจารณาคดีในศาลเป็นประธาน
๒. การพิจารณาคดีจะต้องทำโดยเปิดเผย เว้นแต่ศาลจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น หรือเว้นแต่ฝ่ายต่างๆ เรียกร้องไม่ให้สาธารณชนเข้าฟัง

ข้อ ๒๗
การดำเนินคดี

ให้ศาลวางระเบียบสำหรับการดำเนินคดี กำหนดรูปแบบและเวลาที่แต่ละฝ่ายต้องสรุปค่าแถลงของตน และเตรียมการทั้งปวงที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการสืบพยานหลักฐาน

ข้อ ๒๘
การไม่มาต่อสู้อคดี

เมื่อฝ่ายหนึ่งไม่มาปรากฏตัวต่อศาล หรือไม่ต่อสู้อคดีของตน อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ดำเนินคดีต่อไป และมีคำวินิจฉัย การที่ฝ่ายหนึ่งไม่มาหรือไม่ต่อสู้อคดีของตนจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินคดี ก่อนที่ศาลจะวินิจฉัย ศาลไม่เพียงแต่จะต้องแน่ใจว่าตนมีเขตอำนาจเหนือข้อพิพาทเท่านั้น แต่จะต้องแน่ใจด้วยว่าข้อเรียกร้องนั้นมีมูลความจริงและพื้นฐานทางกฎหมายเพียงพอ

ข้อ ๒๙
เสียงข้างมากสำหรับการวินิจฉัย

๑. ให้วินิจฉัยปัญหาทั้งปวงโดยเสียงข้างมากของสมาชิกของศาลที่เข้าร่วมพิจารณา
๒. ในกรณีที่คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานหรือสมาชิกของศาลซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนประธานออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๐
คำตัดสิน

๑. คำตัดสินจะต้องระบุถึงเหตุผลที่เป็นพื้นฐานในการตัดสิน
๒. คำตัดสินจะต้องระบุชื่อสมาชิกของศาลที่เข้าร่วมในการวินิจฉัย
๓. ถ้าคำตัดสินทั้งหมดหรือบางส่วนไม่ได้รับเสียงเป็นเอกฉันท์จากสมาชิกของศาล สมาชิกมีสิทธิให้ความเห็นต่างหาก

๔. ให้ประธานและนายทะเบียนลงนามคำตัดสินให้อ่านคำตัดสินในศาลโดยเปิดเผย เมื่อได้แจ้งให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาททราบตามควรแล้ว

ข้อ ๓๑ **คำขอเข้าร้องสอด**

๑. ถ้ารัฐภาคีพิจารณาว่าตนมีผลประโยชน์ทางกฎหมายซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยในข้อพิพาท รัฐภาคีอาจยื่นคำขอต่อศาลเพื่อให้ได้รับอนุญาตเข้าร้องสอด
๒. ให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัยคำขอนี้
๓. ถ้าคำขอเข้าร้องสอดได้รับอนุมัติ ให้คำวินิจฉัยของศาลในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทนั้นมีผลผูกพันรัฐภาคีที่เข้าร้องสอดเท่าที่คำวินิจฉัยมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องซึ่งรัฐภาคีนั้นร้องสอด

ข้อ ๓๒ **สิทธิเข้าร้องสอดในกรณีของการตีความหรือการใช้บังคับ**

๑. เมื่อใดก็ตามที่มีปัญหาการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญาฯ ให้นายทะเบียนแจ้งรัฐภาคีทุกรัฐให้ทราบทันที
๒. เมื่อใดก็ตามที่มีปัญหาการตีความหรือการใช้บังคับความตกลงระหว่างประเทศตามข้อ ๒๑ หรือ ๒๒ ของภาคผนวกนี้ ให้นายทะเบียนแจ้งให้ทุกฝ่ายในความตกลงทราบ
๓. ทุกฝ่ายที่กล่าวถึงในวรรค ๑ และ ๒ มีสิทธิเข้าร้องสอดในกระบวนการพิจารณาถ้ามีการใช้สิทธินี้ การตีความที่ให้ในคำตัดสินจะมีผลผูกพันทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน

ข้อ ๓๓ **การถึงที่สุดและผลผูกพันของคำวินิจฉัย**

๑. คำวินิจฉัยของศาลถือว่าถึงที่สุดและทุกฝ่ายในข้อพิพาทต้องปฏิบัติตาม
๒. คำวินิจฉัยมีผลผูกพันเฉพาะฝ่ายต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทเฉพาะเรื่องนั้น
๓. ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับความหมายหรือขอบเขตของคำวินิจฉัย ให้ศาลอธิบายคำวินิจฉัยตามคำขอของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ข้อ ๓๔ **ค่าใช้จ่าย**

ให้แต่ละฝ่ายรับภาระค่าใช้จ่ายของตนเอง เว้นแต่ศาลจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น

ตอนที่ ๔ องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล

ข้อ ๓๕

องค์ประกอบ

๑. ให้องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลที่กล่าวถึงในข้อ ๑๔ ของภาคผนวกนี้ประกอบด้วยสมาชิก ๑๑ คน ซึ่งคัดเลือกมาโดยเสียงข้างมากของสมาชิกของศาลที่ได้รับเลือกตั้งจากบรรดาสมาชิกดังกล่าว
๒. ในการคัดเลือกสมาชิกขององค์คณะ จะต้องประกันว่ามีตัวแทนของระบบกฎหมายสำคัญของโลกและมีการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม สมัชชาขององค์การอาจรับเอาข้อเสนอแนะซึ่งมีลักษณะทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการมีผู้แทนและการแจกกระจายเช่นว่า
๓. สมาชิกขององค์คณะจะได้รับคัดเลือกทุกสามปีและอาจได้รับคัดเลือกเป็นวาระที่สอง
๔. องค์คณะจะเลือกตั้งประธานจากบรรดาสมาชิกขององค์คณะ ประธานจะดำรงตำแหน่งในวาระขององค์คณะที่ได้รับการคัดเลือก
๕. ถ้ากระบวนการพิจารณายังค้างอยู่เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสามปีที่องค์คณะได้รับการคัดเลือก ให้องค์คณะในองค์ประกอบเดิมดำเนินกระบวนการพิจารณาให้เสร็จสิ้น
๖. ถ้ามีตำแหน่งว่างขึ้นในองค์คณะ ให้ศาลคัดเลือกผู้รับช่วงตำแหน่งจากบรรดาสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งของตน โดยให้ดำรงตำแหน่งในวาระที่เหลือของสมาชิกคนก่อน
๗. สมาชิกที่ศาลคัดเลือกจำนวนเจ็ดคนจะประกอบเป็นองค์ประชุมขององค์คณะ

ข้อ ๓๖

องค์คณะเฉพาะกิจ

๑. ให้องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลจัดตั้งองค์คณะเฉพาะกิจขึ้น ประกอบด้วยสมาชิกสามคนขององค์คณะแรก เพื่อดำเนินการกับข้อพิพาทเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เสนอต่อตนตามข้อ ๑๘๘ วรรค ๑ (บี) ให้องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลพิจารณากำหนดองค์ประกอบขององค์คณะดังกล่าว โดยความเห็นชอบของฝ่ายต่างๆ
๒. ถ้าฝ่ายต่างๆ ตกลงกันไม่ได้เกี่ยวกับองค์ประกอบขององค์คณะเฉพาะกิจ ให้แต่ละฝ่ายในข้อพิพาทแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคน และให้ฝ่ายต่างๆ แต่งตั้งสมาชิกคนที่สามด้วยการตกลงกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ หรือถ้าฝ่ายใดไม่แต่งตั้งให้ประธานองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลแต่งตั้งจากสมาชิกขององค์คณะโดยพลัน หลังจากปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ
๓. สมาชิกขององค์คณะเฉพาะกิจต้องไม่ทำงานให้กับหรือมีสัญชาติของฝ่ายใดในข้อพิพาท

ข้อ ๓๗
การเข้าถึง

องค์คณะจะต้องเปิดสำหรับรัฐภาคี องค์กร และองค์ภาวะอื่นๆ ที่กล่าวถึงในภาค ๑๑ ตอนที่ ๕

ข้อ ๓๘
กฎหมายที่ใช้บังคับ

นอกเหนือจากบทบัญญัติของข้อ ๒๙๓ แล้ว ให้องค์คณะใช้

- (เอ) หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรที่กำหนดขึ้นตามอนุสัญญาฯ และ
- (บี) ข้อกำหนดของสัญญาเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสัญญาเหล่านั้น

ข้อ ๓๙
การบังคับใช้คำวินิจฉัยขององค์คณะ

คำวินิจฉัยขององค์คณะจะบังคับใช้ในดินแดนของรัฐภาคีต่างๆ ได้ในลักษณะเดียวกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลสูงสุดของรัฐภาคีซึ่งจะต้องมีการบังคับคดีในดินแดนของตน

ข้อ ๔๐
การใช้ตอนอื่นของภาคผนวกนี้

๑. ตอนอื่นของภาคผนวกนี้ที่ไม่ขัดกับตอนที่บังคับใช้ได้กับองค์คณะ
๒. ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์คณะที่เกี่ยวข้องกับความเห็นแนะนำ ให้องค์คณะใช้แนวทางตามบทบัญญัติของภาคผนวกนี้ที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการต่อศาลในขอบเขตซึ่งองค์คณะยอมรับให้ใช้ได้

ตอนที่ ๕ ข้อแก้ไข

ข้อ ๔๑
ข้อแก้ไข

๑. ข้อแก้ไขภาคผนวกนี้ นอกจากข้อแก้ไขตอนที่ ๔ อาจรับเอาได้ตามข้อ ๓๑๓ หรือโดยฉันทามติในที่ประชุม ซึ่งมีขึ้นตามอนุสัญญาฯ เท่านั้น
๒. ข้อแก้ไขตอนที่ ๔ อาจรับเอาได้ตามข้อ ๓๑๔ เท่านั้น
๓. ศาลอาจเสนอข้อแก้ไขธรรมนูญนี้ตามที่ตนพิจารณาว่าจำเป็น โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังรัฐภาคี เพื่อให้พิจารณาโดยสอดคล้องกับวรรค ๑ และ ๒

ภาคผนวก ๗

อนุญาโตตุลาการ

ข้อ ๑

การเริ่มกระบวนการพิจารณา

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของภาค ๑๕ ฝ่ายใดในข้อพิพาทอาจเสนอข้อพิพาทเข้าสู่วิธีพิจารณาทางอนุญาโตตุลาการที่บัญญัติไว้ในภาคผนวกนี้โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังอีกฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาท ให้แนบคำแถลงเกี่ยวกับการอ้างสิทธิและมูลเหตุที่เป็นพื้นฐานไปกับหนังสือแจ้งด้วย

ข้อ ๒

บัญชีรายชื่ออนุญาโตตุลาการ

๑. ให้เลขาธิการสหประชาชาติเป็นผู้จัดทำและเก็บรักษาบัญชีรายชื่ออนุญาโตตุลาการ รัฐภาคีทุกรัฐจะมีสิทธิเสนอชื่ออนุญาโตตุลาการสี่คน แต่แต่ละคนจะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ในกิจการทางทะเลและมีชื่อเสียงที่สุดในด้านความเป็นธรรม ความสามารถ และความซื่อสัตย์สุจริต ชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอจะประกอบเป็นบัญชีรายชื่อ
๒. เมื่อใดก็ตามที่อนุญาโตตุลาการที่รัฐภาคีเสนอในบัญชีรายชื่อนั้นมีจำนวนน้อยกว่าสี่คน รัฐภาคีนั้นจะมีสิทธิในการเสนอชื่อเพิ่มตามความจำเป็น
๓. ชื่อของอนุญาโตตุลาการจะยังคงอยู่ในบัญชีรายชื่อจนกว่ารัฐภาคีซึ่งเป็นผู้เสนอจะถอนชื่อออก โดยมีเงื่อนไขว่าอนุญาโตตุลาการนั้นจะยังคงทำหน้าที่อยู่ในศาลอนุญาโตตุลาการที่ตนได้รับการแต่งตั้งเข้ามาจนกว่ากระบวนการพิจารณาในศาลอนุญาโตตุลาการนั้นจะเสร็จสิ้น

ข้อ ๓

การจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของกระบวนการพิจารณาตามภาคผนวกนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้จัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการขึ้นดังต่อไปนี้

- (เอ) ภายใต้บังคับแห่งอนุวรรค (จี) ให้ศาลอนุญาโตตุลาการประกอบด้วยสมาชิกห้าคน
- (บี) ให้ฝ่ายที่เริ่มกระบวนการพิจารณาแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคน โดยควรที่จะเลือกจากบัญชีรายชื่อที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ ซึ่งอาจเป็นคนชาติของตน การแต่งตั้งดังกล่าวจะต้องรวมอยู่ในหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้
- (ซี) ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้ ให้อีกฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคน โดยควรที่จะเลือกจากบัญชีรายชื่อนั้นซึ่งอาจเป็นคนชาติของตน ถ้าไม่ได้กระทำการแต่งตั้งภายในระยะเวลาอันนั้น ฝ่ายที่เริ่มกระบวนการพิจารณาอาจร้องขอให้ทำการแต่งตั้งตามอนุวรรค (อี) ภายในสองสัปดาห์นับจากสิ้นสุดระยะเวลาอันนั้น

- (ดี) ให้สมาชิกอีกสามคนได้รับการแต่งตั้งโดยการตกลงกันระหว่างฝ่ายต่างๆ สมาชิกดังกล่าวควรจะได้รับเลือกจากบัญชีรายชื่อและจะต้องเป็นคนชาติของรัฐที่สาม เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทแต่งตั้งประธานศาลอนุญาโตตุลาการจากสมาชิกสามคนนั้น ถ้าภายใน ๖๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้ ฝ่ายต่างๆ ไม่สามารถบรรลุความตกลงในเรื่องการแต่งตั้งสมาชิกคนหนึ่งหรือหลายคนของศาล ซึ่งต้องได้รับการแต่งตั้งโดยการตกลงกัน หรือในเรื่องการแต่งตั้งประธาน การแต่งตั้งที่ค้างอยู่ให้กระทำตามอนุวรรค (อี) เมื่อฝ่ายในข้อพิพาทร้องขอ การร้องขอเช่นว่านี้จะต้องกระทำภายในสองสัปดาห์นับจากสิ้นสุดระยะเวลา ๖๐ วันที่กล่าวถึงข้างต้น
- (อี) เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันว่าการแต่งตั้งตามอนุวรรค (ซี) และ (ดี) จะต้องกระทำโดยบุคคลหรือรัฐที่สามที่ฝ่ายต่างๆ เลือก ให้ประธานศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศทำการแต่งตั้งที่จำเป็น ถ้าประธานไม่สามารถปฏิบัติตามอนุวรรคนี้หรือเป็นคนชาติของฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาท ให้กระทำโดยสมาชิกอาวุโสรองลงมาของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศที่อยู่ในขณะนั้นและไม่ได้เป็นคนชาติของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ให้การแต่งตั้งที่กล่าวถึงในอนุวรรคนี้กระทำจากบัญชีรายชื่อที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับการร้องขอและโดยการศึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ สมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งนั้นจะต้องมีสัญชาติต่างกันและต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่ มีถิ่นที่อยู่ตามปกติในดินแดนของ หรือเป็นคนชาติของ ฝ่ายใดในข้อพิพาท
- (เอฟ) ให้แต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งที่ว่างตามวิธีกำหนดไว้ในการแต่งตั้งครั้งแรก
- (จี) ให้ฝ่ายที่มีผลประโยชน์อย่างเดียวกันร่วมกันแต่งตั้งสมาชิกของศาลหนึ่งคน โดยการตกลงกัน เมื่อมีหลายฝ่ายที่มีผลประโยชน์ต่างกัน หรือเมื่อตกลงกันไม่ได้ว่ามีผลประโยชน์อย่างเดียวกันหรือไม่ ให้แต่ละฝ่ายแต่งตั้งสมาชิกของศาลหนึ่งคน จำนวนสมาชิกของศาลที่ฝ่ายต่างๆ แต่งตั้งแยกกันจะต้องน้อยกว่าจำนวนสมาชิกของศาลที่ฝ่ายต่างๆ แต่งตั้งร่วมกันหนึ่งคนเสมอ
- (เอช) ในข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกันมากกว่าสองฝ่าย ให้ใช้บทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) ถึง (เอฟ) ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

ข้อ ๔

หน้าที่ของศาลอนุญาโตตุลาการ

ให้ศาลอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ ๓ ของภาคผนวกนี้ปฏิบัติหน้าที่ตามภาคผนวกนี้และบทบัญญัติอื่นๆ ของอนุสัญญา

ข้อ ๕

วิธีพิจารณา

เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้ศาลอนุญาโตตุลาการกำหนดวิธีพิจารณาของตนเอง โดยทำให้แต่ละฝ่ายแน่ใจว่าจะมีโอกาสเต็มที่ที่จะได้รับการรับฟังและที่จะเสนอคดีของตน

ข้อ ๖

หน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ ในข้อพิพาท

ฝ่ายต่าง ๆ ในข้อพิพาทจะต้องอำนวยความสะดวกแก่การทำงานของศาลอนุญาโตตุลาการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โดยสอดคล้องกับกฎหมายของตนและโดยการใช้วิธีการที่ตนมี จะต้อง

- (เอ) จัดหาเอกสาร สิ่งอำนวยความสะดวกและข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องทั้งหมดให้แก่ศาล และ
- (บี) ให้ศาล เมื่อจำเป็น สามารถเรียกพยานหรือผู้เชี่ยวชาญและรับหลักฐานจากบุคคลเหล่านั้น รวมทั้งการเผชิญสับสนสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับคดี

ข้อ ๗

ค่าใช้จ่าย

ให้ฝ่ายต่าง ๆ ในข้อพิพาทรับภาระค่าใช้จ่ายของศาลรวมทั้งค่าตอบแทนของสมาชิกศาลตามส่วนที่เท่ากัน เว้นแต่ศาลอนุญาโตตุลาการจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นเนื่องจากพฤติการณ์เฉพาะแห่งคดี

ข้อ ๘

เสียงข้างมากที่จำเป็นสำหรับการวินิจฉัย

การวินิจฉัยของศาลอนุญาโตตุลาการจะต้องกระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิก การขาดหรือการงดออกเสียงของสมาชิกน้อยกว่ากึ่งหนึ่งจะไม่เป็นอุปสรรคต่อศาลในการบรรลุการวินิจฉัย ในกรณีที่คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๙

การไม่มาปรากฏตัว

ถ้าฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทไม่มาปรากฏตัวต่อศาลอนุญาโตตุลาการหรือไม่ต่อผู้คดีของตน อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ดำเนินกระบวนการต่อไปและมีคำชี้ขาด การที่ฝ่ายหนึ่งไม่มาปรากฏตัวหรือการไม่ต่อผู้คดี จะไม่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการพิจารณา ก่อนที่จะมีคำชี้ขาด ศาลอนุญาโตตุลาการไม่เพียงแต่จะต้องแน่ใจว่าตนมีเขตอำนาจเหนือข้อพิพาทเท่านั้น แต่จะต้องแน่ใจด้วยว่าข้อเรียกร้องนั้นมีมูลความจริงและพื้นฐานทางกฎหมายเพียงพอ

ข้อ ๑๐

คำชี้ขาด

คำชี้ขาดของศาลอนุญาโตตุลาการจะต้องจำกัดอยู่ในเนื้อเรื่องของข้อพิพาท และระบุถึงเหตุผลที่เป็นพื้นฐานของคำชี้ขาด คำชี้ขาดจะต้องระบุชื่อของสมาชิกที่ได้ร่วมชี้ขาดและวันที่ชี้ขาด สมาชิกของศาลจะทำความเห็นต่างหากหรือความเห็นแย้งแนบคำชี้ขาดก็ได้

ข้อ ๑๑
การถึงที่สุดของคำชี้ขาด

คำชี้ขาดให้ถือว่าถึงที่สุดและไม่มีการอุทธรณ์ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทได้ตกลงล่วงหน้าในเรื่องวิธีดำเนินการอุทธรณ์ ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทจะต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาด

ข้อ ๑๒
การตีความหรือการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำชี้ขาด

๑. ข้อขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทในเรื่องการตีความหรือวิธีปฏิบัติให้เป็นไปตามคำชี้ขาด อาจเสนอโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต่อศาลอนุญาโตตุลาการซึ่งได้ทำคำชี้ขาดเพื่อวินิจฉัยเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ให้แต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งที่ว่างในศาลตามวิธีที่บัญญัติไว้ในการแต่งตั้งสมาชิกของศาลครั้งแรก
๒. ข้อขัดแย้งเช่นว่าอาจเสนอต่อศาลหรือคณะตุลาการอื่นตามข้อ ๒๘๗ โดยการตกลงของทุกฝ่ายในข้อพิพาท

ข้อ ๑๓
การใช้บังคับกับองค์การอื่นนอกจากรัฐภาคี

บทบัญญัติของภาคผนวกนี้ให้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับองค์การอื่นนอกจากรัฐภาคี

ภาคผนวก ๘

อนุญาโตตุลาการพิเศษ

ข้อ ๑

การเริ่มกระบวนการพิจารณา

ภายใต้บังคับแห่งภาค ๑๕ ฝ่ายใดๆ ในข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับข้อต่างๆ ของอนุสัญญานี้เกี่ยวกับ (๑) การประมง (๒) การคุ้มครองและการรักษาสัตว์เลี้ยงทางทะเล (๓) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล หรือ (๔) การเดินเรือ รวมถึงภาวะมลพิษจากเรือและการทิ้งเท อาจเสนอข้อพิพาทเข้าสู่วิธีพิจารณาทางอนุญาโตตุลาการพิเศษที่บัญญัติไว้ในภาคผนวกนี้โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงอีกฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายอื่นๆ ในข้อพิพาท ให้แนบคำแถลงเกี่ยวกับการอ้างสิทธิและมูลเหตุที่เป็นพื้นฐานไปกับหนังสือแจ้งด้วย

ข้อ ๒

บัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

๑. ให้จัดทำและเก็บรักษาบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาเกี่ยวกับ (๑) การประมง (๒) การคุ้มครองและการรักษาสัตว์เลี้ยงทางทะเล (๓) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล และ (๔) การเดินเรือ รวมถึงภาวะมลพิษจากเรือ และจากการทิ้งเท

๒. ให้จัดทำและเก็บรักษาบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญในด้านการประมง โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ในด้านการคุ้มครองและการรักษาสัตว์เลี้ยงทางทะเลโดยโครงการสิ่งแวดล้อมสหประชาชาติ ในด้านการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลโดยคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล ในด้านการเดินเรือ รวมถึงภาวะมลพิษจากเรือและจากการทิ้งเท โดยองค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ หรือในแต่ละกรณีโดยหน่วยงานย่อยที่เหมาะสมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งองค์การ โครงการหรือคณะกรรมการเช่นว่าได้อบรมหมายหน้าที่นี้ให้ปฏิบัติ

๓. รัฐภาคีทุกรัฐมีสิทธิเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญสองคนในแต่ละสาขาซึ่งเป็นผู้มีความสามารถเป็นที่ปรากฏและยอมรับทั่วไปในด้านกฎหมาย วิทยาศาสตร์หรือเทคนิคของสาขาดังกล่าว และเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงดีที่สุดในด้านความเป็นธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต ชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอในแต่ละสาขาจะประกอบเป็นบัญชีรายชื่อในสาขานั้นๆ

๔. เมื่อใดก็ตามที่ผู้เชี่ยวชาญที่รัฐภาคีเสนอในบัญชีรายชื่อนั้นมีจำนวนน้อยกว่าสองคน รัฐภาคีนั้นจะมีสิทธิในการเสนอชื่อเพิ่มตามความจำเป็น

๕. ชื่อของผู้เชี่ยวชาญจะยังคงอยู่ในบัญชีรายชื่อจนกว่ารัฐภาคีซึ่งเป็นผู้เสนอจะถอนชื่อออกโดยมีเงื่อนไขว่าผู้เชี่ยวชาญนั้นจะยังคงทำหน้าที่อยู่ในศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษซึ่งตนได้รับการแต่งตั้งเข้ามาจนกว่ากระบวนการพิจารณาในศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษนั้นจะเสร็จสิ้น

ข้อ ๓

การจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของกระบวนการพิจารณาตามภาคผนวกนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้จัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษขึ้นดังต่อไปนี้

- (เอ) ภายใต้บังคับแห่งอนุวรรค (จี) ให้ศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษประกอบด้วยสมาชิกห้าคน
- (บี) ให้ฝ่ายที่เริ่มกระบวนการพิจารณาแต่งตั้งสมาชิกสองคน โดยควรที่จะเลือกจากบัญชีรายชื่อที่เหมาะสมหรือบัญชีต่างๆ ที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในข้อพิพาท ซึ่งหนึ่งในสมาชิกอาจเป็นคนชาติของตน การแต่งตั้งจะต้องรวมอยู่ในหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้
- (ซี) ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้ให้อีกฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทแต่งตั้งสมาชิกสองคนโดยควรที่จะเลือกจากบัญชีรายชื่อที่เหมาะสมหรือบัญชีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในข้อพิพาท ซึ่งหนึ่งในสมาชิกอาจเป็นคนชาติของตน ถ้าไม่ได้กระทำการแต่งตั้งภายในระยะเวลาอันนั้น ฝ่ายที่เริ่มกระบวนการพิจารณาอาจร้องขอให้ทำการแต่งตั้งตามอนุวรรค (อี) ภายในสองสัปดาห์นับจากสิ้นสุดระยะเวลาอันนั้น
- (ดี) ให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทแต่งตั้งประธานศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษโดยการตกลงกันโดยควรที่จะเลือกจากบัญชีรายชื่อที่เหมาะสมซึ่งต้องเป็นคนชาติของรัฐที่สาม เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ถ้าภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้ ฝ่ายต่างๆ ไม่สามารถบรรลุความตกลงในเรื่องการแต่งตั้งประธาน ให้ทำการแต่งตั้งตามอนุวรรค (อี) เมื่อฝ่ายในข้อพิพาทร้องขอ การร้องขอเช่นว่าจะต้องกระทำภายในสองสัปดาห์นับจากสิ้นสุดระยะเวลา ๓๐ วัน ที่กล่าวข้างต้น
- (อี) เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันว่าการแต่งตั้งจะต้องกระทำโดยบุคคลหรือรัฐที่สามที่ฝ่ายต่างๆ เลือกให้เลขาธิการสหประชาชาติทำการแต่งตั้งที่จำเป็นภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับการร้องขอตามอนุวรรค (ซี) และ (ดี) การแต่งตั้งที่กล่าวถึงในอนุวรรคนี้ให้กระทำจากบัญชีรายชื่อที่เหมาะสมหรือบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ และโดยการปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทและองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสม สมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งนั้นจะต้องมีสัญชาติต่างกันและต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่ มีถิ่นที่อยู่ตามปกติในดินแดนของ หรือเป็นคนชาติของฝ่ายใดในข้อพิพาท
- (เอฟ) ให้แต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งที่ว่างตามวิธีกำหนดไว้ในการแต่งตั้งครั้งแรก
- (จี) ให้ฝ่ายที่มีผลประโยชน์อย่างเดียวกันร่วมกันแต่งตั้งสมาชิกของศาลสองคนโดยการตกลงกัน เมื่อมีหลายฝ่ายที่มีผลประโยชน์ต่างกัน หรือเมื่อตกลงกันไม่ได้ว่ามีผลประโยชน์อย่างเดียวกันหรือไม่ ให้แต่ละฝ่ายแต่งตั้งสมาชิกของศาลหนึ่งคน
- (เอช) ในข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกันมากกว่าสองฝ่าย ให้ใช้บทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) ถึง (เอฟ) ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

ข้อ ๔
บทบัญญัติทั่วไป

ภาคผนวก ๗ ข้อ ๔ ถึง ๑๓ ใช้บังคับโดยอนุโลมกับกระบวนการพิจารณาทางอนุญาโตตุลาการพิเศษตามภาคผนวกนี้

ข้อ ๕
การแสวงหาข้อเท็จจริง

๑. ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับบทบัญญัติของอนุสัญญาในเรื่อง (๑) การประมง (๒) การคุ้มครองและการรักษาสัตว์เลี้ยงทางทะเล (๓) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล หรือ (๔) การเดินเรือ รวมถึงภาวะมลพิษจากเรือและจากการทิ้งเท อาจตกลงกันในเวลาใดก็ได้ที่จะร้องขอให้ศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ ๓ ของภาคผนวกนี้ดำเนินการไต่สวนและชี้ข้อเท็จจริงที่ทำให้เกิดข้อพิพาทขึ้น
๒. เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ข้อเท็จจริงจากการแสวงหาของศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษที่กระทำการตามวรรค ๑ ให้ถือเป็นที่ยุติระหว่างฝ่ายต่างๆ
๓. ถ้าทุกฝ่ายในข้อพิพาทร้องขอ ศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษอาจจัดทำข้อเสนอแนะซึ่งจะเป็นแต่เพียงพื้นฐานสำหรับการพิจารณาบททวนโดยฝ่ายต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาที่ทำให้เกิดข้อพิพาทขึ้นโดยไม่มีผลเป็นคำวินิจฉัย
๔. ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๒ ให้ศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษกระทำการตามบทบัญญัติของภาคผนวกนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ภาคผนวก ๙

การเข้าร่วมขององค์การระหว่างประเทศ

ข้อ ๑

การใช้คำศัพท์

เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ ๓๐๕ และของภาคผนวกนี้ “องค์การระหว่างประเทศ” หมายถึง องค์การระหว่างรัฐบาลซึ่งรัฐต่างๆ จัดตั้งขึ้นและซึ่งรัฐสมาชิกได้โอนอำนาจหน้าที่ในเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ รวมถึงอำนาจหน้าที่ในการเข้าทำสนธิสัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้น

ข้อ ๒

การลงนาม

องค์การระหว่างประเทศอาจลงนามในอนุสัญญานี้ได้ถ้ารัฐสมาชิกข้างมากของตนเป็นผู้ลงนามในอนุสัญญานี้ ในขณะที่ลงนาม ให้องค์การระหว่างประเทศทำคำประกาศระบุเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ซึ่งรัฐสมาชิกผู้ลงนามได้โอนให้แก่องค์การนั้น และลักษณะกับขอบเขตของอำนาจหน้าที่นั้น

ข้อ ๓

การยืนยันเป็นทางการและภาคยานุวัติ

๑. องค์การระหว่างประเทศอาจมอบสารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสาร หากรัฐสมาชิกข้างมากมอบหรือได้มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของตน
๒. ตราสารที่องค์การระหว่างประเทศมอบไว้จะต้องมีคำมั่นและคำประกาศที่ข้อ ๔ และ ๕ ของภาคผนวกนี้ กำหนดไว้

ข้อ ๔

ขอบเขตของการเข้าร่วมและสิทธิและพันธกรณี

๑. สารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารขององค์การระหว่างประเทศจะต้องมีคำมั่นยอมรับสิทธิและพันธกรณีของรัฐตามอนุสัญญานี้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องซึ่งรัฐสมาชิกที่เป็นภาคีอนุสัญญานี้ได้โอนอำนาจหน้าที่ให้แก่ตน
๒. องค์การระหว่างประเทศจะต้องเป็นภาคีอนุสัญญานี้ในขอบเขตที่องค์การมีอำนาจหน้าที่ตามคำประกาศการสื่อสารข้อสนเทศ หรือการแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๕ ของภาคผนวกนี้
๓. องค์การระหว่างประเทศเช่นว่าจะต้องใช้สิทธิและปฏิบัติตามพันธกรณีที่รัฐสมาชิกขององค์การผู้เป็นภาคีพึงมีตามอนุสัญญานี้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องซึ่งรัฐสมาชิกเหล่านั้นได้โอนอำนาจหน้าที่ให้แก่ตน รัฐสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศนั้นจะต้องไม่ใช้อำนาจหน้าที่ซึ่งตนได้โอนให้แก่องค์การแล้ว

๔. ไม่ว่าในกรณีใดๆ การเข้าร่วมขององค์การระหว่างประเทศเช่นว่าจะต้องไม่ทำให้รัฐสมาชิกที่เป็นรัฐภาคีมีผู้แทนหรือสิทธิในการวินิจฉัยเพิ่มขึ้นจากที่พึงมีสิทธิ
๕. ไม่ว่าในกรณีใดๆ การเข้าร่วมขององค์การระหว่างประเทศเช่นว่าจะต้องไม่ก่อให้เกิดสิทธิตามอนุสัญญาให้แก่รัฐสมาชิกขององค์การที่ไม่ได้เป็นรัฐภาคีอนุสัญญานี้
๖. ในกรณีที่มีการขัดกันระหว่างพันธกรณีขององค์การระหว่างประเทศตามอนุสัญญานี้กับพันธกรณีขององค์การตามความตกลงก่อตั้งองค์การหรือตราสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์การ ให้ถือตามพันธกรณีของอนุสัญญานี้

ข้อ ๕

การประกาศ การแจ้ง และการสื่อสาร

๑. สาระการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารขององค์การระหว่างประเทศจะต้องมีคำประกาศระบุเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ในส่วนที่รัฐสมาชิกซึ่งเป็นภาคีอนุสัญญานี้ได้โอนอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์การ
๒. ในเวลาที่ทำให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หรือในเวลาที่ยังการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสาร แล้วแต่กรณีใดจะมาถึง รัฐสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศจะต้องทำคำประกาศระบุเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่ตนได้โอนอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์การ
๓. ให้สันนิษฐานว่ารัฐภาคีซึ่งเป็นรัฐสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศผู้เป็นภาคีอนุสัญญานี้มีอำนาจหน้าที่เหนือเรื่องทั้งปวงที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่รัฐเหล่านั้นไม่ได้ประกาศแจ้ง หรือสื่อสารเป็นการเฉพาะเกี่ยวกับการโอนอำนาจให้แก่องค์การตามข้อนี้
๔. ให้องค์การระหว่างประเทศและรัฐสมาชิกของตนที่เป็นรัฐภาคีแจ้งให้ผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้ทราบโดยพลันถึงการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในการกระจายอำนาจหน้าที่ รวมทั้งการโอนอำนาจหน้าที่ใหม่ซึ่งระบุไว้ในคำประกาศตามวรรค ๑ และ ๒
๕. รัฐภาคีอาจขอให้องค์การระหว่างประเทศและรัฐสมาชิกขององค์การที่เป็นรัฐภาคี จัดหาข้อสนเทศในเรื่องที่ว่าในระหว่างองค์การและรัฐสมาชิกขององค์การ ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาเฉพาะที่เกิดขึ้น ให้องค์การและรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องจัดหาข้อสนเทศนี้ให้ภายในระยะเวลาอันสมควร องค์การระหว่างประเทศและรัฐสมาชิกจะจัดหาข้อสนเทศนี้ให้โดยการริเริ่มของตนด้วยก็ได้
๖. การประกาศ การแจ้ง และการสื่อสารข้อสนเทศตามข้อนี้จะต้องระบุลักษณะและขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่ได้โอนให้

ข้อ ๖

ความรับผิดชอบและความรับผิดชอบ

๑. ภาคีผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๕ ของภาคผนวกนี้จะต้องมีความรับผิดชอบต่อการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีหรือการละเมิดอนุสัญญานี้ในลักษณะอื่นใด

๒. รัฐภาคีอาจขอข้อสนเทศในเรื่องที่ว่าผู้ใดมีความรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเฉพาะใดๆ จากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐสมาชิกขององค์การซึ่งเป็นรัฐภาคี องค์การและรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดหาข้อสนเทศนี้ให้ การไม่จัดหาข้อสนเทศนี้ให้ภายในระยะเวลาอันสมควร หรือการจัดหาข้อสนเทศที่ขัดแย้งกันให้จะมีผลเป็นความรับผิดชอบร่วมกันและแยกกัน

ข้อ ๗ การระงับข้อพิพาท

๑. ในเวลาที่มอบสารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสาร หรือในเวลาใดหลังจากนั้นให้องค์การระหว่างประเทศมีอิสระที่จะเลือกวิธีระงับข้อพิพาทวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีที่กล่าวถึงในข้อ ๒๘๗ วรรค ๑ (เอ), (ซี) หรือ (ดี) เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาฯ โดยวิธีการประกาศเป็นลายลักษณ์อักษร
๒. ภาค ๑๕ ใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้อพิพาทระหว่างภาคีอนุสัญญาฯ ซึ่งภาคีหนึ่งหรือมากกว่าเป็นองค์การระหว่างประเทศ
๓. เมื่อองค์การระหว่างประเทศและรัฐสมาชิกของตนหนึ่งรัฐหรือมากกว่า เป็นฝ่ายร่วมในข้อพิพาทหรือเป็นฝ่ายที่มีผลประโยชน์อย่างเดียวกัน ให้ถือว่าองค์การได้ยอมรับวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทวิธีเดียวกับรัฐสมาชิก อย่างไรก็ตาม เมื่อรัฐสมาชิกได้เลือกศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตามข้อ ๒๘๗ เท่านั้น ให้ถือว่าองค์การและรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องได้ยอมรับการอนุญาโตตุลาการตามภาคผนวก ๗ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๘ การใช้ภาค ๑๗

ภาค ๑๗ ใช้บังคับโดยอนุโลมกับองค์การระหว่างประเทศ ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

- (เอ) จะต้องไม่นำสารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารขององค์การระหว่างประเทศมาพิจารณาในการใช้ข้อ ๓๐๘ วรรค ๑
- (บี) (๑) ให้องค์การระหว่างประเทศมีความสามารถจำเพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้ข้อ ๓๑๒ ถึง ๓๑๕ ภายในขอบเขตที่ตนมีอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๕ ของภาคผนวกนี้เหนือเรื่องทั้งหมดของข้อแก้ไข
- (๒) สารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารขององค์การระหว่างประเทศต่อข้อแก้ไข ซึ่งองค์การระหว่างประเทศมีอำนาจหน้าที่เหนือเรื่องทั้งหมดตามข้อ ๕ ของภาคผนวกนี้ ให้ถือว่าเป็นสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของแต่ละรัฐสมาชิกที่เป็นรัฐภาคี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้ข้อ ๓๑๖ วรรค ๑, ๒ และ ๓
- (๓) จะต้องไม่นำสารการยืนยันเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติสารขององค์การระหว่างประเทศมาพิจารณาในการใช้ข้อ ๓๑๖ วรรค ๑ และ ๒ ที่เกี่ยวกับข้อแก้ไขอื่นทั้งปวง
- (ซี) (๑) องค์การระหว่างประเทศจะบอกเลิกอนุสัญญาฯนี้ตามข้อ ๓๑๗ ไม่ได้ หากรัฐสมาชิกหนึ่งขององค์การยังเป็นรัฐภาคี และหากองค์การยังคงมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้
- (๒) องค์การระหว่างประเทศจะต้องบอกเลิกอนุสัญญาฯนี้เมื่อไม่มีรัฐสมาชิกของตนเป็นรัฐภาคี หรือเมื่อตนไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้อีกต่อไป การบอกเลิกเช่นว่าจะมีผลทันที

ความตกลงเกี่ยวกับการอนุวัติภาค ๑๑
ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
ฉบับลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๒

**ความตกลงเกี่ยวกับการอนุวัติภาค ๑๑
ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
ฉบับลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๒**

รัฐภาคีแห่งความตกลงนี้

ยอมรับ ส่วนเกื้อกูลอันสำคัญของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๒ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “อนุสัญญา”) ในการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ ความยุติธรรม และความก้าวหน้าของประชาชนทั้งปวงในโลก

ยืนยัน ว่าพื้นดินท้องทะเลและพื้นมหาสมุทรและดินใต้ผิวดินบริเวณนั้นที่อยู่พ้นขอบเขตของเขตอำนาจแห่งชาติ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริเวณพื้นที่”) ตลอดจนทรัพยากรของบริเวณพื้นที่ เป็นมรดกร่วมของมนุษยชาติ

คำนึงถึง ความสำคัญของอนุสัญญาต่อการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเลและความห่วงใยที่กำลังเพิ่มขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมโลก

ได้พิจารณา รายงานของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยผลของการปรึกษาหารืออย่างไม่เป็นทางการระหว่างรัฐต่างๆ ที่จัดขึ้นตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๙๐ ถึง ๑๙๙๔ ในประเด็นต่างๆ ที่ยังไม่ยุติเกี่ยวกับภาค ๑๑ และบรรดาบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญา (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ภาค ๑๑”)

รับทราบ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเศรษฐกิจ รวมทั้งวิธีการต่างๆ ที่มุ่งผลด้านการตลาดที่กระทบต่อการอนุวัติภาค ๑๑

ปรารถนา ที่จะเื้ออำนาจให้มีการเข้าร่วมในอนุสัญญาอย่างทั่วถึง

พิจารณาเห็นว่า การมีความตกลงเกี่ยวกับการอนุวัติภาค ๑๑ จะสนองวัตถุประสงค์นั้นได้อย่างดีที่สุด

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑
การอนุวัติภาค ๑๑

๑. รัฐภาคีแห่งความตกลงนี้รับที่จะอนุวัติภาค ๑๑ ตามความตกลงนี้
๒. ภาคผนวกประกอบเป็นส่วนเดียวกันกับความตกลงนี้

ข้อ ๒
ความสัมพันธ์ระหว่างความตกลงนี้กับภาค ๑๑

๑. บทบัญญัติแห่งความตกลงนี้กับภาค ๑๑ ให้ตีความและใช้ร่วมกันเป็นตราสารเดียว ในกรณีของการขัดแย้งใดระหว่างความตกลงนี้กับภาค ๑๑ ให้ใช้บทบัญญัติแห่งความตกลงนี้แทน
๒. ข้อ ๓๐๙ ถึงข้อ ๓๑๙ แห่งอนุสัญญาให้ใช้กับความตกลงนี้เช่นที่ใช้กับอนุสัญญา

ข้อ ๓
การลงนาม

ความตกลงนี้จะยังคงเปิดให้มีการลงนาม ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ โดยรัฐและองค์การที่อ้างถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (เอ) (ซี) (ดี) (อี) และ (เอฟ) แห่งอนุสัญญา เป็นเวลา ๑๒ เดือน นับแต่วันที่ที่มีการรับเอาความตกลง

ข้อ ๔
ความยินยอมที่จะผูกพัน

๑. ภายหลังจากรับเอาความตกลงนี้ ให้สัตยาบันสารหรือสารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารใดต่ออนุสัญญาแสดงถึงความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้เช่นกัน
๒. รัฐหรือองค์การจะมีอาจให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้ได้ เว้นแต่ได้ให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยอนุสัญญาไว้ก่อนแล้ว หรือให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยอนุสัญญาด้วยในเวลาเดียวกัน
๓. รัฐหรือองค์การที่อ้างถึงในข้อ ๓ อาจแสดงความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้ โดย
 - (เอ) การลงนามที่ไม่ต้องได้รับการสัตยาบัน การยืนยันเป็นทางการหรือวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในข้อ ๕
 - (บี) การลงนามที่ต้องได้รับการสัตยาบันหรือการยืนยันเป็นทางการ ตามด้วยการสัตยาบันหรือการยืนยันเป็นทางการ
 - (ซี) การลงนามที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในข้อ ๕ หรือ
 - (ดี) การภาคยานุวัติ
๔. การยืนยันเป็นทางการโดยองค์การที่อ้างถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (เอฟ) แห่งอนุสัญญาให้เป็นไปตามภาคผนวก ๙ แห่งอนุสัญญา

๕. สัตยาบันสาร สารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารจะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๕

วิธีดำเนินการแบบย่อ

๑. รัฐหรือองคภาวะซึ่งได้มอบสัตยาบันสารหรือสารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารสำหรับอนุสัญญาไว้ก่อนวันที่ของการรับเอาความตกลงนี้ และซึ่งได้ลงนามความตกลงนี้ตามข้อ ๔ วรรค ๓ (ซี) ให้ถือว่าได้ให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้ ๑๒ เดือนหลังจากวันที่ของการรับเอาความตกลงนี้ เว้นแต่รัฐหรือองคภาวะนั้นแจ้งให้ผู้เก็บรักษาทราบเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันที่นั้นว่า ตนไม่รับวิธีดำเนินการแบบย่อที่ระบุไว้ในข้อนี้

๒. ในกรณีที่มีการแจ้งเช่นว่า การให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้ ให้เป็นไปตามข้อ ๔ วรรค ๓ (บี)

ข้อ ๖

การมีผลใช้บังคับ

๑. ให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ๓๐ วันหลังจากวันที่รัฐ ๔๐ รัฐได้ให้ความยินยอมที่จะผูกพันตามข้อ ๔ และข้อ ๕ โดยมีเงื่อนไขว่า รัฐเช่นว่ารวมเอารัฐอย่างน้อยที่สุดเจ็ดรัฐของรัฐต่างๆ ที่อ้างถึงในวรรค ๑ (เอ) ของข้อ ๒ ของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลครั้งที่ ๓ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ข้อ ๒”) และว่าอย่างน้อยที่สุดรัฐห้ารัฐของรัฐเหล่านั้นเป็นรัฐที่พัฒนาแล้ว หากเงื่อนไขสำหรับการมีผลใช้บังคับเหล่านี้ได้รับการปฏิบัติให้สมบูรณ์ก่อนวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔

๒. สำหรับแต่ละรัฐหรือองคภาวะที่ให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้ หลังจากที่ได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในวรรค ๑ อย่างสมบูรณ์แล้ว ให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบนับแต่วันถัดจากวันที่ให้ความยินยอมที่จะผูกพัน

ข้อ ๗

การใช้ชั่วคราว

๑. หากในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ความตกลงนี้ยังไม่มีผลใช้บังคับ ให้ใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราวระหว่างรอการมีผลใช้บังคับ โดย

(เอ) รัฐที่ให้ความยินยอมต่อการรับเอาความตกลงในสมัชชาสหประชาชาติ เว้นแต่รัฐใดเช่นว่าซึ่งแจ้งผู้เก็บรักษาเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ว่าตนจะยังไม่ใช้ความตกลงนี้ในลักษณะเช่นนั้นหรือว่าตนจะยินยอมต่อการใช้ความตกลงในลักษณะเช่นว่าเฉพาะเมื่อได้มีการลงนามหรือมีการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรในภายหลัง

(บี) รัฐและองคภาวะที่ลงนามความตกลงนี้ เว้นแต่รัฐหรือองคภาวะใดเช่นว่าซึ่งแจ้งผู้เก็บรักษาเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อมีการลงนามว่าตนจะยังไม่ใช้ความตกลงนี้ในลักษณะเช่นนั้น

(ซี) รัฐและองคภาวะซึ่งยินยอมให้มีการใช้ชั่วคราวโดยการแจ้งเช่นนั้นให้ผู้เก็บรักษาทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

(ดี) รัฐซึ่งภาคยานุวัติความตกลงนี้

๒. ให้รัฐและองค์การจะเห็นว่าทั้งปวงใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราวตามกฎหมายและข้อบังคับแห่งชาติหรือภายใน โดยมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ หรือในวันที่ที่มีการลงนาม การแจ้งความยินยอมหรือภาคยานุวัติ หากมีขึ้นภายหลัง

๓. การใช้ชั่วคราวจะสิ้นสุดลงในวันที่ที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ในกรณีใดก็ตาม การใช้ชั่วคราวจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๘ หากในวันนั้นข้อกำหนดในข้อ ๖ วรรค ๑ เรื่องความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้โดยรัฐอย่างน้อยที่สุดเจ็ดรัฐของรัฐต่างๆ (ในจำนวนนั้นอย่างน้อยที่สุดรัฐห้ารัฐต้องเป็นรัฐที่พัฒนาแล้ว) ที่อ้างถึงในวรรค ๑ (เอ) ของข้อ ๒ ยังไม่ได้รับการปฏิบัติให้สมบูรณ์

ข้อ ๘ รัฐภาคี

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ “รัฐภาคี” หมายถึง รัฐซึ่งยินยอมที่จะผูกพันตามความตกลงนี้ และซึ่งความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

๒. ความตกลงนี้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับองค์การที่อ้างถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (ซี) (ดี) (อี) และ (เอฟ) แห่งอนุสัญญา ซึ่งเป็นภาคีความตกลงนี้ตามเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองค์การ และในกรณีนั้น “รัฐภาคี” หมายถึงรวมถึงองค์การเหล่านั้นด้วย

ข้อ ๙ ผู้เก็บรักษา

เลขาธิการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาความตกลงนี้

ข้อ ๑๐ ตัวบทที่ถูกต้อง

ต้นฉบับของความตกลงนี้ซึ่งตัวบทภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซียและภาษาสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามความตกลงนี้

ทำ ณ นครนิวยอร์ก เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม คริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบสี่

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ตอนที่ ๑ ค่าใช้จ่ายของรัฐภาคีและการจัดระเบียบสถาบัน

๑. องค์กรพื้นดินท้องทะเลระหว่างประเทศ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “องค์กร”) เป็นองค์การที่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาใช้จัดและควบคุมกิจกรรมต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อบริหารทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ตามระบอบสำหรับบริเวณพื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นตามภาค ๑๑ และความตกลงนี้ อำนาจและหน้าที่ขององค์กรจะได้แก่อำนาจและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างชัดแจ้งโดยอนุสัญญา ให้องค์กรมีอำนาจสมทบที่สอดคล้องกับอนุสัญญา เช่นที่มีอยู่โดยปริยายและที่จำเป็นสำหรับการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
๒. เพื่อลดค่าใช้จ่ายของรัฐภาคีให้เหลือน้อยที่สุด หน่วยงานและหน่วยงานย่อยทั้งปวงที่จะจัดตั้งขึ้นภายใต้อนุสัญญาและความตกลงนี้จะต้องมีประสิทธิผลคุ้มค่า หลักการนี้ให้ใช้กับจำนวนครั้ง ระยะเวลา และกำหนดการของการประชุมต่างๆ ด้วย
๓. การจัดตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานและหน่วยงานย่อยขององค์กรจะมีพื้นฐานอยู่บนแนวทางของวิวัฒนาการ โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานและหน่วยงานย่อยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานเหล่านั้นปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามระดับขั้นต่างๆ ของการพัฒนากิจกรรมในบริเวณพื้นที่
๔. การปฏิบัติหน้าที่ในช่วงแรกขององค์กรเมื่ออนุสัญญามีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการโดยสมัชชาคณะมนตรีสำนักเลขาธิการ คณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคโนโลยี และคณะกรรมการด้านการเงินให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมาธิการวางแผนเศรษฐกิจดำเนินโดยคณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคโนโลยีจนกว่าจะถึงเวลาตามที่คณะมนตรีวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น หรือจนกว่าแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์ฉบับแรกจะได้รับความเห็นชอบ
๕. ในระหว่างการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญาและการให้ความเห็นชอบต่อแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์ฉบับแรก ให้องค์กรมุ่งหนักในเรื่อง
 - (เอ) การดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจตามภาค ๑๑ และความตกลงนี้
 - (บี) การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมาธิการเตรียมการสำหรับองค์กรพื้นดินท้องทะเลระหว่างประเทศและศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมาธิการเตรียมการ”) เกี่ยวกับผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียนและรัฐที่ให้การรับรอง รวมทั้งสิทธิและหน้าที่ของผู้ลงทุนและรัฐเหล่านั้น ตามข้อ ๓๐๘ วรรค ๕ แห่งอนุสัญญา และข้อมติที่ ๒ วรรค ๑๓
 - (ซี) การติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามแผนงานสำหรับการสำรวจที่ได้รับความเห็นชอบในรูปของสัญญา
 - (ดี) การติดตามตรวจสอบและการพิจารณาทบทวนแนวโน้มและพัฒนาการเกี่ยวกับกิจกรรมการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึก รวมทั้งการวิเคราะห์ที่สม่ำเสมอถึงสภาพตลาดโลหะโลกและราคาแนวโน้มและสภาพการณ์ในอนาคตของโลหะ

- (อี) การศึกษาถึงผลกระทบที่น่าจะมีขึ้นจากการผลิตแร่จากบริเวณพื้นที่ที่มีต่อเศรษฐกิจของรัฐกำลังพัฒนา ซึ่งเป็นผู้ผลิตแร่เหล่านั้นภาคพื้นดิน อันน่าจะได้รับความกระทบกระเทือนอย่างร้ายแรงที่สุด โดยมุ่งที่จะลดความยุ่งยากของรัฐผู้ผลิตเหล่านั้นให้เหลือน้อยที่สุด และช่วยเหลือรัฐผู้ผลิตเหล่านั้นในการปรับตัวทางเศรษฐกิจ โดยคำนึงถึงงานที่คณะกรรมการอธิการเตรียมการได้ทำไปแล้วในเรื่องนี้
- (เอฟ) การรับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่จำเป็นต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ ขณะที่กิจกรรมเหล่านั้นดำเนินไป แม้จะมีบทบัญญัติของภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๗ วรรค ๒ (บี) และ (ซี) แห่งอนุสัญญา หลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการเช่นว่าต้องคำนึงถึงข้อกำหนดของความตกลงนี้ ความล่าช้าที่ยืดเยื้อในการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึกในเชิงพาณิชย์ และขั้นตอนการดำเนินงานที่น่าจะเป็นของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
- (จี) การรับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการซึ่งรวมเอามาตรฐานต่างๆ ที่ใช้บังคับสำหรับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- (เอช) การส่งเสริมและสนับสนุนการทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ และการรวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัยและวิเคราะห์เช่นว่า เมื่อมีโดยเน้นเป็นพิเศษ เรื่องการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
- (ไอ) การได้มาซึ่งความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการติดตามตรวจสอบพัฒนาการของเทคโนโลยีทางทะเลที่ใช้ได้กับกิจกรรมต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- (เจ) การประเมินผลข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับการตรวจหาและการสำรวจ
- (เค) การจัดทำรายละเอียดตามเวลาอันควรซึ่งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการสำหรับการแสวงประโยชน์ รวมทั้งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล
๖. (เอ) คำขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจจะต้องได้รับการพิจารณาโดยคณะมนตรีหลังจากได้รับข้อเสนอแนะเรื่องคำขอจากคณะกรรมการกฎหมายและเทคนิค การดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา รวมทั้งภาคผนวก ๓ แห่งอนุสัญญาและความตกลงนี้ และอยู่ภายใต้บังคับต่อไปนี้
- (๑) แผนงานสำหรับการสำรวจที่เสนอในนามของรัฐหรือองค์ภาวะ หรือองค์ประกอบใดขององค์ภาวะเช่นว่า ที่อ้างถึงในข้อ ๒ วรรค ๑ (เอ) (๒) หรือ (๓) นอกเหนือไปจากผู้ลงทุน บุคคลที่จดทะเบียน ซึ่งได้ดำเนินกิจกรรมหลักในบริเวณพื้นที่ก่อนการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญา หรือผู้สืบสิทธิในผลประโยชน์ของผู้ลงทุนบุคคลที่จดทะเบียนให้ถือว่ามีความสมบัติทางการเงินและทางเทคนิคที่จำเป็นสำหรับการให้ความเห็นชอบแผนงาน หากรัฐผู้อุปถัมภ์รัฐเดียวหรือหลายรัฐรับรองว่า ผู้ขอได้ใช้จ่ายเงินจำนวนอย่างน้อยที่สุดเท่ากับ ๓๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ในกิจกรรมการวิจัยและการสำรวจและได้ใช้จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินนั้นในการหาสถานที่ตั้ง การสำรวจและการประเมินค่าพื้นที่ที่อ้างถึงในแผนงาน หากแผนงานเป็นไปตามข้อกำหนดของอนุสัญญา และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการใดที่ได้รับเอาตามอนุสัญญาด้วยประการอื่น แผนงานนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีในรูปของสัญญา ให้ตีความและใช้บังคับบทบัญญัติของตอนที่ ๓ วรรค ๑๑ ของภาคผนวกนี้ตามนั้น

- (๒) แม้จะมีบทบัญญัติของข้อมติที่ ๒ วรรค ๘ (เอ) ผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียนอาจร้องขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจภายใน ๓๖ เดือนของการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญา แผนงานสำหรับการสำรวจจะต้องประกอบด้วยเอกสาร รายงานและข้อมูลอื่นๆ ที่เสนอต่อคณะกรรมการเตรียมการทั้งก่อนและหลังการจดทะเบียนพร้อมด้วยหนังสือรับรองการปฏิบัติตาม ซึ่งประกอบด้วยรายงานข้อเท็จจริงที่บรรยายสถานะการปฏิบัติตามพันธกรณี โดยสมบูรณ์ภายใต้ระบอบผู้ลงทุนบุกเบิกซึ่งออกให้โดยคณะกรรมการเตรียมการตามข้อมติที่ ๒ วรรค ๑๑ (เอ) ให้ถือว่าแผนงานเช่นว่าได้รับ ความเห็นชอบ แผนงานที่ได้รับความเห็นชอบเช่นว่าจะต้องอยู่ในรูปของสัญญาที่ได้กระทำระหว่างองค์กรและผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียนตามภาค ๑๑ และความตกลงนี้ ค่าธรรมเนียมจำนวน ๒๕๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐที่ชำระตามข้อมติที่ ๒ วรรค ๗ (เอ) ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับช่วงระยะเวลาการสำรวจตามตอนที่ ๘ วรรค ๓ ของภาคผนวกนี้ ให้ตีความและใช้บังคับตอนที่ ๓ วรรค ๑๑ ของภาคผนวกนี้ตามนั้น
- (๓) ตามหลักการไม่เลือกปฏิบัติ สัญญาที่ทำกับรัฐหรือองคภาวะหรือองค์ประกอบใดขององคภาวะเช่นว่าที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) (๑) ให้รวมถึงข้อตกลงซึ่งเป็นทำนองเดียว และให้ความอนุเคราะห์ไม่น้อยไปกว่าข้อตกลงที่ได้ทำไว้กับผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียนรายใดที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) (๒) หากรัฐหรือองคภาวะใดหรือองค์ประกอบใดขององคภาวะเช่นว่าที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) (๑) ได้รับข้อตกลงที่ให้ความอนุเคราะห์มากกว่า ให้คณะมนตรีทำข้อตกลงที่คล้ายคลึงและให้ความอนุเคราะห์ไม่น้อยไปกว่ากันในเรื่องสิทธิและหน้าที่ที่ยอมรับโดยผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียนที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) (๒) โดยมีเงื่อนไขว่า ข้อตกลงเช่นว่าไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นที่เสื่อมเสียต่อผลประโยชน์ขององค์กร
- (๔) รัฐที่อุปถัมภ์คำขอแผนงานตามบทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) (๑) หรือ (๒) อาจเป็นรัฐภาคีหรือรัฐซึ่งใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราวตามข้อ ๗ หรือรัฐซึ่งเป็นสมาชิกขององค์กรในลักษณะชั่วคราวตามวรรค ๑๒
- (๕) ข้อมติที่ ๒ วรรค ๘ (ซี) ให้ตีความและใช้บังคับตามอนุวรรค (เอ) (๔) (บี) การให้ความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจให้เป็นไปตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ ของอนุสัญญา
- (บี) การให้ความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจ ให้เป็นไปตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ ของอนุสัญญา

๗. คำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานจะต้องแนบข้อประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่หน้าจะมีขึ้นของกิจกรรมที่เสนอ และรายละเอียดของแผนงานการศึกษาทางสมุทรศาสตร์และนิเวศวิทยา* ตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการที่องค์กรได้รับเอา

๘. ภายใต้บังคับวรรค ๖ (เอ) (๑) หรือ (๒) คำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจจะต้องดำเนินการตามวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในตอนที่ ๓ วรรค ๑๑ ของภาคผนวกนี้

๙. แผนงานสำหรับการสำรวจจะได้รับความเห็นชอบเป็นระยะเวลา ๑๕ ปี เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาของแผนงานสำหรับการสำรวจ ให้ผู้รับงานขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์ เว้นแต่ผู้รับงานได้ทำเช่นนั้นหรือได้รับการขยายระยะเวลาของแผนงานสำหรับการสำรวจแล้ว ผู้รับงานอาจยื่นขอขยายระยะเวลาเช่นว่าเป็นระยะเวลา

* แปลตามตัวบทภาษาฝรั่งเศสซึ่งถือว่ามีความถูกต้องเท่าเทียมกับภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้คำว่า “les études écologique” ที่อ่านแล้วได้ใจความกว่าคำภาษาอังกฤษว่า “baseline environmental study”

ไม่เกินห้าปีในแต่ละครั้ง การขยายระยะเวลาเช่นว่าจะได้รับความเห็นชอบหากผู้รับงานได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดของแผนงาน แต่ด้วยเหตุผลนอกเหนือการควบคุมของผู้รับงานทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานเตรียมการที่จำเป็นให้แล้วเสร็จเพื่อการดำเนินการต่อไปถึงขั้นการแสวงประโยชน์ หรือหากสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในขณะนั้นไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปถึงขั้นการแสวงประโยชน์

๑๐. การกำหนดพื้นที่สงวนสำหรับองค์กรตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๘ ของอนุสัญญาให้มีขึ้นโดยเกี่ยวเนื่องกับการได้รับความเห็นชอบต่อคำร้องขอแผนงานสำหรับการสำรวจหรือการได้รับความเห็นชอบต่อคำร้องขอแผนงานสำหรับการสำรวจและการแสวงประโยชน์

๑๑. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๙ แผนงานสำหรับการสำรวจที่ได้รับความเห็นชอบซึ่งได้รับการอุปถัมภ์จากรัฐอย่างน้อยที่สุดหนึ่งรัฐที่ใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราว จะต้องสิ้นสุดลงหากรัฐเช่นว่ายุติการใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราวและยังไม่ได้เป็นสมาชิกในลักษณะชั่วคราวตามวรรค ๑๒ หรือยังไม่ได้เข้าเป็นรัฐภาคี

๑๒. เมื่อความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ รัฐและองค์การที่อ้างถึงในข้อ ๓ ของความตกลงนี้ ซึ่งใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราวตลอดมาตามข้อ ๗ และซึ่งความตกลงนี้ยังไม่ใช้บังคับ อาจเป็นสมาชิกขององค์กรในลักษณะชั่วคราวต่อไประหว่างรอการมีผลใช้บังคับของความตกลงสำหรับรัฐและองค์การเช่นว่าตามอนุวรรคต่อไปนี้

(เอ) หากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับก่อนวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๖ ให้รัฐและองค์การเช่นว่า มีสิทธิเข้าร่วมในฐานะสมาชิกขององค์กรในลักษณะชั่วคราวต่อไปเมื่อรัฐหรือองค์การนั้นแจ้งแก่ผู้เก็บรักษาความตกลงถึงเจตจำนงของตนที่จะเข้าร่วมในฐานะสมาชิกในลักษณะชั่วคราว ให้สมาชิกภาพเช่นว่าสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๖ หรือเมื่อความตกลงนี้และอนุสัญญามีผลใช้บังคับต่อสมาชิกเช่นว่า แล้วแต่วันใดจะมาถึงก่อน เมื่อมีการร้องขอจากรัฐหรือองค์การที่เกี่ยวข้อง คณะมนตรีอาจขยายสมาชิกภาพเช่นว่าเกินวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๖ ออกไปอีกระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมทั้งสิ้นไม่เกินสองปี โดยมีเงื่อนไขว่า คณะมนตรีพอใจว่ารัฐหรือองค์การที่เกี่ยวข้องนั้นได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตตลอดมาเพื่อเข้าเป็นภาคีความตกลงและอนุสัญญา

(บี) หากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับหลังวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๖ รัฐหรือองค์การเช่นว่า อาจร้องขอต่อคณะมนตรีเพื่อให้สมาชิกภาพคงอยู่ต่อไปในองค์กรในลักษณะชั่วคราวอีกระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมทั้งสิ้นไม่เกินวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๘ ให้คณะมนตรีให้สมาชิกภาพเช่นว่า โดยมีผลตั้งแต่วันที่ร้องขอหากคณะมนตรีพอใจว่ารัฐหรือองค์การนั้นได้พยายามโดยสุจริตตลอดมาเพื่อเข้าเป็นภาคีความตกลงและอนุสัญญา

(ซี) ให้รัฐและองค์การซึ่งเป็นสมาชิกขององค์กรในลักษณะชั่วคราวตามอนุวรรค (เอ) หรือ (บี) ใช้ข้อกำหนดของภาค ๑๑ และความตกลงนี้ตามกฎหมาย ข้อบังคับแห่งชาติหรือภายใน และการจัดสรรงบประมาณประจำปีของตน และให้มีสิทธิและพันธกรณีเช่นเดียวกับสมาชิกอื่นๆ รวมทั้ง

(๑) พันธกรณีที่จะจ่ายค่าบำรุงเข้างบประมาณบริหารขององค์กรตามอัตราส่วนค่าบำรุงที่ประเมินไว้

(๒) สิทธิที่จะอุปถัมภ์คำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจ ในกรณีขององค์การที่มีองค์ประกอบเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่ถือสัญชาติของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ แผนงานสำหรับการสำรวจจะไม่ได้ได้รับความเห็นชอบ เว้นแต่รัฐทั้งปวงที่บุคคลหรือนิติบุคคลของตนประกอบขึ้นเป็นองค์การเหล่านั้น เป็นรัฐภาคีหรือเป็นสมาชิกในลักษณะชั่วคราว

- (ดี) แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๙ แผนงานที่ได้รับความเห็นชอบในรูปของสัญญาเพื่อการสำรวจซึ่งได้รับการอุปถัมภ์ตามอนุวรรค (ซี) (๒) โดยรัฐซึ่งเป็นสมาชิกในลักษณะชั่วคราวจะสิ้นสุดลงหากหมดสมาชิกภาพเช่นว่า และรัฐหรือองค์การนั้นยังไม่ได้เข้าเป็นรัฐภาคี
- (อี) หากสมาชิกเช่นว่าไม่จ่ายค่าบำรุงที่ประเมินไว้ หรือด้วยประการอื่น ไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนตามวรรคนี้ ให้สมาชิกภาพในลักษณะชั่วคราวของสมาชิกผู้นั้นสิ้นสุดลง

๑๓. การอ้างถึงการปฏิบัติงานซึ่งไม่เป็นที่น่าพอใจตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๐ ของอนุสัญญา ให้ตีความหมายถึงว่าผู้รับงานไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบ ทั้งที่มีการเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรหนึ่งครั้งหรือหลายครั้งจากองค์กรให้ผู้รับงานปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น

๑๔. ให้องค์กรมีงบประมาณของตนเอง ค่าใช้จ่ายด้านบริหารขององค์กรให้ใช้งบประมาณของสหประชาชาติจนกระทั่งถึงสิ้นปีของปีถัดจากปีที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ หลังจากนั้นค่าใช้จ่ายด้านบริหารขององค์กรให้มาจากค่าบำรุงของสมาชิกที่ประเมินไว้ รวมถึงสมาชิกในลักษณะชั่วคราวไปตามข้อ ๑๗๑ อนุวรรค (เอ) และข้อ ๑๗๓ ของอนุสัญญาและตามความตกลงนี้ จนกว่าองค์กรจะมีเงินทุนเพียงพอจากแหล่งอื่นๆ ไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายเหล่านั้น องค์กรจะต้องไม่ใช้อำนาจที่อ้างถึงในข้อ ๑๗๔ วรรค ๑ ของอนุสัญญาเพื่อยืมเงินทุนที่จะใช้สนับสนุนงบประมาณบริหารของตน

๑๕. ให้องค์กรจัดทำรายละเอียดและรับเอา ตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (โอ) (๒) ของอนุสัญญาซึ่งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการบนพื้นฐานของหลักการที่มีอยู่ในตอนที่ ๒, ๕, ๖, ๗ และ ๘ ของภาคผนวกนี้ ตลอดจนหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการเพิ่มเติมใดที่จำเป็นที่จะเอื้ออำนวยให้ความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจหรือการแสวงประโยชน์ตามอนุวรรคต่อไปนี้

- (เอ) คณะมนตรีอาจดำเนินการจัดทำรายละเอียดเช่นว่าในเวลาใดที่คณะมนตรีเห็นว่าหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเช่นว่าทั้งหมดหรือบางส่วนจำเป็นต้องดำเนินการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่หรือเมื่อคณะมนตรีพิจารณาว่ากำลังจะมีการแสวงประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือเมื่อมีการร้องขอของรัฐซึ่งคนชาติของรัฐนั้นประสงค์ที่จะยื่นขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์
- (บี) หากการร้องขอกระทำโดยรัฐที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ให้คณะมนตรีดำเนินการรับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการเช่นว่าให้แล้วเสร็จตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (โอ) ของอนุสัญญาภายในสองปีนับแต่วันที่มีการร้องขอ
- (ซี) หากคณะมนตรียังจัดทำรายละเอียดของหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่เกี่ยวกับการแสวงประโยชน์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และคำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์ยังคงค้างการพิจารณาอยู่ อย่างไรก็ตามก็ดี ให้คณะมนตรีพิจารณาและให้ความเห็นชอบเป็นการชั่วคราวต่อแผนงานเช่นว่าบนพื้นฐานของบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการใดที่คณะมนตรีอาจได้รับเอาเป็นการชั่วคราว หรือโดยอาศัยบรรทัดฐานที่มีอยู่ในอนุสัญญาและข้อกำหนดและหลักการที่มีอยู่ในภาคผนวกนี้ ตลอดจนหลักการไม่เลือกปฏิบัติระหว่างผู้รับงาน

๑๖. ในการรับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการตามภาค ๑๑ และความตกลงนี้ ให้องค์กรคำนึงถึงร่างหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการ และข้อเสนอแนะใดที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของภาค ๑๑ ตามที่มีอยู่ในรายงานและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการเตรียมการ

๑๗. ให้ตีความและใช้บังคับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของภาค ๑๑ ตอนที่ ๔ ของอนุสัญญา ตามความตกลงนี้

ตอนที่ ๒ วิสาหกิจ

๑. ให้สำนักเลขาธิการขององค์กรปฏิบัติหน้าที่ของวิสาหกิจจนกระทั่งวิสาหกิจเริ่มดำเนินงานอย่างเป็นทางการเป็นอิสระจากสำนักเลขาธิการ ให้เลขาธิการขององค์กรแต่งตั้งผู้อำนวยการใหญ่ชั่วคราวคนหนึ่งจากคณะเจ้าหน้าที่ขององค์กร เพื่อควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ของสำนักเลขาธิการ

หน้าที่เหล่านี้คือ

- (เอ) การติดตามตรวจสอบและการพิจารณาทบทวนแนวโน้มและพัฒนาการเกี่ยวกับกิจกรรมการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึก รวมทั้งการวิเคราะห์ที่สม่าเสมอเกี่ยวกับสภาพตลาดโลหะโลก และราคาแนวโน้มและสภาพการณ์ในอนาคตของโลหะ
- (บี) การประเมินผลของการทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ โดยเน้นเป็นพิเศษถึงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
- (ซี) การประเมินผลข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับการตรวจหาและการสำรวจ รวมทั้งเกณฑ์สำหรับกิจกรรมเช่นว่า
- (ดี) การประเมินผลพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่ใช้ได้กับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- (อี) การประเมินข้อสนเทศและข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ที่ได้สงวนไว้สำหรับองค์กร
- (เอฟ) การประเมินผลคำขออย่างไม่เป็นทางการเพื่อการดำเนินงานร่วมลงทุน
- (จี) การรวบรวมข้อสนเทศเกี่ยวกับการหามาได้ซึ่งกำลังคนที่ได้รับการฝึกอบรมแล้ว
- (เอช) การศึกษาทางเลือกด้านนโยบายการจัดการสำหรับการบริหารในขั้นตอนต่างๆ ของการดำเนินงานของวิสาหกิจ

๒. วิสาหกิจจะต้องดำเนินการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึกในระยะเริ่มแรกของตนผ่านการร่วมลงทุน เมื่อให้ความเห็นชอบแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์สำหรับองค์ภาวะหนึ่ง นอกเหนือไปจากวิสาหกิจ หรือเมื่อคณะมนตรีได้รับคำร้องขอดำเนินงานร่วมลงทุนกับวิสาหกิจ คณะมนตรีจะต้องเริ่มดำเนินการเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของวิสาหกิจอย่างเป็นทางการเป็นอิสระจากสำนักเลขาธิการขององค์กรหากการดำเนินงานร่วมลงทุนกับวิสาหกิจสอดคล้องกับหลักการทางพาณิชย์ที่ถูกต้อง คณะมนตรีจะกำหนดแนวปฏิบัติตามข้อ ๑๗๐ วรรค ๒ แห่งอนุสัญญา ที่จัดให้มีการปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระเช่นว่า

๓. พันธกรณีของรัฐบาลในการให้เงินทุนแก่เหมืองหนึ่งแห่งของวิสาหกิจตามที่บัญญัติไว้ในภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๑ วรรค ๓ แห่งอนุสัญญานี้จะไม่นำมาใช้ และรัฐบาลจะต้องไม่อยู่ภายใต้พันธกรณีที่จะให้เงินสนับสนุนการดำเนินงานใดในเหมืองแห่งใดของวิสาหกิจหรือภายใต้ข้อตกลงการร่วมลงทุนของวิสาหกิจ

๔. พันธกรณีต่างๆ ที่ใช้กับผู้รับงานจะต้องใช้กับวิสาหกิจด้วย แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ และภาคผนวก ๓ ข้อ ๓ วรรค ๕ แห่งอนุสัญญา แผนงานสำหรับวิสาหกิจเมื่อได้รับความเห็นชอบนี้จะต้องอยู่ในรูปของสัญญาที่กระทำระหว่างองค์กรและวิสาหกิจ

๕. ผู้รับงานซึ่งยอมให้พื้นที่แห่งหนึ่งเป็นพิเศษแก่องค์กรสำหรับเป็นพื้นที่สงวน มิสิทธิเป็นรายแรกที่จะเลือกทำหรือไม่ทำข้อตกลงการร่วมลงทุนกับวิสาหกิจเพื่อทำการสำรวจและการแสวงประโยชน์ของพื้นที่นั้น หากวิสาหกิจไม่ยื่นคำร้องขอแผนงานสำหรับกิจกรรมต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สงวนเช่นว่าภายในเวลา ๑๕ ปี นับตั้งแต่การเริ่มปฏิบัติหน้าที่ของวิสาหกิจอย่างเป็นทางการเป็นอิสระจากสำนักเลขาธิการขององค์กร หรือภายในเวลา ๑๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ได

สงวนพื้นที่ไว้สำหรับองค์กรแล้วแต่วันใดจะมาถึงช้ากว่า ให้ผู้รับงานซึ่งยอมให้พื้นที่มีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอแผนงานสำหรับพื้นที่นั้น โดยมีเงื่อนไขว่า ผู้รับงานเสนอโดยสุจริตที่จะรวมวิสาหกิจเป็นหุ้นส่วนในการร่วมลงทุนหุ้นส่วนหนึ่ง

๖. ให้ตีความและใช้บังคับ ข้อ ๑๗๐ วรรค ๔ ภาคผนวก ๔ และบทบัญญัติอื่นๆ ของอนุสัญญาเกี่ยวกับวิสาหกิจตามตอนนี้

ตอนที่ ๓ การวินิจฉัย

๑. ให้สมัชชาร่วมกับคณะมนตรีกำหนดนโยบายทั่วไปขององค์กร

๒. โดยหลักเกณฑ์ทั่วไป การวินิจฉัยในหน่วยงานต่างๆ ขององค์กรควรทำโดยฉันทามติ

๓. หากได้ใช้ความพยายามทั้งปวงจนถึงที่สุดเพื่อให้บรรลุคำวินิจฉัยโดยฉันทามติแล้ว คำวินิจฉัยโดยการลงคะแนนเสียงในสมัชชาในปัญหาด้านวิธีดำเนินการ ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง และคำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหา ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากสองในสามที่มาประชุมและลงคะแนนเสียงตามที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๙ วรรค ๘ ของอนุสัญญา

๔. คำวินิจฉัยของสมัชชาในเรื่องใดที่อยู่ภายใต้อำนาจของคณะมนตรีด้วย หรือในเรื่องบริหารงบประมาณหรือการเงินใด ให้กระทำโดยอาศัยข้อเสนอแนะของคณะมนตรี หากสมัชชาไม่ยอมรับข้อเสนอแนะของคณะมนตรีในเรื่องใด ให้สมัชชาส่งเรื่องนั้นกลับไปให้คณะมนตรีพิจารณาต่อไป ให้คณะมนตรีพิจารณาเรื่องนั้นอีกครั้งหนึ่งตามแนวความคิดเห็นของสมัชชา

๕. หากได้ใช้ความพยายามทั้งปวงจนถึงที่สุดเพื่อให้บรรลุคำวินิจฉัยโดยฉันทามติแล้ว คำวินิจฉัยโดยการลงคะแนนเสียงในคณะมนตรีในปัญหาด้านวิธีดำเนินการ ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง และคำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหา ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากสองในสามที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง โดยมีเงื่อนไขว่า คำวินิจฉัยเช่นว่าไม่ได้รับการคัดค้านโดยเสียงข้างมากในองค์คณะใดองค์คณะหนึ่งที่อ้างถึงในวรรค ๘ เว้นแต่ในกรณีที่อนุสัญญาบัญญัติให้มีคำวินิจฉัยโดยฉันทามติในคณะมนตรี ในการทำคำวินิจฉัย ให้คณะมนตรีพยายามหาทางส่งเสริมผลประโยชน์ของสมาชิกทั้งปวงขององค์กร

๖. เมื่อใดก็ตามที่ปรากฏว่ายังไม่ได้ใช้ความพยายามทั้งปวงจนถึงที่สุดในการที่จะให้บรรลุฉันทามติในปัญหาหนึ่งแล้ว คณะมนตรีอาจเลื่อนการกระทำคำวินิจฉัยเพื่อเปิดโอกาสให้มีการเจรจาต่อไป

๗. คำวินิจฉัยของสมัชชาหรือคณะมนตรีที่มีนัยทางการเงินหรือการงบประมาณ ให้กระทำโดยอาศัยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการเงิน

๘. มิให้นำบทบัญญัติของข้อ ๑๖๑ วรรค ๘ (บี) และ (ซี) ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

๙. (เอ) รัฐแต่ละกลุ่มที่ได้รับเลือกตั้งภายใต้วรรค ๑๕ (เอ) ถึง (ซี) ให้ถือว่าเป็นองค์คณะหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในการลงคะแนนเสียงในคณะมนตรี รัฐกำลังพัฒนาที่ได้รับเลือกตั้งภายใต้วรรค ๑๕ (ดี) และ (อี) ให้ถือว่าเป็นองค์คณะเดียวเพื่อความมุ่งประสงค์ในการลงคะแนนเสียงในคณะมนตรี

(บี) ก่อนการเลือกตั้งสมาชิกคณะมนตรี ให้สมัชชาจัดทำบัญชีรายชื่อประเทศที่ปฏิบัติได้สมบูรณ์ตามเกณฑ์สำหรับสมาชิกภาพในกลุ่มรัฐในวรรค ๑๕ (เอ) ถึง (ดี) หากรัฐหนึ่งปฏิบัติได้สมบูรณ์ตามเกณฑ์

สำหรับสมาชิกภาพมากกว่าหนึ่งกลุ่ม รัฐนั้นอาจได้รับการเสนอโดยรัฐเพียงกลุ่มเดียวเพื่อการเลือกตั้ง
เข้าในคณะมนตรี และให้รัฐนั้นเป็นผู้แทนเฉพาะของรัฐกลุ่มนั้นในการลงคะแนนเสียงในคณะมนตรี

๑๐. ให้รัฐแต่ละกลุ่มในวรรค ๑๕ (เอ) ถึง (ดี) มีสมาชิกที่ได้รับการเสนอชื่อจากกลุ่มนั้น เป็นผู้แทนในคณะมนตรี
ให้แต่ละกลุ่มเสนอชื่อผู้รับเลือกมากเท่าจำนวนที่นั่งที่กำหนดไว้สำหรับกลุ่มนั้น เมื่อจำนวนของผู้มีโอกาสรับเลือก
ในแต่ละกลุ่มที่อ้างถึงในวรรค ๑๕ (เอ) ถึง (อี) เกินจำนวนที่นั่งที่มีอยู่ของแต่ละกลุ่มเหล่านั้น โดยหลักเกณฑ์ทั่วไป
ให้ใช้หลักการหมุนเวียน ให้รัฐสมาชิกของแต่ละกลุ่มพิจารณากำหนดวิธีใช้หลักการนี้ในกลุ่มเหล่านั้น

๑๑. (เอ) ให้คณะมนตรีเห็นชอบต่อข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกฎหมายและเทคนิคเพื่อให้ความเห็นชอบ
ต่อแผนงาน เว้นแต่คณะมนตรีจะวินิจฉัยไม่ให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน โดยสมาชิกข้างมากสอง
ในสามที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง รวมทั้งสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียงในแต่ละ
องค์คณะของคณะมนตรี หากคณะมนตรีไม่วินิจฉัยข้อเสนอแนะเพื่อให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน
ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคณะมนตรีให้ความเห็นชอบต่อข้อเสนอแนะเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา
นั้นแล้ว โดยปกติระยะเวลาที่กำหนดไว้คือ ๖๐ วัน เว้นแต่ว่าคณะมนตรีวินิจฉัยให้ระยะเวลานานขึ้น
แม้คณะกรรมการเสนอแนะว่าไม่ให้ความเห็นชอบต่อแผนงานหรือไม่ได้ทำข้อเสนอแนะคณะมนตรี
จะเห็นชอบต่อแผนงานตามหลักเกณฑ์วิธีดำเนินการสำหรับวินิจฉัยปัญหาด้านเนื้อหาที่ได้

(บี) มิให้นำบทบัญญัติของข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เจ) ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

๑๒. เมื่อเกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับการไม่ให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน ให้ใช้วิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทที่ระบุไว้ใน
อนุสัญญากับข้อพิพาทเช่นว่า

๑๓. คำวินิจฉัยโดยการลงคะแนนเสียงในคณะกรรมการกฎหมายและเทคนิค ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มา
ประชุมและลงคะแนนเสียง

๑๔. ให้ตีความและใช้บังคับภาค ๑๑ ตอนที่ ๔ ส่วน บี และ ซี ของอนุสัญญาตามตอนนี้

๑๕. คณะมนตรีจะประกอบด้วยสมาชิก ๓๖ รายขององค์กรซึ่งเลือกตั้งโดยสมัชชาตามลำดับต่อไปนี้

(เอ) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคีซึ่งตามสถิติในระหว่างห้าปีสุดท้ายเท่าที่มี ได้บริโภคเป็นมูลค่ามากกว่า
ร้อยละ ๒ ของยอดรวมการบริโภคของโลกหรือมีการนำเข้าสุทธิเป็นมูลค่ามากกว่าร้อยละ ๒ ของ
ยอดรวมสินค้าโภคภัณฑ์นำเข้าของโลกที่ผลิตจากแร่ประเภทต่างๆ ที่จะได้มาจากบริเวณพื้นที่ โดยมี
เงื่อนไขว่า สมาชิกสี่รายนั้นจะต้องรวมรัฐหนึ่งจากภูมิภาคยุโรปตะวันออกที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่สุด
ในภูมิภาคนั้นในด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และรัฐซึ่งในวันที่ย่อนุสัญญาให้มีผลใช้บังคับ
มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่สุดในด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ หากรัฐเช่นว่าเหล่านั้นประสงค์จะมี
ตัวแทนในกลุ่มนี้

(บี) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคีแปดรัฐซึ่งมีการลงทุนมากที่สุดในการเตรียมการสำหรับและ
ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือผ่านคนชาติของรัฐเหล่านั้น

(ซี) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคีซึ่งบนพื้นฐานของการผลิตในบริเวณที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจตน เป็นผู้
ส่งออกสุทธิรายใหญ่ของแร่ประเภทต่างๆ ที่จะได้มาจากบริเวณพื้นที่ รวมทั้งรัฐกำลังพัฒนาอย่างน้อย
ที่สุดสองรัฐ ซึ่งการส่งออกแร่เช่นว่ามีผลสำคัญต่อเศรษฐกิจของตน

- (ดี) สมาชิกหกกรายจากบรรดารัฐภาคีที่กำลังพัฒนาซึ่งเป็นตัวแทนของผลประโยชน์พิเศษ ผลประโยชน์พิเศษที่จะต้องมีตัวแทนนั้น ให้รวมถึงผลประโยชน์ของบรรดารัฐที่มีประชากรมาก รัฐที่ไร้ฝั่งทะเลหรือเสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ รัฐที่เป็นเกาะ รัฐซึ่งเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่แร่ประเภทต่างๆ ที่จะได้มาจากบริเวณพื้นที่ รัฐซึ่งมีศักยภาพที่จะเป็นผู้ผลิตแร่เช่นว่า และรัฐที่พัฒนาน้อยที่สุด
- (อี) สมาชิกสิบแปดรายซึ่งได้รับเลือกตั้งตามหลักการที่จะประกันการแจกกระจายที่นั่งในคณะมนตรีทั้งคณะตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม โดยมีเงื่อนไขว่า แต่ละภูมิภาคทางภูมิศาสตร์จะต้องมีสมาชิกอย่างน้อยที่สุดหนึ่งรายที่ได้รับเลือกตั้งตามอนุวรรคนี้ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ภูมิภาคทางภูมิศาสตร์เหล่านั้นจะต้องเป็นแอฟริกา เอเชีย ยุโรปตะวันออก ลาตินอเมริกาและแคริบเบียน และยุโรปตะวันตกและอื่นๆ

๑๖. มีให้นำบทบัญญัติของข้อ ๑๖๑ วรรค ๑ ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

ตอนที่ ๔ การประชุมพิจารณาบททวน

มีให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการประชุมพิจารณาบททวนในข้อ ๑๕๕ วรรค ๑, ๓ และ ๔ ของอนุสัญญามาใช้บังคับ แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๓๑๔ วรรค ๒ ของอนุสัญญา สมาชิกอาจดำเนินการพิจารณาบททวนเรื่องที่ย่างถึงในข้อ ๑๕๕ วรรค ๑ ของอนุสัญญาเมื่อใดก็ได้ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรี ให้ข้อแก้ไขเกี่ยวกับความตกลงนี้และภาค ๑๑ อยู่ภายใต้บังคับของวิธีดำเนินการที่มีอยู่ในข้อ ๓๑๔, ๓๑๕ และ ๓๑๖ ของอนุสัญญา โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องอ้างไว้ซึ่งหลักการ ระบอบและข้อกำหนดอื่นๆ ที่อ้างถึงในข้อ ๑๕๕ วรรค ๒ ของอนุสัญญา และจะต้องไม่กระทบกระเทือนสิทธิต่างๆ ที่อ้างถึงในวรรค ๕ ของข้อนี้

ตอนที่ ๕ การถ่ายทอดเทคโนโลยี

๑. นอกเหนือจากบทบัญญัติของข้อ ๑๕๔ ของอนุสัญญา การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อความมุ่งประสงค์ต่างๆ แห่งภาค ๑๑ ให้อยู่ในบังคับของหลักการต่อไปนี้

- (เอ) ให้วิสาหกิจ และรัฐกำลังพัฒนาที่ปรารถนาจะได้เทคโนโลยีการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึกพยายามให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีเช่นว่าตามข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุสมผลในตลาดเปิดหรือโดยอาศัยข้อตกลงการร่วมลงทุน
- (บี) หากวิสาหกิจหรือรัฐกำลังพัฒนาไม่สามารถที่จะหาเทคโนโลยีการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึกได้ องค์การอาจร้องขอผู้รับงานทั้งหมดหรือบางราย และรัฐผู้อุปถัมภ์รัฐเดี่ยวหรือหลายรัฐแต่ละรัฐให้ร่วมมือกับองค์กรเพื่ออำนวยความสะดวกในการได้มาซึ่งเทคโนโลยีในการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึกโดยวิสาหกิจ หรือการร่วมลงทุนของวิสาหกิจหรือโดยรัฐที่กำลังพัฒนารัฐเดี่ยวหรือหลายรัฐที่พยายามให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีเช่นว่าตามข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุสมผล โดยสอดคล้องกับการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิผล บรรดารัฐภาคีรับที่จะร่วมมืออย่างเต็มที่และอย่างมีประสิทธิภาพกับองค์กรเพื่อความมุ่งประสงค์นี้และรับที่จะประกันว่าผู้รับงานที่บรรดารัฐภาคีอุปถัมภ์อยู่จะร่วมมืออย่างเต็มที่กับองค์กรเช่นกัน

- (ซี) โดยหลักเกณฑ์ทั่วไป รัฐภาคีจะต้องส่งเสริมความร่วมมือทางเทคนิคและวิทยาศาสตร์ระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ไม่ว่าจะระหว่างฝ่ายที่เกี่ยวข้องหรือโดยการพัฒนาโครงการฝึกอบรม โครงการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค และโครงการความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเล และการคุ้มครองและรักษาสีงแวดล้อมทางทะเล

๒. มิให้นำบทบัญญัติของภาคผนวก ๓ ข้อ ๕ ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

ตอนที่ ๖ นโยบายการผลิต

๑. นโยบายการผลิตขององค์กร ให้ยึดหลักการต่อไปนี้เป็นมูลฐาน

- (เอ) การพัฒนาทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ให้เป็นไปตามหลักการทางพาณิชย์ที่ถูกต้อง
- (บี) บทบัญญัติในเรื่องความตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า กฎที่เกี่ยวข้องกันของความตกลงดังกล่าวและความตกลงที่สืบทอดหรือที่ใช้แทนความตกลงดังกล่าวให้ใช้บังคับเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
- (ซี) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มิให้มีการให้เงินอุดหนุนแก่กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตภายใต้ความตกลงที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี) การให้เงินอุดหนุนเพื่อความมุ่งประสงค์ตามหลักการเหล่านี้ ให้ความหมายตามความตกลงต่างๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี);
- (ดี) มิให้มีการเลือกปฏิบัติระหว่างแร่ซึ่งได้มาจากบริเวณพื้นที่และจากแหล่งอื่นๆ มิให้มีสิทธิพิเศษในการเข้าสู่ตลาดสำหรับแร่เช่นว่า หรือสำหรับการนำเข้าโภคภัณฑ์ที่ผลิตจากแร่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
- (๑) โดยการใช้อุปกรณ์ทางพิกัดศุลกากรหรือที่มีใช้ศุลกากร และ
- (๒) ซึ่งให้โดยรัฐภาคีสำหรับแร่หรือโภคภัณฑ์เช่นว่า ซึ่งผลิตโดยรัฐวิสาหกิจของรัฐภาคีหรือโดยบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งถือสัญชาติของรัฐภาคีหรืออยู่ในความควบคุมโดยรัฐภาคีหรือคนชาติของรัฐภาคี
- (อี) แผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์ที่องค์กรให้ความเห็นชอบที่เกี่ยวกับพื้นที่ทำเหมืองแร่แต่ละแห่ง จะต้องแสดงแผนการผลิตที่คาดหวัง ซึ่งจะต้องรวมถึงปริมาณแร่สูงสุดที่ประมาณไว้ที่น่าจะผลิตได้ต่อปีภายในแผนงานนั้น
- (เอฟ) ให้ใช้วิธีดำเนินการต่อไปนี้เพื่อการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับบทบัญญัติของความตกลงที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี)
- (๑) ในกรณีที่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเป็นภาคีความตกลงเช่นว่า รัฐภาคีเหล่านั้นจะต้องอาศัยวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทของความตกลงเหล่านั้น
- (๒) ในกรณีที่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องหนึ่งรัฐหรือมากกว่านั้นไม่เป็นภาคีความตกลงเช่นว่า รัฐภาคีเหล่านั้นจะต้องอาศัยวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทที่ระบุไว้ในอนุสัญญา
- (จี) ในพฤติการณ์ที่มีการพิจารณากำหนดภายใต้ความตกลงที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี) ว่ารัฐภาคีรัฐหนึ่งได้ให้เงินอุดหนุนที่ต้องห้ามหรือที่ได้ก่อให้เกิดผลเสียต่อผลประโยชน์ของรัฐภาคีคือรัฐหนึ่งและรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องหนึ่งรัฐหรือหลายรัฐนั้นมิได้ดำเนินขั้นตอนที่เหมาะสม รัฐภาคีรัฐหนึ่งอาจร้องขอให้คณะมนตรีดำเนินการที่เหมาะสม

๒. หลักการที่มีอยู่ในวรรค ๑ จะต้องไม่กระทบกระเทือนสิทธิและพันธกรณีภายใต้บทบัญญัติใดแห่งความตกลงที่อ้างถึงในวรรค ๑ (บี) ตลอดจนความตกลงด้านการค้าเสรีและด้านสหภาพศุลกากรที่เกี่ยวข้องในความสัมพันธ์ระหว่างรัฐภาคีซึ่งเป็นภาคีความตกลงเช่นว่า
๓. การยอมรับเงินอุดหนุนโดยผู้รับงานนอกเหนือไปจากสิ่งทั้งหลายที่อาจได้รับอนุญาตภายใต้ความตกลงที่อ้างถึงในวรรค ๑ (บี) จะเป็นการละเมิดข้อกำหนดพื้นฐานของสัญญาซึ่งประกอบเป็นแผนงานสำหรับการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่
๔. รัฐภาคีใดที่มีเหตุผลอันควรเชื่อว่าจะได้มีการฝ่าฝืนข้อกำหนดในวรรค ๑ (บี) ถึง (ดี) หรือวรรค ๓ อาจารย์เริ่มวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทโดยสอดคล้องกับวรรค ๑ (เอฟ) หรือ (จี)
๕. รัฐภาคีอาจแจ้งให้คณะมนตรีทราบเมื่อใดก็ได้ถึงกิจกรรมซึ่งตนเห็นว่าไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของวรรค ๑ (บี) ถึง (ดี)
๖. ให้องค์กรพัฒนาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่จะประกันการอนุมัติบทบัญญัติของตนนี้ รวมทั้งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่เกี่ยวข้องเนื่องที่กำกับการให้ความเห็นชอบแผนงาน
๗. มีให้นำบทบัญญัติของข้อ ๑๕๑ วรรค ๑ ถึง ๗ และ ๙ ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (คิ) ข้อ ๑๖๕ วรรค ๒ (เอ็น) และภาคผนวก ๓ ข้อ ๖ วรรค ๕ และข้อ ๗ ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

ตอนที่ ๗ ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ

๑. นโยบายขององค์กรในการช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาซึ่งได้รับผลเสียอย่างร้ายแรงต่อรายได้จากการส่งออกหรือต่อเศรษฐกิจของตนอันเกิดจากการลดราคาของแร่ที่ได้รับผลกระทบหรือปริมาณการส่งออกของแร่เหล่านั้นเท่าที่การลดลงเช่นว่าเกิดจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ให้ยึดหลักการต่อไปนี้เป็นมูลฐาน
 - (เอ) ให้องค์กรจัดตั้งกองทุนให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจจากส่วนหนึ่งของเงินทุนขององค์กรซึ่งเกินเงินทุนที่จำเป็นสำหรับค่าใช้จ่ายด้านบริหารขององค์กร ให้คณะมนตรีพิจารณากำหนดจำนวนเงินที่กำหนดแยกไว้เพื่อความมุ่งประสงค์นี้เป็นครั้งคราวตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการด้านการเงินให้ใช้เงินทุนเฉพาะที่ได้จากการชำระหนี้ของผู้รับงานรวมทั้งของวิสาหกิจ และจากค่าบำรุงโดยสมัครใจเพื่อการจัดตั้งกองทุนให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ
 - (บี) รัฐกำลังพัฒนาซึ่งเป็นผู้ผลิตภาคพื้นดินที่เศรษฐกิจของตนได้รับการพิจารณากำหนดว่าได้รับความกระทบกระเทือนอย่างร้ายแรงจากการผลิตแร่จากพื้นดินท้องทะเลลึก จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจนั้นขององค์กร
 - (ซี) ให้องค์กรจัดหาความช่วยเหลือจากกองทุนนั้นให้แก่รัฐกำลังพัฒนาซึ่งเป็นผู้ผลิตภาคพื้นดินซึ่งได้รับความกระทบกระเทือน โดยในกรณีที่เหมาะสม ให้ร่วมมือกับสถาบันการพัฒนาระดับโลกหรือระดับภูมิภาคที่มีอยู่ ซึ่งมีโครงสร้างพื้นฐานและความชำนาญในการดำเนินแผนงานความช่วยเหลือเช่นว่า
 - (ดี) ให้ขอบเขตและระยะเวลาของความช่วยเหลือเช่นว่าได้รับการพิจารณากำหนดเป็นกรณีๆ ไป ในการพิจารณากำหนดเช่นนั้น ให้มีการพิจารณาตามควรตามลักษณะและความสำคัญของปัญหาที่รัฐกำลังพัฒนาซึ่งเป็นผู้ผลิตภาคพื้นดินซึ่งได้รับความกระทบกระเทือนเผชิญอยู่

๒. ข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ ของอนุสัญญาจะต้องได้รับการอนุมัติโดยวิธีการตามมาตรการการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจที่อ้างถึงในวรรค ๑ ให้ตีความข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (แอล) ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เอ็น) ข้อ ๑๖๔ วรรค ๒ (ดี) ข้อ ๑๗๑ อนุวรรค (เอฟ) และข้อ ๑๗๓ วรรค ๒ (ซี) ของอนุสัญญาตามนั้น

ตอนที่ ๘ ข้อกำหนดทางการเงินของสัญญา

๑. ให้ใช้หลักการต่อไปนี้เป็นมูลฐานสำหรับการวางหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการสำหรับข้อกำหนดทางการเงินของสัญญา

- (เอ) ระบบการชำระเงินให้แก่องค์กรจะต้องยุติธรรมทั้งแก่ผู้รับงานและแก่องค์กร และจะต้องมีวิธีที่น่าพอใจในการพิจารณากำหนดการปฏิบัติตามระบบเช่นว่าของผู้รับงาน
- (บี) อัตราการชำระเงินภายใต้ระบบนั้นจะต้องอยู่ในขอบเขตของอัตราที่ใช้อยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองแร่ภาคพื้นดินของแร่ชนิดเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการทำให้เกิดความได้เปรียบเชิงแข่งขันที่ไม่เป็นไปตามความเป็นจริงหรือความเสียเปรียบเชิงแข่งขันแก่ผู้ทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึก
- (ซี) ระบบไม่ควรซับซ้อนและไม่ควรทำให้เกิดค่าใช้จ่ายหลักด้านบริหารกับองค์กรหรือกับผู้รับงาน ควรพิจารณารับเอาระบบค่าภาคหลวงหรือการผสมระบบค่าภาคหลวงและระบบการแบ่งปันผลกำไรเข้าด้วยกัน หากมีการวินิจฉัยให้มีหลายระบบให้เลือก ผู้รับงานมีสิทธิที่จะเลือกระบบที่ใช้ได้กับสัญญาของตนได้ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงใดในภายหลังในการเลือกระหว่างหลายระบบที่มีให้เลือกให้กระทำโดยความตกลงระหว่างองค์กรกับผู้รับงาน
- (ดี) ค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอนจะต้องจ่ายนับแต่วันที่ที่เริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ ค่าธรรมเนียมนี้อาจนำไปหักออกจากจำนวนเงินอื่นๆ ที่ถึงกำหนดชำระภายใต้ระบบที่ได้รับเอาตามอนุวรรค (ซี) จำนวนเงินค่าธรรมเนียมให้กำหนดโดยคณะมนตรี
- (อี) ระบบการชำระเงินอาจได้รับการแก้ไขได้เป็นระยะตามสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงใดจะต้องนำมาใช้ในลักษณะไม่เลือกปฏิบัติ การเปลี่ยนแปลงเช่นว่าอาจใช้กับสัญญาที่มีอยู่เมื่อผู้รับงานเลือกเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงใดในภายหลังในการเลือกระหว่างหลายระบบที่มีให้เลือกให้กระทำโดยความตกลงระหว่างองค์กรกับผู้รับงาน
- (เอฟ) ข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับของหลักเกณฑ์และข้อบังคับที่ยึดหลักการเหล่านี้เป็นมูลฐานจะต้องอยู่ภายใต้บังคับของวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทที่ระบุไว้ในอนุสัญญา

๒. มิให้นำบทบัญญัติของภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๓ วรรค ๓ ถึง ๑๐ ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

๓. ในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุมัติตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๓ วรรค ๒ ของอนุสัญญา ให้ค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานที่จำกัดขอบเขตไว้ที่ช่วงระยะเวลาไม่ว่าจะเป็นช่วงระยะเวลาการสำรวจหรือช่วงระยะเวลาการแสวงประโยชน์เป็นเงิน ๒๕๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ

ตอนที่ ๙ คณะกรรมการด้านการเงิน

๑. โดยความตกลงนี้ ได้มีการก่อตั้งคณะกรรมการด้านการเงินขึ้นคณะหนึ่ง ให้คณะกรรมการนั้นประกอบด้วยสมาชิกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่เกี่ยวกับเรื่องการเงินจำนวน ๑๕ คน ให้รัฐภาคีเสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกที่มีมาตรฐานสูงสุดด้านความสามารถและความซื่อสัตย์สุจริต
๒. มิให้มีสมาชิกจำนวนสองคนของคณะกรรมการด้านการเงินเป็นคนชาติของรัฐภาคีรัฐเดียวกัน
๓. ให้สมาชิกเลือกสมาชิกของคณะกรรมการด้านการเงินและให้คำนึงถึงความจำเป็นสำหรับการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรมและการเป็นตัวแทนของผลประโยชน์พิเศษด้วยตามควร ให้รัฐแต่ละกลุ่มที่อ้างถึงในตอนที่ ๓ วรรค ๑๕ (เอ) (บี) (ซี) และ (ดี) ของภาคผนวกนี้มีตัวแทนในคณะกรรมการนั้นอย่างน้อยที่สุดหนึ่งคน ให้สมาชิกภาพของคณะกรรมการรวมถึงตัวแทนของผู้ที่คำบำรุงทางการเงินแก่บประมาณด้านบริหารขององค์กรรายใหญ่ที่สุดจำนวน ๕ ราย จนกระทั่งองค์กรมีเงินทุนเพียงพอ นอกเหนือไปจากคำบำรุงที่ประเมินไว้เป็นค่าใช้จ่ายด้านบริหาร หลังจากนั้นให้การเลือกสมาชิกจำนวนหนึ่งคนจากแต่ละกลุ่มอยู่บนพื้นฐานของการเสนอชื่อโดยสมาชิกของแต่ละกลุ่มโดยไม่กระทบกระเทือนต่อความเป็นไปได้ที่สมาชิกอื่นๆ จากแต่ละกลุ่มจะได้รับการเลือกเพิ่ม
๔. สมาชิกของคณะกรรมการด้านการเงินจะอยู่ในตำแหน่งตามวาระห้าปี สมาชิกมีสิทธิได้รับเลือกซ้ำอีกวาระหนึ่ง
๕. ในกรณีที่สมาชิกของคณะกรรมการด้านการเงินตาย ไร้ความสามารถหรือลาออกก่อนครบวาระ ให้สมาชิกเลือกสมาชิกจากภูมิภาคทางภูมิศาสตร์หรือจากกลุ่มรัฐเดียวกันสำหรับช่วงที่เหลือของวาระนั้น
๖. สมาชิกของคณะกรรมการด้านการเงินต้องไม่มีผลประโยชน์ทางการเงินในกิจกรรมใดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คณะกรรมการมีความรับผิดชอบในการให้ข้อเสนอแนะ แม้ภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ได้สิ้นสุดลง สมาชิกเหล่านั้นจะต้องไม่เปิดเผยข้อสนเทศปกปิดซึ่งทราบมาโดยเหตุที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่องค์กร
๗. คำวินิจฉัยโดยสมาชิกและคณะมนตรีในเรื่องต่อไปนี้จะต้องคำนึงถึงข้อเสนอแนะของคณะกรรมการด้านการเงิน
 - (เอ) ร่างหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการทางการเงินของหน่วยงานขององค์กร และการจัดการทางการเงินและการบริหารการเงินภายในขององค์กร
 - (บี) การประเมินคำบำรุงของสมาชิกที่จะให้แก่บประมาณด้านบริหารขององค์กรตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (อี) ของอนุสัญญา
 - (ซี) เรื่องทางการเงินที่เกี่ยวข้องทั้งปวงรวมทั้งงบประมาณประจำปีที่เสนอไว้ ซึ่งเลขาธิการขององค์กรได้จัดเตรียมขึ้นตามข้อ ๑๗๒ ของอนุสัญญาและการปฏิบัติตามแผนงานของสำนักเลขาธิการในด้านการเงิน
 - (ดี) งบประมาณด้านบริหาร
 - (อี) ข้อผูกพันทางการเงินของรัฐภาคีที่เกิดจากการปฏิบัติตามความตกลงนี้และภาค ๑๑ ตลอดจนจรรยาบรรณด้านบริหารและงบประมาณของข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายจากเงินทุนขององค์กร

(เอฟ) หลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการในการแบ่งปันที่เป็นธรรมของผลกำไรทางการเงินและประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างอื่น ที่ได้จากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่และคำวินิจฉัยที่จะมีในเรื่องนี้

๘. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการด้านการเงินในปัญหาด้านวิธีดำเนินการให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง คำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหาให้กระทำโดยฉันทามติ

๙. ให้ถือว่าข้อกำหนดของข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (วาย) ของอนุสัญญาที่ให้จัดตั้งหน่วยงานย่อยเพื่อดำเนินการเรื่องทางการเงิน ได้รับการปฏิบัติให้สมบูรณ์แล้วโดยการก่อตั้งคณะกรรมการด้านการเงินตามต่อนี้